Teokraattisen palveluskoulun ohjekirja (1993)

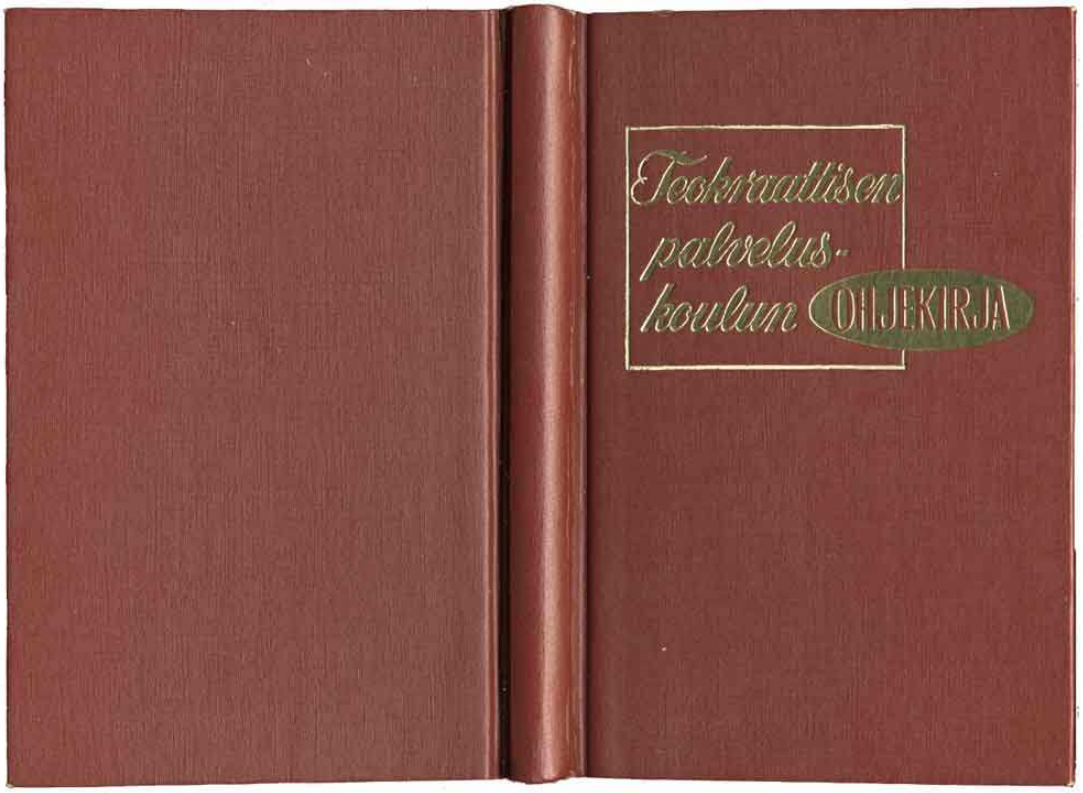

Teokraattisen palvelus-koulun OHJEKIRJA

"Mieti näitä asioita, ole uppoutunut
niihin, jotta edistymisesi
olisi ilmeinen kaikille."
— 1. Tim. 4:15, *Um.*

VU
5
9
14
20
24
29
33
39
44
49
54
59
34
39
74
79
85
90
96
0

©1993
WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY OF PENNSYLVANIA
Kaikki oikeudet pidätetään

Teokraattisen palveluskoulun ohjekirja

Julkaisijat
WATCHTOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
OF NEW YORK, INC.
INTERNATIONAL BIBLE STUDENTS ASSOCIATION
Brooklyn, New York, USA

Kustantaja
JEHOVAN TODISTAJAT

Theocratic Ministry School Guidebaok
Finnish *(sg−FI)*

Made in Finland
Jehovan todistajien kirjapaino, Vantaa, 1993

1. tutkielma - Ilahduttavien totuuden sanojen puhuminen 5
2. tutkielma - Teokraattisen palveluskoulun hyödyt 9
3. tutkielma. Raamattu - pääasiallinen oppikirjamme 12
4. tutkielma - Miten lukea ja muistaa 16
5. tutkielma – Ole hyvä kuuntelija 19
6. tutkielma - 'Harrasta julkista lukemista' 22
7. tutkielma Tutkiminen on palkitsevaa 24
8. tutkielma – Valmistautumisen arvo 27
9. tutkielma - Jäsennyksen laatiminen 30
10. tutkielma Opetustaidon kehittäminen 33
11. tutkielma - Hyvä jokapäiväinen puhe 36
12. tutkielma - Extemporoitu ja improvisoitu puhe 39
13. tutkielma - Äänen parantaminen ja mikrofonien käyttö 42
14. tutkielma - Tahdikas mutta luja 45
15. tutkielma - Kuulijoittesi sydämen tavoittaminen 48
16. tutkielma - Rakentava keskustelu 51
17. tutkielma - Kirjeiden kirjoittaminen 55
18. tutkielma - Vastaustesi parantaminen 58
19. tutkielma - Kenttäpalveluksen parantaminen koulun avulla 61
20. tutkielma - Neuvonta rakentaa 64
21. tutkielma - Opettava aineisto, selvästi esitettynä 70
22. tutkielma - Tehokas johdanto 73
23. tutkielma - Äänen voimakkuus ja taukojen käyttö 75
24. tutkielma - huomion ohjaaminen Raamattuun 78
25. tutkielma - Raamatunkohtien lukeminen ja soveltaminen 80
26. tutkielma - Toistaminen ja eleet 83
27. tutkielma - Teeman ja pääkohtien korostaminen 85
28. tutkielma - Kosketus kuulijoihin ja muistiinpanojen käyttö 88
29. tutkielma - Sujuva, keskustelumainen esitys ja oikea lausuminen 90
30. tutkielma - Puheen yhtenäinen kehittely 94
31. tutkielma - Tee kuulijasi vakuuttuneiksi, auta heitä pohtimaan 97
32. tutkielma - Ajatuspainotus ja äänenvaihtelu 100
33. tutkielma - Innostuksen ja lämmön ilmaiseminen 103
34. tutkielma - Sopivat kuvaukset 105
35. tutkielma - Aineisto sovellettu kenttäpalvelukseen 108
36. tutkielma - Sopivat loppusanat ja ajoituksesi 110
37. tutkielma - Tasapaino ja ulkoasu 113
38. tutkielma - Olkoon edistymisesi ilmeinen 117

HUOM. Tämän kirjan raamatunlainaukset on otettu vuoden 1938 Kirkkoraamatusta tai englanninkielisestä Pyhän Raamatun Uuden maailman käännöksestä, jolloin viitauksen jäljessä on lyhennys *Um* .

PDF−kirjan esipuhe

Tätä osuutta ei ole alkuperäisessä kirjassa. Toim. huom.

Järjestö nimeltään *Jehovan todistajat* (ts. *Vartiotorniseura*) on toiminut aktiivisesti Suomessa jo useita kymmeniä vuosia. Seurakuntalaisten velvollisuksiin kuuluu aktiivinen kenttäpalvelus todistamalla ihmisille "Valtakunnan hyvästä uutisesta". Tämän talosta-taloon−todistustyön tarkoituksena on löytää Raamatusta ja uskosta kiinnostuneita henkilöitä.

Miten tarkalleen järjestö on organisoitunut ja mitä järjestöön liittyvän henkilön odotetaan toimivan? Tämä kirja valaisee miten liityviä henkilöitä valmennetaan *valtakunnansalien* "kristillisissä kokouksissa" toimimaan "julkisen sananpalveluksen työssä" tehokkaasti.

Kirjan sisällöstä

Tämä kirja annetaan järjestön **"sisäpiirin"** jäsenelle (kastettu tai kastamaton julistaja), joka ilmoittautuu *palveluskouluun* . Tässä kirjassa henkilölle opetetaan yksityiskohtaisesti miten hän voi käydä tehokkaaseen *teokraattiseen palvelukseen* ts. Jehovan palvelemiseen julistustyötä tekemällä. Jokaisella seurakuntalaisen odotetaan osallistuvan säännöllisiin **viisi kertaa** (v. 2001) viikossa toistuviin kokouksiin. Yhdessä näistä, henkilö voi harjoittelella esiintymistaitoja ja puheiden pitämistä. Näiden oppituntien tarkkaan harkittu valmennus palvelee järjestön tavoitetta saada jäsenet järjestämään vapaa−aikansa "tehokkaaseen" sananjulistustyöhön. Järjestö antaa ymmärtää, että julistystyön tekeminen on Jehovan odottama velvollisuus ja että sen laiminlyöminen kertoo hengellisestä heikentymisestä. Käytännössä seurakunnassa vallitsee kahden kerroksen väen järjestelmä. Ne, jotka käyttävät vapaat hetkensä ja vapaa−aikaansa julistustyöhön ovat seurakunnassa arvostettuja henkilöitä. Näiden henkilöiden katsotaan "edistyneen" hengellisesti ja heille on tarjolla etenemismahdollisuuksia seurakunnan sisällä. Sisäisessä hierarkiassa erityiset "edut" toimivat palkkioina ja arvostuksen mittaajina. Käytännössä ilman sanapalvelustyön tekemistä ts. aktiivista julistamista, henkilöllä ei ole mahdollisuuksia tulla nimitetyksi arvostettuihin tehtäviin kuten esim. *avustaviksi palvelijoiksi, lavanpalvelijaksi* tai lopulta seurakunnan johtoon kuuluvaksi *vanhimmaksi* , joiden tehtävänkuvia ovat esim. *kirjantutkistelunjohtaja, palvelusvalvoja* ja *esivalvoja.* Lisätietoja seurakunnan hierarkiasta ja johtotehtävien nimikkeistä löytyy kirjoista *Järjestetyt suorittamaan palveluksemme* (1983) tai *Järjestetyt suorittamaan Jehovan tahto* (2005). Tarjolla on moninaisia tehtäviä, joissa voi "edistyä" oman tavoitteellisesti hengellisen elämän suhteen.

Kirjan ohjeiden avulla järjestö kouluttaa liittyvistä henkilöistä nk. "todistajia", joiden kieli on sujuvaa, käytös huoliteltua ja puhe miellyttävää. Järjestö opettaa henkilöt kohtaamaan "tämän asiainjärjestelmän" valtakunnan työtä vastustavia muita ihmisiä ja kääntämään heidän vastaväitteitään voitoksi valtakunna työlle - saamaan uusia henkilöitä järjestön koulutuksen oravanpyörään. Kirjaa lukiessa ei jää epäselväksi, että järjestö johtaa toimintaa suunnitelmallisesti, määrätietoisesti ja suuressa mittakaavassa. Uuden henkilön kiinnostusta herätellään aluksi jakamalla organisaation painamaa kirjallisuutta, jonka jälkeen kotikäynneillä tutustutetaan henkilö järjestön painamiin monisivuisempiin oppikirjoihin (nk, "raamatunluku− tai selitysoppaat"). Seuraavaksi kiinnostunutta henkilöä johdatetaan tekemään "oikea ratkaisu" ja liittymään jäseneksi. Lopulta henkilö saadaan osallistumaan *valtakunnansalien* viikoittaiseen puhe− ja esiintymiskoulutukseen, jotta hän voisi toimia esimerkiilisenä uusien ihmisten rekrytoijana vapaa−ajallaan. Vähitellen henkilön elämä kutistuu "järjestöelämäksi", jossa seurustelu tapahtuu pääsääntöisesti vain järjestön aktiviteettien ja seurakuntalaistan keskuudessa. Hänestä on

muokkautunut järjestön tehokkaan koulutuksen työnäyte, jonkä käytös, puhetapa, sosiaalinen elämä, harrastukset ja vapaa−aika määräytyvät järjestön ihannoimien tavoitteiden ja ohjeiden mukaisesti.

Sana järjestön julkaisemasta Uuden maailman käännöksestä

Kirjassa esiintyy viittauksia järjestön julkaisemaan *Uuden maailman raamatunkäännökseen* (UM). Lainatut jakeet ovat usein hyvin "sopusoinnussa" kirjassa kuvatun opetusjärjestelmän kanssa. Valitettavasti on osoittautunut, että UM käännöksen jakeiden käännöstyössä on piirteitä, jotka näyttävät tukemaan enemmän järjestön omaa oppijärjestelmäää, sen sijasta, että Jumalan sanan kääntämistä huolellisesti olisi pidetty ensisijaisena. Esimerkiksi järjestön yksi suurimmista perusteluista UM käännökselle on ollut väite Jumalan nimen, *Jehovan* (tai oikeammin "Jahve"), palauttamisesta oikeille paikoilleen. Todellisuudessa asiasta on annettu järjestelmällisesti väärää tietoa. *Ei ole nimittäin olemassa yhtäkään Uuden testamentin käsikirjoitusta, niiden yli 5000:n tunnetun joukossa, joissa JHVH−tetragrammi esiintyisi.* Vartiotorniseura on useita vuosikymmeniä järjestelmällisesti jakanut väärää tietoa ja toivonut, että kukaan ei huomaisi Jehova−sanan käytön olevan puhtaasti järjestön omia tarkoitusperiä palveleva. UM käännöksen painamisen tarkoitus lienee ollut saattaa viimeinenkin tietolähde, Raamattu itse, järjestön oman kontrollin piiriin. Näin kaikkea tarjottua informaatiota voidaan ohjailla ja väitteiden tueksi on mahdollista lainata seuran omaa UM käännöstä. Tarkasti lukien Raamattu ei julista Jehova−nimestä, vaan se kertoo Herran Jeesuksen Kristuksen nimen olevan ainoa, jossa ihminen voi pelastua (**Apt. 4:12**; Apt. 9:20, 21; Room. 10:9, 10, 12; 1. Kor. 1:2).

Lisätietoja

Tämän kirja, kuten muu Vartiotorniseuran kirjallisuus, on vapaasti jokaisen saatavilla sitä pyydettäessä paikalliselta Valtakunnansalilta tai ottamalla yhteyttä Jehovan todistajat uskonnollinen yhdyskunta ry:n toimipisteeseen. Siitä toimitettu digitaalinen muoto toivon mukaan lisää tietoutta järjestön toiminnasta ja edesauttaa lukijoita hahmottamaan paremmin *miten järjestö on rakentunut ja miten se on organisoinut toimintaansa seurakuntien sisällä* . Järjestön terminologissa sanat "edut" ja "järjestön alamaisuudesta hyötyminen" (esimerkiksi kirjantutkiskelujohtana palveleminen) tulevat tämän kirjan kautta lukijalle selvitetyiksi. Lisätietoja Vartiotorniseurasta kriittisestä nökökulmasta löytyy verkosta. Lukijaa kannustetaan tutustumaan kaikkeen saatavilla olevaan aineistoon, ennen johtopäätösten tekemistän.

***Huom**. Kirjan siirtämisessä digitaaliseen muotoon on pyritty säilyttämään kirjan rakenne ja typografiset asettelut sellaisenaan. Siirrossa on saattanut siirtyä kirjoitusvirheitä eikä PDF−muotoa ole pyritty systemaattisesti oikolukemaan. Sivunumerointi poikkeaa alkuperäisestä. Jotkin jaeviitteet ovat saatttaneet siirtyä epäselvästi: esim. numero 1 on saattanut muuttua l−kirjaimeksi tms. Epätarkkuudet toivon mukaan eivät vaikuta merkittävästi luettavuuteen. Mikäli lukija haluaa tarkistaa jonkin kohdan ehdottoman tarkasti, voi hän pyytää kirjaa lähimmältä valtakunnansalilta tai Suomen Jehovan todistajat ry:n haaratoimistosta.*

1. tutkielma - Ilahduttavien totuuden sanojen puhuminen

[1] Jehova on suuri puheen Luoja. Hänelle kuuluu kaikki kunnia tästä ihmeellisestä viestintäkeinosta älyllisten luomusten keskuudessa. Ja koska kaikki Jumalan tekemä on hyvää, voimme olla varmoja, että hänen ihmiselle antamansa puhelahja oli alun pitäen yksi niistä 'täydellisistä lahjoista', joihin viitataan Raamatussa Jaak. l:17:ssä. Ludwig Koehler, asiantuntija sanojen käytössä, kirjoitti ihmispuheesta: "Se mitä todella tapahtuu puhuttaessa, miten havaintokyvyn kipinä sytyttää hengen, ... niin että syntyy puhuttu sana, käy yli ymmärryksemme. Ihmispuhe on salaisuus; se on jumalinen lahja, ihme."

[2] Aadamille anneltiin siis sanavarasto, kun hänet luotiin. Hänellä oli myös kyky muodostaa uusia sanoja. Hänelle tosiaan lahjoitettiin kyky tehokkaaseen tiedonvälitykseen eli viestintään. Hän ei pystynyt vain ilmaisemaan ajatuksiaan puhumalla selvästi, vaan omasi myös kyvyn ymmärtää puhetta. Tämän havaitsemme siitä, että Jumala puhui Aadamiille antaessaan hänelle neuvoja. Aadam taas vuorostaan saattoi välittää tietoja Eevalle. - 1. Moos. 1:27−30; 2:16−20.

[3] Aikana, jolloin jumalattomuus vallitsi maan päällä, Jumala kuitenkin sekoitti ihmisten puheen Baabelin tornin luona. (1. Moos. 11:4−9) Niinpä nykyään onkin monia kieliä, joista useimmissa on erilaisia murteita. Joitakin näistä kielistä puhuvat pienet heimoryhmät, kun taas toisia puhuvat miljoonat ihmiset. Ihmispuhe, samoin kuin ihminen itsekin, on etääntynyt kauas alkuperäisestä täydellisyydestään. Puhekykyä käytetään toistuvasti valheen levittämiseen ja ihmisten vieroittamiseen Jumalasta.

[4] Jehovan palvelijoina me toisaalta haluamme käyttää puhekykyämme oikein. Meillä on etu puhua ihmisille tosi Jumalasta ja kertoa heille hänen sykähdyttävää sanomaansa ikuisesta elämästä vanhurskaassa uudessa maailmassa. Tämä *Teokraattisen palveluskoulun ohjekirja* on varattu avuksemme, niin että voisimme tehdä sen tehokkaasti.

[5] **Totuuden sanojen puhuminen.** Puhekyvyn oikea käyttö vaatii, että se mitä puhumme on aina totta, täysin sopusoinnussa Jumalan sanan kanssa. Valhe ei voi antaa hengellista terveyttä kuulijoille. Niinpä apostoli Paavali kehottakin viisaasti: "Ota esikuvaksi ne terveelliset sanat, jotka olet minulta kuullut." Miksi? Koska tuo esikuva, "terveelliset sanat", oli lähtöisin Jumalasta. (2. Tim. 1:13) Paavali varoitti, että jotkut kääntäisivät "korvansa pois totuudesta", mutta osoitti, että oikea menettely olisi 'saarnata sanaa', Jumalan sanaa. Meidän tulisi siis pitää kiinni Jumalan totuuden sanasta ja käyttää sitä perustana kaikessa saarnaamisessa ja opettamisessa, jota suoritamme. - 2. Tim. 4:1−5.

[6] Olemme täysin tietoisia siitä, että oikeaan aikaan puhuttu oikea sana voi saada jonkun aloittamaan kulkunsa iankaikkiseen elämään johtavalla tiellä tai auttaa häntä pysymään elämän tiellä. (Sananl. 18:21; Jaak. 5:19, 20) Niinpä oikea sanojen käyttö onkin erittäin tärkeätä jokaiselle meistä evankeliumiinpalvelijoista, ja teokraattinen palveluskoulu pyrkii korostamaan tätä seikkaa.

7 Sananvalinta. Sanat on tarkoitettu välittämään ajatuksia puhujan mielestä hänen kuulijoittensa mieleen. Tässä onnistutaan vain silloin, kun puhuja valitsee sanoja, jotka ilmaisevat hänen ajatuksensa täsmällisesti ja jotka ovat hänen kuulijoilleen tuttuja tai helposti tunnistettavissa. Tehokas sananvalinta ei ole alussa helppoa. Jopa viisas kuningas Salomokin, Israelin kokooja, "harkitsi ja etsi tarkoin, jotta hän voisi panna monia sananlaskuja järjestykseen. Kokooja yritti löytää ilahduttavat sanat ja oikeitten totuuden sanojen kirjoituksen." (Saarn. 12:9, 10, *Um*) Haluttujen sanojen löytäminen vaatii siis henkistä ponnistelua, etsimistä ja hyvää

arvostelukykyä. Raamatun saman luvun 11. jakeessa ilmaistaan hyvin valittujen sanojen tehokkuus. "Viisaitten sanoja" verrataan karjapaimenten piikkisauvoihin, jotka ohjaavat ja kannustavat ihmisiä tiellä kohti elämää.

8 Sanojen yksinkertaisuus on ensimmäisiä opittavia periaatteita. Sanojen ei tarvitse olla monimutkaisia tai vaikeita tehdäkseen puheesta tehokkaan. Itse asiassa yksinkertaisuus on ymmärtämisen avain ja siten suuri apu muistille. Mikä voisi olla yksinkertaisempaa ja kuitenkin majesteettisempaa kuin nämä Raamatun kertomuksen ensimmäiset sanat: "Alussa loi Jumala taivaan ja maan"? Et voi unohtaa niitä. Sama pitää paikkansa viisaan kokoojan tekemästä johtopäätöksestä kaiken hänen mietiskelynsä jälkeen: "Pelkää tosi Jumalaa ja pidä hänen käskynsä. Sillä tämä on ihmisen koKo velvoitus." - Saarn. 12:13, *Um.*

9 Haluamme karttaa sanoja, jotka vaimentavat Jumalan totuuden kirkkaan soinnin. Emme halua 'taitamattomilla puheilla pimentää' neuvoa. (Job 38:2) Sillä kuka kuulee ja ymmärtää, jos "pasuuna antaa epäselvän äänen"? - 1. Kor. 14: S.

10 Voimme kaikki hyötyä Kristuksen Jeesuksen erinomaisesta esimerkistä. Hänen jokapäiväisen elämän tapahtumiin liittyvillä sanonnoillaan ja kuvauksillaan oli voimakas vaikutus kuulijoihin. Palauta mieleesi puhe, jonka hän piti vuorella lähellä Kapernaumia, niin kuin kerrotaan Matteuksen evankeliumin luvuissa viidestä seitsemään. Korusanaista kaunopuheisuuttako? Ei. Epämääräisiä sanojako? Ei suinkaan. Jeesus oli kiinnostunut totuuden painamisesta ihmisten mieleen siten, että se vaikuttaisi heidän sydämeensä. Hänellä oli totisesti Isänsä, Jehovan, mieli. Hän antoi kaikille Jehovan palvelijoille parhaan esimerkin puhumisesta.

11 Älkäämme milloinkaan aliarvioiko selvien, yksinkertaisten, hyvin valittujen totuuden sanojen voimakasta vaikutusta. Ne voivat ilahduttaa, ne voivat innoittaa, ne voivat kannustaa toimintakin. Jeesuksen puhumisesta kerrotaan Luuk. 4:22:ssa, että kaikki kuulijat "lausuivat hänestä hyvän todistuksen ja ihmettelivät niitä armon [miellyttäviä,*Um]* sanoja, jotka hänen suustansa lähtivät". Hänen apostolinsakin löysivät monia innokkaita kuuntelijoita. Näin tapahtui siitä huolimatta, että tuon ajan huomattavat juutalaiset havaitsivat apostolien olevan "koulunkäymättömiä ja oppimattomia" miehiä. (Apt. 4:13) Mikä oli selitys? He olivat oppineet taitonsa Mestariltaan, Kristukselta. Eikö se olekin erittäin rohkaisevaa Jumalan palvelijoille nykyään, sekä nuorille että vanhoille!

12 Vanhemmat voivat tehdä paljon auttaakseen lapsiaan ilmaisemaan ajatuksensa hyvin. Kotiympäristössä voidaan juurruttaa hyvää jokapäiväistä puhetapaa sekä esimerkillä että opetuksella. Raamatun periaatteet, joiden tulisi ohjata puhumista, voidaan painaa nuoreen mieleen. (5. Moos. 6:6−9). Monet perheet käyttävät muutaman minuutin joka aamu keskustellakseen raamatunkohdasta, joka on valittu päivän tekstiksi kirjasessa *He tutkivat Raamattua päivittäin,* ja muina aikoina he lukevat yhdessä *Vartiotornia* tai *Heräkää* −lehteä. Perhe saa täten erinomaista valmennusta, joka lisää uusia sanoja heidän sanavarastoonsa ja osoittaa, miten näistä sanoista voidaan muodostaa ilahduttavia ilmaisutapoja tiedon välittämiseksi tehokkaammin toisille. Tällä tavalla perhe omaksuu myös Jehovan mielen asioissa, ja heidän puhetapansa heijastaa sitä.

13 **Edistyminen osallistumalla teokraattiseen palveluskouluun.** Tässä Ohjekirjassa hahmoteltu tutkistelu−kurssi auttaa kaikkia meitä, jotka vilpittömästi haluamme edistyä evankeliuminpalveluksessa, käyttämään "ilahduttavia sanoja .. . oikeita totuuden sanoja". Iästäsi tai koulusivistyksestäsi riippumatta voit edistyä kristillisessä evankeliumin palveluksessa, jos luotat Jehovan ohjaukseen ja hänen henkeensä. Sinulta vaaditaan kuitenkin ponnistelua riittävässä määrin. Kehotus kuuluu: "Mieti näitä asioita, ole uppoutunut niihin, jotta edistymisesi olisi ilmeinen kaikille." - I.Tim. 4:15, *Um.*

14 Meitä jokaista koskevaan ponnisteluun sisältyy päätös olla läsnä kaikissa Jehovan kansan seurakunnan kokouksissa ja sitten tuon päätöksen pitäminen. Varsinkin teokraattisen palveluskoulun jokaviikkoisilla oppitunneilla varataan apua, niin että voit noudattaa apostoli Paavalin neuvoa: "Tee kaikkesi osoittautuaksesi Jumalalle hyväksytyksi, työmieheksi jolla ei ole mitään hävettävää, joka käsittelee totuuden sanaa oikein." - 2. Tim. 2:15, *Um.*

15 Jokainen henkilö, mies tai nainen, nuori tai vanha, joka käy seurakunnan kokouksissa, voi ilmoittautua ja saada tämän koulun hyödyt. Voit ilmoittautua kouluun oletpa kastettu tai et. Niiden, joiden koulukasvatus saattaa olla puutteellinen, tulisi muistaa miten Jumala näki ennalta, ettei Valtakunnan sanoma synnyttäisi vastakaikua monissakaan, jotka ovat inhimillisesti viisaita, jalosukuisia ja korkeasti oppineita, maailmalliselta näkökannalta. (1. Kor. l:26−29) Mutta hän myös ennalta tiesi, että monet, jotka ovat halveksittuja tämän maailman silmissä, ottaisivat sanoman vastaan ja veisivät sitä halukkaasti edelleen toisille totuudennaikaisille ihmisille. Tähän kouluun ilmoittautuminen ja sen opetusten uskollinen toteuttaminen ohjaavat sinut omaksumaan tietoa, joka tekee sinusta todella pätevän puhumaan ilahduttavia totuuden sanoja rehellissydämisille ihmisille. Tämä on virvoittavaa sinulle itsellesi samoin kuin niillekin, jotka kuulevat sinua.

16 Olemalla ahkera oppilas tällä kurssilla sinä ennen kaikkea pyrit sanoin ja teoin pääsemään siihen, niistä Israelin kuningas Daavid sanoi rukouksessaan: "Tulkoot minun suuni sanat ja minun sydämeni aivoitukset mieluisiksi sinun edessäsi, oi Jehova, Kallioni ja Lunastajani." (Ps. 19:15, *Um)* Jokaisella kristityllä tulisi olla voimakas halu kyetä puhumaan hyvin kaikissa tilaisuuksissa ja käyttämään sanoja, jotka miellyttävät Luojaa. Teokraattinen palveluskoulu tarjoaa sinulle arvokasta apua tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

KERTAUS. 1−3. Miten ihmisen puhekyky sai alkunsa, ja miten se kehittyi? 4. Miten meidän tulisi käyttää puhekykyämme? 5, 6. Miksi on niin tärkeätä, että se mitä puhumme on totta? 7−9. Millaiset sanat ovat tavallisesti tehokkaimpia? 10, 11. Miten Jeesus on meille esimerkki puhumisessa? 12, Miten vanhemmat voivat opettaa lapsiaan ilmaisemaan ajatuksensa hyvin? 13−16. Mitä meidän on tehtävä henkilökohtaisesti saadaksemme täyden hyödyn teokraattisesta palveluskoulusta?

2. tutkielma - Teokraattisen palveluskoulun hyödyt

1 Miten Jehova valmentaa meitä palvelijoinaan olemaan tehokkaita evankelioimistyössä? Se tapahtuu hänen järjestönsä kautta. Monissa maissa valmennus alkaa sellaisen perustaidon kuin lukemisen oppimisesta. Seuraava askel niille, jotka ovat oppineet lukemaan ja kirjoittamaan, on ilmoittautuminen teokraattiseen palveluskouluun.

2 Tämä koulu varaa ilmaista valmennusta evankeliumin−palvelukseen. Se palvelee seurakuntaa kahdella tavalla: l) kullekin oppilaalle annetaan tutkimisohjelma, joka auttaa häntä parantamaan kykyään koota, kehitellä ja esittää tietoa johdonmukaisesti toisille, ja 2) koko seurakunta saa paljon arvokasta tietoa jokaviikkoisen ohjelman aikana. Parempi hengellinen arvostus ja palvelustoiminta ovat varma tulos.

3 Vartiotorni−seuran haaratoimisto kussakin maassa järjestää ja varaa ohjelman vuosittain. Ohjelma riippuu tietysti julkaisuista, joita on saatavissa maan kielellä tai kielillä. Ennen kaikkea se keskittyy Raamattuun.

4 Oppilaat esittävät joka viikko tietyn määrän hyödyllisiä puheita. Pääpuhetta kutsutaan ohjepuheeksi, ja se on jonkin verran pitempi kuin muut. Se määrätään pätevälle veljelle, niin että seurakunta saa siitä täyden hyödyn. Muut puheet ovat lyhyitä, ja ne voidaan määrätä mies− tai naispuolisille oppilaille koulun ohjelman

antamien mahdollisuuksien mukaisesti. Paikallisesta ohjelmasta riippuen voi yksi lyhyem−mistä harjoituspuheista olla Raamatun lukutehtävä. Muissa puheissa kehitellään määrättyä teemaa ja kenties esitetään käytännöllinen lavastus, jos aineisto sallii sen. Usein sisarille annetut tehtävät esitetään talosta−taloon−käyntinä, ehkä keskusteluna uusintakäynnillä tai raamatuntutkistelun jälkeen, vapaamuotoisen todistamisen muodossa tai keskusteluna jonkun oman perheen jäsenen tai toisen julistajan kanssa.

5 Pienissä seurakunnissa, joihin kuuluu yksinomaan naisia, voidaan silti käsitellä kaikki aineisto. Miten? Vapaasti esitettyinä selostuksina, kahden sisaren välisinä keskusteluina, kysymyksin ja vastauksin tai yksinkertaisesti lukemalla julkaistu aineisto.

6 **Koulunvalvoja.** Jokaiseen seurakuntaan määrätään teokraattisen palveluskoulun valvoja. Hänen tulisi ollajjäte−vä opettaja. Hänellä pitäisi olla hyvä Raamatun totuuden tuntemus ja käytännöllistä tietoa oppilaittensa enemmistön puhumasta kielestä. Hänen tulee olla tahdikas ja ystävällinen. Hänen tulisi olla hengellisesti "vanhempi". Hän palvelee merkitsemällä sinut oppilasluetteloon, määräämällä sinulle puheita ja tarjoamalla sinulle ystävällisiä ja rakentavia neuvoja.

7 Koulunvalvoja pitää luetteloa kouluun ilmoittautuneista pääasiassa puhemääräysten antamiseksi. Nämä puhemääräykset jaetaan tavallisesti ainakin kolme viikkoa etukäteen kirjallisina. Tämä varaa sinulle aikaa eritellä ja valmistaa aineistoa esitystä varten. Koulunvalvoja on tietoinen siitä, että seurakunnassa on erilaisen koulutuksen saaneita ihmisiä, ja hän pitääkin tämän mielessään antaessaan määräyksiä. Hän koettaa välttää sitä, että määräisi hyvin nuorelle oppilaalle teeman, joka olisi sopimaton sen ikäiselle. Hän yrittää varata jokaiselle ilmoittautuneelle oppilaalle tasapuolisesti tilaisuuksia olla mukana ohjelmassa.

8 Kun koulun ohjelma esitetään, ajoituksesta tulisi tietystikin pitää kiinni. Niinpä kun harjoituspuheet ylittävät aikaa, koulunvalvoja tai apulainen antaa merkin. Oppilas voi päättää aloittamansa virkkeen, ja hänen tulee sitten poistua puhujalavalta.

9 Koulunvalvoja neuvoo jokaista oppilasta koko seurakunnan kuvailen, koska'puhujan lisäksi muutkin voivat hyötyä siitä. Kiitos on aina paikallaan. Todellisuudessa neuvoja rohkaisee sinua mielellään. Rakentavia neuvoja annetaan tietyistä neuvontalomakkeen kohdista, joissa sinua on pyydetty työskentelemään. (Ks. yksityiskohtia 20. tutkielmasta.) Koulunvalvoja ponnistelee perehtyäkseen henkilökohtaisesti tarpeisiisi oppilaana ja hän on syvästi kiinnostunut edistymisestäsi.

10 Hän on myös halukas tekemään palveluskoulusta joka kerta siunauksellisen koko seurakunnalle. Hän rohkaisee sinua osallistumaan siinä määrin kuin voit, esittämään ajatuksia suullisen kertauksen aikana ja ottamaan osaa aika ajoin pidettävään kirjalliseen kertaukseen. Ellet ole ilmoittautunut kouluun, hän kannustaa sinua ilmoittautumaan, auttaa sinua vaikeuksiesi voittamisessa ja osoittaa sinulle, miten voit olla tehokas Jehovan ylistäjä.

11 Jos tarvitset apua puhemääräystesi suhteen, teokraattisen palveluskoulun valvojalla on myös etu auttaa sinua koulun oppilaana tulemalla kotiisi, mikäli mahdollista. Ellei hän voi omistaa tähän riittävästi aikaa, hän pyytää kypgiä veljiä ja kokeneita puhujia avukseen. Myös teistä vanhemmista voi olla paljon hyötyä, kun tarjoatte tällaista apua omille lapsillenne, ei kuitenkaan valmistamalla puheita heidän puolestaan, vaan antamalla ehdotuksia ja ohjausta tarvittavan tutkimisen ja valmistautumisen suhteen. Jos valmennat uutta julistajaa kenttäpalveluksessa sinua saatetaan pyytää auttamaan samaa julistajaa hänelle määrättyjen puheiden valmistamisessa palveluskouluun.

12 Teokraattisen palveluskoulun kirjasto valtakunnansalissa on koulunvalvojan valvonnassa. Hän tekee parhaansa näyttääkseen uusille, miten he voivat käyttää hyväkseen tuota raamatullisen tiedon varastoa. Hänen tulisi pyrkiä siihen, että kirjaston hyllyillä on kaikki Seuran viimeiset julkaisut samoin kuin muitakin hyödyllisiä hakuteoksia oppilaiden ja toisten saatavissa.

13 **Oppilaiden saamat hyödyt.** Kun sinulle annetaan tehtävä koulussa. hvväksy se innostuneesti Jehovan järjestön kautta tulevana varauksena. *Ota* samoin saamasi neuvot vastaan ja sovella niitä kaikessa nöyryydessä. Voit soveltaa neuvojan esittämiä ehdotuksia sekä jokapäiväisessä puheessasi että evankeliuminpalveluksessasi. Kun ponnistelet oppiaksesi ja soveltaaksesi tämän koulun varaamia tietoja, hyödyt siitä suuresti.

14 Ne, jotka ovat säännöllisesti läsnä koulussa ja osallistuvat sen ohjelmaan, havaitsevat vastaustensa kokouksissa paranevan tuntuvasti ja osanottonsa kenttäpalvelukseen olevan paljon tehokkaampaa. Ja koulu varustaa miespuoliset oppilaat valmistamaan ja esittämään kuulijakuntaa toimintaan, kannustavia puheita, huolehtivatpa he sitten joistakin palveluskokouksen ohjelmanumeroista tai pitävät esitelmiä. Teokraattisen palveluskoulun valmennuksen ansiosta monet ovat kyenneet puolustautumaan oivallisesti oikeusistuinten hallitsijoiden edessä, kun taas toiset ovat puhuneet oppilas− ja yhteiskunnallisille ryhmille.

15 Soveltaessaan jokapäiväiseen puheeseensa ja keskusteluunsa harjoituspuheista saamiaan neuvoja oppilas tulee myös havaitsemaan, että syvälle juurtuneet, huonot puhetottumukset jäävä aikanaan pois. Olemmepa maallisessa työssämme, koulussa tai muualla, valmennuksemme Jehovan todistajina tulee pian ilmeiseksi tarkkailijoille. Eräs hyvin tunnettu aikakauslehti sanoikin asiasta: "Muutamien kuukausien aikana uudet todistajat tutkivat Raamattua uutterammin kuin useimmat kristityt koko elinaikanaan. Ei olekaan mikään sattuma, että melkein kaikista heistä tulee tasapainoisia ja hiottuja puhujia."

16 On hyvä, että meillä jokaisella seurakunnassa on jokin tavoite, niin että voimme nähdä miten edistymme evankeliuminpalveluksessa. Sellaiset tavoitteet voidaan tavallisesti yhdistää läheisesti teokraattisessa palveluskoulussa tapahtuvan edistyksen määrään. Tunnetko esimerkiksi olevasi epäpätevä tekemään uusintakäyntejä kiinnostuneiden luokse ja vastaamaan heidän kysymyksiinsä? Huomattava määrä siitä aineistosta, jota esitetään ja havainnollistetaan koulussa, on käyttökelpoista juuri näissä tilanteissa.

17 Suurimman hyödyn saamiseksi koulua ei tulisi pitää pelkästään 45 minuutin pituisena viikoittaisena kurssina. Jos olet tunnollinen oppilas, haluat lisäksi huolehtia kototehtävistäsi, tutkimisesta ja valmistautumisesta, johon kuuluu Raamatun lukeminen ja muu tarpeellinen tutkistelu. Eivät

ainoastaan harjoituspuheiden pitäjät vaan me kaikki koulun läsnäolijat kasvamme tiedossa ja kyvyssä Jehovan palvelijoina, jos valmistaudumme kuluvan viikon oppituntiin etukäteen.

18 Kaikkia kehotetaan antamaan parhaansa ja pitämään erityisesti koulun tarkoitus mielessään. Tarkoitus ei ole antaa nätettä puhekyyystä tai paljastaa joidenkuiden heikkouksia, ja vaikeuksia. Todellisuudessa suhtautumistamme koulun toimintoihin ohjaava vaikutin hallitsee suuressa määrin myös sitä, paljonko hyödymme koulusta. Se on osa Jehovan kasvatusjärjestelystä. Hän kouluttaa ja valmentaa meitä tarkoitustaan varten. Kenenkään oppilaan ei tarvitse olla lainkaan huolissaan tekemästään vaikutuksesta, sillä me emme yritä miellyttää ihmisiä tai mukautua puhtaasti ihmistekoisiin opetus− ja puhenormeihin. Me olemme

kiinnostuneita Jumalan hyväksymyksen ja hänen siunauksensa saamisesta evankelioimistyössämme.

19 On totta, että joistakuista veljistä ja sisarista saattaa tuntua kuten Mooseksesta hänen sanoessaan Jehovalle: "Minä en ole puhetaitoinen mies; en ole ollut ennen enkä senkään jälkeen, kuin sinä puhuit palvelijallesi." (2. Moos. 4: 10) Mutta jos uskot, että Jumalalle ei mikään ole mahdotonta, pääset eroon tuosta ensivaikutelmasta. (Matt. 19:26) Voit myös päätellä, että kaikki edistys kyvyssäsi puhua elämän Sanaa on hyvinkin vaadittavan ponnistelun arvoista. Jopa pienestäkin edistymisestä voi olla tuloksena jonkun ohjaaminen elämän tielle, joten eikö siinä olisi aihetta iloitsemiseen?

20 Teokraattisen palveluskoulun päätarkoitus on valmennus evankeliuminpalvelustyöhön. Ole sinäkin yksi niistä monista, jotka ovat säännöllisesti läsnä ja tavoittelevat sen hyötyjä, niin näet Jehovan siunaavan pyrkimyksesi edistyä. - Fil. 3:16.

_____

kertaus: 1−5. Millaista valmennusta palveluskoulu varaa avuksemme palvellessamme Jumalaa? 6. Millaista pätevyyttä tarvitaan koulun valvojan tehtävässä? 7. Mitä tekijöitä otetaan huomioon puheita määrättäessä? 8. Miksi harjoituspuheiden pitäjille annetaan merkki, kun heille varattu aika on lopussa? 9−12. Millä tavoilla koulunvalvoja osoittaa olevansa kiinnostunut harjoituspuheita pitävien samoin kuin koko seurakunnankin edistymisestä? 13−17. Miten oppilaiden edistyminen on helposti toisten havaittavissa? 18−20. Miksi meidän ei tulisi sallia puutteellisten henkilökohtaisten kykyjen estää meitä osallistumasta täysin määrin kouluun?

3. tutkielma. Raamattu - pääasiallinen oppikirjamme

1 Raamattu on pääasiallinen oppikirjamme teokraattisessa palveluskoulussa, ja hyvän uutisen julistajina meidän tulisi tuntea se hyvin. Meidän pitäisi tietää miten se valmistettiin, mitä se sisältää ja miten sitä käytetään.

2 Raamatun kirjoittamisaika vie meidät vuoteen 1513 eaa., jolloin Mooses ohjattiin aloittamaan muistiinmerkitseminen. Myöhään 1. vuosisadalla apostoli Johannes lopetti kirjoittamisensa saattaen näin Raamatun kirjoittamisen päätökseen - noin 1600 vuoden kuluttua. Raamattu on nykyään saatavissa kokonaan tai osittain noin 2000 kielellä. Vaikka vain harvojen kirjojen levikki kohoaa miljooniin, Raamattua on julkaistu tuhansia miljoonia kappaleita. Mikään muu kirja ei yllä tähän ennätykselliseen määrään. Tietystikään pelkkä uskonnollisen kirjan kirjoittaminen, sen säilyminen vuosisatoja ja miljoonien siihen kohdistama arvonanto eivät todista sen olevan jumalista alkuperää. Siinä on oltava jumalisen Tekijän tunnusmerkit, jotka osoittavat, että se on Jumalan henkeyttämä. Raamatun huolellinen tutkiminen tekee vilpittömät ihmiset vakuuttuneiksi siitä, että se totisesti sisältää sellaiset tunnusmerkit.

3 Raamatussa, joka kirjoitettiin alkuaan heprean, aramean ja kreikan kielillä, on sellaisena kuin me sen tunnemme 66 kirjaa. Kirjojen täsmällinen määrä ei ole tärkeä (ovatko tietyt kirjat yhdessä vai erikseen) eikä se nimenomainen järjestys,

jossa ne seuraavat toisiaan. Kirjat olivat yhä erillisinä kääröinä kauan sen jälkeen, kun Raamatun kaanon eli henkeytetty−jen kirjojen luettelo oli vahvistettu, ja muinaisissa luetteloissa onkin eroavuuksia kirjojen järjestyksessä. Tärkeintä on kuitenkin se, *mitkä* kirjat sisältyvät luetteloon. Todellisuudessa ainoastaan niitä kirjoja, jotka ovat nyt kaanonissa, voidaan perustellusti sanoa henkeytetyiksi. Pyrkimyksiä sisällyttää kaanoniin muita kirjoituksia on vastustettu varhaisista ajoista lähtien.

4 Raamattu kirjoitettiin alun perin käyttämällä jatkuvia, katkeamattomia kirjainrivistöjä. Minkäänlaista järjestelmää lauseiden jakamiseksi välimerkeillä ei keksitty ennen 9. vuosisataa. Meidän nykyisen välimerkki järjestelmämme pääpiirteet

ovat peräisin 15. vuosisadalta kirjapainotaidon seurauksena. Alkuperäiset kirjoittajat eivät jakaneet Raamattua myöskään lukuihin ja jakeisiin (Kuningas Jaakon käännöksessä on 1189 lukua ja 31102 jaetta). Se tapahtui vuosisatoja myöhemmin. Masoreetit, juutalaiset oppineet, jakoivat Heprealaiset kirjoitukset jakeisiin. Jako lukuihin lisättiin sitten 13. vuosisadalla.

5 **Henkeytetty kirjakokoelma.** Noin 40 eri henkilöä palveli yhden suuren Tekijän sihteereinä merkitsemässä muistiin Jehovan henkeytettyä sanaa. "Koko Raamattu on Jumalan henkeyttämä", ja tähän sisältyvät Kristilliset kreikkalaiset kirjoitukset ja "muut kirjoitukset". (2. Tim. 3:16, *Um;* 2. Piet. 3:15, 16) "Henkeytyksellä" ei tarkoiteta pelkästään älyn ja tunteiden kiihottamista suurempaan suorituskykyyn (niin kuin usein sanotaan tapahtuvan maallisille taiteilijoille tai runoilijoille), vaan virheettömien kirjoitusten tuottamista, niin että niillä on sama arvovalta kuin olisi Jumalan itsensä tekemillä kirjoituksilla. Jumala pani oman henkensä toimimaan uskollisissa miehissä, joita hän käytti merkitsemään muistiin asioita hänen ohjauksessaan. Tästä syystä apostoli Pietari saattoi julistaa: "Ei koskaan ole mitään profetiaa tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina 'ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta." (2. Piet. 1:21) Ainakin yhdessä tapauksessa Jumala kuitenkin varasi itse tiedot kirjallisessa muodossa. Kysymyksessä oli kymmenen käskyä Jumalan antaessa Moosekselle kaksi "kivitaulua, joitten kirjoitus oli Jumalan sormella kirjoitettu". - 2. Moos. 31:18.

6 Joissakin tapauksissa tieto välitettiin sana sanalta, suullisella ohjauksella. (2. Moos. 34:27) Profeetat saivat myös usein erikoissanomia julistettavakseen. (1. Kun. 22:14; Jer. 1:7) Todisteet kuitenkin osoittavat, etteivät Jumalan Raamatun kirjoittamisessa käyttämät miehet aina vain merkinneet muistiin saneltua aineistoa. Esimerkiksi Johannes sai Jumalan enkelin välityksellä ilmestyksen "merkein", ja hänelle sanottiin: "Kirjoita kirjakääröön mitä näet." (Ilm. 1:1, 2, 10, 11, *Um)* Jumala siis ilmeisesti näki hyväksi antaa Raamatun kirjoittajien valita sanat ja ilmaisut saamiensa näkyjen kuvailemiseksi, vaikkakin hän ohjasi heitä aina riittävästi, niin että lopputulos oli täsmällinen ja soveltui hänen tarkoitukseensa. (Saarn. 12:10) Epäilemättä tämä selittää eri tyylit, joita Raamatun kirjoissa esiintyy.

7 Sisäisen todistuksen valossa ei voi olla epäilystäkään siitä, että Mooseksen kirjoitukset olivat Jumalan henkeyttämiä. Israelilaisten johtajaksi tuleminen ei ollut Mooseksen päähänpisto. Mooses vastusteli aluksi ehdotusta. (2. Moos. 3:10, 11; 4:10−14) Ei, vaan Jumala kohotti Mooseksen tuohon asemaan ja antoi hänelle yliluonnollisia voimia. Jopa taikuutta harjoittavien pappienkin oli tunnustettava, että Mooseksen teot olivat lähtöisin Jumalasta. (2. Moos. 4:1−9; 8:16−19) Kuuliaisena Jumalan käskylle ja pyhän hengen jumalisten tunnusmerkkien tukemana Mooses ohjattiin ensiksi puhumaan ja sitten kirjoittamaan osa Raamattua. (2. Moos. 17:14) Mooseksen kuoleman jälkeen lisättiin Joosuan, Samuelin, Gaadin ja Naatanin kirjoitukset (Joosua, Tuomarien kirja, Ruut, 1. ja 2. Samuelin kirja). Kuninkaat Daavid ja Salomo antoivat myös osansa kasvavaan Pyhän Raamatun kaanoniin. Sitten seurasivat profeetat Joonasta Malakiaan kunkin tuodessa oman lisänsä Raamatun kaanoniin. Ja jokainen heistä vuorollaan täytti Jehovan asettamat tosi profeettojen vaatimukset: he puhuivat Jehovan nimessä, heidän ennustuksensa toteutuivat, ja he saivat ihmiset lähestymään Jumalaa. - 5. Moos. 13: 1−3; 18:20−22.

8 On täysin johdonmukaista, että samoin kuin Jehova hen−keytti miehiä kirjoittamaan, hän ohjasi myös näiden henkeytettyjen kirjoitusten kokoamista. Juutalaisen perimätiedon mukaan Esralla oli osuutensa tässä työssä juutalaisten palata Juudan maahan. Hän oli erittäin pätevä tähän tehtävään, sillä olihan hän yksi Raamatun henkeytetyistä kirjoittajista, pappi ja myöskin "Mooseksen lain taitava

jäljentäjä". (Esra 7:1−11, *Um*) Heprealaisten kirjoitusten kaanon oli vahvistettu 5. vuosisadan eaa. loppuun mennessä. Se sisälsi samat kirjoitukset, jotka meillä on nykyäänkin ja jotka jaetaan nyt 39 kirjaan. Mikään ihmisten muodostama neuvosto ei tehnyt niistä kanonisia; niillä oli alusta lähtien Jumalan hyväksymys. Vakuuttavin todistus Heprealaisten kirjoitusten kanonisuudesta on Jeesuksen Kristuksen ja Kristillisten kreikkalaisten kirjoitusten kirjoittajien vääjäämätön sana. Vaikka he käyttivät vapaasti henkeytettyjä Heprealaisia kirjoituksia, he eivät milloinkaan lainanneet apokryfisistä kirjoista.- Luuk. 24:44, 45.

9 Kristillisten kreikkalaisten kirjoitusten 27 kirjan kirjoittaminen ja kokoaminen tapahtui samaan tapaan kuin Heprealaisten kirjoitustenkin. Kristus "antoi lahjoja ihmisinä", niin, "hän antoi jotkut apostoleiksi, jotkut profeetoiksi, jotkut evankelistoiksi, jotkut paimeniksi ja opettajiksi". (Ef. 4:8, 11−13, *Um*) Jumalan pyhän hengen ohjauksessa he asettivat kristillisen seurakunnan noudatettavaksi terveen opin. Jeesus vakuutti apostoleilleen, että Jumalan henki auttaisi heitä opettaen, ohjaten ja palauttaen heidän mieleensä asiat, jotka he olivat kuulleet häneltä, sekä paljastaen heille tulevia asioita. (Joh. 14:26; 16:13) Tämä varmisti heidän evankeliu−miensa kertomuksen totuudellisuuden ja täsmällisyyden.

10 Todellinen kanonisuuden tunnus ei ole se, kuinka monta kertaa ja kenen ei−apostolisen kirjoittajan toimesta jostakin tietystä kirjasta on lainattu. Kirjan itsensä täytyy sisältää todisteet siitä, että se on pyhän hengen tuote. Se ei voi näin ollen puoltaa taikauskoa, demonismia tai luomusten palvontaa. Sen on oltava täysin sopusoinnussa Raamatun muiden osien kanssa. Jokaisen kirjan täytyy olla yhtäpitävä jumalisen "terveellisten sanojen mallin" kanssa ja sopusoinnussa Jeesuksen opetusten kanssa. (2. Tim. 1:13, *Um)* Apostolit puhuivat selvästi Jumalan valtuuttamina. Pyhän hengen avulla heillä oli "henkeytettyjen ilmaisujen käsittämiskyky", jonka avulla he voisivat ratkaista, olivatko ne Jumalasta vai eivät. (1. Kor. 12:4, 10, *Um)* Johanneksen, viimeisen apostolin, kuollessa tämä luotettava Jumalan henkeyttämien miesten ketju päättyi. Niinpä Raamatun kaanon tuli valmiiksi Ilmestyskirjan, Johanneksen evankeliumin ja hänen kirjeidensä myötä. Raamattumme 66 kirjaa ovat sopusointuisuudessaan todiste Raamatun ykseydestä ja suosittavat sitä meille tosiaan Jehovan henkeytetyn totuuden sanana.

11 **Sisältö.** Raamattu sisältää tietoa, joka ei olisi muuten ihmisten saatavissa. Esimerkiksi 1. Mooseksen kirja kuvailee maan luomista; se antaa meille tietoja asioista, jotka tapahtuivat ennen ihmisen olemassaoloa. (1. Moos. 1:1−31) Raamattu kertoo meille myös taivaissa käydyistä keskusteluista, joita eivät yhdetkään ihmiskorvat voisi kuulla, ellei Jumala varaisi noita tietoja. - Job 1:6−12; 1. Kun. 22:19−23.

12 Tätäkin tärkeämpää on se, että Raamattu tutustuttaa meidät Jehovaan. Se kertoo yksityiskohtaisesti Jehovan antamista ihmeellisistä näyistä, joilla hänen palvelijoitaan suosittiin. (Dan. 7:9, 10) Raamattu tutustuttaa meidät myös Jumalan nimeen "Jehova", mikä nimi esiintyy yli 6800 kertaa Heprealaisten kirjoitusten masoreettisessa tekstissä. Raamatusta me opimme Jehovan huomattavista ominaisuuksista, sellaisista kuin rakkaus, viisaus, oikeudenmukaisuus, armo, pitkämielisyys, anteliaisuus, täydellisyys tiedossa, muuttumattomuus. (2. Moos. 34:6, 7) Lisäksi Raamattu kertoo meille paljon Jumalan Pojasta ja siitä tärkeästä asemasta, joka hänellä on Jumalan tarkoituksissa. (Koi. 1:17,18; 2:3; 2. Kor. 1:20) Enemmän kuin kukaan muu Jumalan Poika kykeni maan päällä ollessaan laajentamaan tuttavuuttamme Jehovan kanssa, sillä hän saattoi sanoa: "Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän [myös Isän, *Um*]." - Joh. 14:9.

13 Jumalan tarkoituksen kehittymisen yksityiskohdat paljastetaan Raamatussa. Kaikki ennustetut siunaukset tottelevaiselle ihmiselle keskittyivät luvattuun Pelastajaan, jonka Jehova toisi esiin. Jumala kuvaili hänet Eedenin puutarhassa Jumalan vaimon "siemenenä". (1. Moos. 3:15) Aikanaan Jumala lupasi, että tämä Siemen tulisi Aabrahamin kautta. (1. Moos. 22:18) Hän osoitti, että luvattu Pelastaja olisi iankaikkinen kuningas ja pappi "Melkisedekin järjestyksen mukaan". (Ps. 110:4; Hepr. 7:1−28) Hän antoi Israelille lakiliiton papistoineen ja uhreineen, mitkä kaikki olivat "tulevan hyvän varjo". (Hepr. 10:1; Koi. 2:17) Daavidille luvattiin, että kuninkuus pysyisi iankaikkisesti hänen perheessään. (2. Sam. 7:11−16) Tuon lupauksen perillisen ja samalla sen, johon kaikki muutkin ennustukset viittasivat Vapauttajana, osoitetaan olevan Jeesus Kristus. Niin, sivu sivulta Raamattukohdistaa huomion henkeytettyjen kirjoitusten teemaan - Jeesuksen Kristuksen hallitsemaan Jumalan valtakuntaan välikappaleena, jonka Jehova on varannut tarkoituksensa toteuttamiseksi.

14 Raamattu on huomattava ennustusten kirjana. Se antaa täten merkitystä historian tapahtumille ja osoittaa, miksi ne tapahtuivat siten. (Luuk. 19:41−44) Se paljastaa kaikkien nykyisten maallisten hallitusten tulevaisuuden. (Dan. 2:44) Se selittää aikamme tapahtumat osoittaen, että me elämme tämän vanhan järjestelmän ennustettua lopun aikaa ja että pian Jumala hävittää kaikki jumalattomat. - 2. Tim. 3:1−5; Ps. 37:9, 10.

15 Ilman Raamattua meillä ei olisi tietoa elämän tosi tarkoituksesta. (Saarn. 12:13) Se kertoo, että ihminen ei ole sokean sattuman aikaansaannos vaan Jumalanluomus, Jumalan, jolla on rakkaudellinen tarkoitus ihmiskunnan suhteen. Ja se selittää, mikä Jumalan tahto on meihin nähden nykyään ja miten voimme saada tosi tyydytystä elämästä. - Ilm. 4:11; 1. Tim. 2:3, 4; Ps. 16:11.

16 Ihmisen historia osoittaa, että ihminen ei voi ohjata askeleitaan menestyksellisesti erossa Jumalasta. Vain Raamattu varaa ohjauksen, jota hän tarvitsee. Se antaa moraa−liohjeita osoittaen, minkä Jumala tuomitsee ja minkä hän hyväksyy. (Gal. 5:19−23) Se osoittautuu käytännöllisimmäksi avuksi maailmassa, joka on hylännyt moraaliset hillikkeet. Se auttaa meitä omaksumaan Jumalan näkökannan ja miellyttämään häntä. Ja se viitoittaa meille tien ikuiseen elämään Jumalan uudessa maailmassa. - Joh. 17:3.

17 Eikö olekin ilmeisen selvää, miksi tämän kirjojen Kirjan tulisi olla pääasiallisena oppikirjana tutkiessamme? Kristityt ovat ennen kaikkea syvästi kiinnostuneita tämän kirjan tutkimisesta tarkoin, Kirjan, jonka tekijä on Hän, jolle Jumalan Poika sanoi: "Sinun sanasi on totuus." (Joh. 17:17) Raamattu ansaitsee siksi ensimmäisen sijan teokraattisen palveluskoulun tutkistelukurssissa.

KERTAUS: l, 2. Milloin Raamatun kirjoittaminen alkoi ja päättyi, ja millainen on Raamatun levikki? 3, 4. Mihin muotoon Raamattu alkujaan kirjoitettiin, ja milloin se jaettiin lukuihin ja jakeisiin? 5, 6. Missä merkityksessä Raamattu on henkeytetty, ja mikä selittää sen sisältämät erilaiset kirjoitustyylit? 7. Mainitse muutamia Heprealaisten kirjoitusten kirjoittajista. Mitkä tosi profeettojen vaatimukset he kaikki täyttivät? 8. Mikä on Heprealaisten kirjoitusten kanonisuuden vakuuttavin todistus? 9, 10. Mikä vahvistaa sen, että Kristillisten kreikkalaisten kirjoitusten kirjat todella kuuluvat Raamatun kaanoniin? 11. Mitä sellaista tietoa Raamattu sisältää, joka ei olisi muuten ihmisten saatavissa? 12, 13. Mitä opimme Jehovasta ja Jeesuksesta Kristuksesta Raamatun avulla? 14−17. Miksi Raamatun ennustukset ja Raamatun moraaliohjeet ovat meille kaikille erittäin arvokkaita?

4. tutkielma - Miten lukea ja muistaa

[1] Niille, jotka lukevat vain ajankulukseen, omaksi huvikseen, luetun muistamisella on vähän merkitystä. Mutta sellaisen, joka opiskelee ammattia varten, on erittäin tärkeätä muistaa, mitä hän oppikirjoistaan lukee. Tutkinnon läpäiseminen ja alkuun pääseminen valitussa ammatissa riippuvat siitä. Kristityn evankeliuminpalvelijan on kuitenkin vielä tarpeellisempaa muistaa lukemansa asiat, lukeepa hän ne sitten ohimennen tai todella oppiakseen. Hänen tavoitteenaan on päästä lähemmäksi Jehovaa ja parantaa evankeliuminpal−velustaan Jehovan ylistykseksi. - 5. Moos. 17:19.

[2] Pääasiallisin aineisto, jota kristitty lukee koostuu Raamatusta ja niistä julkaisuista, jotka tarjoavat oikean avun Raamatun ymmärtämisessä. Hän tietää, että Raamatusta löytyvä tieto johtaa ikuiseen elämään. Tällainen lukeminen valmentaa häntä olemaan tehokas evankeliuminpalvelija, ja tällaisesta lukemisesta me olemme etupäässä kiinnostuneita teokraattisessa palveluskoulussa.

[3] Tiedon painamista mieleemme lukemalla voidaan verrata syömiseen, ruoan mennessä vatsaamme. Molemmissa tapauksissa meidän on oltava valikoivia. Aterioiva menettelisi typerästi, jos hän vaikkapa vain ruokahalunsa tyydyttämiseksi nauttisi jotakin, mikä ei sula hänen vatsassaan tai mistä ei ole elimistölle tosi hyötyä tai mikä pahimmassa tapauksessa saattaisi aiheuttaa hänelle myrkytyksen. Parhaiden tulosten, pitkäaikaisen hyödyn, saamiseksi ruoan tulisi olla helposti sulavaa, niin että elimistömme voi käyttää sitä.

[4] Sama pitää paikkansa lukemisestamme. Luemmepa sivumennen tai siihen vakavasti paneutuen, sen pitäisi olla sellaista, minkä mielemme voi sulattaa ja niistä on pysyvää hyötyä mielellemme. On ilmeisen epäviisasta ruokkia mieltään sillä, mikä on väärää, jumalatonta tai moraalitonta ja mikä voi sen tähden aiheuttaa hengellisen ruoansulatushäiriön. (Fil. 4:8) Ja miksi kuluttaa aikaansa vähäarvoisen aineiston lukemiseen? Samoin kuin olemme valikoivia sen suhteen mitä syömme, meidän tulisi olla valikoivia myös sen suhteen mitä luemme.

[5] **Henkilökohtainen lukuohjelma.** Valittuasi oikealaa−tuista aineistoa luettavaksesi sinun tulee ottaa seuraava askel. Se on sellaisen lukuohjelman vakiinnuttaminen, joka soveltuu juuri sinun elämäntapaasi. Ellet järjestä lukuaikaa tietyiksi päiviksi tai illoiksi, ponnistelusi on ilmeisesti liian sattumanvaraista onnistuakseen. - Apt. 17:11.

[6] Syvällinen lukeminen vaatii runsaasti aikaa ja tutkitun aineiston harkitsemiselle otolliset puitteet. Kaikkea lukemista ei kuitenkaan suoriteta pidempinä tutkimisjaksoina. Jos voit varata säännöllisesti joka päivä 10−15 minuuttia lukemiseen, tulet hämmästymään siitä, miten paljon saat aikaan. Jotkut lukevat tällä tavalla varhain aamulla tai ennen vuoteeseen menoa illalla. Toiset lukevat yleisissä kulkuneuvoissa matkalla työpaikkaansa tai kouluun tai ruokatunnillaan. Joissakin kodeissa koko perhe lukee yhdessä 5−10 minuuttia jonkin aterian jälkeen joka päivä tai ennen nukkumaan menoa. Säännöllisyys, se, että luetaan jonkin verran joka päivä, tuo hyviä tuloksia.

[7] Henkilökohtaiseen ohjelmaasi tulisi sisältyä aika itse Raamatun lukemiseen. Sen lukeminen kannesta kanteen on erittäin arvokasta. Tässä voidaan onnistua lukemalla tietty määrä lukuja tai sivuja joka päivä tai joka viikko. Lukiessasi ei tavoitteenasi kuitenkaan tulisi koskaan olla pelkkä aineiston läpikäyminen, vaan yleiskuvan saaminen siitä ja sen muistaminen. Varaa aikaa luetun miettimiseen. Lukiessasi Raamattua voit olla aina vakuuttunut siitä, että nautit parasta saatavissa olevaa hengellistä ravintoa.

8 Aikaa tarvitaan myös sen aineiston valmistelevaan lukemiseen, jota käsitellään *Vartiotornin* tutkistelussa ja muissa seurakunnan kokouksissa. On hyvä pitää mielessä kokouksissa vastaaminen, mutta älä tee vastausten etsimisestä *pää−tavoitettasi.* Pyri pikemminkin ymmärtämään lukemasi ja harkitse, miten se vaikuttaa sinun omaan elämääsi.

9 *Vartiotornissa* on muitakin kirjoituksia kuin ne, joita käytetään seurakunnan jokaviikkoisessa tutkistelussa. Myös *Herätkää!−lehti* varaa suuren määrän opettavaa aineistoa sivuillaan. Entä oletko lukenut omalla kielelläsi ilmestyneitä Seuran vanhempia julkaisuja? Mitä enemmän voit varata aikaa tuon aineiston lukemiseen, sitä suuremmat siunaukset sinua odottavat. Henkilön lukutottumusten säännöllisyys ja laatu säätelevät suuresti hänen hengellisen kasvunsa nopeutta.

10 **Muistamisen apukeinoja.** Hyötyäksemme täysin siitä mitä luemme, meidän on muistettava se. Ihmiset sanovat usein, etteivät he muista, koska heillä on niin huono muisti. Syynä saattaa kuitenkin monissa tapauksissa olla se, että muistia ei yksinkertaisesti ole valmennettu tai pantu työskentelemään. On viisasta yrittää saada lukemisestamme mahdollisimman suurta hyötyä. Tästä hyödystä menetettäisiin paljon, jos luettu aineisto unohtuisi nopeasti. Meidän tulisi oppia lukemaan niin että muistamme. On monia ehdotuksia, jotka kokeneet lukijat ovat havainneet hyviksi. Ne saattavat auttaa sinuakin.

11 Kun luet, pyri lukemaan ilmaisuja tai sanaryhmiä yksityisten sanojen sijasta. Tämä tekee mahdolliseksi nopeuttaa lukemistasi ja auttaa sinua oivaltamaan ajatuksia, sen sijaan että kamppailisit sanojen kanssa. Älä tavallisen lukemisesi yhteydessä lausu sanoja ääneen tai liikuta huuliasi, äläkä muodosta tottumusta palata takaisin lukeaksesi uudelleen, ellet tee sitä avainajatuksen painamiseksi mieleesi. Kun luet syvällistä, vaativaa aineistoa, joudut tietysti hidastamaan vauhtia, niin että saat varmasti oikean ajatuksen. Saatat jopa haluta lukea sitä ääneen tai hiljaa itseksesi. (Ps. 1:2, *Um*) Esimerkiksi Psalmeja ja Sananlaskuja ei kirjoitettu pika−lukua vaan mietiskelyä varten. - Ps. 77:12, 13.

12 On myös avuksi, että pidät lyijykynää kädessä lukiessasi ja alleviivaat avainsanat ja teet muita merkintöjä erityisistä kohdista, jotka saatat haluta käydä läpi uudelleen. Alleviivausta tulisi kuitenkin käyttää säästeliäästi, sillä jos se on liiallista, se tekee tyhjäksi tarkoituksen panna pääajatukset erottumaan. Kun löydät jonkin erikoisen hyvän selityksen tai todistelun, jota voitaisiin käyttää vastattaessa johonkin yleiseen vastaväitteeseen talosta−taloon−työssä, olisi hyödyllistä merkitä sivu ja kappale kirjasi loppuun. Silloin se löytyy nopeasti tarvittaessa. Et tietystikään tee koskaan merkintöjä kirjaan, ellei se ole sinun omasi.

13 Et voi vain lukea jotakin artikkelia tai kirjaa pitämättä taukoja, miettimättä, vertaamatta tietoja siihen mitä jo tiedät tuosta aiheesta; et voi tehdä näin, jos todella haluat muistaa huomattavat kohdat. Opi erittelemään lukemasi, havaitsemaan perustelut ja todistelut, jotka tukevat esitettyjä johtopäätöksiä. Tähyile myös periaatteita, jotka soveltuvat elämääsi ja ohjaavat sinua jokapäiväisessä elämässäsi. Pysähdy harkitsemaan, miten voit soveltaa niitä.

14 Seuran jonkin sidotun kirjan vakavahenkisessä lukemisessa on usein hyödyllistä pohtia ensiksi kirjan nimeä ja myös aineiston johdonmukaista järjestystä sisällysluettelon perusteella. Tämä painaa mieleesi yleisteeman. Kun valmistaudut lukemaan jonkin artikkelin lehdestä tai luvun kirjasta, katso ensiksi eri alaotsikkoja. Ne osoittavat järjestyksen, missä teemaa kehitellään. Pane valppaasti merkille aihevirkkeet, mitkä ovat tavallisesti lähellä kunkin kappaleen alkua. Ne sisältävät usein pähkinänkuoressa sen, mistä kappaleessa kerrotaan. Keskity yleiskuvan saamiseen luettavasta aiheesta.

15 Vielä yksi ehdotus: yritä havainnollistaa lukemasi muodostamalla mielikuvia muistisi avuksi. Näe mielikuvituksesi silmin näytelmän henkilöt ja tausta, kuule heidän puheensa ja muut äänet, haista tuoksut, maista ruokaa ja juomaa, osallistu tuon tilanteen tuomaan onneen tai murheeseen. Koeta itse tulla osaksi kuvaillusta näkymästä. Jokainen aisti voidaan vetää mukaan mielikuvituksen avulla synnyttämään eloisa kuva Raamatun kertomuksesta. Raamatun historian kulku voidaan tällä tavalla painaa helpommin muistiin.

16 Kun pääset luvun loppuun, suorita mielessäsi lyhyt lop−pukertaus. Vertaa sitten vielä mielessäsi olevaa jäsennystä kirjoitettuun aineistoon.

17 Jos mahdollista, keskustele jonkun toisen kanssa lukemistasi kohdista ja tee se niiden ollessa vielä tuoreena mielessäsi. Kun esität niistä ajatuksesi se syventää vaikutelmaa mielessäsi, ja toinen ihminen saattaa hyvinkin kyetä lisäämään tietojasi tuosta aiheesta. Jos olet löytänyt joitakin käytännöllisiä kohtia kenttäpalvelusta varten, käytä niitä saarnaamistyössäsi mahdollisimman pian. Tämäkin painaa aineiston muistiisi.

18 **Tehokkaan lukemisen arvo.** Lukemisella on suoranainen vaikutus elämäämme. Millaista työtä teemme, millaisia taitoja kehitämme, elämänilomme, hengellinen kasvumme - ne kaikki liittyvät lukutaitoomme. Ilman lukutaitoa ihminen menettää paljon oppimisen ja kokemuksen rikkautta. Vanhemmat voivat auttaa lastensa valmentamisessa lukemaan järjestelmällisen lukuohjelman mukaan. Aika ajoin olisi hyvä pyytää lapsiasi lukemaan ääneen, esimerkiksi päivän tekstimme ja selitys kirjasesta *He tutkivat Raamattua päivittäin.* Ellet ole sujuva lukija, sinun varmasti kannattaisi harjoitella lukemista 15−30 minuuttia joka päivä. Saat muutamassa kuukaudessa tyydyttäviä tuloksia.

19 Hyvät lukutottumukset, suunnitellut ajat lukemista ja tutkimista varten ja tässä esitettyjen erilaisten ehdotusten toteuttaminen tulevat suuresti parantamaan kykyjäsi evan−keliuminpalveluksessa. Pystyt muistamaan enemmän kallisarvoisia Jumalan sanoja, niin että voit soveltaa niitä elämääsi ja palvelukseesi. Jopa iäkkäämmätkin ihmiset voivat parantaa kykyään muistaa, jos he toteuttavat käytännössä tässä esitettyjä asioita. Kenenkään ei tulisi ajatella, että hän on liian vanha hyötyäkseen niistä.

20 Syy, minkä vuoksi Jumala kirjoitutti suurenmoiset tarkoituksensa kirjaan, oli se, että kaikki hänen ihmeelliset työnsä voitaisiin tehdä tunnetuksi ihmisten lapsille ja että ne muistettaisiin kauan. (Ps. 78:5−7) Ahkeruudellamme tuon elämää antavan Sanan lukemisessa ja muistiin painamisessa me osoitamme parhaiten arvostavamme hänen anteliaisuuttaan tässä asiassa.

KERTAUS: l, 2. Miksi meidän on tärkeätä muistaa mitä luemme? 3, 4. Miksi meidän tulisi olla valikoivia lukemisemme suhteen? 5, 6. Miksi meidän tulee järjestää aikaa henkilökohtaista lukemista varten, ja milloin voidaan lukea? 7. Minkä tulisi olla tavoitteena Raamattua lukiessamme? 8, 9. Mitä muuta aineistoa olisi hyvä sisällyttää lukuohjelmaamme? 10−17. Mitkä eri seikat auttavat meitä muistamaan enemmän siitä mitä luemme? 18−20. Miksi on niin tärkeätä oppia lukemaan hyvin?

5. tutkielma – Ole hyvä kuuntelija

[1] Edistymisesi Jehovan palvelijana riippuu melkoisesti siitä miten kuuntelet. Kuunteleminen näyttelee läpi elämäsi tärkeää osaa oppimisessa. Kuunteleminen merkitsee kuulemista harkitsevan tarkkaavaisesti, sillä jos huomio ei ole kohdistettu siihen mitä sanotaan, puhutut sanat kaikuvat kuuroille korville. Olet epäilemättä puhunut ihmisille, jotka keskittivät huomiokykynsä sinuun vain osittain. Myöntelivätpä he miten usein tahansa, sinä tiesit, etteivät he todellisuudessa olleet asian tasalla eivätkä näin ollen todella hyötyneet siitä mitä sanoit. Kuinka huolellisia meidän pitäisikään olla sen suhteen, että olemme aina hyviä kuuntelijoita, ja erikoisesti silloin, kun osallistumme jumalisen kasvatuksen oppikurssiin! Niin kuin Sananl. l:5:ssä sanotaan: "Viisas kuulkoon ja saakoon oppia lisää."

[2] Seurakunnan kokoukset ovat osa kasvatusohjelmasta, joka on varattu meille Jehovan järjestön kautta. Kuuntelemalla tarkkaavaisesti me osoitamme kunnioitusta Jehovaa ja hänen kasvatusvaraustaan kohtaan. Jumala tietää kuitenkin, millaista tekoa me olemme ja että meillä saattaa olla aika ajoin taipumus antaa huomiomme harhailla, ja niinpä kutsuessaan nauttimaan hänen ylenpalttisesti varaamaansa hengellistä ravintoa hän sanookin painokkaasti: "Kuunnelkaa *tarkkaavaisesti* minua ja syökää sitä, mikä on hyvää, . . . Kallistakaa korvanne ja tulkaa minun luokseni. Kuulkaa, niin teidän sielunne pysyy elossa." (Jes. 55:2, 3, t/ra) Jos haluamme saada ikuisen elämän ja auttaa toisia tuon palkinnon saamisessa, niin meidän tulee kuunnella tarkasti ja ottaa vaarin Jumalan ajatuksista. - Hepr. 1:1, 2; 2:1.

[3] Valpas kuunteleminen ilmaisee myös sopivaa nöyryyttä, ja meillä kaikilla onkin hyvä syy olla nöyriä. Me kaikki voimme oppia toisilta; kukaan meistä ei tiedä kaikkea. Vaikka puhetta esittävältä puuttuisikin sujuvuutta tai joitakin muita pätevän puhujan ominaisuuksia, aidon nöyryyden tulisi panna meidät antamaan apua ja rohkaisua olemalla valppaita ja vastaanottavaisia sen suhteen, mitä hän sanoo. Ja kukapa tietää, vaikka hän koskettelisikin jotakin piirrettä tai merkitysvivahdetta, joka ei ole koskaan ennen juolahtanut mieleemme? Jehova voi varata valistusta, hengellisesti puhuen lasten suun kautta. - Matt. 11:25.

[4] Kiinteä tarkkaavaisuus seurakunnan kokouksissa on tärkeätä, koska meidän tulee soveltaa oppimiamme asioita elämäämme. Hankkimalla "täsmällistä tietoa" voimme pukeutua uuteen persoonallisuuteen. (Koi. 3:9, 10) Mutta jollemme kuuntele huolellisesti, jollemme kiinnitä huomiota yksityiskohtiin, emme ehkä täysin ymmärrä, mitä muutoksia elämässämme tarvitaan, ja niin hengellinen kasvumme saattaa estyä. On myös tärkeätä pystyä antamaan oikeita vastauksia suullisissa tai kirjallisissa kertauksissa. Mutta vieläkin tärkeämpää on kyetä kenttäpalveluksessa vastaamaan jokaiselle, joka tiedustelee syytä meille niin rakkaaseen, suurenmoiseen toivoon!

[5] Kun kehität tottumusta kiinnittää tarkkaavaista huomiota siihen mitä puhutaan, sinä parannat kykyäsi muistaa kuulemasi asiat.

[6] **Miten kuunnella.** On helppo antaa muiden asioiden häiritä keskittymistämme kokouksissa. Päivän tapahtumat voivat vallata ajatuksemme tai voimme olla huolissamme jostakin, mikä täytyy tehdä huomenna. Mutta jos joku ei kuuntele tarkkaavaisesti mitä sanotaan, niin miksi hän on kokouksissa? Jokaiselle on tarpeellista harjoittaa itsekuria, pitää ajatuksenjuoksun ohjakset tiukalla. On päätettävä pitää huomio täysin kiinnitettynä käsiteltävään asiaan ja estettävä mieltä harhailemasta. Kuulijan pitäisi ikään kuin vetää verho alas mielessään esteeksi kaikille ajatuksille, jotka poikkeavat käsiteltävästä aiheesta. Se on keskittymistä.

[7] Hyvä tapa estää mieltäsi harhailemasta tai totuttautumasta valveuniin on tehdä muistiinpanoja puhujan käyttämistä kohdista ja raamatunpaikoista. Pidä merkintäsi suppeina, sillä liian monet häiritsevät tarkkaavaisuuttasi, kun taas niukat merkinnät

edistävät keskittymistäsi. Näistä muistiinpanoista saattaa olla sinulle hyötyä joskus myöhemmin. Mutta vaikket käyttäisi niitä enää koskaan, ne auttavat sinua huomion kiinnittämisessä siihen mitä sanotaan. Uppoudut syvälle käsiteltävään aiheeseen ja voit poimia esiin tärkeimmät todistelut puhujan esityksestä.

8 Tavallisessa keskustelussa toisen osapuolen keskusteltavasta aiheesta herättämät järkevät kysymykset ovat hyvä merkki siitä, että hän kuuntelee. Jos valmistettua puhetta kuunnellessasi havaitset tekeväsi rakentavia kysymyksiä ja tarkkailevasi, vastaako puhuja niihin, se on samoin hyvä todiste siitä, että mielesi on paneutunut tuohon aiheeseen. Kysy itseltäsi mm., miten voit käyttää esitettyä aineistoa.

9 Keskitason ihminen ajattelee paljon nopeammin kuin puhuja voi puhua, mikä antaa aikaa ulkopuolisille ajatuksille tunkeutua mieleen. On arvioitu, että ajattelemme keskimäärin 300−400 sanan nopeudella minuutissa, kun taas suomea puhutaan keskimäärin 100 sanan nopeudella minuutissa. Tätä ajattelunopeutta voidaan kuitenkin käyttää hyväksi, jos pohdimme esitettyä aineistoa tehden siitä yhteenvetoja, kerraten sitä ja painaen sen täten lujasti mieleemme.

10 Kuunteleminen oikeasta vaikuttimesta on myös avuksi puhujan esittämien tärkeiden kohtien omaksumisessa. Kuuntelumme tavoitteena ei ole puhujan aineiston ja esityksen arvosteleminen. Palveluskoulussa tehtävään nimitetyn valvojan vastuuna on neuvojen antaminen. Tämä vapauttaa meidät muut keskittymään siihen hyödylliseen aineistoon, jota puhujalla on tarjottavana.

11 Kun koulunvalvoja antaa neuvoja harjoituspuheen pitäjälle, joku toinen oppilas tuskin rakentuu sen pohtimisesta, hyväksyykö hän annetut neuvot vai ei. Mutta hänelle on ehdottomasti eduksi kysyä itseltään, soveltuisivatko samat neuvot häneen ja mitä hyötyä hän voi henkilökohtaisesti saada niistä. Jos hän on siis hyvä kuuntelija, niin jokainen puhe auttaa häntä edistymään, sen sijaan että hänen edistyksensä rajoittuisi niihin tilaisuuksiin, jolloin hän itse saa puhemää−räyksen.

12 Myös nuoria ja pikkulapsia tulisi opettaa olemaan tarkkaavaisia kuuntelijoita. Tässä auttaa istuminen sellaisessa paikassa, missä he ovat vanhempiensa tarkkailun alaisina. Jos he osaavat lukea, heille on rohkaisevaa saada oma tutkittava julkaisunsa. Yleisesti puhuen on epäviisasta sallia heidän käyttää tuo aika asioihin, jotka eivät liity ohjelmaan. Jos heidän annetaan ymmärtää, että kotiin tultua heitä pyydetään kertaamaan joitakin oppimiaan asioita, se kannustaa heitä kuuntelemaan. Ja heitä tulisi kiittää lämpimästi, jos he muistavat tai panevat merkille jotakin, mitä kokouksissa esitettiin. - 5. Moos. 31:12.

13 Keskittyminen on helpompaa, jos huolellisesti kartamme raskaan aterian syömistä juuri ennen kokousta, sillä se tekee uneliaaksi. Tämä johtuu siitä, että ruoansulatus sitoo ruumiimme voimavaroja, jättäen niitä vain vähän ajatustoimintaa varten. Mielemme havaintokyvyn näin hidastuessa on olemassa vaara, että kuuntelemme vain kevyesti mitä sanotaan, ilman vastakaikua tai syvää arvostusta, tai torkahdamme kokonaan.

14 Ehkä vielä tärkeämpää on järjestää asiasi niin, että voit olla säännöllisesti läsnä saamassa tarjolla olevaa opetusta. Oppilaat monissa kouluissa jäävät pois oppitunneilta ja yrittävät sitten kerrata aineiston itse. Mutta saat tuskin hyötyä neuvoista, joita et kuule. Älä anna perheen tai ystävien estää sinua olemasta kokouksissa. Varmistu siitä, että olet läsnä elämää ylläpitävällä säännöllisyydellä kuulemassa Jumalan sanasta esitettyjä totuuksia.

15 **Kuuntelukykysi koetteleminen.** Vietämme joka viikko viisi tuntia seurakunnan kokouksissa ja voimme käyttää suurimman osan tuosta ajasta oppimiseen kuuntelemalla. Käytätkö henkilökohtaisesti tuon ajan parhaalla

mahdollisella tavalla? Kuinka paljon jää mieleesi siitä erinomaisesta aineistosta, jota käsitellään joka viikko esitelmässä? Kun olet ollut palveluskoulussa ja −kokouksessa, voitko esittää omin sanoin jokaisen puheen pääajatuksen vai havaitsetko, että toisinaan et muista edes ohjelman suorittajaa? Saisitko ehkä täydem−män hyödyn, jos ponnistelisit enemmän keskittyäksesi, kenties tekemällä jopa muistiinpanoja? Kokeile sitä. Kertaa sitten käsitellyt pääajatukset toisten kanssa kokousten jälkeen.

16 Monissa viikoittaisissa kokouksissamme tehdään kysymyksiä ja yleisöä pyydetään vastaamaan. Nuo vastaukset heijastavat usein henkilökohtaisen tutkimisen tunteja ja kokemuksen vuosia. Kun toiset antavat vastauksia, kuunteletko todella mitä he sanovat? Kuunteletko riittävän huolellisesti, niin että heidän lopetettuaan voisit kerrata omin sanoin heidän vastauksensa ytimen? Yritä tehdä se, niin tulet iloksesi huomaamaan kuuleväsi paljon enemmän.

17 Näissä kokouksissa myös luetaan paljon. Tutkittavan aineiston kappaleet luetaan *Vartiotornin* tutkistelussa ja seurakunnan kirjantutkistelussa. Kuunteletko tosiaan lukemista, vai annatko mielesi harhailla lukemisen aikana? Kappaleissa on yllin kyllin yksityiskohtia, joita aika ei salli käsitellä suullisissa huomautuksissa. Siksi annettujen vastausten välityksellä tapahtuva pääkohtien kertaaminen auttaa painamaan aineiston hyvin mieleen. Kuinka paljon voimmekaan oppia, jos todella kuuntelemme kaiken mitä kokouksissa luetaan! Sen tekemisessä sinua auttaa katseesi kohdistaminen painettuun aineistoon sen lisäksi, että kuuntelet.

18 **Innokkaat kuuntelijat palkitaan.** Innokkaat kuuntelijat havaitsevat, että heillä on paljon opittavaa, ja he ovat halukkaita saamaan irti mahdollisimman paljon. He noudattavat Sananl. 2:3, 4:n neuvoa: 'Kutsu ymmärrystä ja ääneesi huuda taitoa, hae sitä kuin hopeata.' Ja heidän näin etsiessään Jehova siunaa heitä, sillä hän on luvannut: "Silloin pääset ymmärtämään Herran pelon ja löydät Jumalan tuntemisen. Silloin ymmärrät vanhurskauden ja oikeuden ja vilpittömyyden - hyvyyden tien kaiken." - Sananl. 2:5, 9.

19 On totta, että ollaksemme hyviä kuuntelijoita meidän täytyy harjoittaa itsekuria. Mutta miten antoisaa se onkaan! Hengellinen kasvumme tulee hyvin ilmeiseksi. Elämässämme tapahtuu hyödyllisiä muutoksia. Ja kykymme tehdä hyvää uutista tunnetuksi sekä lavalta että kenttäpalveluksessa paranee.

20 Vaikka aikamme henkilökohtaista tutkimista varten saattaa olla varsin rajoitettua, meillä kaikilla on tilaisuus kuunnella paljon seurakunnan kokouksissa. Miten tärkeätä siis onkaan se, miten kuuntelemme! Ja koska kuulemamme asiat liittyvät Jehovan palvelukseemme ja ikuiseen elämäämme, miten sopiva onkaan Jeesuksen neuvo: "Kiinnittäkää sen tähden huomiota siihen, miten kuuntelette"! - Luuk. 8:18, *Um.*

---

kertaus: 1−5. Mitä kuunteleminen merkitsee, ja niiksi se on tärkeätä erikoisesti seurakunnan kokouksissa? 6−8. Miten voi estää mielensä harhailemisen puheen aikana? 9. Miten suhteellisen suurta ajattelunopeutta voi käyttää hyväkseen puhetta kuunnellessaan? 10, 11. Millä tavalla oikea vaikutin voi olla avuksi kuunneltaessa? 12. Miten lapset voivat oppia olemaan hyviä kuuntelijoita? 13,14. Miten ruokailutottumukset voivat vaikuttaa kuuntelemiseemme? 15, 16. Selitä, miten voimme kokeilla ja parantaa kuuntelukykyäm−me kokouksissa. 17. Mikä auttaa meitä pysymään tarkkaavaisina, kun kappaleita luetaan? 18−20. Millä tavalla innokkaat kuuntelijat palkitaan?

6. tutkielma - 'Harrasta julkista lukemista'

1 Apostoli Paavali kehotti Timoteusta 'kiinnittämään jatkuvasti huomiota julkiseen lukemiseen'. Ja hän neuvoi Timoteusta opettamaan tätä ja muita evankeliuminpalveluksessa tarvittavia taitoja kristityille julistajatovereilleen. (1. Tim. 4: 13, *Um*) Tuo henkeytetty neuvo on sopiva jokaiselle Jumalan palvelijalle nykyäänkin, ja me menettelemme viisaasti ottaessamme siitä vaarin.

2 Julkista lukemista tarvitaan usein teokraattisessa palveluksessa. *Vartiotornin* tutkistelussa ja seurakunnan kirjan tutkistelussa on luettava raamatunkohtia ja kappaleita. Pal−veluskokouksessa ja teokraattisessa palveluskoulussa samoin kuin kenttäpalveluksessakin luetaan raamatunkohtia. Sen tähden jokainen evankeliuminpalvelija itse ja hänen kuulijansa hyötyvät siitä, että hänestä tulee hyvä julkinen lukija.

3 Julkinen lukeminen on lukemista ääneen toisten hyödyksi. Mutta saavatko kuulijat täyden hyödyn, jos lukija kompastelee sanoissa, ryhmittää sanat virheellisesti tai käyttää väärää painotusta, joka himmentää ajatuksen? Miten tarkoin he seuraavat hänen lukemistaan, jos häneltä puuttuu intoa ja hän lukee yksitoikkoisesti? Tehokas lukeminen ryhmässä vaatii valmistautumista. Ei ole koskaan hyvä toimia lukijana edes seurakunnan kirjantutkistelussa ilman, että olisi lukenut aineiston läpi. Muuten kuulijasi eivät saa sitä hyötyä minkä he voisivat saada, ja he saattavat hyvinkin omaksua lukijan tavan lausua väärin joitakin sanoja. On siis tarpeen, että jokainen evankeliuminpalvelija harrastaa julkista lukemista. - Hab. 2:2.

4 **Tarvittavat ominaisuudet.** Ole innostunut lukiessasi. Pane esitykseesi lämpöä heijastaen sanojen kuvailemaa tunnetta. Näin vältyt kylmältä ja elottomalta esitykseltä. Varo vähentämästä äänenvoimakkuuttasi siinä määrin, että kuulijat menettäisivät tärkeitä kohtia. Äänenvoimakkuutesi tulee olla riittävä kantaakseen käytössä olevan huoneen tai salin kaikkiin osiin. Kenenkään ei pitäisi joutua heristämään korviaan kuullakseen edes jonkin sanan.

5 Sinun tulisi ääntää sanasi selvästi nielemättä osia sanoista tai liittämättä niitä yhteen siten, että ne muuttuvat käsittämättömiksi. Toisaalta ei ole hyvä tulla niin pikkutarkaksi, että esitystapasi heikentää sanoman vaikutusta. Hyvä lausuminen lukiessa merkitsee sitä, että kuulijalle ei jää koskaan mitään epäilystä lukemiesi sanojen suhteen. Epäselvyys johtuu usein siitä, että lukijanääni ei ole suunnattu yleisöön, joten ota tavaksesi pitää pääsi pystyssä lukiessasi. Avaa suusi, niin että ääni pääsee kulkemaan esteettömästi.

6 Oikea painotus on tärkeä. Se on todellisuudessa avain lukemasi ymmärtämiseen. On hyvin tunnettua, että painotuksen muuttaminen voi antaa yleisölle aivan erilaisen kuvan asiasta. Joskus yksi ainoa sana vaatii erityisen painotuksen, mutta usein tulisi painottaa sanaryhmää, kokonaista

ilmaisua. Painotuksen paikka riippuu välitettävästä ajatuksesta, ja tätä ei määrää pelkästään virkkeen muu osa vaan koko todistelu. Hyvin sijoitetut tauot ovat tärkeä osa korostuksesta. Lyhyet tauot auttavat ryhmittämään sanat niiden merkityksen ilmaisevalla tavalla ja kiinnittävät huomion avainajatuksiin; pidemmät tauot ilmaisevat todistelun jonkin huomattavan osan päättymisen.

7 Korkeuden ja nopeuden vaihtelu täytyy myös ottaa huomioon pyrittäessä lukemaan hyvin. Ilman sitä esitys olisi ikävä ja mielenkiinnoton. Oikein käytettynä sellainen ilmai−sunvaihtelu merkitsee paljon, niin että lukemisesi kuulostaa pikemminkin luonnolliselta, eloisalta keskustelulta.

8 **Käsikirjoituksen lukeminen.** Eräs julkisen lukemisen tärkeä muoto on puheen esittäminen käsikirjoituksesta. Tällä esitystavalla on oma paikkansa. Seura voi esimerkiksi järjestää niin, että aika ajoin Jumalan kansan kaikki seurakunnat tietyssä

maassa kuulevat saman aineiston samaan aikaan. Käsikirjoituspuheita käytetään myös konventtien ohjelmassa, sillä tiedotusvälineet saattavat lainata otteita puheesta, tai syvällinen aineisto on esitettävä täsmällisesti.

9 Pääasiallinen voitettava vaikeus on saada käsikirjoituksesta lukeminen kuulostamaan siltä, että sananvalinta ja lauserakenne olisivat keskustelumaiset. Äänen voimaa ja tehoa on kuitenkin tuntuvasti lisättävä. Yleensä esityksen kieliasu on aivan erilainen kuin mitä tavallisesti käyttäisit, lauseiden ollessa ehkä pitempiä ja monimutkaisempia. Siinä saattaa olla sanonnan hioutuneisuutta ja rytmiä, jotka eivät ole sinulle luonnollisia tavallisessa puheessasi. Sinusta voi tuntua, että onnistuisit esityksessäsi paremmin, jos pukisit aineiston omiin sanoihisi. Harjoitus ja kokemus auttavat sinua kuitenkin edistymään huomattavasti käsikirjoitus−puheiden esittämisessä.

10 Ennalta valmistautuminen on onnistumisen avain. On varattava aikaa käsikirjoitukseen tutustumiseen. Sinun tulisi lukea aineistosi useita kertoja saadaksesi pääajatukset selvästi mieleesi. Jos siinä on vieraskielisiä sanoja, varmistu niiden ääntämisestä hyvän sanakirjan tai kieltä puhuvan tuttavasi avulla ja merkitse ääntämistapa käsikirjoitukseen. Harjoittele sitten puhetta ääneen perehtyäksesi alkuperäisen kirjoittajan esitystyyliin. Jotkut lukijat havaitsevat, että ääneen lukemisen harjoitteleminen peilin edessä auttaa heitä parantamaan kosketusta kuulijoihin, mikä onkin hyvin tärkeätä, jos puhe pidetään pienessä salissa.

11 On hyödyllistä alleviivata tai merkitä avainsanat, joita haluat painottaa. Jotkut lukijat havaitsevat hyväksi jakaa ilmaisut käsikirjoituksessa pienillä pystysuorilla viivoilla. Vaikea tai epätavallinen sanaryhmä, joka on luettava yhtäjaksoisesti, voidaan lisäksi yhdistää kaarella muistuttamaan siitä, ettet pidä taukoa ennen tuon ilmaisun loppua. Näin luonnollisuus säilyy, eikä merkitys häviä. Voit ajatella myös sen merkitsemistä käsikirjoitukseen, milloin kohtalaisen pitkät tauot ovat paikallaan. Tauot voivat synnyttää odotusta, korostaa asiaa ja varata aikaa syventyä aineistoon. On myös tärkeätä, että puheen kohokohdat ovat tunnistettavissa. Voit merkitä ne, sillä se auttaa sinua muodostamaan hyvän huippukohdan ja vaihtamaan sitten nopeutta.

12 **Raamatun lukeminen.** Raamatun lukeminen on elintärkeätä nuorille ja vanhoille. On monia tilanteita, jotka vaativat Raamatun lukemista ääneen. Teokraattisessa palve−luskoulussa voi olla sellaisia tehtäviä aika ajoin. Ja me kaikki luemme raamatunkohtia puhuessamme ihmisille evankeliu−minpalveluksessamme. Mutta luemmeko ne hyvin? Olemmeko harjoitelleet niitä niin, ettemme kompastele sanoissa, että painotamme todisteluumme sopivia osia ja että lukemisemme kuulostaa luonnolliselta, keskustelumaiselta?

13 Valmistautumista totisesti tarvitaan, kun on kysymys Raamatun lukemisesta. Pidä mielessäsi, että tämä on Jumalan sana, joka on täynnä poikkeuksellista kauneutta ja tunnetta ilmaisevia kohtia, samoin kuin täsmällistä ja johdonmukaista päättelyäkin. Meidän pitäisi koettaa toistaa sitä sen arvon mukaisesti kuulijoiden hyödyksi. Jos etukäteen tiedämme joutuvamme lukemaan jotakin Raamatusta, meidän tulisi valmistautua huolellisesti, niin ettemme kangertele vieraissa sanoissa, sanontatavoissa tai ilmaisutyylissä.

14 Ajattelehan sitä sykähdyttävää tilannetta, kun pakko−siirtolaisuudesta palanneet israelilaiset kokoontuivat Jerusalemin Vesiportin edustalla olevalle aukealle kiinnittääkseen jakamattoman− huomionsa Jumalansa sanoihin. Olivatko tehtävään määrätyt leeviläiset valmistautumattomia, huolimattomia esityksessään? Kertomus vastaa: "He jatkoivat ääneen lukemista kirjasta, tosi Jumalan laista, kun sitä selitettiin ja sille esitettiin merkitys, ja he jatkoivat luetun selittämistä." (Neh. 8:8, *Um*) Noilla

lukijoilla oli syvä kunnioitus Korkeinta kohtaan, jonka sanoja he välittivät palvo−jatovereilleen.

15 Luemmepa ääneen omaksi hyödyksemme, perhepiirissä, valtakunnansalissa tai jollekulle hänen kotinsa ovella, olkoon pyrkimyksenämme toistaa uskollisesti alkuperäinen aineisto sen kaikella ilmeikkyydellä ja uskoa rakentavalla voimalla. Tätä julkisen lukemisen toimintaan kannustavaa voimaa painotetaan näissä apostoli Johanneksen muistiin merkityissä sanoissa: "Onnellinen on se, joka lukee ääneen, ja ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja noudattavat sitä, mitä siihen on kirjoitettu, sillä määräaika on lähellä." - Ilm. 1:3, *Um.*

KERTAUS: l, 2. Milloin meillä on tilaisuuksia julkiseen lukemiseen? 3. Miksi valmistautuminen on tärkeätä? 4, 5. Mitä ominaisuuksia tarvitaan, jotta julkinen lukeminen innostaisi yleisöä ja olisi helposti ymmärrettävää? 6. Mistä oikean painotuksen paikka riippuu, ja miten tauot edistävät korostusta? 7. Minkä avulla lukeminen saadaan kuulostamaan ikään kuin keskustelulta? 8. Milloin saattaisi olla sopivaa pitää puhe käsikirjoituksesta? 9, 10. Mikä on pääasiallinen voitettava vaikeus puhuttaessa käsikirjoituksesta, ja miten se voidaan voittaa? 11. Millaisista merkinnöistä käsikirjoituksessa on hyötyä? 12−15. Miksi ennalta valmistautuminen on erikoisen tärkeätä, kun luetaan Raamattua?

7. tutkielma Tutkiminen on palkitsevaa

1 Haluaisitko nähdä uskosi kasvavan, tuntea rakkautesi Jumalaan vahvistuvan ja nauttia terävämmästä havaintokyvystä sekä runsaammasta hedelmästä evankeliuminpalveluksessasi? Edistymisesi kaikissa näissä asioissa riippuu melkoisesti siitä, mitä teet henkilökohtaisen ja perhetutkistelun suhteen. Tällainen tutkiminen on välttämätön osa elämästämme kristittyinä. Se ei pelkästään valmista meitä palvelemaan Jumalaa vaan on myös osa valmistautumisesta elämään Jumalan uudessa maailmassa. Tutkitko sinä henkilökohtaisesti niin kuin sinun tulisi? - Matt. 4:4.

2 Riittävän ajan Järjestäminen tutkimista varten on usein pulma, muttei ylipääsemätön ongelma. Jos havaitset, että tutkimisohjelmaasi pitäisi parantaa, niin erittele viikoittaista toimintasuunnitelmaasi. Et todennäköisesti löydä paljonkaan aikaa, joka ei olisi jo varattu, mutta Raamattu kehottaa meitä 'ostamaan aikaa' muilta toiminnoilta. (Ef. 5:15−17, *Um*) Jos sinulla on televisio, mikset pitäisi kirjaa ajasta, jonka käytät sen katselemiseen viikon kuluessa? Siihen käytetyn ajan määrä saattaa hämmästyttää sinua. Kuinka paljon aikaa käytät rupatteluun puhelimitse, naapureiden luona käymiseen ja sanomalehtien tai maailmallisten aikakauslehtien lukemiseen? Voitaisiinko osa tästä ajasta joka viikko käyttää yhteen tai useampaan tutkimisjaksoon, mikä tuottaisi pysyvää hyötyä? Tällaista tutkimista voidaan suorittaa päiväsaikaan, illalla tai milloin tahansa sinulle parhaimmin sopii. Tavallisesti ihminen löytää aikaa niille asioille, jotka ovat hänelle tärkeimpiä, eikä ole kysymystäkään siitä, etteikö Jumalan sanan tutkiminen ole eräs "tärkeämmistä asioista" henkilölle, joka arvostaa suhdettaan Jehovaan. - Fil. 1: 9−11, *Um;* Sananl. 2:1−5.

3 Vaikka saatatkin alussa havaita vaikeaksi pysytellä paikallaan ja keskittyä tutkimiseen, se tulee aika myöten helpommaksi ja nautittavammaksi. Mutta sinun tulee arvostaa sen tärkeyttä, varata aikaa sen tekemiseen säännöllisesti ja ponnistella vakavasti sen hyväksi.

4 Tutkiminen tulisi suorittaa. siinä tarkoituksessa, että pystyisi muistamaan ja selittämään aineiston selvästi. Satunnainen lukeminen ei ole tutkimista, vaikka sillä onkin oma paikkansa elämässämme. Tutkiminen vaatii asioihin paneutumista, ajattelua ja soveltamista. Älä pyri käsittelemään aineistoa enempää kuin on tehokasta, tai havaitset tutkimisesi pinnalliseksi ja vähemmän palkitsevaksi. Varaa sen sijaan

aikaa syvälliseen tutkimiseen ja mietiskelyyn. Pyri kuitenkin käymään läpi riittäyästi aineistoa, niin että näet tosiaan saavasi jotain aikaan.

5 Kristitty oppilas ei luota omaan kykyynsä löytää tiensä Jumalan totuuden sanan syvällisiin asioihin. Hän ymmärtää tarvitsevansa Jumalan pyhän hengen, antautuneista palvelijoista muodostuvan Jumalan järjestön ja itse Sanan apua. Siksi on sopivaa pyytää rukouksessa Jumalan siunausta tutkimisjaksoille. - Jaak. 1:5; Luuk. 11:9−13.

6 **Raamatun tutkiminen.** Teokraattisessa palveluskoulussa on tavallisesti järjestely tietyn Raamatun osan lukemiseksi joka viikko. Usein tämä voidaan tehdä perheryhmänä lukemalla Raamattua luku tai pari illalla. Hyödyn saamiseksi tästä lukemisesta olisi hyvä, jos kunkin kappaleen jälkeen lukija tai joku muu ryhmässä esittäisi huomautuksia kappaleen avainajatuksesta. Jos luet aineistoa itseksesi, pysähdy hetkeksi miettimään, miten ilmaistu ajatus on sopusoinnussa luvun muun osan kanssa ja miten se vaikuttaa sinuun henkilökohtaisesti.

7 Elleivät kohdat ole sinulle selviä päätettyäsi Raamatun lukemisen, olisi sopivaa varata aikaa niiden tutkimiseen. Ehkä jonkin nimenomaisen raamatunpaikan ajatus tai merkitys jäi sinulle epäselväksi. Miten voit saada siitä lisää tietoa? Voisit katsoa ensiksi *Vartiotornin julkaisujen hakemistojen* raamatunkohtahakemistoja saadaksesi selville, missä tuota kohtaa on selitetty. Jos kysymyksesi koskee erityistä ilmaisua raamatunpaikassa, sellaista kuin "pyhitys" tai "Suuri Babylon", saattaisit löytää lisähuomautuksia katsomalla kirjastossasi olevien *Vartiotornin julkaisujen hakemistojen* asiahakemistoja. Samaa menettelyä voidaan käyttää lisätietojen hankkimiseksi Raamatussa mainitusta henkilöstä tai paikasta. Saatat löytää tietoja henkilöistä ja paikoista myös kirjasta *Insight of the Scriptures* tai käyttämällä pelkästään aakkosellista, hakemistoa Raamattusi takaosana ja etsimällä" raamatunkohdat, joihin siinä viitataan.

8 **Tutkiminen vastausten löytämiseksi.** Sinulle saatetaan esittää silloin tällöin uusintakäynnillä tai raamatuntut−kistelussa kysymys, jonka vastauksesta et ole varma. Voit etsiä sellaisia kysymyksiä koskevaa aineistoa tutkiessasi henkilökohtaisesti kotonasi. Täten varmistut siitä, että 'jakelet oikein totuuden sanaa'. (2. Tim. 2:15) Pienellä ponnistelulla voidaan tavallisesti löytää tyydyttävä vastaus. Jos tarvitset selitystä johonkin raamatunkohtaan, lue kaikkein ensimmäiseksi tekstiyhteys. Mitä ympärillä olevassa aineistossa käsitellään ja mikä on sen huomioon ottaen kyseisen_raamatunpaikan merkitys? Kun olet varmistunut siitä, olet valmis tarkistamaan asian *Vartiotornin julkaisujen hakemistojen* raamatunkohtahakemistoista lisäavun saamiseksi. Onko kysymys opillisesta asiasta vai ennustuksesta, vai koskeeko seraamatullisten periaatteiden soveltamista oppi laaruelämään? Sekä asia− että raamatunkohtahakemistot *Vartiotornin julkaisujen hakemistoissa* voivat auttaa sinua löytämään tarvitsemasi tiedot.

9 Kun olet tyytyväinen löytämääsi vastaukseen, kysy itseltäsi, mitä todisteita sinulla onjsen puolesta. Onko vastauksesi vain tosiasian toteamista, niin että se säattaa tuntua kuulijastasi dogmaattiselta, vai näetkö syyn Seuran julkaisuissa esitettyihin johtopäätöksiin? Voitko osoittaa, että se on totta? Puhuteltava saattaa pyytää sinua selittämään syyt johtopäätöksiisi tai tukemaan niitä raamatunkohdin. Voitko valaista asiaa esimerkillä tai kuvauksella? Onko sinulla mielessäsi johdattelevia kysymyksiä, joita voit käyttää auttaaksesi oppilasta pääsemään oikeaan lopputulokseen? Aiheen tutkiminen auttaa sinua valmistautumaan tehokkaan vastauksen esittämiseen.

10 **Vartiotornin tutkisteluun valmistautuminen.** Joissakin maissa *Vartiotorni* ei ole säännöllisesti saatavissa Jehovan todistajain toimintaan kohdistetun vastustuksen

takia. Sellaisissa paikoissa veljet joutuvat kertaamaan vanhempia numeroita tai turvautumaan siihen, mitä muistavat aikaisemmista tutkisteluista. Pystytkö muistamaan huomattavat kohdat *Vartiotornin* uusimmista numeroista, jotka olet tutkinut? Meidän tulisi tutkia siinä tarkoituksessa, että muistamme aineiston soveltaaksemme sen myöhemmin joko omaan elämäämme tai kenttäpalvelukseen.

[11] On hyödyllistä ensin lukea lehti kannesta kanteen sen saavuttua ja hankkia näin yleiskuva aineistosta. Sitten jolloinkin ennen aineiston tutkimista seurakunnassa se on hyvä kpvrflta hpnkiinknhtaisesti tai keskustella siitä perheenä. Tehdessäsi tämän pane ensiksi merkille kirjoituksen teema; avainajatukseksi valittu raamatunkohta ja koko kirjoituksen alaotsikot. Tämä antaa sinulle yleiskuvan aiheesta ja auttaa sinua ymmärtämään yksityiskohtien välisen suhteen eri kappaleissa. Lue nyt tutkittava aineisto läpi kappale kappaleelta, etsi vastaukset kysymyksiin ja alleviivaa vain ydinajatukset tulevaa käyttöä varten. Jos kunkin kappaleen tutkittuasi havaitset, ettet osaa vastata kysymykseen omin sanoin, sinun olisi hyvä lukea kappale uudelleen, niin että voit tehdä sen. Kiinnitä huomiota esitettyjen vastausten raamatullisiin syihin katsomalla raamatunpaikat, joihin viitataan, ja tee merkintä kohtiin, joiden johdosta haluat esittää ajatuksia

kokouksessa. Kun olet käynyt läpi kaikki kappaleet seuraavaan alaotsikkoon asti, pidä lyhyt tauko ja pohdi, miten tuo aineisto on edistänyt koko aiheen kehittelyä. Toista tämä kirjoituksen lopussa. Kysy itseltäsi, missä voisit käyttää oppimaasi, miten se vaikuttaa omaan elämääsi ja miten selittäisit sen jollekulle toiselle. Tällä tavalla et pelkästään alleviivaa vastauksia, vaan hankit sekäjyjjsautta että ymmärrystä. (Sananl. 4:7) Sitä paitsi nautit *Vartiotornin* tutkistelusta seurakunnassanne paljon enemmän. Samaa menettelyä voidaan noudattaa valmistauduttaessa seurakunnan kirjantutkisteluun.

[12] **Perhetutkistelu.** Varmistu ennen kaikkea siitä, että tutkimisjärjestelyihisi sisältyy perheesi, niin että jokainen saa täyden hyödyn. Olisiko se rakkaudellista, jos perheenpää tutkisi perusteellisesti hänen vaimonsa ja lastensa kärsiessä hengellistä nälkää? Ei ainoastaan aineellisessa vaan myös hengellisessä mielessä perheenpäällä on velvollisuus 'pitää huolta omaisistaan ja varsinkin perhekuntalaisistaan'. (1. Tim. 5:8) Se, miten viisasta on antaa lapsilleen raamatullista valmennusta jo varhain, nähdään Sanani. 22:6:n neuvosta: "Totuta poikanen tiensä suuntaan, niin hän ei vanhanakaan siitä poikkea." Älä ajattele, että lapsesi on liian nuori hyötyäkseen. Lapset oppivat pienestä pitäen. (2. Tim. 3:15) Nopeimmin edistyvät yleensä niiden perheiden jäsenet, jotka ovat tehneet tavakseen varata aikaa lukemiseen ja tutkimiseen perheenä. Säännöllisyys on mitä tärkeintä.

[13] Keskusteletko päivän tekstistä, perheen jäsentesi kanssa antaen heidän esittää ajatuksiaan ja teekö kysymyksiä sen varmistamiseksi, että he ymmärtävät? Tämä voi varata runsasta hengellistä runsasta hengellistä ravintoa perheellesi. Monet perheet tekevät sen aterian yhteydessä. Tämän lisäksi jokaisen perheen pitäisi erottaa säännöllinen aika joka viikko laajakantoisempaan tutkimiseen perheenä. Se voi tapahtua jonain iltana tai minä tahansa muuna sopivana aikana. Vaaditaan riittävästi aikaa tyydyttävän otteen saamiseksi moniin Raamatun aiheisiin, niiden eri piirteiden tutkimiseksi ja niiden painamiseksi sydämeen. Säännöllinen perhetutkistelu tekee teille kaikille mahdolliseksi hyötyä sellaisesta tutkimisesta yhdessä. Onko teillä tällainen perhetutkistelu? Jos se ei ole säännöllinen järjestely kodissanne, miksi et keskustelisi asiasta koko perheen kanssa tänään ja ryhtyisi määrätietoisiin toimenpiteisiin sen tekemiseksi osaksi elämäänne? - Ef. 6:4; 5. Moos. 6:4−7.

[14] Jos lapset ovat melko nuoria, yhteiseen tutkisteluun on hyvä sisällyttää aineistoa, joka on heille ymmärrettävää ja hyödyllistä. Mutta jopa vaikeintakin aineistoa voidaan käsitellä sellaisella tavalla, että nuoret saadaan mukaan, tekemällä

silloin tällöin yksinkertainen kysymys kohdasta, jonka he voivat ymmärtää. Monet perheet valmistautuvat *Vartiotornin* tutkisteluun perhetutkistelunsa aikana. Mitä tahansa perheen tarpeisiin sopivaa aineistoa voidaan kuitenkin käyttää tutkistelun perustana. Tällainen valmennus rakentaa lujat perhesiteet yhdessä hengellisen arvostuksen kanssa.

15 **Ahkeruus palkitaan.** Välittömänä palkkana ahkerasta tutkimisesta on mm. muistin kehittyminen harioituksen ja verestämisen avulla. Kenttäpalveluksessa ja seurakunnankokouksissa on helpompi muistaa ja esittää ajatuksia tutkituista kohdista. Huomaamme pystyvämme vastaamaan vastakiinnostuneiden ihmisten kysymyksiin miltei ulkomuistista ja löytämään nopeasti ajatuksiamme tukevat raamatunpaikat. Mutta ei tässä kaikki: tutkiminen antaa meille runsaamman. monipuolisen tiedon Jumalan sanasta. Se antaa meille lujemman uskon, selvemmän näkemyksen Raamatun periaatteista ja kasvavaa iloa Jehovan palveluksessa. - Hepr. 5:14.

16 Viisaat ihmiset panevat hengelliseen elämäänsä liittyvät asiat ensimmäiselle siialle. Vähempiarvoisia asioita saatetaan joutua sivuuttamaan ajan puutteen vuoksi, muttei milloinkaan elämän Sanan tutkimista. Jehova on luvannut tällaisen näkemyksen omaaville, että 'he löytävät hänet'. (1. Aikak. 28:9) Tämä pitää erityisesti paikkansa, jos et tutki vain hankkiaksesi tietoa mieleesi vaan ruokkiaksesi sydäntäsi. Kasvakoon rakkautesi ja arvostuksesi Jehovaa ja hänen ihmeellisiä tekojaan kohtaan tutkiessasi hänen Sanaansa.

17 Jumalan palvelijoiden suorittaman tutkimisen todellinen tarkoitus ilmenee selvästi apostoli Paavalin rukouksesta, joka on merkitty muistiin Koi. 1:9,10:een: "Että täyttyisitte hänen tahtonsa täsmällisellä tuntemuksella kaikessa viisaudessa ja hengellisessä käsityskyvyssä vaeltaaksenne Jehovan arvon mukaisesti, jotta voisitte täysin miellyttää häntä kantaessanne jatkuvasti hedelmää kaikessa hyvässä työssä ja kasvaessanne Jumalan täsmällisessä tuntemuksessa." - *Um* .

KERTAUS: 1. Mihin tutkiminen valmistaa meitä? 2, 3. Miten voimme löytää aikaa tutkimista varten? 4, 5. Mitä tutkimiseen sisältyy, ja miksi on sopivaa aloittaa tutkimisjaksot rukouksella? 6, 7. Mitä hyödyllisiä ehdotuksia saatettaisiin kokeilla, kun tarkoituksena on saada enemmän irti Raamatun lukemisesta perheenä? 8, 9. Miten voimme löytää vastaukset raamatullisiin kysymyksiin ja mitä meidän tulisi etsiä vastausten lisäksi? 10, 11. Esitä ehdotuksia valmistautumisesta *Vartiotornin* tutkisteluun ja seurakunnan kirjantut−kisteluun. 12−14. Miksi perhetutkistelu on erittäin tärkeä, ja mitä aineistoa siinä voidaan käsitellä? 15−17. Millä tavalla säännöllinen tutkiminen on palkitsevaa?

8. tutkielma – Valmistautumisen arvo

1 Kansojen keskuudessa toimivan apostoli Paavalin kehotus palveli j atoverilleen Tiitukselle kuului: "Muistuta heitä [kristittyjä] olemaan . .. kaikkiin hyviin tekoihin valmiit." (Tiit. 3:1). Tämä merkitsi sitä, että heidän täytyi olla mielessään ja asennoitumisessaan valmiita johonkin tulevaan toimintaan.

2 Valmistautuminen on todella tärkeätä kaikenlaisissa teokraattisissa pyrkimyksissä. Kun osallistut tiettyyn toimintaan ensimmäistä kertaa, se vaatii tietystikin tavallista suurempaa, valmistautumista, koska tuo ala on sinulle uutta. Mutta tietosi kasvaessa havaitset, että aikaisemmin suorittamasi tutkiminen samoin kuin hankkimasi kokemuskin ovat sinulle avuksi. Huolimatta siitä, kuinka monta kertaa olet huolehtinut tietyn tyyppisestä tehtävästä, valmistautumisella on aina arvoa.
3 Valmistautumista ei vaadita ainoastaan niiltä, jotka ovat saaneet puhemääräyksen.
vaan myös jokaiselta, joka haluaa olla pätevä hyvän uutisgnjjulistaja. Osallistuttuasi talosta−taloon−työhön kuukausia tai vuosia huomaat, ettet tarvitse enää yhtä paljon valmistautumisaikaa joka kerta ennen kentälle lähtöä. Mutta jos kuitenkin valmistaudut, olet aina tehokkaampi. Sama pitää paikkansa raamatuntutkistelun

Johtamisesta. Ensimmäinen johtamasi raamatuntutkistelu vaati melkoisesti valmistautumista. Mutta vaikka olisit tutkinut jonkin nimenomaisen aineiston kuinka monta kertaa tahansa, onnistut paremmin tutkistelun johtamisessa, jos kertaat aineiston uudelleen juuri kyseinen oppilas mielessäsi. Tilanne on sama puhuessasi lavalta. Vuosien varrella hankittu kokemus on suureksi avuksi. Mutta silloin kun saat etukäteen tiedon tulevasta puheestasi, älä koskaan yritä pitää sitä valmistautumatta.

4 Mitä tulee teokraattiseen palveluskouluun, valmistautumisella on suuri merkitys meille kaikille. Jokaisella oppilaalla on koulun ohjelma ja hän voi katsoa siitä Raamatun luvut tai muun aineiston, jota käsitellään siinä mainittuna aikana. Mitä enemmän voit valmistautua, sitä enemmän saat irti koulusta. Ellet ymmärrä ennalta valmistautumisen arvoa, voit menettää paljon tosi hyödyllistä.

5 Valmistautuminen vie aikaa, mutta tulokset ovat ponnistelun arvoisia. Valmistautuminen ei ainoastaan mahdollista hyödyllistä osallistumista suullisiin kertauksiin, vaan se auttaa sinua myös Jehovan mielen saamisessa ja totuuden "puhtaan kielen" hallitsemisessa paremmin. (Sef. 3:9, *Um)* Tehdäksesi kouluun valmistautumisesta tavan saattaisit järjestää lukemisen ja tutkimisen suoritettavaksi yhdessä oman perheesi jäsenten kanssa tai ystävien seurassa. Jokaisella kouluun ilmoittautuneella on tietystikin tilaisuuksia pitää puheita, ja muutamat ehdotukset niiden valmistamisesta ovat avuksi.

6 Lukutehtävät. Aika ajoin teokraattisen palveluskoulun ohjelmaan saatetaan sisällyttää lukutehtäviä. Valmistautuessasi sellaiseen tehtävään lue aineisto huolellisesti. Tutustu nimien ja vaikeiden sanojen lausumiseen. Harjoittele ääneen pystyäksesi esittämään aineiston keskustelumaisella, sujuvalla tavalla, ilman epäröintiä tai epätäsmällisyyksiä. Ja varmistu tarkoin siitä, että voit esittää aineiston sallitussa ajassa.

7 **Puheen kehittely julkaistusta kirjoituksesta.** Ensimmäinen asia tällaista puhetta valmistaessasi on lukea sinulle määrätty aineisto huolellisesti. Alleviivaa pääkohdat tai kirjoita niistä lyhyt jäsennys paperilapulle. Muodosta selkeä näkemys kehiteltävistä pääajatuksista. Mitä aineistoa aiot nyt valita, koska sitä on ilmeisesti enemmän kuin voit käyttää sinulle varatussa ajassa? Tietyt seikat saattavat hyödyllisesti ohjata aineiston valintaa: 1) kuulijasi ja lavastus - jos lavastus auttaa osoittamaan, miten aineistoa voidaan käyttää käytännöllisellä tavalla - sekä 2) teemasi ja aineiston perusteella tehtävä nimenomainen sovellutus.

8 Kuulijoitasi ajatellen haluat valita kirjoituksesta aineistoa, joka on heille kiinnostavaa ja hyödyllistä. Jos jotkin kirjoituksen kappaleet näyttävät raskailta tietylle yleisölle, keskity silloin muihin kappaleisiin. Muutamat valikoidut raamatunkohdat selvittävät myös syyn siihen mitä sanot. Jos otat kuulijasi huomioon, et yritä käsitellä liian paljon aineistoa, sillä jos kiirehdit sen läpi, se menettää paljon arvoaan. On siis parempi käsitellä vain muutamia kohtia hyvin.

9 Monissa harjoituspuheissa erityinen lavastus on hyödyksi esityksellesi. Saatat esittää aineistosi ikään kuin puhuisit jollekulle talosta−taloon−työssä, tai se saattaa olla vastaus kysymykseen uusintakäynnillä tai ehkä vapaamuotoisen todistuksen antamista. Voit jopa esittää sen siinä muodossa, että olet selittämässä asiaa jollekulle lapsistasi. On monia muita lavastuksia, joita voidaan käyttää. Tärkeä asia lavastusta käytettäessä on se, että lavastus on mahdollisimman todellinen. Harkitse siis tätä asiaa huolella. Keskustele siitä myös toisten julistajien kanssa, koska heillä saattaa olla joitakin hyviä ehdotuksia.

10 Minkä teeman olet valinnut ja millä tavalla aiot soveltaa aineistoa? Valitse kirjoituksesta aineistoa sen mukaisesti. Jätä pois kohdat, jotka eivät todella edistä teemaasi ja puheesi tavoitteen saavuttamista. Yleisesti puhuen ajatukset, jotka pitäisi

käsitellä, ovat tuossa kirjoituksessa, joten on parempi keskittyä siihen kuin yrittää sisällyttää esitykseen paljon ulkopuolistaaineistoa. Tämä ei tietenkään merkitse sitä, ettetkö voisi ottaa mukaan sopivaa kuvausta tai jotakin muuta kohtaa, joka auttaa kuulijoita näkemään sinulle määrätyn aineiston arvon. Muista soveltaa aineisto kuulijoihisi, jos mahdollista, niin että kaikki saavat suurimman hyödyn.

11 Valittuasi teemasi ja lavastuksesi saatat todeta, että jotkin kirjoituksen kappaleet eivät sovi hyvin puheeseesi. Sinua ei vaadita käyttämään joka kappaleen ajatuksia, vaan tee näin: pyri valitsemaan teema ja lavastus, jotka sallivat sinun käyttää aineistosta niin suurta osaa kuin näyttää järkevältä.

12 **Puheen kehittely luetelluista raamatunpaikoista.** Toisinaan sinulle saatetaan määrätä joitakin raamatunkohtia, ehkä kirjasesta *Raamatullisia keskustelunaiheita* tai kirjasta *Puhu perustellen käyttämällä Raamattua,* jos ne on julkaistu kielelläsi. Tavoitteenasi on sitten kehitellä näistä raamatun paikoista joko tavallinen puhe tai sellainen esitys, jota käytetään kenttäpalveluksessa. Jos raamatunpaikkoja on lueteltu enemmän kuin voit käsitellä sallitussa ajassa, valitse ne, joita haluat käyttää. Ei ole hyvä yrittää käyttää useampia kuin voit tehokkaasti käsitellä sinulle varatussa ajassa. Erittele sitten jokainen raamatunkohta, jota aiot käyttää. Selvitä itsellesi syy sen käyttöön. Valmista esitys siten, että johdatuksesi kuhunkin raamatunkohtaan kohdistaa huomion syyhyn, miksi käytät sitä. Myös tavan, jolla luet raamatunkohdan, tulisi painottaa sen ydinosaa. Lopuksi sovellutuksesi tekee pääajatuksen ymmärrettäväksi.

13 **Kun määrätään vain aihe.** Teokraattisessa palvelus−koulussa, palveluskokouksessa tai muissa ohjelmissa on tilanteita, jolloin sinua saatetaan pyytää pitämään puhe vain sinulle määrätyn aiheen perusteella. Sinulle ei anneta mitään erityistä aineistoa käytettäväksi esityksesi perustana. Sellaisissa tapauksissa suosittelemme seuraavaa menettelyä: Suorita mielessäsi etsintä ja merkitse paperille seikat, joiden uskot olevan kehittelyn arvoisia. Tuo ensimmäinen askel on tärkeä. Siitä saattaa riippua, onko puheesi kehittelyltään tuore vai onko se pelkästään toisten ajatusten uudelleen muovaamista. Se voi myös karsia pois osan tarpeettomasta etsimisestä ja lukemisesta, sillä se kaventaa tutkimuskenttääsi. Eikä tässä kaikki, sillä se johtaa todennäköisemmin puheen pitämiseen sinulle ominaisella puhetavalla, sen sijaan että käyttäisit persoonallisuudellesi vierasta tapaa. On ehkä hyödyllistä keskustella aiheestasi kypsien henkilöiden kanssa. Heillä saattaa olla hyviä ajatuksia siitä, miten aihetta voitaisiin kehitellä.

14 Sitten oletkin valmis lisäämään omaa tietovarastoasi tutkimalla Raamattua ja toisia julkaisuja jonkin raamatun−paikkahakemiston ja Seuran laatimien hakemistojen avulla. Saat tavallisesti eniten irti mistä tahansa tutkittavanasi olevasta julkaisusta katsomalla ensiksi sen sisällysluetteloa. Tutki sitten julkaisun hakemistoa nähdäksesi, mistä sinulle hyödyllisin aineisto löytyy. Säästät paljon aikaa olemalla valikoiva. Lukemisessa on se vaara, että muut esiin tulevat kiinnostavat asiat vetävät huomion puoleensa, vaikka ne eivät liitykään varsinaiseen teemaan. Vältä tätä silmäilemällä aineisto läpi ja merkitsemällä ainoastaan ne osat, joita voit käyttää. Usein sinun ei tarvitse tehdä muuta kuin kiinnittää huomiosi kunkin kappaleen aihevirkkeeseen ja lukea sitten ainoastaan ne kappaleet, jotka näyttävät sopivan parhaimmin käyttöösi.

15 Kun käytettävissäsi ovat nyt omasi ja muista lähteistä kootut ajatukset, olet valmis valitsemaan parhaat kohdat, jotka voit käsitellä sinulle varatussa ajassa. Valitessasi tästä aineiston paljoudesta tee itsellesi tällaisia kysymyksiä: Onko se käytännöllistä? Onko se kiinnostavaa? Korostaako se teemaani?

16 **Muistiinpanojen tekeminen.** Valmistautuminen ja tutkiminen mitä tahansa puhetehtävää varten vaatii jonkinlaista keinoa pitää kirjaa lukuisista ajatuksista, joita

kehittyy. Jotkut oppilaat ovat todenneet hyväksi käyttää pieniä kortteja tai paperilappuja ja merkitä kuhunkin jokin pääajatus puhetta varten.

17 Merkinnät voivat olla hyvin lyhyitä, yleensä riittäviä vain muistuttamaan ajatuksesta. Tästä on se etu, että lyhyet merkinnät ovat omiaan ekstempore−esitykseen pikemmin kuin pysyminen tiukasti toisilta lainatuissa ilmaisuissa ja lauseissa. Kirjoita muistiin ajatuksesi lähde, niin että voit tarpeen vaatiessa jälleen löytää sivun ja kappaleen. Myös tärkeimmät raamatunpaikat, joiden todistukseen esitys nojautuu, tulisi merkitä muistiin. Korttien tai paperilappujen käytöstä on myös se etu, että uusia voidaan lisätä ja toisia poistaa puhetta valmistettaessa tarvitsematta kirjoittaa paljon uudestaan.

18 **Valmistettu kansa.** Jos sinulla on taipumus laiminlyödä mihin tahansa teokraattiseen työmääräykseen liittyviä kotitehtäviä, sinun olisi hyvä harkita, miten tärkeätä valmius on niille, jotka haluavat saada Jehovan hyväksynnän. Muista esimerkiksi, että Johannes Kastaja valtuutettiin 'toimittamaan Herralle [Jehovalle, *Um*] valmistettu kansa'. (Luuk. 1: 17) Nuo "valmistetut" israelilaiset olivat ihmisiä, jotka antoivat Jehovan heihin liittyvien toimintojen muovata itseään hyödyllisesti, niin että he olisivat valmiit tekemään työtä, joka hänellä oli mielessään heitä varten. Sama pitää paikkansa meistäkin: kun käytämme teokraattista palveluskoulua täysin hyväksemme ja teemme perusteellista työtä valmistautuessamme kuhunkin meille määrättyyn tehtävään, me annamme tämän Jehovan varaaman kasvatusohjelman muovata itseämme. Tällä tavalla myös meistä tulee valmiita tehokkaaseen evankelioimistyöhön Jumalan palvelijoina.

_____

kertaus: 1−5. Keille valmistautuminen on tärkeätä ja miksi? 6. Miten meidän tulisi valmistautua lukutehtävään palveluskoulus−sa? 7−11. Minkä seikkojen harkitsemisesta on apua käytettävän aineiston valitsemisessa, kun kehitellään puhetta jostakin kirjoituksesta? 12. Miten voisimme menetellä kehitellessämme puheen meille määrätyistä raamatunpaikoista? 13−15. Mitkä askeleet saattaisi olla hyvä ottaa kehiteltäessä puhetta meille määrätystä aiheesta, kun mitään nimenomaista aineistoa ei ole mainittu puheen perustaksi? 16, 17. Mitä ehdotuksia esitetään muistiinpanojen tekemisestä? 18. Miksi meidän tulisi haluta olla valmistettu kansa?

9. tutkielma - Jäsennyksen laatiminen

1 Evankeliumin kirjoittaja Luukas sanoi ystävälleen Teofilukselle: "Niin olen minäkin, tarkkaan tutkittuani alusta alkaen kaikki, päättänyt kirjoittaa ne järjestyksessään sinulle." (Luuk. 1:3) Suoritettuaan siis perusteellisen tutkimuksen ja kerättyään suuren määrän aiheeseensa liittyviä tosiasioita hän ryhtyi panemaan niitä ymmärrettävään järjestykseen. Meille on eduksi noudattaa tätä samaa menettelyä valmistaessamme puheitamme. Se merkitsee jäsennyksen laatimista.

2 **Pääajatusten valitseminen.** Koska puhumisen ja varsinkin Jumalan sanan esittämisen tarkoituksena on välittää ajatuksia toisen mieleen, niin ajatukset, jotka haluamme puheessamme välittää, tulisi ensiksi määrittää erittäin selvästi omassa mielessämme. Koottuasi aineistosi olet siinä asemassa, että pystyt tarkoin ratkaisemaan, mitä haluat kuulijoittesi vievän mukanaan puheesi päätyttyä. Yritä panna se yhteen virkkeeseen. Jos se sisältää puheesi ytimen, jos se ilmaisee yhden keskeisen ajatuksen, jonka haluat kuulijoittesi muistavan, niin sen tulisi olla puheesi teemana. Huomaat hyödylliseksi kirjoittaa sen muistiin, niin että voit katsoa sitä valmistusvaiheen aikana.

3 Valitse nyt kokoamastasi aineistosta pääajatukset, joita tarvitaan tämän yhden keskeisen teeman välittämiseksi kuulijoille. Niiden tulisi olla puheesi pääkohtia. Jos olet merkinnyt aineistosi korteille, voit järjestää ne peräkkäin eteesi pöydälle. Valitse sitten muita ajatuksia, joita tarvitaan tukemaan näitä pääkohtia, ja pane kukin niistä

oikeaan paikkaansa sen pääkohdan jälkeen, jota se tukee. Kun valitset ja sijoitat jäsennykseen kokoamiasi pää− ja alakohtia, saatat havaita joidenkin niistä merkitsevän hyvin vähän teemasi kehittelylle. Jos tilanne on tällainen, heitä ne empimättä pois. On parempi tehdä se kuin sekoittaa puhe vähäpätöisellä tai asiaankuulumattomalla aineistolla. Varmistu myös siitä, että järjestät ajatukset johdonmukaisimmalla ja käytännöllisimmällä tavalla. Noudattamalla tässä ehdotettua menettelyä voit helposti nähdä ja korjata aukot jäsennyksen yhtenäisyydessä. Näin voit valvoa, että jokainen pääotsikko jäsennyksessä seuraa johdonmukaisesti edellistä ja edistää omalta osaltaan teeman kehittelyä. Ja kun jokainen kohta noiden pääotsikoiden alla tukee niitä sopivasti, puheen ajatuksenjuoksu ei voi olla muuta kuin johdonmukaista.

[4] Neuvoja sisältävien kohtien, jotka olet juuri järjestänyt, tulisi muodostaa puheesi aiheenkäsittely. Tarvitset nyt johdannon ja loppusanat. Päätä miten haluat aloittaa puheesi ja valitse sitten valmistamasi esityksen perusteella loppusanat, jotka kannustavat kuulijoitasi toimintaan puheesi tarkoituksen mukaisesti. Nyt olet valmis panemaan tämän aineiston paperille suurin piirtein lopulliseen muotoon. Tämä voidaan tehdä eri tavoilla.

[5] **Jäsennystyypit.** Kaksi yleisintä jäsennystyyppiä ovat aihe− ja virkejäsennys. Usein käytetään näiden kahden yhdistelmää. Kun alat valmistaa aihejäsennystä, merkitse vain teema sivun yläreunaan. Kirjoita sitten pääkohdat suppeasti teeman alle siten, että ne kaikki alkavat vasemmasta marginaalista. Kuhunkin pääkohtaan liittyvät alakohdat voidaan erottaa kirjoittamalla ne vähän oikealle marginaalista sen kohdan alle, jota ne tukevat. Jos jollain alakohdalla on lisäpiirteitä tukenaan, ne voidaan aloittaa vielä keskemmäl−tä. Voit nyt nähdä paperistasi nopealla silmäyksellä, mitkä kohdat ovat huomattavia ja sisältävät pääajatukset, jotka haluat kuulijoittesi ymmärtävän. Tästä on apua pitäessäsi puhetta, koska voit painottaa niitä ja kerrata kunkin pääajatuksen avainsanoja puhuessasi, niin että ne korostuvat ja tekevät pysyvämmän vaikutuksen. Tee tämä jokaisen pääkohdan yhteydessä käsitellessäsi sitä. Tämän tyyppisessä jäsennyksessä pannaan paino ilmaisun lyhyydelle kaikissa kohdissa.

[6] Toinen yleinen muoto on virkejäsennys. Tämän tyyppisessä jäsennyksessä esität kaikki ajatuksesi tavallisesti täydellisinä virkkeinä, vaikkakin supistettuina, niin että kukin virke sisältää puheen yhden kappaleen pääajatuksen. Jotkut näistä virkkeistä voidaan tietystikin kirjoittaa keskemmälle toisten alle, niin että puheen pääkohdat saadaan erottumaan. Esityksen aikana puhuja lukee jolloinkin tuon virkkeen ja esittää sitten yksityiskohtia ekstemporoiden. Kummankin tyyppisillä jäsennyksillä on etunsa. Virkejäsennys täydempine ilmaisuineen on tavallisesti parempi niitä puheita varten, jotka valmistetaan viikkoja etukäteen tai joita pidetään toistuvasti mutta useiden kuukausien välein, kuten esitelmiä.

[7] Saatat käyttää joko virke− tai aihejäsennystä alustavana jäsennyksenäsi, ja se voi olla niin tyhjentävä kuin haluat. Tällä tavalla varmistut siitä, että mukaan tulevat kaikki parhaat kohdat, jotka haluat kuulijoittesi kuulevan. Jotkut pitävät kuitenkin lyhyttä jäsennystä parempana puheen esityksen kannalta. Kun valmistat puhettasi esitystä varten, saatat pitää molemmat jäsennykset edessäsi. Harjoittele lyhyemmällä jäsennyksellä, kunnes sen sisältö tuo mieleesi kaikki yksityiskohdat, jotka olet merkinnyt alustavaan jäsennykseen. Kun pystyt palauttamaan mieleesi nämä kohdat lyhyemmän jäsennyksen avulla, olet valmis pitämään puheen.

[8] Nämä ovat lyhyesti esitettynä jäsennyksen laatimisen tärkeimmät piirteet. Nyt meidän olisi hyvä tarkastella yksityiskohtaisemmin puheen kolmea pääosaa.

[9] **Johdanto.** Johdantohuomautusten tarkoituksena tulisi olla kuulijoittesi kiinnostuksen herättäminen. Noiden ensimmäisten lauseiden tulisi lisätä heidän

kiinnostustaan aiheeseesi ja auttaa heitä näkemään, miksi se on tärkeä heille. Varsinkin ensimmäinen virke ansaitsee osakseen perusteellista harkintaa. On mitä tärkeintä, että se synnyttää miellyttävän kosketuksen kuulijoihin eikä ole dogmaattinen tai riitaisa.

10 On monenlaisia johdantoja. Voitaisiin käyttää kuvausta tai viitata johonkin kuulijoille tuttuun lainaukseen. Voisit esittää ratkaisua kaipaavan ongelman. Aiheen historiallinen tausta saattaisi muodostaa johdannon itsessään. Voitaisiin tehdä sarja kysymyksiä. Voisit jopa kertoa lyhyesti pääkohdat, joita aiot käsitellä.

11 On tärkeätä, että johdanto sopii puheeseen hyvin. Niinpä osuva kuvaus voi olla hyvin tehokas, varsinkin jos puhuja viittaa siihen pitkin puhettaan. Tämä ei ainoastaan tee puheesta kiinnostavampaa ja helpompaa seurata ja muistaa, vaan on avuksi myös yhtenäisyydelle edellyttäen, että kuvaus on hyvin valittu.

12 Johdannon esittäminen vaikuttaa suuresti kuulijoitten osoittaman kiinnostuksen määrään. Puhujan tulee aloittaa puheensa varmalla, luottavaisella äänellä kompastelematta tai epäröimättä sanoissaan. Tästä syystä jotkut puhujat havaitsevatkin hyödylliseksi kirjoittaa yhden tai kaksi ensimmäistä lausetta puheestaan sanasta sanaan varmistaakseen sujuvan alun.

13 **Puheen aiheenkäsittely.** On monia tapoja kehitellä puheen aiheenkäsittelyä. Haluat ehkä esittää vähemmän tärkeät kohdat ensiksi ja huipentaa sen sitten esittämällä voimakkaimmat kohdat viimeisinä. Aineisto voidaan esittää myös aikajärjestyksessä, niin kuin puheessa, jonka Apt. 7: 2−53 kertoo. Toinen hyvä menetelmä on jakaa puhe pääosiin yleisteeman kehittelyn pääasiallisten suuntaviivojen mukaan. Jos esimerkiksi teemana olisi "Lunastus kuolemasta", voisit kehitellä sitä sellaisten pääkohtien alla kuin "Miten kuolema ilmaantui?", "Ihmiskunta kykenemätön tuottamaan lunnaita", "Kuka ainoastaan voi varata ne ja miksi?" ja "Siunaukset lunnaiden varaamisesta".

14 Joskus saatat huomata, että puheesi voidaan jakaa luonnollisiin ryhmiin, kuten tapauksessa, jossa Paavali antaa neuvoja ensiksi koko seurakunnalle, sen jälkeen vaimoille, seuraavaksi aviomiehille ja sitten lapsille. (Ks. Ef. 5. ja 6. lukua.) Tai voit todeta, että aineistosi sopii kehiteltäväksi syyn ja seurauksen mukaan tai siten, että esitetään ongelma ja sitten ratkaisu siihen. Silloin tällöin voidaan yhdistää kaksi tai useampia menetelmiä tehokkaasti.

15 Tapahtumien suora kertominen, ilman että niitä välttämättä ajoitettaisiin, on hyvin yleinen tapa kehitellä puhetta. Kuvaileva aineisto lisää usein paljon puheeseen. Puhe voidaan jäsentää kiinnostavasti myös niiden väitteiden perusteella, joita esitetään puolesta ja vastaan jostakin päivänpolttavasta kysymyksestä.

16 Ottaen huomioon aikarajoituksen älä ahda jäsennykseesi liian paljon aineistoa. Hyvä aineisto menettää arvoaan, jos sen kehittelyyn ei varata riittävästi aikaa. Sitä paitsi puhujan ei tarvitse kertoa yhdellä kertaa kaikkea, mitä hän tietää jostakin aiheesta. Ehkä muita näkökohtia samasta aiheen teemasta voidaan kehitellä jollakin toisella kertaa. Varaa sopiva määrä aikaa kullekin pääkohdalle puheessasi ja sää−tele sitten aineiston määrää realistisesti tuon ajan mukaan. Merkittävä tekijä ei ole aineiston paljous vaan pikemminkin sen laatu.

17 **Loppusanat.** Minkä tahansa puheen loppuosa ansaitsee melkoista huomiota puhetta valmistettaessa. Sen tarkoituksena on koota puheen aiheenkäsittelystä kaikki todistelun kohdat ja liittää ne yhteen tavalla, joka tekee kuulijat vakuuttuneiksi ja kannustaa heitä toimimaan sopusoinnussa tuon vakaumuksensa kanssa. Samalla sen tulisi olla lyhyt ja hyvin ytimekäs.

18 On monenlaisia loppusanojen muotoja, joista voit valita kehittelemäsi teeman mukaan. Saatat tehdä yhteenvedon puheen pääkohdista johdonmukaisessa

järjestyksessä ja siten johtaa selvästi lopputulokseen, jonka täytyy seurata. Tai saatat käyttää sovellutusioppusanoja ja osoittaa kuulijalle, miten tiedot soveltuvat häneen ja mitä hän voi tehdä esitettyjen tietojen perusteella. Joissakin puheissa ja erityisesti saarnoissamme talosta−taloon−työssä on parasta käyttää toimintaan kannustavia loppusanoja. Ne voivat kannustaa puhuteltavaa esimerkiksi ottamaan kirjallisuutta tai suostumaan järjestelyihin raamatuntutkistelun pitämiseksi hänen kodissaan.

19 Loppusanat saattavat olla myös huipentuvat ja päättyä avainajatukseen, joka täytyy painaa kuuntelijan mieleen. Jotta puheesta tehtäisiin tehokkaasti ehjä kokonaisuus, on myös sopivaa yhdistää loppusanat johonkin johdannossa mainittuun asiaan. Puhuja saattaisi palata johonkin alussa esitettyyn kuvaukseen tai lainaukseen. Loppusanoissa valotetaan usein tarvetta tehdä jokin ratkaisu ja toimia sen mukaisesti. Mainiona esimerkkinä ovat Joosuan sanat, kun hän päättää jäähyväispuheensa vähän ennen kuolemaansa. - Joos. 24:14, 15.

20 Voidaan siis nähdä, että hyvin jäsennetyn puheen täytyy sisältää huomiota herättävä johdanto. Sen tulee kehitellä johdonmukaisesti huolella valittuja avainajatuksia, jotka tukevat teemaa. Ja siinä tulee olla loppusanat, jotka kannustavat kuuntelijoita toimimaan sopusoinnussa esitettyjen raamatullisten neuvojen kanssa. Kaikki nämä perusosat täytyy valmistaa jäsennystä laadittaessa. Puheesi taitava jäsentäminen voi säästää aikaasi ja vaikuttaa suuresti siihen, että puheellasi on merkitystä ja että se painaa arvokkaat neuvot pysyvästi kuuli j äin mieleen.

---

kertaus: 1−4. Miten puheen teema ja pääkohdat voidaan ratkaista? 5, 6. Mitä tarkoitetaan aihejäsennyksellä? Virkejäsennyksellä? 7, 8. Mitä saattaisit tehdä jäsennyksellesi puheen varsinaista esittämistä ajatellen? 9−12. a) Mikä on puheen johdannon tarkoitus? b) Mainitse esimerkki jostakin johdantotyypistä. 13−16. a) Selitä, miten puheen aiheenkäsittelyä voidaan kehitellä, b) Miten puheen ajoituksen tulisi vaikuttaa sen valmistamiseen? 17−20. Miksi loppusanat ovat tärkeät ja millä tavoilla ne saatetaan kehitellä?

10. tutkielma Opetustaidon kehittäminen

1 Tosi kristittyinä me katsomme Jehova Jumalaan ja Jeesukseen Kristukseen suurina Opettajinamme. Me yhdymme psalmistaan, joka rukoili Jehovaa: "Opeta minua tekemään sinun tahtosi." (Ps. 143:10, *Um)* Meillä on sama mielentila kuin Jeesuksen opetuslapsilla ensimmäisellä vuosisadalla heidän kutsuessaan häntä "Opettajaksi". Ja mikä opettaja Jeesus onkaan! Kun hän oli pitänyt vuorisaarnansa, "olivat kansanjoukot hämmästyksissään hänen opetuksestaan, sillä hän opetti heitä niinkuin se, jolla valta on". (Matt. 7:28, 29) Nämä ovat suurimmat Opettajat, ja me pyrimme jäljittelemään heitä.

2 Opettaminen on kyky, jota tulee kehittää. Siihen kuuluu asian selittäminen sellaisista näkökulmista kuin mitä, miten, miksi, missä ja milloin. Jokaisen kristityn on tarpeellista kehittää opetuskykyään, varsinkin kun otamme huomioon Jeesuksen neuvon seuraajilleen: "Tehkää opetuslapsia kaikkien kansojen ihmisistä,... ja opettakaa heitä." (Matt. 28:19, 20, *Um*) Apostoli Paavalin kehotuksesta Timoteukselle voidaan nähdä, että tämä on taitoa vaativaa työtä: "Kehota kaikella pitkämielisyydellä ja opetustaidolla." - 2. Tim. 4:2, *Um* .

3 On tosiaan monia tilaisuuksia opettaa toisia. Vanhempien tulee opettaa lapsiaan. Hyvän uutisen julistajan tulee opettaa vastakiinnostuneita ihmisiä Raamatun kotitutkistelujen avulla. Usein avautuu tilaisuuksia neuvoa uusia julistajia. Ja monilla veljillä on etu pitää opettavia puheita joko palvelus−kokouksessa tai esitelminä. Kaikkien teokraattisen palvelus−koulun oppilaiden pitäisi olla halukkaita osoittamaan edistystä opettajina. Kehittäessäsi kykyäsi osallistua tähän evankeliuminpalveluksen opettamispuoleen havaitset sen todella tyydyttäväksi ja erittäin antoisaksi. Mikään ei

ole niin nautittavaa kuin opettaa jollekulle Jumalan sanaa ja nähdä sitten hänen mainio hengellinen edistyksensä.

4 Jehovaan luottaminen. Mitä tärkein vaatimus tehokkaassa hyvän uutisen opettamisessa on luottaa Jehovaan ja ottaa hänestä vaarin nojautuen hänen ohjaukseensa ja pyytäen hänen apuaan. (Sananl. 3:5, 6) Jopa Jeesuskin sanoi: "Minun oppini ei ole minun, vaan hänen, joka on minut lähettänyt." (Joh. 7:16) Muistiinmerkityissä keskusteluissaan hän vetosi säännöllisesti Jumalan sanaan lainaten tai viitaten suunnilleen puoleen Heprealaisten kirjoitusten kirjoista. Opettaessasi siis toisia luota Jumalan totuuden sanaan Jeesuksen tavalla. Etsi vastauksesi siitä, sillä on vain yksi varsinainen oppikirja ihmisten opettamiseksi tulemaan Jeesuksen opetuslapsiksi, nimittäin Pyhä Raamattu. - 2. Tim. 3:16.

5 Jos todella luotat Jehovaan, sinun ei tarvitse tuntea olevasi epäpätevä. Jumala auttaa meitä ymmärtämään tarkoi−tuksiaan, joista kerrotaan hänen totuuden Sanassaan. Jos jaat näiden totuuksien tuntemusta toisille, Jehova tukee sinua. Ei ole mitään syytä vitkastella ja sanoa: "En minä ole opettaja." Sinä voit olla, jos rukouksen hengessä luotat Jehovaan. - 2. Kor. 3:5.

6 Valmistautuminen. Mikään ei tietystikään korvaa aiheeseesi tutustumista. Sinulla itselläsi on oltava selvä kuva aineistosta ennen kuin voit opettaa jotakuta toista. (Room. 2: 21) Tietopiirisi kasvaessa tulet epäilemättä paremmaksi opettajaksi. Mutta vaikka tuntisit vain muutamia perustotuuksia, voit silti olla opettaja. Puhu siitä mitä tiedät. Jopa nuoret lapsetkin voivat opettaa koulutovereilleen vanhemmiltaan oppimiaan totuuksia. Teokraattinen palveluskoulu auttaa sinua kehittämään opetuskykyäsi.

7 Jos aiot johtaa raamatuntutkistelua tai pitää puheen, selvitä aineistoa tukevat todistelut ensin omassa mielessäsi. Yritä päätellä, miksi asia on siten. Tarkista, osaatko pukea ajatukset omiin sanoihisi. Opi ymmärtämään raamatulliset todisteet hyvin. Ole valmis soveltamaan raamatunkohdat tehokkaasti.

8 Toinen valmistautumisen piirre on se, että harkitaan etukäteen kysymyksiä, joita saattaa herätä oppilaan mielessä hänen uskonnollisen taustansa vuoksi. Tämä auttaa sinua varustautumaan tiedolla, joka sopii nimenomaan tuolle oppilaalle. Sen muistaminen, mitä hän jo ymmärtää, auttaa sinua laskemaan perustan uudelle aineistolle ja häntä edistymään. Toinen oppilas voi tarvita taustansa vuoksi erilaisia todisteluja. Oppilaasi tunteminen on siis sinulle avuksi valmistautumisessa.

9 Kysymyksiä. Kysymykset ovat erikoisen hyödyllisiä tehokkaassa opettamisessa, kuten Jeesus usein osoitti. (Luuk. 10:36) Raamatuntutkistelua johtaessasi voit siis noudattaa hänen menetelmäänsä käyttäen julkaisujen painettuja kysymyksiä. Mutta jos olet perusteellinen opettaja, et tyydy siihen, että oppilas vain lukee vastauksen kirjasta. Sellaisessa tapauksessa tarvitset lisäkysymyksiä, jotka kannustavat oppilasta esittämään ajatuksen omin sanoin. Joskus sinun ei tarvitse sanoa muuta kuin: "Se on totta, mutta miten selittäisit sen omin sanoin?"

10 Huomaat myös *johdattelevien* kysymysten olevan avuksi opettamisessa. Ne ovat kysymyksiä, jotka auttavat sinua ohjaamaan oppilaan mieltä hänen aikaisemman tietonsa perusteella johtopäätökseen, jota hän ei ole ehkä koskaan ajatellutkaan. (Matt. 17:25, 26; 22:41−46) Toteat todellisuudessa itseksesi: 'Tiedän oppilaan olevan selvillä siitä ja siitä asiasta, joten jos teen joitakin kysymyksiä johdonmukaisessa järjestyksessä, hän osaa tehdä oikean johtopäätöksen. Mutta jos sivuutan johdattelevat kysymykset ja esitän hänelle oikopäätä varsinaisen kysymyksen, hän voi tehdä väärän johtopäätöksen.' Toisin sanoen oppilaalla on tietoa, jonka perusteella hän voi vastata kysymykseen. Mutta hän tarvitsee apua. Helppo tapa on tietenkin sanoa hänelle, mikä vastaus on. Mutta jos käytät johdattelevia kysymyksiä, et ainoastaan teevastausta

hyväksyttävämmäksi, koska oppilas esittää sen itse, vaan autat häntä myös ajattelukyvyn kehittämisessä. Kysymyksesi ohjaavat hänen mieltään pitkin johdonmukaisen ajattelun portaita oikeaa johtopäätöstä kohti. Tämä on hänelle myöhemmin äärettömän arvokasta.

11 Silloin tällöin havaitset hyödylliseksi tehdä *näkemystä* koskevia kysymyksiä. Niiden avulla koetat saada selville, mitä oppilas henkilökohtaisesti ajattelee asiasta. Voisit esimerkiksi kysyä häneltä, millainen on Jumalan laki haureudesta. Ehkä hän kykenee lainaamaan raamatunkohdan, joka osoittaa sen vääräksi. Mutta yhtyykö oppilas todella antamaansa vastaukseen? Onko se hänen henkilökohtainen näkemyksensä? Kenties haluat tehdä jonkin kysymyksen saadaksesi selville, mitä hän todellisuudessa ajattelee haureudesta. Voisit kysyä: "Mitä eroa sillä on, jos elämme tuohon tapaan tai jos emme elä?" Saatat silloin huomata asioita, joissa tarvitaan lisäapua, ja voit toimia sen mukaan. Näkemystä koskevat kysymykset auttavat sinua tavoittamaan oppilaan sydämen.

12 Kysymykset ovat hyödyllisiä myös talosta−taloon−palve−luksessa. Haluat esimerkiksi ottaa selville ovenavaajan mielipiteen, niin että voisit paremmin auttaa häntä ymmärtämään Raamatun totuuksia. Teet kysymyksiä ja kannustat häntä vastaamaan, koska tiedät hänen olevan paljon taipuvaisempi kuuntelemaan esitystäsi, jos hänelle varataan tilaisuus ilmaista näkemyksensä.

13 Jopa puhuessasi lavalta saatat joskus tehdä kysymyksiä, joihin haluat vastauksen. Niinpä pyydätkin kuulijoita esittämään ajatuksia. Mutta välillä käytät retorisia kysymyksiä, sellaisia, joiden tarkoituksena on synnyttää ajattelua ilman että kuulijoitten odotettaisiin vastaavan niihin. (Luuk. 12: 49−51) Sinä esität vastaukset itse. Aika ajoin saatat haluta tehdä sarjan kysymyksiä vastaamatta niihin ennen kuin pääset viimeiseen. Käyttämiesi kysymysten luonne riippuu kuulijoistasi ja siitä mitä opetat.

14 **Kuvaukset.** Ne muodostivat tärkeän piirteen Jeesuksen opetuksessa. Samoin nykyajan kristityt opettajat voivat muokata elämään liittyvistä asioista ja kokemuksista kuvauksia, jotka auttavat painamaan hyvät opetukset kuuntelijoiden mieleen. (Matt. 13:34, 35) Näe vaivaa tehdäksesi kuvauksis−tasi yksinkertaisia, sillä monimutkaisia kuvauksia saattaa olla vaikea seurata ja ne voivat jopa heikentää todisteluasi. Jaakobin kirje sisältää monia kuvauksia - meren aallosta, laivan peräsimestä, hevosen suitsista, peilistä jne. Kaikki on otettu arkielämän asioista. Valpas opettaja pyrkii aikaansaamaan kuvauksen, joka sopii hänen oppilaansa olosuhteisiin, ikään, uskontoon, sivistykseen jne. Kuvauksia voidaan tietystikin käyttää sekä puheissa että yksityisessä opettamisessa.

15 **Toistaminen.** Tämä tekniikka on erittäin tärkeä menestyksellisessä opettamisessa riippumatta siitä, oletko puhujalavalla vai opettamassa jotakuta kodissa. Koeta painaa avainsanat, tärkeät ilmaisut ja erikoisesti raamatunkohdat oppilaasi mieleen. Jos pidät harjoituspuhetta huoneenhaltijalle, voisit tehdä kertauskysymyksiä ja näin painottaa kohtia toistamalla. Tällä tavalla voit varmistua siitä, että oppilas ymmärsi ajatuksen. Todellisuudessa tiedustelet Jeesuksen tavoin: "Oletteko ymmärtäneet tämän kaiken?" - Matt. 13: 51.

16 **Opettavat puheet.** Muistat arvostaen puheet, joista olet oppinut eniten. Pane siis merkille, miksi jotkut puhujat ovat hyviä opettajia. Tarkkaile, mikä tekee heidän puheistaan helppoja muistaa. Heidän esityksensä ei ole hätäistä. He saattavat tehdä kysymyksiä kuulijoitten vastattavaksi tai retorisia kysymyksiä herättämään ajattelua. He pyytävät sinua etsimään keskeiset raamatunkohdat ja seuraamaan niiden lukemista, he pohtivat niitä, erittelevät niiden yksityiskohtia ja valottavat pääajatuksia. Jotkut saattavat käyttää havaintovälineitä. Tulet kaikissa tapauksissa

toteamaan, että on paljon helpompi muistaa muutamia hyvin selitettyjä kohtia kuin monia ohimennen kosketeltuja. Kun käytetään opetustaitoa, puhetta kuuntelevien pitäisi helposti pystyä mainitsemaan puheen teema, pääajatukset ja ehkä yksi tai kaksi siinä käytettyä huomattavampaa raamatunkohtaa.

17 Huomion kohdistaminen suuriin Opettajiin. Kristittynä opettajana sinun tulisi aina olla tietoinen siitä, miten tärkeätä on kohdistaa huomio Jehova Jumalaan elämän Lähteenä ja Jeesukseen Kristukseen Jumalan kanavana, jonka kautta elämä ja siunaukset saadaan. (Joh. 17:3) Pyri kehittämään toisissa lämmintä arvostusta näitä todella suuria Opettajia kohtaan.

18 Hallitessasi opetustaidon arvostat myös rakkauden näyt−telemää osaa. Jos oppilas alkaa todella rakastaa Jehova Jumalaa, niin hän tulee palvelemaan Jehovaa uskollisesti. Kiinnitä siis sopivissa kohdissa tutkistelun kuluessa huomio sen tärkeyteen, mitä Jumala on tehnyt ja edelleen tekee syntisten ihmisten hyväksi. Tähdennä Jumalan viisautta, oikeudenmukaisuutta, rakkautta ja voimaa, ominaisuuksia, jotka sulautuvat toisiinsa aina niin suurenmoisella tavalla kuuliaisten ihmisten parhaaksi. Jos oppilaalla on oikealaatui−nen sydän, hänkin tulee aikanaan omaamaan syvän uskollisuuden Jehovaa kohtaan ja halun osallistua hänen nimensä kirkastamiseen.

KERTAUS: 1−3. Mitä opettamiseen kuuluu, ja mitä tilaisuuksia meillä on siihen? 4, 5. Kehen ja mihin meidän tulisi luottaa antaes−samme opetusta? 6−8. Mitä osaa valmistautuminen näyttelee tehokkaassa opettamisessa? 9. Miten voit kannustaa oppilaita vastaamaan omin sanoin? 10. Selitä johdattelevien kysymysten käyttöä. 11. Miten näkemystä koskevia kysymyksiä voidaan käyttää? 12, 13. Miksi kysymykset ovat hyödyllisiä sekä talosta−taloon−työssä että puhuttaessa lavalta? 14, 15. Mitä tarkoituksia palvelevat kuvaukset ja toistaminen? 16. Jos puhuja on hyvä opettaja, mitä kykenet muistamaan kuultuasi hänen puheensa? 17, 18. Miten ja miksi meidän tulisi kohdistaa huomio suuriin Opettajiin?

11. tutkielma - Hyvä jokapäiväinen puhe

1 "Tulkoot minun suuni sanat. . . mieluisiksi sinun edessäsi, oi Jehova." (Ps. 19:15, *Um*) Jotta tämä pitäisi paikkansa meistä, meidän tulee puhua oikeista asioista ja Jumalan palvelijalle sopivalla tavalla. Me haluamme puheemme todistavan, että olemme uskollisia Jumalan palvelijoita joka päivä, eikä siis pelkästään silloin kun olemme valtakunnansalissa tai kenttäpalveluksessa. Näin kotona, työssä tai koulussa käyttämämme kieli antaa suotuisan kuvan evankeliumin−palveluksestamme. - 2. Kor. 6:3.

2 Puhetapamme on tärkeä. Siihen kuuluu jopa kasvonilmeemme ja äänensävymme. Onnellisuutemme Jehovan palvelijoina tulisi heijastua kasvoistamme. Ystävällinen puhetapa ja lämmin hymy viehättävät ihmisiä. Vaikka julistamamme Raamatun totuudet ovatkin vakavia, ne ovat myös sydäntä lämmittäviä. Ole siis innostunut! Ilmeettömät kasvot eivät sovi toivon sanoman esittäjälle.

3 Perehtyessäsi hyvään puheeseen tulet toteamaan, että sanoilla ja ilmaisuilla on "persoonallisuus". Ne voivat olla katkeria tai suloisia, hillittyjä tai kovia, ystävällisiä tai vihamielisiä, rakentavia tai turmelevia. Oikean sanan tai ilmaisun valitseminen on siis erittäin tärkeätä. Asia on näin erikoisesti silloin kun on kysymys totuuden sanoista, Valtakunnan hyvästä uutisesta.

4 Sanavarastosi laajentaminen. Meiltä ei puutu sanoja joilla ylistää Jehovaa, kuten silmäys sanakirjaan osoittaa. Kysymys kuuluukin: Miten hyvin sinä käytät tätä käytettävissä olevaa sanavarastoa? Tarkistatko lukiessasi niiden sanojen merkityksen, joita et täysin ymmärrä, tai merkitsetkö ne ehkä muistiin tarkistaaksesi ne tuon kirjoituksen lukemisen jälkeen? Tämä auttaa sinua lisäämään sanavarastoasi.

Havaitset sitä paitsi tuntevasi monia sanoja, joita et käytä jokapäiväisessä puheessasi. Ponnistele määrätietoisesti käyttääksesi niitä sopivissa tilanteissa. Kristittynä evanke−liuminpalvelijana tai oppilaana sinulle on varmasti eduksi kehittää jatkuvasti kykyäsi puhua hyvin.

5 Opi käyttämään oikeita sanoja. Kahdella sanalla saattaa olla samankaltainen mutta hieman erilainen merkitys; niitä käytetään eri tilanteissa. Tämän huomioon ottaminen auttaa sinua välttämään kuulijoittesi loukkaamista ja edistää puheesi selvyyttä. Hyvän sanakirjan käyttö on avuksi. Kielellämme on julkaistu "Synonyymisanasto", jossa luetellaan aakkosellisten hakusanojen jälkeen yleensä useita synonyymejä, sanoja, joilla on joko sama tai samankaltainen merkitys. Et löydä sen avulla ainoastaan vaihtelevia tapoja saman ajatuksen ilmaisemiseksi, vaan myös erilaisia merkitysvivah−teita. Tästä on suurta apua etsiessäsi oikeaa sanaa oikeaan paikkaan. Erittäin hyvä apuväline kieliasun parantamisessa on "Nykysuomen sanakirja", josta on saatavissa myös kolmiosainen kansanpainos. Tässä sanakirjassa määritellään noin 200 000: n suomenkielisen sanan merkitys, mainitaan esimerkkejä niiden käytöstä ja esitetään usein sanan synonyymejä; joskus myös antonyymejä eli vastakohtia. Oikean sanan käyttö estää sinua tulemasta tarpeettoman monisanaiseksi ja auttaa sinua pääsemään asian ytimeen. Monisanaisuus on omiaan kätkemään ajatukset. Harjoittele siis ajatustesi ilmaisemista harvoilla sanoilla. Kun onnistut siinä hyvin, ala sitten muokata ilmaisuistasi vaihtelevia käyttämällä väriä ja merkitystä lisääviä kuvailevia sanoja.

6 Laajentaessasi sanavarastoasi älä ajattele asiaa vain uusien sanojen kannalta, vaan mieti sanoja, joissa on tiettyjä piirteitä: voimaa ilmaisevia teonsanoja eli verbejä, värikkyyttä lisääviä laatusanoja eli adjektiiveja, siirtymälauseita, jotka auttavat välttämään yksitoikkoisuutta, ilmaisuja, joissa on lämpöä ja ystävällisyyden tuntua. Lukiessasi Seuran julkaisuja voit löytää niistä valikoiman mitä erilaisimpia sanoja ja ilmaisuja.

7 Laajennetulla sanavarastolla ei tietystikään pyritä loistamaan. Tavoitteenamme on tiedon välittäminen eikä siis henkilökohtaisen vaikutuksen tekeminen kuulijoihimme. Meillä tulisi olla sama näkemys kuin apostoli Paavalilla hänen sanoessaan: "Seurakunnassa tahdon mieluummin puhua viisi sanaa ymmärrykselläni, opettaakseni muitakin, kuin kymmenentuhatta sanaa [vierailla] kielillä." (1. Kor. 14: 9, 19) Jos jonkun puhe on liian vaikeata ymmärtää, se voisi aivan yhtä hyvin olla jotakin vierasta kieltä. Samoin on viisasta karttaa tarpeettoman teknistä esitystapaa puhuttaessa sellaisille, jotka eivät anna arvoa yksityiskohdille. Meidän ei pitäisi jokapäiväisessä keskustelussakaan yrittää vaikuttaa kuuntelijoihimme monimutkaisella puheella ja epätavallisilla sanoilla. On tärkeämpää, että kuuntelijat ymmärtävät sanottavamme. Muista, että Sananl. 15:2:n mukaan "viisasten kieli puhuu tietoa taitavasti". Oikeiden, helposti ymmärrettävien sanojen valitseminen auttaa meitä tekemään puheestamme virkistävää ja kannustavaa, sen sijaan, että se olisi ikävää ja mielenkiinnotonta. - Koi. 4:6.

8 On myös tärkeätä oppia lausumaan sanat selvästi. Lausu ne oikein. Jos on kysymys vieraskielisistä sanoista, voit tarkistaa ääntämisen sanakirjasta tai tarkkailla miten toiset ääntävät ne. Jos olemme huolimattomia jokapäiväisessä puheessamme, saatamme liittää sanoja yhteen tai niellä niiden loppuja. Opi karttamaan tätä. Älä puhu hampaittesi välistä. Käytä selvää puhetapaa. Avaa suusi lausuaksesi sanat toisistaan erottuvasti.

9 **Kartettavaa kieltä.** Jumalan sana osoittaa meille, millaista puhetta meidän tulisi välttää jokapäiväisessä elämäs−

sämme. Apostoli Paavali esimerkiksi neuvoo meitä karttamaan "sopimattomuuksia", sellaisia kuin "rivo leikinlasku". (Ef. 5:3, 4, *Um*) Meidän tulee välttää sanoja ja ilmaisuja, jotka ovat rivoja ja ala−arvoisia. Paavali kirjoitti myös: "Mikään rietas puhe älköön suustanne lähtekö, vaan ainoastaan sellainen, mikä on rakentavaista ja tarpeellista ja on mieluista [suotuisaa, *Um*] niille, jotka kuulevat." (Ef. 4:29) Kristittyjen tulee siis karttaa kirosanoja ja karkeata puhetta. Joidenkin ihmisten mielestä sellainen puhe on painokasta, mutta on lukuisasti hyväksyttäviä sanoja, joissa on voimaa. Meillä ei ole mitään tarvetta jäljitellä sellaisten ihmisten karkeata puhetapaa keskustellessamme heidän kanssaan. Yksinkertainen kieli saattaa olla avuksi, mutta sen tulisi olla puhdasta ja moitteetonta.

10 Kartettavaan ryhmään kuuluvat myös tietyt ilmaisut ja puhetyylit, jotka ovat ristiriidassa kieliopillisen käytännön kanssa. Maailmalliset viihdeohjelmien esittäjät käyttävät usein tällaista kieltä tai se leviää nykyaikaisten suosikki−is−kelmien kautta. Ihmiset ovat taipuvaisia jäljittelemään sitä. Kristityille ei ole kuitenkaan hyväksi omaksua sellaisia puhetapoja. Sen tekeminen samaistaisi meidät maailman ja sen elämäntavan kanssa. Huumausaineiden kaupustelijoilla ja muilla, joiden koko elämäntapa on rikollinen tai moraaliton, on usein oma sanavarastonsa ja tapa käyttää sanoja siten, että niiden merkitys ei ole kovinkaan ilmeinen satunnaiselle kuulijalle. Tällaisen maailmallisen vaikutuksen ei pitäisi kuitenkaan madaltaa meidän puheemme tasoa. - Room. 12:2.

11 Kristittyjen täytyy huolella karttaa epäkunnioittavaa kieltä. Jotkut ihmiset käyttävät sanoja "Jumala" ja "Herra" samoin kuin sanoja "Jeesus" ja "Kristus" yksinkertaisesti vain lisätäkseen pontta puheeseensa tai kirosanan vastineena. Sellaisia huudahduksia kuin "jestas", "−sus siunatkoon", "maar" jne. on johdettu sanoista "Jeesus", "Maria" ja "Jumala", eivätkä ne näin ollen ole hyväksyttäviä. - 2. Moos. 20: 7; Matt. 5:34−37.

12 Ihmisten huomautukset ja tavat saattavat joskus ärsyttää meitä. Siitä huolimatta kristityn olisi sopimatonta vastata vihaisella tai herjaavalla puheella. Apostoli sanoo: "Pankaa tekin pois ne kaikki: viha, kiivastus, pahuus, herjaus ja häpeällinen puhe suustanne." (Kor. 3:8) Vaikka siis toisten puhe ärsyttäisikin sinua, viisas menettely on hillitä mielesi. - Sananl. 14:29; Jaak. 3:11.

13 **Oikea kieliopillisuus.** Jotkut saattavat havaita, ettei heidän kieliopin tuntemuksensa ole paras mahdollinen. Ehkä heillä ei ollut tilaisuutta käydä paljoakaan koulua nuoruudessaan. Heidän ei pitäisi masentua tästä, vaan pikemminkin ponnistella edistyäkseen asiassa hyvän uutisen tähden. On hyödyllisiä askeleita, joita voidaan ottaa. Esimerkiksi perhepiirissä lukeminen tarjoaa tilaisuuksia tehdä tällaisia korjauksia. Me opimme paljon kielioppia kuuntelemalla toisten puhetta. Kuuntele siis tarkoin kypsien, hyvän koulutuksen saaneiden veljien puhetta. Lukiessasi Raamattua ja Seuran julkaisuja kiinnitä huomiota lauserakenteeseen ja sanankäyttöön eri yhteyksissä. Muovaa omaa puhettasi näiden hyvien esimerkkien mukaisesti.

14 Nuorten tulisi koulua käydessään käyttää hyväkseen tilaisuutta hankkia hyvä kieliopin tuntemus ja taito käyttää sanoja. Ellet ole täysin varma tämän tai tuon kieliopillisen säännön syistä, käänny opettajasi puoleen lisätiedon saamiseksi. Sinulla on painavat syyt hellittämättömyyteen, sillä haluathan olla tehokas hyvän uutisen julistaja.

15 Pyri käyttämään hyvää kieltä joka päivä. Jos joku totuttautuu huolimattomaan puhetapaan jokapäiväisessä keskustelussa, hän ei voi odottaa pystyvänsä puhumaan hyvin erikoistilanteissakaan. Se vaatii harjoitusta. Mutta jos käytät hyvää kieltä

tavallisissa elämänoloissa, niin se on helppoa ja luonnollista sinulle myös puhujalavalla tai todistaessasi toisille Jumalan totuudesta.

16 Hyvän puhumisen harjoitteleminen joka päivä auttaa meitä täyttämään mielemme ja sydämemme ilahduttavilla sanoilla, joilla voimme ilmaista arvostuksemme Jehovan suurenmoisia tarkoituksia kohtaan, jotka toteutuvat hänen valtakuntansa kautta. Silloin voimme kokea Luuk. 6:45:ssä olevien Jeesuksen sanojen totuudellisuuden: "Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvän runsaudesta esiin hyvää."

KERTAUS: 1. Mikä tekee puheestamme mieluisaa Jehovalle? 2, 3. Miksi puhetapamme ja sananvalintamme ovat tärkeitä? 4. Miten voimme laajentaa sanavarastoamme? 5, 6. Mikä auttaa meitä oppimaan sanojen oikeaa käyttöä? 7, 8. Mistä sanavaraston laajentamiseen liittyvistä vaaroista meidän tulisi olla tietoisia? 9−12. Millaista puhetta meidän tulisi karttaa ja miksi? 13−16. Mikä auttaa meitä parantamaan kieliopillisuuttamme ja puhetapojamme?

12. tutkielma - Extemporoitu ja improvisoitu puhe

1 "Älkää huolehtiko siitä, miten tahi mitä puhuisitte, sillä teille annetaan sillä hetkellä, mitä teidän on puhuminen. Sillä ette te itse puhu, vaan teidän Isänne Henki puhuu teissä." (Matt. 10:19, 20) Noiden sanojen on täytynyt antaa suurta varmuutta Jeesuksen varhaisille opetuslapsille. Ja ne vahvistavat hyvää uutista julistavia Jumalan palvelijoita nykyäänkin, kun he joutuvat antamaan todistusta hallitusviranomais−ten edessä. Tämä ei merkitse sitä, että Jehovan kristityille todistajille annettaisiin nykyään yliluonnolliset "viisauden sanat" ja "tiedon sanat", kuten joillekuille ensimmäisen vuosisadan kristityille todistajille. (1. Kor. 12:8) Meillä on kuitenkin tilaisuus saada erinomaista teokraattista kasvatusta, ja lupauksen mukaisesti Jumalan henki palauttaa asioita mieleemme tarvittaessa.

2 Sinulla on todella suuri raamatullisen tiedon varasto sen valmennuksen vuoksi, jota saat raamatuntutkisteluissa, teo−kraattisessa palveluskoulussa ja muissa seurakunnan kokouksissa. Sinä opit vanhurskauden perusperiaatteita ja niiden soveltamista omaan elämääsi erilaisissa olosuhteissa. Ponnistelemalla sitten kenttäpalveluksessa saat kokemusta toisille puhumisessa, hankkimasi tiedon välittämisessä. Tämä puhumisesi tapahtuu ekstemporoiden tai improvisoiden.

3 Vaikka nämä kaksi puhetyyliä ovatkin lähellä toisiaan, ne eivät ole yksi ja sama asia. Eräs esimerkki saattaa selvittää eron. Olettakaamme sinun lähestyvän ovenavaajaa ja alkavan pitää valmistamaasi esitystä, jonka jäsennyksen olet jo painanut hyvin mieleesi. Lukuun ottamatta tuota jäsennystä et ole opetellut ulkoa niitä nimenomaisia sanoja, joita käytät aineiston kehittelyssä. Puhut ekstemporoiden. Mutta sitten ovenavaaja esittää jonkin ennalta aavistamattoman vastaväitteen, jonka hyväksi et ole tehnyt mitään erityisiä valmisteluja. Valtakunnansalissa saamasi valmennuksen ansiosta pystyt kuitenkin esittämään jonkin ajatuksen tai selityksen, kun turvaudut raamatullisen tiedon varastoosi. Tässä vaiheessa sinun voidaan sanoa puhuvan improvisoiden, muodostavan ajatukset ja esittävän ne heti paikalla.

4 **Ekstemporoitu puhe.** Valmistautuminen on avainasia tehokkaassa ekstemporoiden puhumisessa, onpa kysymyksessä sitten talosta−taloon−esitys tai puhe lavalta. Jos aiot pitää puheen ekstemporoiden, valmista hyvä jäsennys, jossa on useita kehiteltäviä pääkohtia. Pääkohtien alle voit merkitä niitä tukevat ajatukset, todisteet, raamatunpaikat ja kuvaukset, niin että olet valmis esittämään todella opettavan puheen. Ratkaise etukäteen kaikki muu paitsi täsmälliset sanat, joita tulet käyttämään.

5 Ekstemporoidulla puhetavalla on useita etuja. Yksi niistä on mahdollisuus vaihteluun. Aineisto ei ole niin kaavoihin sidottua, ettet voisi poiketa siitä, kuten on tilanne luettaessa käsikirjoitusta tai puhuttaessa muistista. Viime hetken tapahtumat

voivat tehdä tarpeelliseksi muuttaa jo valmistettua puhetta. Otaksukaamme, että havaitset juuri ennen puhujalavalle menemistä kuulijoiden joukossa olevan odotettua enemmän vastakiinnostuneita ihmisiä. Ekstemporoiva menetelmä sallii sinun tehdä muutoksia, jotka auttavat heitä ymmärtämään täysin todistelusi. Tai ehkä huomaat, että kuulijoiden joukossa on monia kouluikäisiä nuoria. Voit muokata kuvauksiasi ja sovellutusta auttaaksesi heitä havaitsemaan, miten aineisto vaikuttaa heidän elämäänsä.

[6] Toinen ekstemporoidun puhumisen etu on sen piristävä vaikutus mieleesi. Se suo sinulle melkoisen vapauden kehitellä tuoreita ajatuksia. Usein puhuminen arvostaville, vastaanottaville kuulijoille saa sinut lämpenemään, ja mieleesi virtaa uusia ajatuksia, jotka voidaan helposti sisällyttää ekstemporoituun puheeseen.

[7] Kolmas etu tämäntyyppisessä puheessa on se, että sinulla on mahdollisuus pitää katseesi kiinnitettynä kuuntelijoihisi. Tämä parantaa kosketusta heihin. Seurauksena on, että he tulevat todennäköisesti kiinnittämään tarkempaa huomiota sanottavaasi. Ja kuulijoistasi tuntuu että tunnet aiheesi, koska et joudu sitomaan katsettasi kaiken aikaa papereihisi. Sinulla on silloin myös tilaisuus panna merkille yleisön reaktiot. Jos havaitset heidän kiinnostuksensa vähenevän, voit ryhtyä toimenpiteisiin tämän vaikeuden voittamiseksi. Tämäntyyppinen esitystapa on siis omiaan tekemään puheesta lämpimän ja keskustelumaisen, todellisen sydämestä−sydämeen−puheen.

[8] Ekstemporoituihin puheisiin liittyy kuitenkin joitakin vaaroja, mutta niitä voidaan välttää. Puhuja saattaa esimerkiksi sisällyttää esitykseensä liian monia lisäajatuksia, niin että hänen puheensa ylittää aikaa. Myös vapaus ottaa mukaan sillä hetkellä mieleen juolahtavia ajatuksia voi panna puhujan viipymään tietyissä kohdissa paljon pidempään kuin hän aikoi. Voit valvoa tätä merkitsemällä jäsennykseesi ajan, minkä olet varannut puheesi kutakin osaa varten. Pidä sitten tiukasti kiinni tästä aikataulusta.

[9] On myös olemassa vaara jättää pois kohtia, tuoda julki vaillinaisia tai epätäsmällisiä lausumia tai esittää väitteitä ilman niitä tukevia riittäviä todisteita. Jos katsot silloin tällöin muistiinpanojasi hätiköimättä, sinun pitäisi kyetä pysymään aineistossasi ja välttämään pois jättämisiä ja epätäsmällisyyksiä. Todistamattomien väitteiden esittämistä voit karttaa laatimalla hyvän jäsennyksen, jossa on useita kehiteltäviä pääkohtia niitä tukevine todisteluineen ja raamatunpaikkoineen.

[10] Vaikka ekstemporoidussa puheessa ei olekaan tarpeellista muistaa varsinaisia sanoja, sopivaa lauseenmuodostusta voidaan kuitenkin harjoitella, ja sinulle on avuksi, jos olet painanut ajatusketjun hyvin mieleesi. Tällä tavalla voit karttaa ala−arvoista kieltä ja heikkoa sananvalintaa. Jos pyrit käyttämään hyvää kieltä jokapäiväisessä keskustelussasi, sen käyttö tulee helpommaksi myös puhetta pitäessäsi. Ja vaikkei esityksesi ehkä sisältäisikään käsikirjoituspuheen ensiluokkaisia ilmaisuja ja kieliopillista täsmällisyyttä, voit keskuste−lumaisella tyylilläsi enemmän kuin korvata tämän puutteen. Ota tavaksesi kerrata puheesi useita kertoja ennen sen esittämistä. Joidenkin mielestä sen tekeminen hiljaa itsekseen riittää. Mutta monet ovat todenneet ääneen harjoittelemisen erittäin hyödylliseksi, varsinkin ajoituksen vuoksi.

[11] Aikanaan ja harjoituksen kautta sinun pitäisi kyetä ennen pitkää supistamaan jokainen puheesi kohta vain muutamiksi sanoiksi jäsennyksessäsi. Kaikki nämä sanat yhdessä käytettävien raamatunpaikkojen kanssa voidaan merkitä jollekin kortille tai paperiarkille, jota on helppo katsoa. Vaikka jotkut saattavat mieluummin painaa muistiinsa koko jäsennyksen lyhempää puhetta, kuten palveluskoulun harjoituspuhetta, varten, ei ole mitenkään moitittavaa pitää esillä lyhyt jäsennys siltä varalta, että jokin häiriö tai muistilipsah−dus katkaisisi ajatusketjun. Kun on kysymys

pidemmistä puheista, kuten esitelmistä, yksityiskohtaisen jäsennyksen pitäminen käsillä puheen aikana ilmaisee yleensä käytännöllistä viisautta.

12 Ekstemporoiva esitystapa on erittäin arvokas talosta−taloon−työssä. Kun ovenavaaja esittää vastaväitteen tai keskeyttää jollakin tavalla, niin on mahdollista irrottautua hetkeksi keskustelunalaisista kohdista, käsitellä vastaväite ja jatkaa sitten valmistetun aineiston esittämistä. Jos esitys olisi opeteltu ulkoa sanasta sanaan, tällaisen tilanteen käsitteleminen ja alkuperäiseen teemaan palaaminen tuottaisi vaikeuksia.

13 **Improvisoitu puhe.** Määritellessään sanaa "improvisoida" *Nykysuomen sanakirja* sanoo mm. seuraavaa: "Valmistelematta, hetken innoituksessa luoda tai sepittää tai esittää jotakin." Mutta tarkoittaako tämä sitä, ettei aiheeseen tai kohtaan ole valmistauduttu lainkaan? Ei suinkaan, sillä kaikkeen todelliseen opettamiseen täytyy liittyä valmistautumista. On kuitenkin tilanteita, jolloin et saa etukäteen tietoa siitä, että joudut puhumaan määrätystä aiheesta, joten et erityisesti valmistaudu siihen. Näin saattaa tapahtua, kun ovenavaaja tekee kysymyksen talosta−taloon−työssä. Tai niin voi käydä uusintakäynneillä, raamatuntutkisteluissa, vapaamuotoista todistusta annettaessa tai kun saa kutsun oikeusistuimeen tai johonkin virastoon. Sellaisissa tapauksissa aineiston järjestäminen ja lauserakenne ovat improvisoituja, mutta teokraattisen tutkimisen kautta saatu taustatieto varaa perustan sille mitä sanot. Siis sekin, mitä saattaisimme kutsua improvisoiduksi puheeksi, perustuu ennalta valmistautumiseen, vaikka sitä ei olekaan tehty juuri tuota tilaisuutta varten. - Jes. 50:4.

14 Jos saat tietää vaikkapa vain muutamia minuutteja ennen, että sinua aiotaan pyytää sanomaan jotakin, niin sinulla on mahdollisuus käydä läpi joitakin tärkeitä valmistautumisvaiheita. Valitse ensiksikin yksi tai kaksi pääkohtaa, jotka aiot käsitellä. Valitse joitakin todisteluja niiden tueksi, mm. muutamia sopivia raamatunpaikkoja. Suunnittele sitten nopeasti lyhyt johdanto. Nyt olet tarvittaessa valmis aloittamaan puheen. Tämä saattaa olla tarpeellista esimerkiksi silloin, kun on löydettävä viime hetkessä sijainen jollekin harjoituspuheen pitäjälle teokraattisessa palveluskoulussa.

15 Raamatussa on esimerkkejä Jehovan palvelijoista, jotka joutuivat yllättäen antamaan todistusta totuudesta. Eräs heistä oli Stef anus, joka vietiin väkipakolla sanhedrinin eteen väärien todistajien syytettäväksi. Hänen innostava improvisoitu puheensa on luettavissa Apostolien tekojen 7. luvusta. Ateenalaiset veivät apostoli Paavalin Areiopagille ja tekivät kysymyksiä hänen uskostaan. Hänen oivallinen improvisoitu esityksensä löytyy Apostolien tekojen 17. luvusta.

16 **Paras menetelmä.** Joskus aloittelijat haluavat käyttää käsikirjoitusta harjoituspuheissaan. Tämä ei ole yleensä paras menetelmä, joten heidän tulisi ponnistella päästäkseen siitä mahdollisimman pian eroon, sillä se heikentää kosketusta kuulijoihin ja esityksen keskustelumaisuutta. On tilanteita, joissa puhe pidetään käsikirjoituksesta, mutta saat harjoitusta sitä varten, kun sinulla on lukutehtävä. Muissa puheissasi sinulla on tilaisuus puhua vapaasti muistiinpanoistasi.

17 Jotkut oppilaat koettavat muistaa puheensa ulkoa vapautuakseen kokonaan muistiinpanoista. Ulkoa opituilla puheilla on kuitenkin tietyt haittapuolensa, sillä ne eivät ole mukautuvia, niistä puuttuu luonnollisuus ja niihin liittyy suurempi mahdollisuus unohtaa jokin merkittävä osa. Muutamien, esimerkiksi johdantoon tai loppusanoihin kuuluvien, avainlauseiden ulkoa opetteleminen saattaa olla paikallaan, mutta tämä ei ole sopiva menetelmä koko puhetta varten.

18 Ekstemporoiminen on yleensä paras menetelmä. Sitä käytetään kenttäpalveluksessa, missä meitä tosiaan valmennetaan ajattelemaan seisaallamme.

Ekstemporoimista käytetään useimmiten myös seurakunnan kokouksissa, koska se suo mahdollisuuden sanomamme vilpittömään, suoraan esittämiseen erinomaisin tuloksin. Harjoittele sitä siis jatkuvasti. Ja vaikka joudummekin aika ajoin puhumaan improvisoiden, me olemme valmistautuneita siihen, sillä Jehova huolehtii siitä, että olemme päteviä puhumaan sekä ekstemporoiden että improvisoiden. Molemmilla tavoilla on oma paikkansa evankeliuminpalveluksessamme.

---

kertaus: l, 2. Miten Jehova auttaa meitä puhumaan? 3. Selitä ero ekstemporoidun ja improvisoidun puheen välillä. 4. Millaista valmistautumista tarvitaan tehokasta ekstemporoitua puhetta varten? 5−7. Mainitse ekstemporoidun puheen edut. 8−10. Miten ekstempo−roituun puhumiseen liittyvät vaarat voidaan välttää? 11,12. Miksi on turvallista, että puhujalla on jäsennys? 13−15. Milloin puhumme improvisoiden, ja millaista valmistautumista siihen liittyy? 16−18. Miksi oppilaiden tulisi harjoitella puhumista ekstemporoiden mieluummin kuin käyttää käsikirjoitusta tai opetella puheitaan ulkoa?

13. tutkielma - Äänen parantaminen ja mikrofonien käyttö

1 "Kuka on antanut ihmiselle suun?" kysyi Luoja, Jehova Jumala, Moosekselta. (2. Moos. 4:10, 11) Ja me saattaisimme jatkaa kysymällä: kuka teki suurenmoiset elimet ihmisäänen muodostamiseksi? Mooses oppi lopulta, että vaikka hänellä oli "hidas puhe ja kankea kieli", Jumala pystyi parantamaan hänen puheääntään ja todella auttoi häntä sen suhteen. Tuo profeetta kykeni puhumaan tehokkaasti Israelin kansalle.

2 Nykyään on monia Jumalan palvelijoita, jotka ovat hyvin selvillä omista puutteistaan, mitä puhumiseen tulee. Joillakuilla on heikko ääni, toisilla kimeä ääni, toisilla taas särisevä tai käheä ääni. Inisevää ääntä, nasaalista eli nenäsointista tai karheaa ääntä ei ole miellyttävä kuunnella. Lattea, eloton ääni ei innoita ketään. Jos jokin näistä puutteista on äänellesi tunnusomaista, rohkaise mielesi. Sinulla ei ole mitään syytä vaipua ajattelemaan, että minkäänlainen korjaus tai edistys ei olisi mahdollista.

3 Voidakseen edistyä ihmisen täytyy tietystikin olla itse tietoinen siitä nimenomaisesta heikkoudesta, jonka parantamiseksi hänen on työskenneltävä. Tässä astuu teokraattinen palveluskoulu kuvaan, sillä koulunvalvojan hyödylliset neuvot voivat auttaa sinua erittelemään mitä tahansa äänesi heikkoutta. On myös hyvä kuunnella omaa ääntäsi nauhalta. Ellet ole vielä tehnyt sitä, saatat hämmästyä. Se johtuu siitä, että tunnet puhuessasi pääsi luiden värähtelyt ja nämä värähtelyt suosivat matalampia ääniä, kun taas nauhuri paljastaa, millaisena toiset kuulevat äänesi. Perustan laskemiseksi äänen parantamiselle on hyvä kiinnittää jonkin verran huomiota äänesi mekanismiin, jota tavallisesti käytät omistamatta sille ajatustakaan.

4 **Miten puhe syntyy.** Kaikkien puheäänellisten ilmaisujen perusta on ilmavirta, joka lähtee ylöspäin palkeina toimivista keuhkoistasi. Ilma kulkee henkitorvea pitkin kurkun−päähän, jota voitaisiin kutsua leikkisästi äänirasiaksi; se sijaitsee kurkkusi keskiosassa. Äänirasiasi sisässä on kaksi pientä lihaspoimua, joita nimitetään äänihuuliksi. Ne ovat äänenmuodostuksemme päätekijät. Nämä kaksi huulimaista poimua ovat kuin siirrettävät hyllyt äänirasiasi seinämällä. Niiden päätarkoitus on avautuessaan ja sulkeutuessaan päästää ilmaa sisään ja ulos sekä pitää ei−toivotut ainekset keuhkojen ulkopuolella. Keuhkoistasi tuleva henkäys saa nämä huulet liikkumaan. Kun äänihuulten reunamien välistä tunkeutuva ilma panee nuo äänijänteiksi kutsutut reunamat väräjämään, ne synnyttävät äänen (ääneksen). Valaisemme asiaa: kun puhallat ilmapallon täyteen, puristat sen täyttö−aukon kiinni ja päästät sitten aukon kautta ilmaa ulos, kumi värähtelee ja synnyttää äänen. Puhuessasi kurkunpäässäsi olevat äänihuulten reunamat, äänijänteet, puristuvat

tiukasti yhteen. Niiden välissä oleva V:n muotoinen aukko sulkeutuu. Mitä tiukemmalla äänijänteet ovat, sitä nopeammin ne värähtelevät ja sitä korkeampi on näin syntyvä ääni. Toisaalta mitä rentoutuneemmat ne ovat, sitä matalampia ovat muodostuvat äänet.

5 Lähdettyään kurkunpäästä ilma−aalto tulee kurkkusi ylempään osaan, jota kutsutaan meluksi. Sieltä se kulkee suuhusi ja nenäkäytäviisi. Niissä perusäänes saa lisän, ylä−äänekset. Nämä ylä−äänekset muovaavat, laajentavat ja vahvistavat ääntä. Suulaki, kieli, hampaat, ikenet, leuka ja huulet yhdessä hajottavat värähtelevät ääniaallot ja muuttavat ne vokaaleiksi ja konsonanteiksi, niin että ääni tulee ulos ymmärrettävän puheen muodossa.

6 Ihmisääni on totisesti ihme, jolle mikään ihmisen valmistama instrumentti ei vedä vertoja monipuolisuudessa. Sillä on kyky ilmaista tunteita ja mielenliikutuksia hellästä, lempeästä rakkaudesta raakaan ja väkivaltaiseen vihaan. Epätäydellisenäkin ihmisäänellä voi olla ulottuvuutta jopa kolme oktaavia, ja kun sitä kehitetään ja koulutetaan oikealla tavalla, sillä voidaan esittää kauniiden sävelten lisäksi sydämeen vetoavaa puhetta. Kuten tulemme havaitsemaan, äänen parantamiselle on kaksi perusehtoa.

7 **Ilmavarojen säätely.** Parhaiden tulosten saamiseksi puhuja tarvitsee jatkuvasti runsaat ilmavarat yhdessä oikean hengityksen säätelyn kanssa. Monet ihmiset eivät tiedä, mikä on puhuttaessa oikea tapa hengittää sisään ja ulos. Tämän vuoksi he käyttävät ainoastaan keuhkojensa yläosaa ja joutuvat huohottamaan puhuessaan nopeasti. Vastoin yleistä käsitystä keuhkojen laajin osa ei ole rinnan yläpäässä; tuo rinnan osa vain näyttää laajemmalta hartioittemme luuston takia. Päinvastoin keuhkot ovat leveimmät juuri pallean yläpuolella. Pallea on voimakas, kaareva lihas, joka toimii pumpun tavoin auttaen keuhkojasi vetämään raitista ilmaa sisään ja työntämään käytetyn ilman ulos. Alempiin kylkiluihin kiinnittyneenä pallea erottaa rinnan vatsaontelosta. Tämä holvi−mainen lihas on tärkein hengittämisessä käytettävä lihas. Kun pallean holvi liikkuu ylöspäin, se työntää ilmaa ulos keuhkoistasi. Kun se liikkuu alaspäin, keuhkoihisi virtaa ilmaa.

8 Ilmavarojesi säätelyn oppiminen on ensimmäinen työn alaiseksi otettava asia äänesi parantamisessa. Pyri tietoisesti välttämään rintakehäsi kapean yläosan laajentamista, kun hengität sisään puhuaksesi. Laajenna keuhkojesi alaosaa. Säätele sitten ilman poistumista päästäen sitä *vähitellen* ulos keuhkoistasi kevyen pallealla puristamisen ja vatsalihasten avulla. Tämä estää ilman nopean purkautumisen. Jos sitä ei valvota, puhuja hengästyy pian ja hänen äänensä tulee hengästyneeksi ja vaimeaksi.

9 Monilla on taipumus yrittää säädellä ilma varo j a kiristämällä kurkkuaan, mutta tämä vain aikaansaa käheän ja uupuneen äänen. Välttyäksesi siltä koeta pitää kurkunpään lihakset rentoutuneina.

10 Aivan kuten juoksija valmentautuu kilpailuun, puhujankin tulisi kehittää palleahengityksen säätelyä harjoittelemalla. Hän voi seistä suorana, vetää syvään henkeä, hengittää ulospäin vähitellen, lausua hitaasti ja tasaisesti mahdollisimman monia aakkosia tai laskea niin pitkälle kuin mahdollista yhdellä hengenvedolla. Hän voi harjoitella myös lukemalla ääneen.

11 **Jännittyneiden lihasten rentouttaminen.** Toinen perusohje useimpien ääniongelmien ratkaisemisessa on yksinkertaisesti määriteltävissä - rentoudu! Ihmistä voidaan auttaa hyvin vähän äänen parantamisessa, ellei hän opi rentoutumaan. Voit toisaalta edistyä hämmästyttävällä tavalla, jos opit rentoutumaan puhuessasi. Sekä mielen että ruumiin on oltava rentoutuneita, sillä jännittynyt mieli aiheuttaa jännitystä lihaksissa. Rentouta mielesi omaksumalla oikea näkemys yleisöstäsi, joka

useimmissa tapauksissa koostuu Jehovan kansasta. Muuttuvatko ystäväsi yhtäkkiä vihamiehiksesi vain siksi, että he istuvat riveittäin? Eivät tietenkään. Maan päällä ei ole keillään edessään niin ystävällistä ja rakkaudellista yleisöä kuin meillä on säännöllisesti.

[12] Aluksi voit joutua rentouttamaan itseäsi tietoisesti. Saatat havaita juuri ennen puheesi alkamista, että hengityksesi on lyhyttä ja nykivää hermostuneisuutesi vuoksi. Tämä voidaan korjata harkitun hitaalla, rytmillisellä hengityksellä samalla kun pyrit rentouttamaan kurkunpään lihaksia.

[13] Kuten olemme todenneet, äänijänteiden jännityksen lisääminen nostaa äänen korkeutta, joten mitä tiukemmalle jännität ne, sitä korkeampia ovat muodostamasi äänet. Tämä voi aikaansaada kimeän äänen, joka kuulostaa jännittyneeltä ja synnyttää kuulijoissa jännityksen tunnetta. Mitä tämän voittamiseksi on tehtävissä? Muista, että äänihuultesi reunamien eli äänijänteiden välistä kulkeva ilma panee ne väräjämään. Niiden sointi muuttuu lihasten jännittäessä tai rentouttaessa niitä, aivan kuten viulun kielen sointi muuttuu, kun kieltä kiristetään tai höllennetään. Äänijänteiden rentouttaminen madaltaa äänensävyä, joten sinun tulee siis rentouttaa kurkunpään lihaksia. Jännitys saattaa myös panna nielentälihakset vastustamaan ääni j anteita sääteleviä lihaksia, ja tuloksena on karkea ääni. Edistystä tapahtuu, kun rentoudut tietoisesti.

[14] Jännittäessään kurkunpään ja suun lihaksia ihminen sulkee joskus nenäkäytävät, niin ettei ilma pääse kulkemaan vapaasti niiden läpi. Seurauksena on nenä−äänellä puhuminen. Rentoutuminen on jälleen tarpeen tämän välttämiseksi. Toisinaan ongelma saattaa kuitenkin johtua nenän tukkeumasta.

[15] Leukakin on rentoutettava. Jos se on jännittynyt, suu ei avaudu kunnolla ja ääni pakotetaan tunkeutumaan hampaitten välitse. Tuloksena on karhea ääni ja tukahtunut, epäselvä puhe. Leuan rentouttaminen ei kuitenkaan merkitse laiskan puhetavan omaksumista. Se tulee tasapainottaa muodostamalla äänteet siten, että sanojen lausuminen on selvää.

[16] Yleisen lihasjännityksen laukaiseminen on suureksi avuksi resonanssille. Kun perusäänekset on ensin muodostettu rentoutuneessa kurkussa, resonoivien ylä−äänesten täytyy vahvistaa niitä antaakseen äänelle kantavuutta. Resonanssi muodostetaan käyttämällä koko ruumista kaikupohjana, mutta jännitys on esteenä sille. Kurkunpäässä syntynyt ääni ei kajahda ainoastaan nenäontelosta ja sen sivuonteloista vaan myös rintakehän luustosta, hampaista, suulaesta ja suuontelosta. Nämä kaikki voivat vaikuttaa resonanssin laatuun. Jos viulun kaikupohjan päälle pannaan paino, ääni vaimenee; kaikupohjan täytyy olla vapaa värähtelemään. Sama pitää paikkansa lihaksien tukemasta luustostamme. Resonanssin avulla voit tavoittaa helposti suurenkin kuulijakunnan ilman erityistä ponnistelua, ilman äänesi pingottamista. Ilman resonanssia on vaikeata saada ääntä kantamaan, vaihdella sitä sopivasti tai ilmaista tunnevivahteita.

[17] Resonanssia voidaan parantaa hyräilyharjoituksilla, joihin liittyy ruumiin tietoinen rentouttaminen. Huulten tulee vain koskettaa toisiaan kevyesti, eikä siis olla tiukasti yhteen−puristetut. Tällöin jännitetyt lihakset eivät estä äänen värähtelyä eivätkä pakota ääntä esiin nenän kautta. Huomaat hyödylliseksi toistaa tiettyjä sanoja ja pitkittää resonanssia ääntäessäsi äännettä tai sellaisia konsonantteja kuin *m*, *n* ja Z. Toinen hyvä harjoitus äänen laadun parantamiseksi on lausua vokaaleja pitkittäen niitä, kurkku avoimena, leuka rentoutuneena ja pienellä äänenvoimakkuudella.

[18] **Mikrofonien oikea käyttö.** Suurissa kokouspaikoissa tulee tarpeelliseksi vahvistaa ihmisääntä elektronisesti sekä puhujan taakan keventämiseksi että kuulijoiden mukavuudeksi. Näin puhuja ei joudu ponnistelemaan kovasti saadakseen

ääneensä voimaa, eikä kuulijoiden tarvitse heristää korviaan kuullakseen mitä sanotaan. Monissa seurakunnissa käytetään mikrofoneja, ei ainoastaan lavalla vaan myös kuulijoiden esittäessä selityksiä, niin että kaikki esitetyt ajatukset voidaan kuulla hyvin. Vaikka mikrofonit eivät olisikaan käytössä paikallisessa valtakunnansalissa, niitä käytetään yleensä konventtien ohjelmissa. Meidän on siis tarpeellista tietää, miten niitä käytetään oikein.

19 Miten lähellä mikrofonia pitäisi suusi olla? Tavallisesti 10−15 senttimetrin päässä. Yleisin ongelma mikrofonin käytössä on se, että puhuja seisoo liian kaukana mikrofonista. Valvo siis etäisyyttä. Kohdista äänesi suoraan mikrofoniin pysyen sillä alueella, josta se pystyy vastaanottamaan äänen. Ellei tätä tehdä, äänilaitteita hoitavan on vaikeata säätää ääntä sellaiseksi, että yleisö kuulisi vaivattomasti ja selvästi. Yskimistä, aivastamista ja kurkun selvittämistä lähellä mikrofonia täytyy tietystikin karttaa.

20 Puhuessasi mikrofoniin kuuntele, millaisena äänesi kuuluu kaiuttimista. Voit silloin arvioida äänenvoimakkuuden ja vaihtaa paikkaa, jos tarpeellista. Korjaus voidaan tehdä astumalla muutamia senttimetrejä lähemmäksi mikrofonia tai kauemmaksi siitä. Joidenkin puhujien tulee välttää liiallista äänenvoimakkuutta, koska se vain vääristää heidän äänensä ja tekee sen ärsyttäväksi ja epämiellyttäväksi kuulijoille. Pidä myös mielessäsi, että jos haluat lisätä puheesi tehokkuutta vaimentamalla ääntäsi silloin tällöin, niin kuulijasi voivat kuulla jopa kuiskauksenkin tämän nykyajan ihmeen, äänenvahvistuksen ansiosta.

21 Mikrofonin käyttöön liittyy myös muita varottavia seikkoja, jotka kaipaavat huomiota. Oletko huomannut, että "p" synnyttää joskus poksahtavan äänen? Näin tapahtuu puhuttaessa suoraan mikrofoniin liian läheltä. Terävät "s"−äänteet voivat myös tuottaa vaikeuksia. Ne tulisi vaimentaa, koska vahvistin korostaa niitä ja muuttaa ne sihiseviksi. Tämän ongelman selvittäminen ei ole vaikeata, kun tiedät miten se tehdään.

22 Äänimekanismimme on ihmeellinen lahja Luojaltamme. Sähkö ja kekseliäs mieli ovat myös hänen lahjojaan, ja ne ovat tehneet mikrofoniin puhumisen mahdolliseksi. Milloin tahansa käytämmekin ääntämme vahvistinlaitteiden avulla tai ilman, tehkäämme se tavalla, joka tuottaa kunniaa puheen Alkulähteelle.

KERTAUS: 1−3. Millaisia heikkouksia saattaa ilmetä äänen laadussa, ja mikä voi auttaa puhujaa henkilökohtaisen ongelmansa erittelemisessä? 4−6. Miten puhe syntyy? 7−10. Miten puhujan tulisi säädellä ilmavarojaan ja miksi? 11−15. Millä tavalla lihasten jännittäminen liittyy kimeään, nenäsointiseen tai tukahtuneeseen puhe−ääneen? 16, 17. Mikä auttaa parantamaan resonanssia, ja miksi se on niin tärkeätä? 18−22. Mikä mikrofonin tehokasta käyttöä koskeva neuvo meidän tulisi pitää mielessämme?

14. tutkielma - Tahdikas mutta luja

1 Lähettäessään opetuslapsensa saarnaamaan Jeesus teki selväksi, että heidän tuli osoittaa arvostelukykyä siinä mitä sanoivat ja tekivät. Vaikka hän lupasi olla heidän kanssaan, heidän ei pitänyt toimia tavalla, mikä aiheuttaisi tarpeettomia vaikeuksia. (Matt. 10:16) Kristittyjen pitäisi omassa keskuudessaankin käyttää arvostelukykyä puheessaan ja toimissaan, niin etteivät loukkaisi toisiaan ajattelemattomasti. (Sananl. 12:8, 18) Tahdikkuuden kehittäminen on siis tarpeellista.

2 Tahdikkuus määritellään "kyvyksi erottaa, mitä on sopivaa sanoa tai tehdä oltaessa tekemisissä toisten kanssa" ja "kyvyksi olla tekemisissä toisten kanssa loukkaamatta heitä". Tahdikkaana oleminen merkitsee riittävän ystävällisyyden osoittamista puheessa ja toiminnassa, jotta ei loukkaisi toisten tunteita. Me emme halua tuottaa mielipahaa tavalla, jolla sanomme tai teemme jotakin. Tämä ei

kuitenkaan tarkoita sitä, ettemme milloinkaan loukkaisi toisia sanoillamme tai teoillamme, sillä Raamatun sanoma itsessään on loukkaavaa joillekuille. (Room. 9:33; 2. Kor. 2:15,16) Vaikka siis olemmekin tahdikkaita käytöksessämme, olemme myös lujia Jumalan totuuden puolesta.

3 Jokapäiväisessä elämässämme ei ole vaikeata olla tahdikas, jos ilmaisemme Jumalan hengen hedelmää. Tuo hedelmä on tahdikkuuden perusta. (Gal. 5:22, 23) Esimerkiksi henkilö, jonka vaikuttimena on rakkaus, ei halua ärsyttää toisia, vaan hänellä on vilpitön halu auttaa heitä. Ystävällisyyttä osoittava ihminen tekee asiat lempeällä tavalla. Ja sellainen, joka on kehittänyt itsehillintää ja säilyttää rauhallisuutensa koettelevissa olosuhteissa, saa todennäköisimmin toisen ihmisen näkökantansa puolelle. Toisaalta helposti kiihtyvä tai tuittupäinen ihminen esittää todennäköisesti asiat tylysti ja herättää vastustusta niissä, joille hän puhuu. (Sananl. 15:18) Puheemme ja toimintamme tulisi vedota järkevään mieleen eikä herättää vastenmielisyyttä.

4 Tahdikkuuden soveltaminen kenttäpalvelukseen. Talosta−taloon−työssä voit ilmaista tahdikkuutta aloittamalla keskustelun ovenavaajaa kiinnostavista asioista ja osoittamalla, miten Jumalan valtakunta varaa parannuskeinon. Vetoa hänen vanhurskaudenrakkauteensa, hänen ajattelukykyynsä ja hänen haluunsa nähdä asioiden paranevan. Hänen uskonnollisten näkemystensä ivaaminen tai tuomitseminen vain sulkee hänen mielensä. Sen sijaan että puhuisit väittelyä synnyttävistä asioista, vetoa sellaiseen minkä ihmiset yleensä hyväksyvät. Jos on tarpeellista siirtyä johonkin kiistellympään asiaan, koeta löytää ensiksi jokin piirre, josta olette yhtä mieltä puhuteltavan kanssa, ja korosta yhteisymmärrystänne siinä. Jos voit painaa ovenavaajan mieleen toivoa herättäviä totuuksia Valtakunnasta ja sen siunauksista, muut asiat oikaistuvat aikanaan, kun hän oppii arvostamaan Jumalan ansaitsematonta hyvyyttä.

5 Tahdikas henkilö tekee kaikkensa kannustaakseen puhuteltavaa keskustelemaan kanssaan ja ilmaisemaan näkemyksensä. Paavali pyrki ajattelemaan asioita niiden kannalta, joille hän todisti, ja niin hän pystyi tuomaan paremmin esille voimakkaita todisteluja hyvän uutisen puolesta. (1. Kor. 9: 20−22) Meidän tulisi menetellä samoin. Myötätuntoinen näkemys toisten ihmisten olosuhteista - miksi he ovat sellaisia kuin ovat, miksi he uskovat ja puhuvat tietyllä tavalla - auttaa suhtautumaan heihin tahdikkaasti ja osoittamaan empatiaa. Heidän ajattelutapansa saattaa johtua erilaisista elämänoloista, erilaisista kokemuksista tai eri auktoriteettiin luottamisesta. Kun olet saanut jonkin viitteen toisen osapuolen ajatuksista, voit alkaa esittää hyvää uutista myönteisellä tavalla loukkaamatta häntä tarpeettomasti siksi, ettet tiedä mitä hän ajattelee ja miksi hän ajattelee sillä tavalla.

6 Toisen henkilön näkökannan huomioon ottaminen ei merkitse sovittelemista siinä mikä on oikein. Tahdikkuus ei ole tosiasioiden vääristelemistä. On aina pidettävä lujasti kiinni siitä mikä on oikein. Muuten henkilö saattaa havaita sovitte−levansa totuudessa sen sijaan että olisi tahdikas. Hän saattaa todeta, ettei häntä saa toimimaan vanhurskaudenrakkaus vaan ihmispelko. Vaikka tahdikkuuteen ei kuulukaan totuudessa sovitteleminen, siihen kuuluu ajoitus eli sen ratkaiseminen, mikä on oikea aika tiettyjen asioiden esittämiselle. Joskus on tahdikasta jättää yksinkertaisesti huomioon ottamatta jotakin, mitä sanotaan. On ehkä parasta siirtää tietyt asiat myöhemmäksi, kunnes henkilö on valmis niitä varten. Jeesus sanoikin tästä opetuslapsilleen: "Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette voi nyt sitä kantaa." (Joh. 16:12) Vaikkemme siis olisikaan samaa mieltä kuin henkilö, jonka kanssa keskustelemme, meidän ei tarvitse huomauttaa heti jokaisesta väärästä

ajatuksesta. Jos tekisimme niin, se saattaisi vain sulkea hänen mielensä ja tyrehdyttää keskustelun jatkumisen.

7 Kun ovenavaaja tuo keskustelun aikana esille monia asioita, joissa hän sanoo Raamatun olevan väärässä, on vaikeata lyhyessä ajassa kumota tahdikkaasti jokainen vastaväite. On usein parasta jättää useimmat niistä yksinkertaisesti huomioon ottamatta ja keskustella vain siitä, mikä koskee nimenomaista asiaa, joka on käsiteltävänä. Tai ovenavaaja voi yrittää ohjata keskustelun maailmallisiin kiistakysymyksiin. Vältä tahdikkaasti sekaantumasta sellaisiin asioihin esittämällä Raamatun kanta maailman ongelmiin nähden. Noudatat tällä tavoin Jeesuksen esimerkkiä. - Matt. 22:15−22.

8 Kun tapaat ärtyneen ovenavaajan, ole tahdikas mutta samalla luja. Älä sovittele totuudessa koettaaksesi rauhoittaa häntä. Yritä pikemminkin ymmärtää, miksi hän ajattelee sillä tavalla; saatat jopa kysyä häneltä, miksi hänellä on tuo näkemys. Jos saat vastauksen voisit sanoa, että sinä vuorostasi haluaisit kertoa hänelle, miksi ajattelet tietyllä tavalla. Riippumatta siitä, miten pitkälle onnistut jatkamaan keskustelua, tahdikkuus tuo parhaat tulokset. Muista Sananl. 15: l:n neuvo: "Leppeä vastaus taltuttaa kiukun, mutta loukkaava sana nostaa vihan." Jos kuitenkin ilmenee, että jonkun kanssa on mahdotonta keskustella järkevästi, on parasta vain lähteä. - Matt. 7:6.

9 **Tahdikas suhtautuminen kristittyihin veljiin.** Tahdikkuutta ei tulisi kehittää ainoastaan silloin, kun olemme tekemisissä niiden kanssa, jotka eivät tunne Jehovaa, vaan sitä vaaditaan myös silloin, kun olemme tekemisissä hengellisten veljiemme kanssa. Joskus veljet ja sisaret, jotka ovat hyvin tahdikkaita kenttäpalveluksessa, saattavat unohtaa tahdikkuuden tarpeellisuuden veljellisessä kanssakäymises−sään. Lempeys puheessa ja teoissa on tärkeätä Jehovan järjestössä rakkauden ja ykseyden hengen rakentamiseksi ja hyvien jokapäiväisten suhteiden ylläpitämiseksi. Paavali sanoi: "Tehkäämme hyvää kaikille, mutta varsinkin uskonveljille." - Gal. 6:10.

10 Me olemme kiinnostuneita veljistämme, erikoisesti heidän hengellisistä eduistaan, koska me kaikki kuulumme Jehovan järjestöön. (Fil. 2:2, 4) Tahdikas henkilö kuitenkin ymmärtää, että vaikka hän onkin kiinnostunut veljistään, hänen ei tulisi sekaantua heidän henkilökohtaisiin asioihinsa esimerkiksi tekemällä hämmentäviä kysymyksiä asioista, jotka eivät kuulu hänelle. Tahdikkuus auttaa jokaista meistä välttämään sitä "että sekaantuu hänelle kuulumattomiin". - 1. Piet. 4:15.

11 Tahdikkuus on erityisen tärkeätä vanhimmille, jotka käsittelevät ongelmia seurakunnassa. Kun apostoli Paavali antoi Timoteukselle neuvoja suhtautumisesta hairahtuneisiin kristillisessä seurakunnassa, hän korosti lempeyden ja ystävällisyyden tarvetta sanoen: "Herran orjan ei tarvitse taistella, vaan hänen täytyy olla hellävarainen kaikkia kohtaan, ... itsensä hillitsevä pahaa kärsiessään, sellainen joka opettaa lempeästi niitä, jotka eivät ole suopeasti suhtautuvia, koska... he saattavat palata järkiinsä Panettelijan ansasta." (2. Tim. 2:24−26, t/ra) Samoin apostoli neuvoi ilmaisemaan "lempeyden henkeä" lähestyttäessä veljeä, joka on ottanut väärän askeleen olematta vielä tietoinen siitä. (Gal. 6:1, *Um)* Neuvoessaan heitä vanhinten tulee olla tahdikkaita mutta samalla lujia vanhurskauden periaatteiden puolesta.

12 Tahdikkuutemme, jota osoitamme ollessamme tekemisissä toisten kanssa, tulisi koskea myös perhepiiriämme. Ei ole mitään syytä olla töykeä tai epäystävällinen perheeseen kuuluville siksi, että tunnemme heidät hyvin. Myös he ansaitsevat tahdikkaan kohtelun. Töykeät, pisteliäät tai karkeat huomautukset karkottavat heidät luotamme. Ja jos toiset perheenjäsenet eivät ole Jehovan palvelijoita, merkitseekö se sitä, että voimme luopua tahdikkuudesta puhuessamme heille? Ei suinkaan, sillä kun osoitamme tahdikkuutta ollessamme tekemisissä

epäuskoisten kanssa, se voi saada heidät hyväksymään tosi palvonnan jonain päivänä.- 1. Piet. 3:1, 2.

13 Teokraattisen tahdikkuuden käyttö tuottaa paljon hyvää hedelmää, olemmepa sitten tekemisissä yleisön, hengellisten veljiemme ja sisartemme tai oman perheemme kanssa. Sillä on mieluisa vaikutus kuulijaan, kuten Sananl. 16:24 osoittaa: "Lempeät sanat ovat mesileipää; ne ovat makeat sielulle ja lääkitys luille." Kehitä toki tahdikkuutta vaikuttimenasi voimakas halu auttaa jokaista, jonka tapaat.

KERTAUS: 1. Miksi meidän tulisi kehittää tahdikkuutta? 2. Mitä tahdikkuus merkitsee? 3. Selitä, miten hengen hedelmä on tahdikkuuden perusta. 4−8. a) Miten voimme osoittaa tahdikkuutta talos−ta−taloon−työssämme? b) Vaatiiko tahdikkuus sovittelua? Mitä siihen kuuluu? 9, 10. Vaaditaanko meiltä tahdikkuutta ollessamme tekemisissä kristittyjen veljiemme kanssa? 11. Miten Raamattu osoittaa, että seurakunnan vanhimmat tarvitsevat tahdikkuutta? 12, 13. Miksi tahdikkuus on tärkeätä kodissamme?

15. tutkielma - Kuulijoittesi sydämen tavoittaminen

1 Apostoli Paavali ei lakannut rukoilemasta Jehovaa niiden puolesta, joille hän oli saarnannut hyvää uutista, jotta 'heidän sydämensä silmät olisivat valaistut'. (Ef. 1:16−18, *Um*) Pane merkille, ettei hän puhunut tässä mielen vaan sydämen valaisemisesta. Mitä hän tarkoitti? Voidaksemme olla päteviä puhujia ja opettajia meidän tulee ymmärtää tämä asia.

2 Jehovan henki paljasti Paavalin kautta saman, minkä se oli puhunut suuren sydänten Tutkijan toisten uskollisten palvelijoiden kautta. (Sananl. 21:2) Esimerkiksi iäkäs kuningas Daavid antoi seuraavan terveen neuvon kuninkaalliselle perilliselleen: "Poikani Salomo, opi tuntemaan isäsi Jumala ja palvele häntä ehyellä sydämellä ja alttiilla mielellä, sillä Herra tutkii kaikki sydämet ja ymmärtää kaikki ajatukset ja aivoitukset. Jos häntä etsit, niin sinä löydät hänet, mutta jos luovut hänestä, niin hän hylkää sinut iankaikkisesti." (1. Aikak. 28:9) Sydämestä lähtevä aito palvonta ilahduttaa Luojaa.

3 Suurempi Daavid, Jeesus Kristus, esitti samankaltaisen viisaan neuvon opettaessaan: "Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi." (Mark. 12:28−30) Jumalan miellyttämisessä on kaikkein tärkeintä se, mitä on luomuksen sydämessä. Kun ymmärrämme tämän, niin Sananl. 4:23:ssa esitetty ajatus sanoo meille paljon enemmän: "Yli kaiken varottavan varjele sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee."

4 Jokaisen kuulijan sydämen tavoittaminen ja siihen vaikuttaminen on asia, josta kaikkien niiden täytyy olla kiinnostuneita, jotka saarnaavat ja opettavat Jumalan valtakunnan hyvää uutista. Se kiinnostaa lapsiaan opettavia kristittyjä vanhempia ja jokaista evankeliuminpalvelijaa, joka johtaa raamatunkotitutkistelua hyvää uutista kuunteleville. Se on perusteellisen tarkastelun arvoinen asia veljille, jotka opettavat lavalta. Kaikissa näissä tapauksissa pyrimme painamaan totuuden kallisarvoisen sanoman toisten mieleen. Mutta meidän tulisi yrittää tehdä paljon enemmän. Me haluamme tavoittaa sydämet. Me haluamme taivuttaa toisia 'antamaan sydämensä suurelle taivaalliselle Isälle'. - Sananl. 23:26.

5 Mielen ja sydämen välisen eron ymmärtäminen. Pätevä hyvän uutisen opettaja voi välittää tietoa kuulijoiden mieleen. Pian oppilas tai kuulija pystyy itse toistamaan ja selittämään saamaansa opetusta. Hän on ymmärtänyt sen ja se on juurtunut hänen mieleensä. Mutta nyt heräävät kysymykset: Mitä hän aikoo tehdä sillä? Onko hän kiinnostunut ainoastaan tiedon hankkimisesta, vai saako tieto hänet toimimaan?

6 Tässä astuukin sydän kuvaan, sillä se yhdistetään Raamatussa vaikuttimiin. Jumalan tosi palvoja voi yhtyä henkeytetyn Raamatun kirjoittajan sanoihin: "Minä

kätken sinun sanasi sydämeeni, etten tekisi syntiä sinua vastaan." (Ps. 119: 11) Joku voisi hankkia mieleensä erinomaista tietoa Jumalan päätöksistä ja ymmärtää monia Raamatun suurenmoisia periaatteita, ilman että ne olisivat kuitenkaan hänen sydämessään, niin että hän soveltaisi noita periaatteita ja tuota tietoa omaan elämäänsä. Monet ihmiset ovat kuulleet Jumalan sanan virvoittavista totuuksista, mutta kun tulee kysymys niiden soveltamisesta omaan elämäänsä tai saman tilaisuuden tarjoamisesta toisille, niin heillä ei olekaan sydäntä sellaista elämänpelastavaa toimintaa varten.

7 Mielen täytyy välttämättä vastaanottaa ja sulattaa tietoa. Se on älyn tyyssija, tiedon käsittelykeskus. Se kokoaa tietoa ja tekee päättelyn ja logiikan avulla tietyt johtopäätökset. Ja Raamattu osoittaa, että se on jollakin hämmästyttävällä tavalla suoranaisessa yhteydessä sydämeen. Sydän näyttelee mitä tärkeintä osaa, sillä kiintymys ja vaikuttimet liittyvät siihen. Tapa, jolla sydän ohjaa jonkun elämänkulkua, käy ilmeiseksi havainnoitsijoille. He tulevat *lopulta* näkemään, millainen tuo henkilö on tosiaan sisimmässään. Mutta Jehova tietää aina, millainen on "salassa oleva sydämen ihminen". - 1. Piet. 3:3, 4.

8 Silloin tällöin voi sydän saada yliotteen mielen päätelmistä ja synnyttää vaikuttimen, joka suosii tunnetta tai halua ja kohottaa ne johdonmukaisen päättelyn yläpuolelle. Ihmisen ei ole vain tiedettävä mielessään, mikä on oikein Jehovan silmissä, vaan hänellä on oltava sydämessään halu toimia siten. Se, että sydämellä on kyky valita jokin vaihtoehtoisista menettelytavoista ja kohdistaa suunnitelmansa siihen, selittää, miksi Raamattu sanoo ihmisen sydämen 'tekevän suunnitelmia' ja 'aivoittelevan hänen tiensä [kohdistavan hänen mielensä niihin]'. (Sananl. 19:21, *Um;* 16:9) Elleivät olosuhteet enemmän tai vähemmän velvoita ihmisiä toimimaan toisin, he noudattavat menettelyä, joka vetoaa heidän sydämeensä. Tämä pitää erityisesti paikkansa moraalisista ja hengellisistä asioista. - Matt. 5:28.

9 **Sydämen tavoittaminen.** Miten sitten kristitty opettaja voi tavoittaa ihmisten sydämen? Eräs tapa on kannustaa oppilaita pohtimaan oppimiaan asioita arvostuksen hengessä. Muistathan miten Mariasta, Jeesuksen lihallisestaäidistä, kerrotaan, että hän "kätki kaikki nämä sanat sydämeensä". (Luuk. 2:51) Kertomuksessa ei sanota "muistiinsa", vaikka sekin liittyi asiaan. Hän kätki ne sydämeensä, kiintymyksen ja vaikuttimien tyyssijaan, niin että hänestä tuli myöhemmin uskollinen kristitty. Auttaaksesi nykyään oppilaita omaksumaan totuuden sydämeensä varaa riittävästi aikaa pääkohtien kehittelemiseen vakuuttavalla tavalla. Älä yritä käsitellä liian paljon aineistoa.

10 Kysymykset ovat suureksi avuksi sen selville saamisessa, juurtuvatko käsiteltävät Raamatun totuudet tosiaankin oppilaiden sydämeen. Keskusteltuanne uusista totuuksista haluat ehkä kysyä: "Mitä ajattelet tästä asiasta nyt? Uskotko itse sillä tavalla?" Harjoittele tätä pitäessäsi harjoituspuheita. Voimme auttaa jotakuta edistymään Jehovan palveluksessa vain siten, että otamme selville, mitä on hänen sydämessään.

11 Jumalan sanan juurruttamiseksi oppilaiden sydämeen sinun tulee opettaessasi auttaa heitä ajattelemaan asioita sen suhteen kannalta, joka heillä itsellään on Jehovaan. Ja mikä tarjoaakaan paremman tilaisuuden työskennellä tämän kyvyn kehittämiseksi kuin palveluskoulun tehtävistä huolehtiminen! Kannusta oppilaitasi luottamaan Jehovaan kaikesta sydämestään vaikuttimenaan rakkaus häneen ja se, että hän rakastaa meitä. Hyvin asetetuilla kysymyksillä voit kohdistaa heidän huomionsa siihen tosiasiaan, että se, mitä he oppivat Raamatusta, on lähtöisin rakkaudellisesta Luojastamme Jehovasta, joka "on hyvin hellä kiintymyksessään ja armollinen". (Jaak. 5:11, *Um*) Jos johdat tutkistelua, tähdennä viikosta toiseen Jehovan rakkautta ja

viisautta, jotka ilmenevät yhdessä tutkimissanne suurenmoisissa totuuksissa. Auta oppilaita näkemään, mikä vaikutus tällä on heidän omaan elämäänsä nyt ja tulevaisuudessa. Kertaa heidän kanssaan Raamatun periaatteita usein, niin että ne tulevat heille hyvin tutuiksi. Auta heitä kehittämään tapa pyrkiä aina varmistu−

maan taivaallisen Isän tahdosta joka asiassa ennen ratkaisun tekemistä. Vähitellen autat heitä ymmärtämään, että elämämme ja kaikki, mitä meillä on, kuuluvat Jumalalle, sillä hän "itse antaa kaikille elämän ja hengen ja kaiken"; ja että hänen palvontansa, hänen palveluksensa, tulisi olla kaikkein tärkeimpänä sekä sydämessämme että mielessämme. - Apt. 17:25.

[12] Mainitse aika ajoin siitä, että Jumala ei pidä tärkeänä vain sitä mitä teemme, vaan myös tekojemme takana olevaa vaikutinta. Hän haluaa meidän tekevän mielellämme hänen tahtonsa. Kuten Sananlaskuissa mainittu isä, meidän taivaallinen Isämmekin kehottaa meitä: "Poikani, kuuntele minun puhettani, kallista korvasi minun sanoilleni. Älkööt ne väistykö silmistäsi, kätke ne sydämesi sisimpään; sillä ne ovat elämä sille, joka ne löytää, ja lääke koko hänen ruumiillensa." - Sananl. 4:20−22.

[13] Voit siis kannustaa oppilaitasi erittelemään tekojensa vaikuttimia ja tekemään itselleen sellaisia kysymyksiä kuin: Miksi haluan menetellä niin tai näin? Mikä panee minut valitsemaan juuri tämän toimintatavan? Tiedän mitä mieleni sanoo, mutta mitä on todellisuudessa sydämessäni? Pyrinkö miellyttämään Jumalaa vai tyydyttämään omia halujani? Onko päättelyni todella vilpitöntä vai yritänkö pettää itseäni väärillä johtopäätöksillä?

[14] Oppilaita voidaan myös varoittaa vaaroista ja ansoista, jotka uhkaavat ajattelemattomia. Ihminen saattaa esimerkiksi kiinnittää sydämensä johonkin tavoitteeseen, jossa ei ehkä sinänsä ole mitään väärää, mutta joka häiritsee jossain määrin hänen Jehovalle suorittamaansa palvontaa tai palvelusta. Henkeytetty sananlasku huomauttaakin tästä sattuvasti: "Omaan sydämeensä luottavainen on tyhmä, mutta viisaudessa vaeltava pelastuu." - Sananl. 28:26.

[15] Ja lopuksi: oppilaiden näköpiirissä on hyvä pitää se täydellinen esimerkki, jonka Herra Jeesus antoi meille. Hän oli uskollinen taivaalliselle Isälleen. Koska 'hän rakasti vanhurskautta ja vihasi vääryyttä, niin Jumala voiteli häntä iloöljyllä enemmän kuin hänen osaveljiään'. (Ps. 45:8) Miten hän säilytti tuon oikean sydämentilan? Hän ei tutkinut vain tunteakseen Jumalan, vaan myös miellyttääkseen Jumalaa. Hänellä oli aina mielessään Isänsä tahto. Jeesus rukoili säännöllisesti Isäänsä. Hän pyysi rukouksissaan Jumalaa, itse asiassa 'tutkimaan häntä ja panemaan hänet koetukselle, koettelemaan hänen munaskuunsa ja sydämensä'. (Ps. 26:2) Hän ei halunnut luottaa pelkästään omaan järkeilyynsä tai oman sydämensä kehotuksiin. "Isä, ... ei, mitä minä tahdon, vaan mitä sinä", oli hänen rukouksessa esittämänsä päätös, kun hänen ennustettu uhrikuolemansa lähestyi. - Mark. 14: 36.

[16] Eikö se olekin suurenmoinen esimerkki pidettäväksi oppilaiden edessä? Heitäkin voidaan auttaa etsimään Jumalan ohjausta elämässään rukoilemalla, anomalla vilpittömässä, sydämestä lähtevässä rukouksessa viisautta noudattaa Jumalan hyväksymää menettelytapaa. Lue heille joitakin Jeesuksen rukouksia. Kun Jeesus tuli maan päälle, hän rukoili Jumalaa Hänen Poikanaan. Opettaessaan seuraajilleen miten rukoilla Jeesus aloitti mallirukouksen sanoilla: "Isä meidän, joka olet taivaissa!" (Matt. 6:9) Rukoilevan tulisi siis olla kuin poika, joka lähestyy isäänsä. Rukouksemme osoittavat ehkä paremmin kuin mikään muu, millainen suhde meillä on Jehovaan. Onko tuo suhde lämmin, luottavainen, läheinen kuin pojalla tai tyttärellä isäänsä, jota hän kunnioittaa ja rakastaa kaikesta sydämestään? Vai onko se kuin vain "hyvänpäiväntuttavuutta" jonkun naapurin tai melko hyvän ystävän kanssa? Koeta tavoittaa niiden sydän, joille puhut tai joiden kanssa tutkit, keskustelemalla

heidän kanssaan rukouksesta, siitä miten he suhtautuvat asiaan ja mitä he rukoilevat. - Sananl. 15:8, 29.

17 Ottaen huomioon, millaisessa arvossa Jumala pitää sydäntä, meidänkin tulee kiinnittää perusteellista huomiota sydämeen opettaessamme hänen Sanaansa. Oletpa pitämässä esitelmää tai harjoituspuhetta tai johtamassa Raamatun koti−tutkistelua, älä tee suuren aineistomäärän käsittelemisestä päätavoitettasi. Varaa tarvittava aika auttaaksesi toisia pääsemään lähelle Jehovaa ja saadaksesi hänen Sanansa juurrutetuksi heidän sydämeensä.

KERTAUS: 1−4. Miksi me olemme evankeliuminpalvelijoina niin kiinnostuneita sydämestä? 5, 6. Miksi meidän on pyrittävä tekemään enemmän kuin vain välittämään tietoa toisten ihmisten mieleen? 7, 8. Selitä ero mielen ja sydämen välillä. 9, 10. Mikä auttaa meitä tavoittamaan oppilaan sydämen? 11. Miten voimme tähdentää oppilaalle sen suhteen tärkeyttä, joka ihmisellä on Jehovaan? 12−14. Mitä oppilaiden tulisi oppia vaikuttimista, ja miten ihminen voi eritellä vaikuttimiaan? 15−17. Miten Jeesuksen esimerkki ja rukouksesta keskusteleminen hyödyttävät sydäntä?

16. tutkielma - Rakentava keskustelu

1 Jokapäiväisessä keskustelussamme meille tarjoutuu tilaisuus tuottaa kunniaa Jumalalle. "Jumala on meidän kerskauksemme kaikkina päivinä, ja sinun nimeäsi me ylistämme iankaikkisesti", kirjoitti Raamatun psalmista. Eikö tämä olekin kiitettävä mielentila kaikille Jumalan palvojille? Siitä kuvastuu päätös käyttää huuliaan Jehovan tahdon mukaisesti. - Ps. 44:9.

2 Tällainen päättäväisyys on tärkeätä, sillä perityn epätäydellisyyden vuoksi saattaa ilmetä taipumusta sanoa jotakin, joka on toisille repivää, sen sijaan että se rakentaisi heitä. (Jaak. 3:8−12) Miten hyödyllistä sen takia onkaan, että pidämme aina mielessämme Raamatun kehotuksen puhua sitä, "mikä on tarpeen mukaan hyvää rakennukseksi, jotta se antaisi sitä, mikä on suotuisaa kuulijoille".- Ef. 4:29, *Um* .

3 Tulisi tietysti muistaa, että keskusteluun kuuluu myös kuunteleminen, sillä keskusteleminen on ajatusten vaihtoa. Puhu sellaista mikä rakentaa, mutta varaa myös toisille tilaisuus ilmaista ajatuksensa. Kehitä kykyä tehdä sopivia kysymyksiä, jotka kannustavat toista puhumaan. Osoita sitten aitoa kiinnostusta hänen sanottavaansa, sen sijaan että käyttäisit hänen puheenvuoronsa ajan sen suunnittelemiseen, mitä aiot sanoa seuraavaksi. Sellaisen kiinnostuksen osoittaminen toisten ajatuksia kohtaan rakentaa heitä.

4 Rakentavaan keskusteluun on monia tilaisuuksia esimerkiksi silloin, kun olet kotona perheen parissa, kun olet työ− tai koulutovereittesi kanssa tai kun olet uskonveljiesi seurassa. Monet puheistamme palveluskoulussa tarjoavat meille tilaisuuden kehittää keskustelutaitoa.

5 **Kotona.** Kotona keskusteleminen voi edistää suuresti perheen onnellisuutta, joten sen parantamisen vaatima ponnistelu maksaa vaivan. Sekä aviomiehet että −vaimot ovat hyvillään, kun heidän puolisonsa osoittaa tosi kiinnostusta siihen mitä he sanovat. Ja lapset arvostavat sitä, että heidän vanhempansa kuuntelevat mitä he sanovat ja ilmaisevat todellista kiinnostusta heihin. Mutta jos keskeytät tai selailet lehteä tai jollakin muulla tavalla ilmaiset kiinnostuksen puutetta jonkun puhuessa sinulle, keskustelu kodissasi surkastuu pian. Ei kukaan todellisuudessa nauti puhumisesta sellaiselle, joka ei ole kiinnostunut hänen sanottavastaan.

6 Ruokailuajat tarjoavat perheelle mainion tilaisuuden rakentavaan keskusteluun. Yhdellä aterialla joka päivä osa keskustelusta voidaan kohdistaa tuon päivän raamatulliseen tekstiin, joka mainitaan ja selitetään kirjasessa *He tutkivat Raamattua päivittäin.* Uusimmista *Vartiotornin* tai *Herätkää!* −lehden numeroista luetut aiheet voivat synnyttää kiinnostavaa ja hyödyllistä keskustelua joillakin aterioilla.

Muttaälkää milloinkaan antako keskustelun ruokapöydässä kehittyä sellaiseksi, että senhetkisten ajatusten ilmaiseminen ja ruoan rentoutunut nauttiminen ei olisi mahdollista.

7 Jokainen perheenjäsen voi jollakin luontevalla tavalla hyödyttää rakentavaa keskustelua ruokailun yhteydessä. Tämä ei ole sopiva aika valitusten purkamiselle; sellainen voi häiritä ruoansulatusta. Mutta päivän mittaan kuullaan asioita, jotka ovat opettavia tai ehkä huvittavia. Jollakulla saattaa olla mieluisa kokemus kenttäpalveluksesta. Tai hän on saattanut lukea sanomalehdestä tai kuulla radiosta jotakin kiinnostavaa. Miksei hän pitäisi sitä mielessään kertoakseen sen muulle perheelle ruokailun yhteydessä? Ennen pitkää tulette havaitsemaan, että pikaisen syömisen ja pois kiiruhtamisen sijasta te kaikki odotatte innostuneina näitä tilaisuuksia keskustella yhdessä.

8 Vanhempien on tärkeätä keskustella myös henkilökohtaisesti kunkin lapsensa kanssa, niin ettei muu perhe ole kuulemassa. Parhaisiin tuloksiin päästään tekemällä se rentoutuneessa ilmapiirissä, joko kotona tai käveltäessä ulkosalla. Sellaiset keskustelut varaavat tilaisuuden valmistaa nuorta ruumiillisiin muutoksiin, joita hän tulee kokemaan elimistössään kasvaessaan. Nämä keskustelut tuovat myös esille, mitä nuoren sydämessä on, mitä hän todella haluaa ja tavoittelee elämässään, ja ne tarjoavat tilaisuuden ohjata näitä asioita hyödyllisellä tavalla.

9 Jos lapsesi mainitsee tällaisen keskustelun aikana vaikeuksista, joihin hän on joutunut, niin hänen välitön moitti−misensa saattaa lopettaa keskustelun heti paikalla. Ja kun hän muistaa aikaisemman kokemuksensa, hän ei ehkä mainitse tällaisista asioista enää. On tavallisesti parasta kuunnella ja tutustua asiaan tekemällä kysymyksiä, jotka osoittavat sinun suhtautuvan siihen ymmärtäväisesti. Voit sitten ystävällisesti mutta päättäväisesti auttaa häntä oikaisemaan tiensä siinä, missä hän on poikennut Raamatun periaatteista.

10 Vaikka keskustelu onkin välttämätöntä onnelliselle perhe−elämälle, tämä ei tarkoita sitä, että aina täytyisi jonkun olla äänessä. On tosiaan hyväksi, että sinulla on joskus tilaisuus olla omissa ajatuksissasi, miettiä asioita hiljaisuudessa. Usein perheenjäsenet arvostavatkin hiljaisia hetkiä.

11 **Todistamistilaisuuksien järjestäminen.** Miten kyky keskustella luonnollisella tavalla vaikuttaa jonkun evanke−liuminpalvelukseen? Oletko joskus ihmetellyt, miksi joillakin todistajilla näyttää olevan aina erinomaisia kokemuksia? Voisiko se johtua siitä, että he ottavat aloitteen keskustelussa? Raamatun sananlasku sanoo: "Viisasten huulet kylvävät tietoa." - Sananl. 15:7.

12 Tavallista kenttäpalvelusta lukuun ottamattakin on monia tilaisuuksia keskustella ihmisten kanssa ja puhua heille Jehovasta. Esimerkiksi kristityt aviovaimot voivat todistaa naapureille ja myyntimiehille, joita saattaa käydä heidän kodissaan. Lapsilla saattaa olla tilaisuuksia keskustella Raamatusta koulutovereiden kanssa koulumatkoilla tai välitunneilla. Ja kodin ulkopuolella työskenteleville saattaa järjestyä mahdollisuuksia todistaa työpaikalla, ehkä ruokatunnilla. Jopa silloinkin, kun kävelet puistossa, jonotat jossain liikkeessä tai odotat linja−autoa, on mahdollista käydä toisten kanssa rakentavia keskusteluja. Joissakin maissa, missä Valtakunnan saarnaaminen on kielletty, evankeliuminpalvelus suoritetaan pääasiallisesti tilapäiskeskustelujen muodossa. Tämän saarnaamismenetelmän tehokkuuden todistaa se nopea kasvu, jota usein tapahtuu tosi Jumalan palvelijoiden määrässä noissa paikoissa.

13 Erilaisten tilanteiden käyttämiseksi todistuksen antamiseen meidän ehkä tarvitsee sanoa vain ystävällinen sana "jään murtamiseksi", niin sanoaksemme, ja keskustelu on käynnissä. Jeesus antoi esimerkin tästä. Kun hän kerran pysähtyi

lepäämään eräälle kaivolle Samariassa puolenpäivän aikaan, hän pyysi juotavaa naiselta, joka oli tullut nostamaan kaivosta vettä. Koska juutalaiset eivät tavallisesti puhuneet samarialaisten kanssa, tämä herätti naisessa uteliaisuutta. Hän teki kysymyksen. Jeesuksen vastattua huomauttamalla, että hänellä on vettä joka voisi antaa iankaikkisen elämän, naisen kiinnostus kasvoi. Tuloksena oli tilaisuus antaa hänelle todistusta. Huomaa, ettei Jeesus aloittanut antamalla laajakantoista todistusta; hän valmisteli tietä ystävällisellä keskustelulla. - Joh. 4:5−42.

14 Sinäkin voit aloittaa sellaisia rakentavia keskusteluja. Odottaessasi linja−autoa voit ehkä kiinnittää henkilön huomion johonkin sanoma− tai aikakauslehden kirjoitukseen, jossa käsiteltiin jotakin sellaista ongelmaa kuin saastuminen tai sota, ja kysyä: "Miksi ajattelette tilanteen kehittyneen niin pahaksi viime vuosina? Uskotteko milloinkaan tulevan aikaa, jolloin koko maa olisi miellyttävä asuinpaikka?" On havaittu myös tehokkaaksi aloittaa puhuminen jostain ajankohtaisesta paikallisesta ongelmasta ja kysyä sitten: "Mikä teidän mielestänne on parannuskeino?" Tämä johtaa luonnollisestikin keskusteluun tosi parannuskeinosta - Jumalan valtakunnasta. On tietysti käytettävä arvostelukykyä. Ei ole mitään tarvetta painostaa ihmisiä keskustelemaan, elleivät he ilmaise vastakaikua. Mutta huomaat joidenkuiden kuuntelevan mielellään, kuten samarialainen nainen kaivolla.

15 Eräs tapa järjestää tilaisuuksia Jumalan sanasta keskustelemiseen on panna raamatullista kirjallisuutta paikkaan, josta se on helposti nähtävissä. Kun tämä tehdään kodissa, vieraat usein huomauttavat siitä, ja näin avautuu mahdollisuus antaa hyvä todistus. Jos käyt koulua, kirja tai lehti pulpetillasi saa melko varmasti jonkun kysymään: "Mikä tuo on?" Sinulla on silloin tilaisuus vastata hänelle ja antaa todistusta. Tai jos luet raamatullista kirjallisuutta ruokatunnillasi tai matkustaessasi yleisellä kulkuneuvolla, se voi tarjota tilaisuuden puhua Jumalan valtakunnasta kysymyksiä tekeville ihmisille.

16 Myös keskustelut tuttavien kanssa voivat luontevasti johtaa Raamatun totuuksista puhumiseen. Sellaiset keskustelut tavallisesti koskevat sitä, mitä ihmiset ovat tehneet - missä he ovat käyneet, mitä he ovat kuulleet tai nähneet - tai sitä, mitä he aikovat tehdä. Kun saat tilaisuuden puhua, mikset kertoisi siitä, mitä sinä olet tehnyt? Oltuasi kierros−konventissa mainitse työtoverillesi tai naapurillesi, missä se pidettiin ja mikä oli pääpuheen aihe; hän saattaa tehdä siitä kysymyksiä. Kerro toisille, mitä olet lukenut *Vartiotornista* tai *Herätkää.* Mehdestä, aivan niin kuin hekin kertovat omista toimistaan. Jos satut puhumaan jostakin, mikä heitä kiinnostaa, he haluavat lisää tietoa. Nyt sinulla on tilaisuus antaa lisätodistusta. Keskustelut, joita käydään huomion kohdistamiseksi Jumalan tarkoituksiin, ovat varmasti rakentavia.

17 **Uskonveljien seurassa.** Kun olemme hengellisten veljiemme ja sisartemme seurassa, on täysin oikein, että myös silloin keskustelun tulisi olla korkeatasoista, hyvän uutisen julistajille sopivaa. Sen tarkoituksena ei tulisi olla pelkkä ajankulu, vaan rakentaminen.

18 Erinomaisia tilaisuuksia rakentavaan keskusteluun tarjoutuu valtakunnansalissa ennen ja jälkeen kokousten. Älä ota tavaksesi kiiruhtaa pois heti kun kokoukset päättyvät. Mikset keskustelisi vanhempien, kokeneiden ystävien kanssa, samoin kuin niidenkin kanssa, jotka saattavat olla ujoja tai taipuvaisia olemaan itsekseen? Onhan meillä niin paljon puhuttavaa. Keskustelkaa erikoisen kiinnostavista kohdista *Vartiotornin* uusimmissa nureroissa. Saatatte puhua tulevasta tehtävästä teokraattisessa palveluskoulussa. Toisilla saattaa olla hyviä ajatuksia, joita voit käyttää puheessasi, tai ehkä sinä voit auttaa ehdotuksillasi jotakuta toista hänen tehtävässään. Kenttäkokemuksia voidaan kertoa, tai saattaisitte keskustella jostakin ohjelmanosasta, josta nautitte siinä kokouksessa erityisesti. Sellaiset keskustelut ovat todella rakentavia.

19 Suurissa konventeissa on tilaisuuksia puhua eri paikoista saapuneiden veljien ja sisarten kanssa. Monet todistajat pyrkivät määrätietoisesti synnyttämään keskusteluja ruokajonossa ja ollessaan matkalla konventtipaikalle tai majapaikkaan. Yksi hyvä tapa tehdä se on sanoa veljelle tai sisarelle nimesi ja kysyä hänen nimeään. Tiedustele, miten hänestä tuli todistaja. Tämä johtaa tavallisesti iloiseen, rakentavaan keskusteluun.

20 Matka kenttäpalvelukseen tarjoaa myös tilaisuuden hyödylliseen keskusteluun. Miksi ette tarkoituksettoman juttelun sijasta keskustelisi tavoista lähestyä ovenavaajia tuolla nimenomaisella alueella tai aiheista, joista he saattaisivat olla halukkaimpia puhumaan. On myös hyvä keskustella siitä, miten suhtautua vastaväitteisiin, joita saatetaan esittää. On mitä virkistävintä ja sopivinta ajatella ja puhua hengellisistä asioista tällaisissa tilanteissa. - Fil. 4:8, 9.

21 Mitä voit tehdä, jos jolloinkin veljien ja sisarten seurassa ollessasi keskustelu tulee tarkoituksettomaksi tai ei ole erityisen rakentavaa? Mikset koettaisi herättää kysymystä keskustelun siirtämiseksi hyödyllisemmille raiteille? Ota esille jokin erityinen aihe ja tee siitä kysymyksiä. Sellainen keskustelu on sitäkin hyödyllisempää, jos osanottajat viipyvät yhdessä aiheessa jonkin aikaa, niin että jokaiselle osallistujalle tarjoutuu tilaisuus esittää ajatuksensa.

22 Kun keskustelu koskee toisia kristillisen seurakunnan jäseniä, on syytä valvoa, ettei siitä tule epäkunnioittavaa ja arvostelevaa pikemmin kuin rakentavaa. Jos joku alkaisi puhua toisen vajavaisuuksista, onko sinulla rohkeutta ohjata keskustelu takaisin rakentavalle tasolle? Oletko uskollinen Jehovan järjestölle ja suojeletko yhtä sen jäsentä? Joku saattaa sanoa, että tämä on pieni asia. Mutta se ei ole niinkään pieni kun muistamme, että jonkun Jumalalle antautuneen palvelijan moittiminen voi johtaa valituksen esittämiseen Jumalan omia järjestelyjä vastaan!- Jaak. 5:9; 2. Kor. 10:5.

23 Silloin tällöin keskustelun sävy voi muuttua kevyemmäksi ja saatetaan kertoa hauskoja kaskuja. Sellainen keskustelu voi olla rentouttavaa ja myös hyödyllistä. Mutta tulee varoa, ettei keskustelu luisu sellaiseksi, että se on sopimatonta kristityille evankeliuminpalvelijoille. Tulisi pitää mielessä Raamatun neuvo: "Haureutta ja minkäänlaista saastaisuutta tai ahneutta älköön edes mainittako teidän keskuudessanne - niinkuin pyhien sopii - älköön myös rivoutta tai tyhmää lorua tai ilvehtimistä [rivoa leikinlaskua, *Um*], jotka ovat sopimattomia, vaan paremmin kiitosta." - Ef. 5:3, 4.

24 Koitukoon siis keskustelumme Jehovan palvelijoina aina Hänen kunniakseen. Toimiessamme näin me noudatamme myös sitä erinomaista neuvoa, jonka apostoli Paavali merkitsi muistiin: "Olkoon kukin meistä lähimmäiselleen mieliksi hänen parhaaksensa, että hän rakentuisi." - Room. 15:2.

KERTAUS: l, 2. Minkä tulisi olla tunnusomaista keskustelullemme? 3, 4. Mitä muuta keskusteluun kuuluu kuin puhuminen, ja missä voimme harjoitella sitä? 5−7. Esitä joitakin ehdotuksia keskustelun kehittämisestä perheessä, varsinkin ruokailuaikoina. 8−10. Miksi henkilökohtaiset keskustelut vanhempien ja lasten välillä ovat tärkeitä, ja miten vanhempien menettely voi kannustaa niihin? 11, 12. Mitä tilaisuuksia on todistuksen antamiseen tavallista kenttäpalvelusta lukuun ottamatta? 13−16. Mitä menetelmiä voidaan käyttää keskustelun synnyttämiseksi, jotta avautuisi mahdollisuus antaa todistusta? 17−20. Esitä ehdotuksia rakentavista keskustelunaiheista todistajatovereiden seurassa. 21−24. Jos keskustelu ryhmässä lakkaa olemasta rakentavaa, mitä voimme henkilökohtaisesti tehdä asian hyväksi?

17. tutkielma - Kirjeiden kirjoittaminen

1 Varhaiskristillisessä seurakunnassa käytettiin kirjeitä tehokkaasti monilla eri tavoilla. Niiden avulla pysyttiin yhteydessä seurakuntiin. (Fil. 1:1) Kirjeitä käytettiin niiden rohkaisemiseen, jotka olivat ottaneet kannettavakseen eri−koisvastuita. (2. Tim. 1:1, 2, 6) Kirjeet rakensivat niitä, joista oli hiljattain tullut uskovia tai jotka olivat vaikeuksissa. (1. Tess. 1:1−7; 3:1−7) Ja varhaiskristityt käyttivät kirjeitä pysyäkseen yhteydessä niihin, jotka olivat tulleet heille läheisiksi Herran palveluksessa. - 3. Joh. l, 14.

2 Nykyisillä teokraattisilla evankeliuminpalvelijoilla on myös monia syitä kirjoittaa kirjeitä, ja nämä kirjeet voivat saada paljon hyvää aikaan. Liikekirjeet saattavat olla silloin tällöin tarpeellisia. Viranomaisille saatetaan joutua kirjoittamaan Valtakunnan työhön liittyvistä asioista. Eristetyissä paikoissa tai joillakin vartioiduilla alueilla asuville ihmisille voidaan kertoa "hyvää uutista" usein ainoastaan kirjeiden avulla. Joitakin julistajia on ehkä muuttanut pois seurakunnastanne tai sukulaisia saattaa asua melko kaukana, ja sinä mahdollisesti haluat ilmaista rakkaudellista kiinnostusta heitä kohtaan kirjoittamalla kirjeen. On myös aikoja, jolloin kirjoitat esittääksesi kiitoksesi tai surunvalittelusi.

3 Kirjeittemme tulisi olla Jumalan antaman evankeliumin−palveluksemme arvon mukaisia. Niiden tulisi olla ystävällisiä, tahdikkaita ja osoittaa rakkaudellista huomaavaisuutta niitä kohtaan, jotka lukevat ne. Niiden tulisi olla pikemminkin myönteisiä ja rakentavia kuin kielteisiä ja valituksen henkeä ilmaisevia, sillä sellainen repii uskoa ja masentaa lukijaa. "Rakkaus rakentaa", sanoo Jumalan sana. (1. Kor. 8:1) Harkitse myös kirjeen antamaa yleisvaikutelmaa ja sen ulkoasua. Siisteyden vuoksi on hyvä jättää suunnilleen samanlainen marginaali kirjeen molemmille sivuille ja alareunaan. Tuhruinen kirje ei tee hyvää vaikutusta. Oikeinkirjoitus ja lauserakenne ansaitsevat myös huomiota. Vaikka et olisikaan taitava näissä asioissa, älä anna sen silti estää itseäsi kirjoittamasta ystävillesi. Lämpö, kiinnostus ja into korvaavat yleensä hyvinkin ne virheet, joita esiintyy oikeinkirjoituksessa tai lauserakenteessa. Oikeinkirjoitusta voidaan parantaa käyttämällä sanakirjaa, ja lauserakenne voi parantua tarkkaillessamme, miten toiset muodostavat sanoista virkkeitä. Nämä seikat mielessämme katsokaamme nyt lähemmin erityyppisiä kirjeitä, joita meillä saattaa olla tilaisuus kirjoittaa evankeliuminpalveluksemme yhteydessä.

4 **Liikekirjeet.** Kirjoittaessasi liikekirjettä on suositeltavaa merkitä nimesi, osoitteesi ja päiväys paperin oikeaan yläkulmaan. (Vartiotorni−seuralle osoitetuissa kirjeissä tulisi niiden yhteyteen merkitä myös lähettäjän seurakunnan nimi, jos kirje koskee seurakunnan asioita.) "Sisäosoite" on paperin vasemmalla puolella, jonkin verran lähettäjän nimeä ja osoitetta alempana. Siinä on sen liikkeen tai henkilön nimi ja osoite, jolle kirjoitat. Seuraavana järjestyksessä on puhuttelu. Kun kirjoitat liikkeille tai yksityishenkilöille Jehovan järjestön ulkopuolella, sellaiset puhuttelut kuin "Arvoisa herra -", "Arvoisat Herrat" ja muut niiden kaltaiset ovat sopivia. Kirjoitettaessa Seuralle tai yksityisille Jehovan todistajille on tapana käyttää sellaisia puhutteluja kuin "Rakkaat Veljet" tai "Rakas veli -". Kirje päättyy tavallisesti sanaan "Kunnioittavasti" tai "Kunnioittaen". Jehovan järjestöön kuuluville kirjoitettaessa on sopivaa lopettaa sanaan "Veljesi" tai "Palvelijatoverisi". Tämä sana kirjoitetaan paperin keskustasta oikealle, ja allekirjoituksesi tulee välittömästi sen alapuolelle. Kun Seuralle kirjoitetaan seurakunnan tai kierroksen puolesta, kirjoittaja voi merkitä heti nimensä alle myös tehtävänsä, esimerkiksi "esivalvoja" tai "kierrosvalvoja".

5 Mainitse aivan kirjeesi alussa sen tarkoitus. Silloin vastaanottajalle selviää heti, miksi kirjoitat. Jos kirjeesi on jatkoa aikaisemmalle kirjeenvaihdolle, olisi hyvä viitata edelliseen kirjeeseen ja mainita se nimenomainen asia, jota kirje koski. Kun

olet kirjeenvaihdossa monia osastoja käsittävän suuren järjestön kanssa, on hyödyllistä mainita myös tunnukset, jotka esiintyivät tuolta järjestöltä viimeksi saamassasi kirjeessä. Mitä kirjeen varsinaiseen sisältöön tulee, havaitset pääseväsi hyviin tuloksiin käyttämällä erillistä kappaletta kutakin erityistä asiaa tai keskeistä ajatusta varten. Tästä on se hyöty, että eri kohdat kirjeessäsi erottuvat selvästi toisistaan ja se johtaa usein parempaan palveluun. Jos kirjeesi on osaksi virallinen ja osaksi epävirallinen, on parasta käsitellä liikeasiat ensiksi.

6 Ilmaisun lyhyydellä on aina arvonsa kirjeiden kirjoittamisessa, vaikka tietojen, jotka haluat välittää, täytyykin olla selviä ja tyhjentäviä. Mutta jos tarpeettomat sanat ja ajatusten toistaminen karsitaan pois, kirjeesi on tehokkaampi. Jos jätät pois aineiston, joka on aiheesi kannalta merkityksetöntä, se auttaa tekemään kirjeesi tarkoituksen selväksi. On yleensä sopivaa ilmaista myös vilpitön arvostuksensa toisten vaivannäön johdosta. Jopa liikekirjekin, jossa käsitellään jotakin vaikeutta, saa tavallisesti paremman vastaanoton, jos käytät jotakin tämäntapaista ilmaisua: "Arvostan suuresti sitä, mitä teette (tai voitte ehkä tehdä) puolestani kyseisessä asiassa."

7 **Todistuksen antaminen.** Kirjeiden kirjoittaminen on osoittautunut arvokkaaksi myös Valtakunnan sanoman saarnaamisessa. Seurakunta tai tienraivaajat saattavat työskennellä kesäaikana niin kaukaisella vapaalla alueella ettei yhteydenpito kiinnostusta ilmaisseihin ole mahdollista talvikautena muuten kuin kirjoittamalla kirjeitä. Toisaalta vakituisilla alueilla on ihmisiä, joita ei tavata kotoa toistuvista yrityksistä huolimatta, mutta jotka silti vastaanottavat postinsa. Julistajalle, joka ei pysty: liikkumaan kotinsa ulkopuplella, saattaa kirjeiden kirjoittaminen näille ihmisille olla ainoa tapa, jolla hän voi julistaa Valtakunnan sanomaa toisille.

8 Kun kirjoitat kirjeen antaaksesi todistusta Jumalan valtakunnasta, on hyvä ensiksi esitellä itsesi. Ehkä haluat myös mainita, miksi kirjoitat sen sijaan, että tekisit henkilökohtaisen käynnin. Se osoittaa vastaanottajalle vilpittömyytesi. Esitä sitten asiat, jotka olisit halunnut kertoa hänelle henkilökohtaisesti, jos olisit voinut käydä hänen luonaan. Sitä ei ole vaikea tehdä, jos sovellat palveluskoulussa oppimiasi periaatteita. Saatat käyttää raamatullista esitystä, joka on ollut hiljattain *Valtakunnan Palveluksessamme,* tai esittää omin sanoin kohtia uudesta *Vartiotornista* tai *Herätkää!* −lehdestä tai kirjasta *Sinä voit elää ikuisesti paratiisissa maan päällä.* Saattaisit myös liittää mukaan traktaatin, lehden tai kirjasen ja kehottaa, henkilöä lukemaan sen. Selitä, miksi tämä tieto on niin tärkeätä. Saattaisit ehdottaa, että hän katsoo raamatunkohdat omasta Raamatustaan, kuten teet talosta−taloon−työssä. Ottaen huomioon tarkoituksesi kehittää edelleen mahdollisesti herättämääsi kiinnostusta kerro hänelle sitten, miten sinuun saa yhteyden ja kehota häntä ottamaan yhteys. Merkitse kirjeeseen selvästi nimesi ja osoitteesi, niin että jos hän haluaa kiittää sinua tai tilata *Vartiotornin* tai *Herätkää!* − lehden, hän tietää minne kirjoittaa.

9 Kirjekuoressa tulisi aina olla sinun osoitteesi, johon kirje voidaan palauttaa. Varmista, että postimaksu riittää, varsinkin jos liität mukaan kirjallisuutta. Jos postimaksu on riittämätön, vastaanottajalta veloitetaan Suomessa erotus kaksinkertaisena, mikä saattaa olla vahingoksi pyrkiessäsi antamaan hyvän todistuksen.

10 **Perheenjäsenille ja läheisille ystäville.** Jokapäiväisessä elämässämme omistamme aikamme ja huomiomme toiminnoille, joita pidämme tärkeimpinä. Mutta varaammeko aikaa pysyäksemme kirjeitse yhteydessä rakkaisiin sukulai−siimme ja läheisiin ystäviimme? Vanhemmat arvostavat suuresti lapsiltaan saamiaan kirjeitä, ja lapsille on hyötyä heidän vanhempiensa kirjoittamista kirjeistä. Kirjeitse "keskusteleminen" auttaa paljon perheen pitämisessä koossa, vaikka sen jäsenet

asuisivat todellisuudessa kaukanakin toisistaan. Ystävillesi ja sukulaisillesi olisi varmasti rakentavaa, jos he saisivat jonkin todisteen siitä, että voit hyvin, nimittäin pirteän, uutisia sisältävän kirjeen, joka olisi lähtöisin sinun kynästäsi tai kirjoituskoneestasi. Epäiletkö sitä? Jos epäilet, ajattelehan vain omia kokemuksiasi. Harvat asiat otetaan yhtä ilahtuneesti vastaan kuin kiinnostava kirje. Siihen liittyy tavallisesti miellyttävää jännitystä. Etkö olekin onnellinen siitä, että joku on ajatellut sinua? Muista, että keskinäinen rakkaus on tunnusomainen piirre kristityissä, ja yksi tapa osoittaa sitä on pysyä yhteydessä silloinkin, kun ollaan kaukana toisistaan.

[11] Mutta mistä kirjoittaisit? Nautitko kiinnostavista kokemuksista? Jos ne ilahduttavat sinua, niistä nauttivat tavallisesti toisetkin. Kokemus saattaa koskea tapausta, joka sattui sinulle itsellesi evankeliuminpalveluksessa, tai tapausta, jonka kuulit toisilta. (Ei ole kuitenkaan viisasta välittää eteenpäin tietoja, joiden luotettavuus vaikuttaa vähänkään kyseenalaiselta.) Joskus halunnet muistella miellyttäviä kokemuksia, joita sait yhdessä sen kanssa, jolle kirjoitat. Tämä lähentää ystäviä. Voit kirjoittaa myös oppimistasi uusista asioista. Tai mitäpä jos kertoisit siitä, mitä olet viime aikoina tehnyt, kenties paikoista, joissa olet käynyt? Sellaiset asiat kiinnostavat aina ystäviä. Onko ystäväsi, jolle kirjoitat, sairas? Esitä muutamia rohkaisun sanoja. Osoita olevasi kiinnostunut asiasta ja toivovasi hänen pikaista paranemistaan. Saattaisit mainita myös jonkin kiinnostavan tapauksen seurakuntanne kokouksesta, jotakin, mikä oli rohkaisevaa ja on omiaan tekemään sairaan ystäväsi päivän valoisammaksi. Ja mitä kirjoitettaviin asioihin tulee, jos sinun on vaikeata muistaa yksityiskohtaisesti, mitä hiljattain on tapahtunut tai mitä olet ajatellut, niin mikset merkitsisi asioita muistivihkoosi, kun ne tulevat mieleesi? Istuutuessasi sitten kirjoittamaan tiedot ovat helposti käytettävissäsi.

[12] Ja vielä, mitä kirjoitettaviin asioihin tulee, voisitko ajatella mitään arvokkaampaa kuin kirjeen vastaanottajan rohkaiseminen totuuden tiellä? Ehkä joku, jonka kanssa tutkit Raamattua, on muuttanut toiselle paikkakunnalle. Jos kirjoitat kirjeen, jossa ilmaiset henkilökohtaista kiinnostusta ja annat rohkaisua, eikö se saattaisi olla avuksi hänen kiinnostuksensa ylläpitämisessä totuutta kohtaan? Ajattelehan myös, miltä vanhemmista tuntuu, kun poissa kotoa asuva poika tai tytär kirjoittaa ja kertoo arvostavansa sitä, että vanhemmat ovat olleet uskollisia Jehovalle monet vuodet ja kasvattaneet lapsensa arvostamaan Jehovan teitä. Entä ne, jotka ovat muuttaneet alueille, missä tarve todistajista on erityisen suuri, tai jotka ovat saaneet palvelusmääräyksen lähetystyöhön tai Beetel−kotiin? Miten rohkaisevaa heille onkaan saada kirjeitä, joissa heille annetaan tunnustusta siitä uskollisuudesta, jolla he palvelevat Jehovaa. (Tuom. 11:40) Ja he arvostavat, jos sisällytät kirjeisiisi tietoja tapahtumista siinä seurakunnassa, jossa he olivat aikaisemmin.

[13] Kohota kirjeittesi tasoa välttämällä kaiken huomion kohdistamista itseesi. Osoita olevasi kiinnostunut siitä, jolle kirjoitat, tekemällä kysymyksiä hänen voinnistaan, hänen suunnitelmistaan, niiden asioiden kehittymisestä, joista hän kirjoitti aikaisemmin, yhteisistä ystävistänne ja niiden edistymisestä, joiden kanssa hän tutkii Raamattua. Sellaisella kiinnostuksella toista ihmistä kohtaan on hyödyllinen, rakentava vaikutus, ja se kannustaa jatkamaan keskinäistä uutisten välittämistä.

[14] Kun kirjeesi pääosa on valmis, millä tavalla lopetat sen? Loppusanat, jotka merkitsevät jotakin, ovat varmasti suositeltavat. Jos sanomme vain, että "minun täytyy nyt lopettaa, koska tila näyttää loppuvan", se ei anna edullista kuvaa kirjoittajasta. Mikset ajattelisi jotakin, millä on enemmän merkitystä? Apostoli Paavali käytti kirjeittensä lopettamisessa erilaisia kiinnostavia tapoja. Esimerkiksi: "Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa,

veljet." (Gal. 6:18; 2. Kor. 13:14) Apostoli Johannes lopetti yhden kirjeensä tällä tavalla: "Rauha sinulle! Ystävät tervehtivät sinua. Tervehdys ystäville, kullekin erikseen." (3. Joh. 14) Käytä loppusanoja, jotka ovat yhtäpitävät kirjeesi pääasiallisen sisällön kanssa ja sopivat sinun ja tuon henkilön välistä suhdetta ajatellen.

15 Kirjeiden kirjoittaminen ei ole vaikeata, jos tarkkailet, mitä ympärilläsi tapahtuu päivästä päivään. Siinä on paljon sellaista, jossa täyttyvät Raamatun ennustukset. Tämä vanha asiainjärjestelmä, sen uskonnollinen osa mukaan luettuna, rappeutuu nopeasti. Jehovan työ menestyy kuitenkin suuren−moisesti, koska sillä on hänen siunauksensa. Veljesi iloitsevat kuullessaan uutisia teokraattisesta laajennuksesta alueellanne. Riippumatta siitä kuka olet, on toisia ihmisiä, jotka olisivat onnellisia saadessaan kirjeitse osoituksia lämpimästä, henkilökohtaisesta kiinnostuksestasi. Ja tällainen kiinnostuksen osoittaminen toisia kohtaan on todellisuudessa osa evankeliu−minpalveluksestamme, sillä veljellisen rakkautemme ei tulisi loppua vain siksi, että olemme erossa välimatkan takia. Tosiaan, tuota rakkautta voidaan lujittaa kirjoittamalla kirje.

KERTAUS: l, 2. Mitä hyviä tarkoituksia voidaan kirjeillä toteuttaa? 3. Minkä tulisi olla tunnusomaista kirjeillemme, jotta ne olisivat evankeliuminpalveluksemme arvoisia? 4. Kuvaile, millainen on asiallinen liikekirje. 5, 6. Mihin kirjeessä tulisi kiinnittää huomiota ensiksi, ja mikä tavallisesti auttaa saamaan suotuisan vastaanoton? 7−9. Mitä saatettaisiin sanoa kirjeessä, jonka tarkoituksena on antaa todistusta? 10, 11. Miksi kirjeet perheenjäsenille ja ystäville ovat hyödyllisiä, ja mitä ne saattaisivat sisältää? 12,13. Miten kirjeemme saattaisivat rohkaista toisia totuuden tiellä? 14, 15. Mitä voit tehdä, jotta kirjeesi loppusanoilla olisi merkitystä?

18. tutkielma - Vastaustesi parantaminen

1 Kaikkien kristittyjen tulisi kehittää kykyään antaa hyviä vastauksia. Apostoli Paavali kirjoitti: "Olkoon puheenne aina suloista, suolalla höystettyä ja tietäkää, kuinka teidän tulee itsekullekin vastata." (Koi. 4:6) Onkin luonnollista, että pyrimme parantamaan vastauksiamme. Kun vastaamme hyvin, saamme siitä tosi iloa: "Miehellä on ilo suunsa vastauksista; ja kuinka hyvä onkaan sana aikanansa!" - Sanani. 15: 23.

2 Tunnetko henkilökohtaisesti tarvetta parantaa vastauk−siasi? Oletko täysin tyytyväinen seurakunnan kokouksissa esittämiisi vastauksiin? Vai onko olemassa jokin parannus, jonka toteuttaminen toisi sinulle todella suurta mielihyvää? Toivotko toisinaan kenttäpalveluksessa, että olisit käsitellyt jonkin tilanteen eri tavalla? Tämä pitää paikkansa meistä kaikista, joten on hyödyllistä tarkastella yhdessä, miten voimme parantaa vastauksiamme.

3 **Seurakunnan kokoukset.** Useimmissa Jehovan todistajain seurakunnissa on merkille pantavaa, että jotkut ovat aina valmiita vastaamaan kysymyksiin, joita tehdään *Vartiotornin* tutkistelussa, seurakunnan kirjantutkistelussa tai teokraattisen palveluskoulun suullisessa kertauksessa. Tämä ei ole mikään sattuma. Heitä saattaa auttaa vuosia jatkunut tutkiminen ja Jehovan kansan yhteydessä oleminen, mutta useimmissa tapauksissa myös juuri tapahtunut valmistautuminen on yksi päätekijöistä. Jopa hiljattain joukkoomme tulleetkin voivat antaa hyviä vastauksia, jos he määrätietoisesti tutkivat aineiston etukäteen. - Sananl. 15:28.

4 Jos vastaat ensimmäisenä johonkin kysymykseen, on tavallisesti hyvä rajoittua varsinaiseen kysymykseen ja antaa siihen suora vastaus. Mutta jos joku on jo vastannut kysymykseen, älä ajattele, että keskustelun on päätyttävä siihen. Lisäajatusten esittämiseksi samaan kysymykseen voit tehdä jonkin seuraavista asioista: laajenna vastausta; osoita, miten kappaleessa mainitut raamatunkohdat tukevat vastausta; tai mainitse, miten käsiteltävä asia vaikuttaa omaan elämäämme.

Jos aineisto koskee maailman olosuhteita tai väärän uskonnon harjoittamista, saattaisit kuvailla jotakin tapausta tai paikallista tilannetta, joka korostaa kappaleessa kerrottujen asioiden totuudellisuutta. Tämä rikastuttaa keskustelua.

5 Vastaukset ovat tavallisesti ponnekkaampia ja tekevät kuuntelijoihin syvemmän vaikutuksen, jos ne ovat lyhyitä ja ytimekkäitä. Sellaiset vastaukset ovat suositeltavia useimmissa tapauksissa. Kun joku kahlaa läpi koko kappaleen ajatukset, niin mikään ei erotu selvästi, eivätkä kuuntelijat ole tavallisesti paljonkaan viisaampia sen suhteen, mikä on täsmällinen vastaus tuohon kysymykseen. Omin sanoin esitetyistä vastauksista on yleensä eniten hyötyä. Tämä tapa vastata auttaa vastaajaa itseään omaksumaan nuo tiedot, ja hänen käyttämänsä ilmaisut auttavat usein toisia hyötymään ajatuksista, jotka ovat aikaisemmin saattaneet jäädä heiltä huomaamatta. Palveluskoulussa pitämäsi puheet auttavat sinua kehittämään tätä kykyä.

6 Voitko parantaa myös vastaamisvalmiuttasi? Siihen kuuluu etukäteen valmistautuminen. Mutta älä valmistaudu sillä aikaa, kun kappaletta luetaan tai kun toiset vastaavat, sillä tällöin menetät paljon kokouksen hyödystä. Ota tavaksesi viivata vastaukset etukäteen. Jos olet alleviivannut ainoastaan muutamia avainsanoja pitkien virkkeiden sijasta, nopea silmäys noihin avainsanoihin palauttaa ajatuksen mieleesi ja olet valmis vastaamaan. Jos jonkin kappaleen kysymys on jaettu "a" ja "b" −osiin, niin sen merkitseminen marginaaliin, mikä osa aineistosta kuuluu "a"−osaan ja mikä "b"−osaan, auttaa sinua välttämään menemistä tutkistelua johtavan palvelijan edelle vastatessasi. Vaikka aineistossa ei olisikaan valmiita kysymyksiä, niin jos kuulijat saavat esittää ajatuksia, on silti hyvä viivata kohdat, joita sinä pidät tärkeimpinä. Tämä tekee mahdolliseksi esittää ajatuksia välittömästi ja edistää siis eloisaa keskustelua. Vastattuasi kokouksessa kerran älä lopeta päätellen, että voit jättää jäljellä olevan vastaamisen toisten tehtäväksi. Ole halukas esittämään auliisti ajatuksia.

7 Jotkut saattavat olla ujoja vastaamaan ja ajatella, että toiset voivat tehdä sen paremmin. Mutta Raamattu kehottaa meitä arvostamaan henkilökohtaista vastuutamme osallistumisen suhteen. Apostoli Paavali kirjoitti: "Pitäkäämme kiinni toivomme julkisesta julistamisesta horjumatta, ... Ja ottakaamme huomioon toinen toisemme kannustaaksemme rakkauteen ja hyviin tekoihin, jättämättä yhteen kokoontumistamme, niin kuin muutamilla on tapana, vaan rohkaisten toisiamme." (Hepr. 10:23−25, *Um*) Vastaamalla me kannustamme toisia rakkauteen ja hyviin tekoihin, sillä se on heille sydäntä lämmittävää ja rohkaisevaa. Hyödymme siitä samalla itse, sillä koemme antamisen iloa ja saamme näin henkilökohtaista rohkaisua.

8 Vastaväitteisiin vastaaminen kenttäpalveluksessa. Tulet havaitsemaan, ettei kysymyksiin vastaaminen talosta−

taloon−työssä tuota sinulle paljon vaikeuksia, jos henkilökohtainen tutkimisesi ja kokouksissa käymisesi on säännöllistä. Mutta jollet tiedä vastausta johonkin sinulle esitettyyn kysymykseen, sano se empimättä ovenavaajalle. Tarjoudu sitten hankkimaan nuo tiedot ja palaamaan takaisin. Jos henkilö on vilpitön, hän on iloinen, että teet niin.

9 Tällaisten kysymysten lisäksi saatat kohdata silloin tällöin vastaväitteitä. Miten käsittelet ne? Ennen kuin vastaat vastaväitteisiin, on avuksi tietää jotakin henkilön ajatuksista. Voisit tiedustella, mikä sai hänet esittämään tuon vastaväitteen. Joku esimerkiksi saattaa vastustaa, koska hän on kuullut, ettemme usko Kristukseen, vaikka todellisuudessa kolminaisuusoppi on sekoittanut asian hänen mielessään. Monet vastaväitteet johtuvat sellaisista väärinkäsityksistä. On tärkeätä päästä yhteisymmärrykseen keskeisten sanojen merkityksestä ennen keskusteluun ryhtymistä. Tämä saattaa itse asiassa vastata vastaväitteeseen ja tehdä lisäkeskustelun tuosta asiasta tarpeettomaksi.

10 Kun vastaväitteitä esitetään, on myös hyvä käsitellä asiaa sellaisena, mikä kiinnostaa molempia, jos mahdollista, pikemmin kuin sellaisena, mikä asettaa teidät

vastakkain. Sen sijaan että pitäisit vastaväitettä epämiellyttävänä tai vastenmielisenä, katsele sitä asiana, josta ovenavaaja on todella kiinnostunut. Tämä mielessäsi saattaisit sanoa hänelle iloitsevasi siitä, että hän otti asian esille. Pidä sitä avaimena keskustelun jatkumiselle, asiana, joka voi avata tuon henkilön mielen vastaanottamaan Raamatun totuuksia. Mikset harjoittelisi tätä palveluskoulussa sisällyttämällä puheisiisi tilanteita, jotka vaativat sinulta vastaväitteiden käsittelemistä?

11 Silloin tällöin sattuu, että puhuessasi jollekulle kiinnostuneelle joku toinen esittää vastaväitteitä katkaistakseen keskustelunne. Sellaisessa tilanteessa saattaisit siirtää vastuun asian todistamisesta takaisin vastaväitteen esittäjälle. Jeesus Kristus käytti vastakysymyksiä vaientaakseen vastustajia, jotka koettivat häiritä hänen saarnaamistaan. (Matt. 22:41−46) On siis hyvä muistaa, että vastuu todisteiden varaamisesta lepää oikeutetusti sen harteilla, joka esittää väitteen jostakin asiasta. Esimerkiksi jos ovenavaaja sanoo sinulle: "Te ette usko kolminaisuuteen", ja jos hän sanoo sen ikään kuin sellainen uskomus olisi kristillinen vaatimus, saattaisit vastata: "Uskon kaiken, mitä Raamattu opettaa. Voisitteko ystävällisesti osoittaa minulle Raamatusta, miksi minun tulisi uskoa tuohon oppiin?" Silloin toisella osapuolella on vastuu sen todistamisesta, mitä hän väittää totuudeksi.

12 Arvovaltaisin vastaus henkilölle, joka väittää hyväksyvänsä Raamatun, on suoraan Jumalan omasta sanasta otettu vastaus. Se on paljon vakuuttavampaa kuin mikään, mitä saattaisimme henkilökohtaisesti sanoa. Esittäessäsi vastauksia säilytät tietystikin aina rauhallisuutesi ja osoitat kohteliaisuutta kysymysten tekijän suhtautumisesta riippumatta. Tämä on sopivaa Jumalan palvelijalle.

13 **Raamatuntutkisteluissa.** Raamatuntutkisteluissa vallitsee tavallisesti ystävällinen, rentoutunut, asioiden harkinnalle otollinen ilmapiiri. Niinpä vastattuasi oppilaan kysymykseen onkin hyvä tapa tiedustella, onko hän tyytyväinen vastaukseen. Saattaa olla, että jotkin kohdat ovat yhä epäselviä hänen mielessään. Ellet ole varma jostakin vastauksesta, lupaa etsiä se hänelle. Jos tarvitset tässä apua, voit kysyä asiaa kokeneemmalta julistajalta. Muista, että kun autat jotakuta hankkimaan syvällisemmän näkemyksen Raamatun sanomasta, hän saattaa aloittaa sinun avullasi kulkunsa elämän tiellä, niin kuin evankelista Filippus auttoi etiopialaista eunukkia vastaamalla hänen kysymyksiinsä. - Apt. 8: 26−39.

14 Joskus voi olla parasta, ettei vastata kaikkiin raamatun−tutkistelun yhteydessä esitettyihin kysymyksiin, vaan jätetään jotkut kysymykset odottamaan, koska ne käsitellään tulevassa tutkisteluaineistossa. Oppilaan oman edistymisen kannalta on myös hyvä osoittaa, miten hän voi löytää vastauksia tutkimalla asiaa itse. Saattaisit neuvoa häntä käyttämään sellaisia Raamatun tutkimisen apuvälineitä kuin Seuran julkaisujen lopussa olevia hakemistoja tai sopivaa lukua kirjasta *Sinä voit elää ikuisesti paratiisissa maan päällä.* Kysy häneltä sitten myöhemmin, millaisia tietoja hän löysi ja miten hän ymmärtää asian. Pidä mielessäsi hänen hengellinen kasvunsa, äläkä pelkästään vastaa hänen kysymyksiinsä.

15 **Kun meidät kutsutaan viranomaisten eteen.** Käsitellessään vainoa apostoli Pietari sanoi: "Pyhittäkää Kristus Herrana sydämessänne ja olkaa aina valmiit puolustautumaan jokaisen edessä, joka vaatii teiltä perustetta teissä olevaan toivoon, mutta tehkää se lempeämielisesti ja osoit−

taen syvää kunnioitusta." (1. Piet. 3:14,15, *Um*) On tilanteita, jolloin meidät saatetaan kutsua puolustautumaan oikeusistuinten tai muiden sellaisten lain edustajien eteen, joilla on valtuudet kysyä meiltä, mitä me uskomme ja miksi uskomme sillä tavalla. "Pyhittäkää Kristus Herrana sydämessänne", neuvoo apostoli. Älä unohda antaa syvällä sydämessäsi Herralle Jeesukselle Kristukselle korkeinta kunnioitusta,

pyhää asemaa, jota ei tule häpäistä. Silloin ei ole mitään syytä huoleen. Jos miellytämme Jumalan Voideltua koko maan Kuninkaana, meillä ei ole mitään syytä olla levottomia siitä, millä tavalla korkeissa asemissa olevat ihmiset saattavat suhtautua.

16 Ole kuitenkin kunnioittava viranomaisia kohtaan sen neuvon mukaisesti, joka esitetään Room. 13:l−7:ssä. Silloinkin kun kuulustelija näyttää syyttävän sinua vääristä vaikuttimista tai ilmaisevan vihamielisyyttä Jehovan todistajia kohtaan, älä maksa takaisin samalla mitalla vastaamalla töykeästi. (Room. 12:17, 21; 1. Piet. 2:21−23) Muista, että olet siellä antamassa todistusta. Saattaisiko joku noista viranomaisista olla vastaanottavainen? Voisiko tuloksena olla ainakin suotuisampi suhtautuminen saarnaamistyöhömme? Edustakoot käytöksesi ja puheesi hyvin totuuden tietä. - Matt. 10:18−20.

17 Voi myös olla aikoja, jolloin on viisasta sanoa hyvin vähän. Saatat yksinkertaisesti haluta siirtää vastuun todisteiden esittämisestävastapuolelle, kuten apostoli Paavali teki ollessaan kuulusteltavana. (Apt. 24:10−13) Tai saatat jopa päättää olla vaiti. Tämä voi olla paras menettely, jos ilkeämieliset ihmiset yrittävät solmia sinut sanoistasi tai pitää sinua pilanaan, ilman että heillä olisi vilpitöntä halua saada vastaukset kysymyksiinsä. (Luuk. 23:8, 9) Tai saatat katsoa viisaaksi olla vaiti, koska he yrittävät sinun kauttasi tuottaa vahinkoa todistajatovereillesi. Psalmista Daavid sanoi: "Minä pidän suustani vaarin ja suistan sen, niin kauan kuin jumalaton on minun edessäni." (Ps. 39:2, 3) Varsinkin maissa, joissa tosi kristillisyyttä vastustetaan kiihkeästi, on tarpeellista erottaa milloin on 'aika olla vaiti' ja milloin on "aika puhua". - Saarn. 3:7.

18 Huomauttaessaan Jehovan palvelijoiden kyvystä vastata kysymyksiin eräs englantilainen sanomalehti sanoi seuraavaa: "Kaiken sen takana, mitä todistaja tekee, on raamatullinen syy. Yksi heidän perusopeistaan onkin Raamatun tunnustaminen kokonaan, kirjaimellisesti ja yksinomaan todeksi. Ja tässä näyttää piilevän heidän toinen voimansa; he voivat esittää vastauksen kaikkiin kysymyksiin." Jumalan sana ja luottamuksemme siihen tekevät mahdolliseksi sen, että kykenemme vastaamaan ihmisiä hämmentäviin kysymyksiin. Kaikki ansio ja kunnia kuuluvat Hänelle. Pyrkimällä parantamaan vastauksiamme tuotamme kuitenkin enemmän kunniaa Jehovalle, lisäämme omaa iloamme ja johdatamme toisia tielle, jolla vallitsee rauha Jumalan kanssa.

KERTAUS: l, 2. Miksi meidän kaikkien tulisi pyrkiä antamaan hyviä vastauksia? 3, 4. Miten kokouksessa voitaisiin esittää yhteen ainoaan kysymykseen monia erilaisia vastauksia? 5. Miksi on hyvä vastata lyhyesti ja omin sanoin? 6. Miten voimme parantaa valmiuttamme vastata esitettyyn kysymykseen? 7. Miksi meidän kaikkien tulisi tuntea vastuuta kokouksissa vastaamisesta? 8−12. Esitä joitakin ehdotuksia siitä, miten vastaväitteitä käsitellään kenttäpalveluksessa. 13, 14. Miten oppilaan kysymyksiä voitaisiin käsitellä raamatun−tutkisteluissa? 15−18. Millainen asenne meidän tulisi omaksua, kun meidät kutsutaan viranomaisten eteen vastaamaan kysymyksiin?

19. tutkielma - Kenttäpalveluksen parantaminen koulun avulla

1 Yksi teokraattisen palveluskoulun päätavoitteista on auttaa meitä tulemaan tehokkaammiksi kenttäpalveluksessa. Pidä se mielessäsi valmistaessasi tehtäviäsi. Älä ole kiinnostunut tiedon hankkimisesta pelkästään tiedon itsensä vuoksi, vaan myös siitä, miten voit panna tuon tiedon käyttöön saarnatessasi ja opettaessasi kenttäpalveluksessa.

2 Jotkut panevat puhemääräyksensä heti hyvään käyttöön siten, että he harjoittelevat niitä ystävien, naapureiden, opettajien, epäuskoisten perheenjäsenten ja

muiden kanssa, jotka ovat halukkaita kuuntelemaan. Tällä tavalla saadaan paljon aikaan. Oppilas voi tarkkailla toisten suhtautumista ja tehdä muutoksia puheensa parantamiseksi. Tämä voi myös herättää toisessa henkilössä kiinnostusta Raamattuun, kun hän näkee esitettyjen tietojen arvon. Se voi olla keino kutsua hänet palveluskouluun. Monet ihmiset on tutustutettu valtakunnansaliin tällä tavalla. Eräs todistaja Japanissa harjoitteli osaansa palveluskoulun ohjelmassa erään kirkon jäsenen kanssa, jonka luokse hän meni varta vasten käymään. Hänen teemansa oli: "Jumalan kansaa neuvotaan lähtemään 'Babylonista'." Nainen osoitti kiinnostusta ja suostui raamatuntut−kisteluun.

3 **Ajattele asiaa kenttäpalveluksen kannalta.** Palveluskoulussa saat runsaasti erinomaista tietoa, ja paljon tästä tiedosta voidaan käyttää suoranaisesti kenttäpalveluksessa. Käsittelemme koulun ohjelmassa sellaisia asioita kuin Raamattuun uskomisen syitä, vastauksia opillisiin kysymyksiin, Raamatun ennustusten täyttymistä, selityksiä tiettyihin raamatunkohtiin ja miten Raamatun periaatteita voidaan soveltaa jokapäiväisessä elämässä. Koeta löytää tilaisuuksia käyttää tätä tietoa kenttäpalveluksessa. Sinun ei tarvitse odottaa, että joku tekisi siitä kysymyksen. Ota itse aihe esille, jos se näyttää sopivalta. Tämä painaa tiedot omaan mieleesi ja tekee sinusta monipuolisemman evankeliuminpalveluksessa.

4 Raamatun suoranainen käyttö muodostaa huomattavan osan työstämme. Joillakin julistajilla on kuitenkin vaikeuksia sopivien raamatunpaikkojen löytämisessä nopeasti. Onko sinulla? Jos on, koulu voi auttaa sinua edistymään vakaasti. Miten? Seuraa jokaista palveluskoulun puhetta käyttäen Raamattuasi. Kun puhuja lukee raamatunkohdan, katso se aina omasta Raamatustasi. Kun katsot kohdat uudelleen ja uudelleen, opit tuntemaan ne hyvin ja tietämään, mistä ne löytyvät. Me tarvitsemme harjoitusta, ja tätä harjoitusta voit saada, et ainoastaan kenttäpalveluksessa, vaan joka viikko ollessasi koulussa. Voit hyötyä myös kaikkien puhujien suorittamasta tutkimisesta. He valitsevat ytimekkäimmät raamatunpaikat, jotka soveltuvat heille määrättyihin aiheisiin. Kun seuraat puhujien esitystä, mikset alleviivaisi avainsanoja niissä raamatunkohdissa, joita uskot haluavasi käyttää omassa palveluksessasi? Ehkä haluat merkitä ne aiheittain myös Raamattusi sisäkanteen. Tällä tavalla havaitset helpoksi käyttää koulussa oppimiasi asioita kenttäpalveluksessa.

5 Lavastusten huolellinen valinta puhetta valmistaessasi auttaa sinua saamaan hyötyä koulusta myös kenttäpalveluksessasi. Käytä todellisia, palveluksessa kohdattuja tilanteita, jos mahdollista. Joskus saatat havaita, että puheesi soveltuu esitettäväksi talosta−taloon−käyntinä tai vapaamuotoisen todistuksen antamisena. Toisella kertaa se saattaa olla käytännöllisempi keskusteluna uusintakäynnillä. Tai ehkä se voi olla keskustelu, joka rakentuu Raamatun kotitutkistelussa esiin tulleen kohdan ympärille. Pyri aina tekemään tilanteesta realistinen. Voit joskus lisätä puheesi realistisuutta suunnittelemalla esityksesi siten, että puhuteltava suhtautuu torjuvasti siihen mitä sanot. Voit sitten osoittaa, miten tuollainen tilanne käsitellään. Puheiden, jotka on sovellettu erilaisiin tilanteisiin kenttäpalveluksessa ei tarvitse aina johtaa välittömään menestykseen; on myös tärkeätä osoittaa, miten kiinnostuksen puutteeseen voidaan suhtautua.

6 Kun sinut määrätään puhuteltavan osaan, voit samoin hyötyä kenttäpalvelusta ajatellen. Käytä tätä tilaisuutena koettaa ymmärtää, miten puhuteltavat ajattelevat ja miksi he esittävät sellaisia vastaväitteitä kuin esittävät. Realistinen eläytymisesi sellaisen puhuteltavan osaan ja sen tarkkaileminen, miten harjoituspuheen pitäjä käsittelee tilanteen, auttaa sinua valmentautumaan tehokkaaseen evankeliumin−palvelukseen.

7 Kun puhe perustuu *Teokraattisen palveluskoulun ohjekirjaan,* erittele ohjeita siltä kannalta, miten voisit parantaa omaa evankeliuminpalvelustasi, joko talosta−taloon−työtä tai jotakin muuta piirrettä. Mikset tekisi siitä tärkeätä asiaa, jossa haluat edistyä evankeliuminpalveluksessasi sillä viikolla? Kun puhe koskee esimerkiksi teeman tarpeellisuutta, kysy itseltäsi, onko sinun esityksessäsi kenttäpalveluksessa tosiaan teema. Korostatko sitä niin selvästi, että se todella jää ovenavaajien mieleen esityksesi jälkeen? Ellei näin tapahdu, työskentele asian hyväksi sen viikon aikana. Koulussa esitetään myös aineistoa, joka koskee raamatunkohtien lukemista ja soveltamista. Kun kuuntelet tätä puhetta, erittele omaa raamatunkohtien käyttöäsi. Luetko ne puhuteltavalle selittämättä niitä? Miten yhdistät jakeet teemaasi? Miten sovellat ne puhuteltavaan? Sellainen erittely voi auttaa sinua parantamaan raamatunkohtien lukemistasi ja soveltamistasi. Koskeeko puhe kuvausten käyttöä? Miten voit parantaa kuvausten käyttöäsi? Tai ehkä puhe koskee opettamista Raamatun kotitutkistelussa. Tutki omia menetelmiäsi nähdäksesi, miten voit soveltaa tuota aineistoa opettamiseen omassa Raamatun kotitutkistelussasi, ja tee se sillä viikolla. Tällä tavalla käytät sitä, mitä opit teokraattisessa palvelus−koulussa, parantaaksesi kenttäpalvelustasi.

8 **Erittele oma esityksesi.** Kuulet koulussa säännöllisesti neuvoja ja teet havaintoja koulun hyödyistä. Koulunvalvo−ja ei ehkä ole kanssasi ovella kenttäpalveluksessa, mutta mikset ottaisi tavaksesi neuvoa itseäsi? Lakattuasi puhumasta ovenavaajalle ja kävellessäsi kohti seuraavaa kotia kysy itseltäsi: Mitä olisin voinut tehdä ollakseni tehokkaampi? Jos olisi mahdollista tehdä tuo käynti uudelleen tietäen ovenavaajasta niin paljon kuin nyt tiedän, mitä tekisin eri tavalla? Tällainen erittely saattaa auttaa sinua heti samana päivänä, koska samanlainen tilanne voi tulla eteesi jossakin toisessa kodissa. Jos pidät tapana eritellä esityksesi kenttätyön aikana, edistyt jatkuvasti. Työskennellessäsi toisen julistajan kanssa voit tietysti pyytää ehdotuksia myös toveriltasi.

9 Erittäin hyvä menetelmä esitystesi tehokkuuden parantamisessa on harjoitella niitä toisten kanssa ja eritellä ne sitten yhdessä. Voit tehdä tämän oman perheesi jäsenten tai muiden seurakuntaan kuuluvien kanssa. Pyydä heitä toimimaan puhuteltavina ja esittämään yleisiä vastaväitteitä. Käsittele sitten esitetyt vastaväitteet, jos tiedät, miten voit tehdä sen. Ellet tiedä, keskeytä ja pyydä läsnä olevilta ehdotuksia. Jatka sitten käyttäen joitakin ehdotetuista ajatuksista. Kun lopetat, eritelkää yhdessä esityksesi tehokkuutta. Sellaiset harjoittelu tilaisuudet kodissa voivat auttaa esityksesi parantamisessa, ja ne tarjoavat sinulle myös tilaisuuden korjata virheet, ennen kuin menet kentälle. Ne voivat auttaa sinua soveltamaan koulussa opitut periaatteet kenttäpalvelukseesi. Muista, että apostoli Paavali sanoi kypsien henkilöiden olevan niitä, "joiden havaintokyky on käytössä vaimentunut erottamaan sekä oikean että väärän". (Hepr. 5:14, *Um*) Yksi tapa teroittaa havaintokykyä on sen käyttäminen harjoittelutilaisuuksissa.

10 Teokraattinen palveluskoulu on yksi monista Jehovan runsaskätisistä varauksista meidän valmentamiseksemme. Kun opettelemme ja sovellamme sen opetuksia ahkerasti, voimme sanoa yhdessä profeetan kanssa: "Herra Jehova itse on antanut minulle opetettujen kielen, jotta minä tietäisin, kuinka on vastattava uupuneelle sanalla. Hän herättää aamuaamulta, hän herättää minun korvani kuulemaan opetettujen tavalla." - Jes. 50:4, *Um.*

KERTAUS: 1. Kun valmistamme harjoituspuheitamme, mikä koulun tavoite meidän tulisi pitää mielessämme? 2. Millä tavalla harjoitus−puheita voitaisiin harjoitella siten, että samalla annettaisiin todistusta? 3. Mikä kannustaa meitä käyttämään koulussa kuulemiamme asioita kenttäpalveluksessa? 4. Miten koulu voi auttaa meitä edistymään Raamatun käytössä? 5, 6. Millä tavalla realististen

lavastusten käyttö puheissamme auttaa meitä? 7. Jotta edistyisimme säännöllisesti, mitä piirrettä evankeliuminpalveluksessamme saattaisimme pyrkiä parantamaan kunkin viikon aikana? 8. Miten voisimme antaa hyödyllisiä neuvoja itsellemme ollessamme kenttäpalveluksessa? 9, 10. Mitä saatettaisiin tehdä harjoittelutilaisuuksissa kotona, jotta ne auttaisivat meitä soveltamaan koulussa oppimiamme asioita kentällä?

20. tutkielma - Neuvonta rakentaa

1 Tosi Jumalan palvojat ovat aina empimättä katsoneet häneen saadakseen ohjausta kaikilla teillään. Yksi Raamatun psalmistoista kirjoitti luottavaisesti: "Sinä talutat minua neuvosi mukaan." (Ps. 73:24) Ja Jeremia käytti seuraavia sanoja hartaassa rukouksessaan: "Ei mikään ole sinulle mahdotonta; ... sinä suuri, voimallinen Jumala, jonka nimi on Herra Sebaot, suuri neuvossa ja väkevä teossa." - Jer. 32:17−19.

2 Jehovan neuvot tulevat nykyään hänen kristityille palvojilleen hänen kirjoitetun Sanansa kautta ja hänen tosi palve−lijoittensa muodostaman järjestön kautta. Niinpä teokraatti−seen palveluskouluun ilmoittautuvat toteavatkin pian, että Raamatun oivalliset periaatteet ohjaavat heidän saamiaan neuvoja ja sitä henkeä, jossa ne annetaan.

3 **Edistyvä neuvonta.** Neuvontalomake on varattu avuksi sekä oppilaille että koulunvalvojalle. Siinä luetellaan 36 kohtaa, jotka auttavat oppilaita kehittämään kykyään esittää totuutta tehokkaasti. Tämän kirjan tutkielmista 21−37 löytyy kustakin kohdasta hyödyllisiä tietoja suppeassa muodossa; neuvontalomakkeessa kyseinen tutkielma ilmaistaan numerolla. Nämä tutkielmat on erityisesti varattu käytettäväksi yhdessä neuvontalomakkeen kanssa. Useimmissa tapauksissa kaksi tai kolme läheisesti toisiinsa liittyvää kohtaa on yhdistetty yhteen ainoaan tutkielmaan siinä mielessä, että ne olisi hyvä ottaa esille samalla kertaa.

4 Kouluun vasta ilmoittautuneiden olisi hyvä valmistautua hyvin ja pitää samalla mielessään ne piirteet, jotka luetellaan neuvontalomakkeessa. Kun oppilas pitää ensimmäisen puheensa teokraattisessa palveluskoulussa, koulunvalvoja (tai joku toinen neuvoja, mikäli kouluun ilmoittautuneiden määrä on suuri) esittää vain kiitosta piirteistä, jotka oppilas hallitsee hyvin. Sen jälkeen neuvoja keskittyy edistyvästi siihen neuvottavaan kohtaan, joka oppilaan esityksen parantamiseksi kaipaa eniten huomiota, ja hän pyytää oppilasta työskentelemään seuraavassa puheessaan nimenomaan sen ominaisuuden hyväksi. Neuvoja ilmoittaa kullekin oppilaalle, milloin tämä on valmis siirtymään muihin neuvontalomakkeen kohtiin.

5 Jotkut harjoituspuheitten pitäjät saattavat mennä eteenpäin suhteellisen nopeasti, kun taas toisille voi olla tarpeellista työskennellä ainoastaan yhden kohdan hyväksi kerrallaan, sen sijaan että he yrittäisivät käsitellä kaikki kohdat koko tutkielmassa. Itse asiassa saattaa olla hyvä neuvoa joitakin oppilaita pitämään useita puheita työskennellessään jonkin vaikean kohdan hyväksi, niin että he tosiaan hallitsevat kyseisen puheen ominaisuuden ennen kuin siirtyvät toiseen.

6 Jokaisen harjoituspuheen jälkeen tulisi antaa ystävällisiä neuvoja, joiden tarkoituksena on auttaa oppilasta parantamaan puhumiskykyään jatkuvasti. Mahdolliset neuvot puhujalle, joka pitää ohjepuheen tai esittää kohokohtia raama−tunlukuosuudesta, annetaan kuitenkin yksityisesti koulun jälkeen. Tätä puhujaa tulisi neuvoa varsinkin silloin, kun hän ylittää sallitun ajan. Ohjepuheen esittäjän tulisi pyrkiä pitämään mallipuhe joka suhteessa, eivätkä yksityiset neuvot ehkä olekaan tarpeellisia.

7 Neuvottavat kohdat ovat tavallisesti niitä, joiden hyväksi oppilasta on aikaisemmin neuvottu työskentelemään. Jos jokin muu puheen piirre on erikoisen hyvä, neuvoja saattaa tietysti mainita sen antaessaan tunnustusta, mutta hän ei tee

merkintää tuohon kohtaan neuvontalomakkeessa. Seuraavia merkintöjä käytetään: "P" (Paranna tätä), kun puheen jonkin ominaisuuden parantamiseksi olisi vielä hyvä työskennellä; "E" (Edistynyt), kun oppilas on jo työskennellyt sen kohdan hyväksi ainakin kerran aikaisemmin ja osoittaa edistyneensä, mutta kun hänelle olisi hyödyksi työskennellä sen hyväksi vielä toisen kerran; "H" (Hyvä), kun tarkkailtava ominaisuus ilmeni kyllin hyvänä, niin että on paikallaan siirtyä toisia puheen ominaisuuksia koskevaan tutkielmaan oppilaan valmistautuessa seuraavaan tehtäväänsä koulussa. Kun oppilaalla on lukutehtävä, neuvoja esittää neuvoja sellaisista puheen ominaisuuksista, jotka parhaiten soveltuvat tällaiseen tehtävään.

8 Koulunvalvojan tulisi käyttää melkoisesti arvostelukykyä, jotta hänen antamansa neuvot saisivat mahdollisimman paljon hyvää aikaan. Jos puhuja on aivan uusi, rohkaisua tarvitaan enemmän kuin mitään muuta. Jotkut jo kauemmin koulussa olleet puhujat saattavat ahkeroida puheittensa valmistamisessa, kiinnittää huomiota niihin puheen ominaisuuksiin, joiden hyväksi heidän on määrä työskennellä, mutta heidän kykynsä saattavat olla rajoitetut. Jos tarkasteltavaa ominaisuutta ilmenee puheessa edes rajoitetussa määrin, koulunvalvoja voi tällaisessa tapauksessa merkitä "H":n neuvontalomakkeeseen ja antaa oppilaan siirtyä toiseen huomiota kaipaavaan ominaisuuteen.

9 Toisaalta jollakin puhujalla saattaa olla enemmän kokemusta tai luonnollisia kykyjä, mutta ehkä muiden tehtävien aiheuttaman paineen vuoksi hän ei ole tullut varanneeksi aikaa hänelle määrättyjen puheen ominaisuuksien tutkimiseen eikä sen takia ole ehkä onnistunut niin hyvin kuin olisi voinut. Jos koulunvalvoja tällaisessa tapauksessa merkitsee "H":n neuvontalomakkeeseen ja kehottaa puhujaa siirtymään johonkin muuhun piirteeseen, se on todellisuudessa esteenä oppilaan edistymiselle. Jos puhe oli sen tyyppinen, että tarkasteltava ominaisuus olisi voinut siinä ilmetä, neuvoja merkitsee "P":n (Paranna tätä) ja tarjoutuu ystävällisesti opastamaan oppilasta henkilökohtaisesti auttaakseen häntä edistymään. Tällä tavalla oppilaita kannustetaan tekemään jokaisesta puheestaan, ei vain suoritettua tehtävää, vaan merkkipylväs puhujana edistymisensä tiellä.

10 Pidä mielessäsi, että tämä puhekoulutus on edistyvää. Älä odota tulevasi täysinoppineeksi yhtäkkiä. Se tapahtuu vähitellen, mutta sitä voidaan nopeuttaa ahkeralla ponnistelulla. Jos harkitset tässä puhekoulutusohjelmassa esitettyjä ehdotuksia ja uppoudut perusteellisesti tehtäviesi valmistamiseen, edistymisesi tulee pian ilmeiseksi kaikille huomioitsijoille. - 1. Tim. 4:15.

11 **Neuvoja.** Koulunvalvojan tulisi tutkia huolella kunkin viikon tutkisteluaineisto, niin että hän pystyy päättelemään, käsitelläänkö sille viikolle määrätty aineisto hyvin, ja omaa edellytykset oikaista mahdolliset epätäsmällisyydet. Hänen ei pitäisi kuitenkaan koskaan tulla sellaiseksi, ettei hän voi nauttia puheista, koska hän suhtautuu liian arvostelevasti aineiston esitystapaan. Hänenkin pitäisi hyötyä erinomaisista totuuksista, joita esitetään.

12 Hän aloittaa tavallisesti neuvonnan antamalla oppilaalle tunnustusta tämän ponnistelusta. Sitten hän jatkaa esittämällä huomautuksia niistä neuvontalomakkeen kohdista, joiden hyväksi oppilas työskentelee, jos jokin kohta kaipaa edelleen huomiota, puhujan heikkoutta ei tulisi niinkään paljon korostaa vaan sitä, miten tuota piirrettä voitaisiin parantaa. Näin neuvonta rakentaa puhujaa ja kuulijoita.

13 Ei riitä, että vain sanotaan puhujalle, että hän onnistui hyvin tai että hänen tulee työskennellä uudelleen puheen määrätyn ominaisuuden hyväksi. Jokainen läsnäolija hyötyy, jos neuvoja selittää, *miksi* se oli hyvä tai *miksi* sitä, tulee parantaa ja *miten* sitä voidaan parantaa. Lisäksi hänen on hyvä korostaa sitä, mistä syistä kyseinen puheen ominaisuus on niin tarpeellinen kenttäpalveluksessa tai seurakunnan

kokouksissa. Tämä lisää koko seurakunnan arvostusta tuota piirrettä kohtaan ja kannustaa oppilasta kiinnittämään siihen jatkuvaa huomiota.

[14] Neuvojan tehtävänä ei ole kerrata oppilaan puhetta. Hänen tulisi esittää neuvonsa lyhyesti ja ytimekkäästi valvoen, että ne rajoittuvat kahteen minuuttiin kunkin puheen osalta. Tällä tavalla neuvot ja ehdotukset eivät peity liian moniin sanoihin. On myös sopivaa mainita oppilaalle tämän kirjan sivut, joilta hän voi löytää lisätietoja käsitellystä asiasta.

PUHEEN NEUVONTA

Puhuja _____
(Koko nimi)

Merkit: P - Paranna tätä
E - Edistynyt
H - Hyvä

	Päiväys													
	Puhe nro													
Opettava aineisto (21)*														
Selvä, ymmärrettävä (21)														
Johdanto herätti kiinnostusta (22)														
Johdanto sopiva teemaan (22)														
Johdanto sopivan pituinen (22)														
Äänen voimakkuus (23)														
Taukojen käyttö (23)														
Kuulijoita kannustettu käytt. Raamattua (24)														
Sopiva johdatus raamatunkohtiin (24)														
Raamatunkohdat luettu korostaen (25)														
Raamatunkohtien sovellutus tehty selväksi (25)														
Toistaminen korostuksen vuoksi (26)														
Eleet (26)														
Aiheen teemaa korostettu (27)														
Pääkohdat pantu erottumaan (27)														
Kosketus kuulijoihin, muistiinpanojen käyttö (28)														
Jäsennyksen käyttö (28)														

Huomautuksia: _____

* Jokainen sulkeissa oleva numero viittaa *Teokraattisen palveluskoulun ohjekirjan* tutkielmaan, jossa käsitellään mainittua puheen ominaisuutta.

S-48-FI 3/85 Printed in Finland

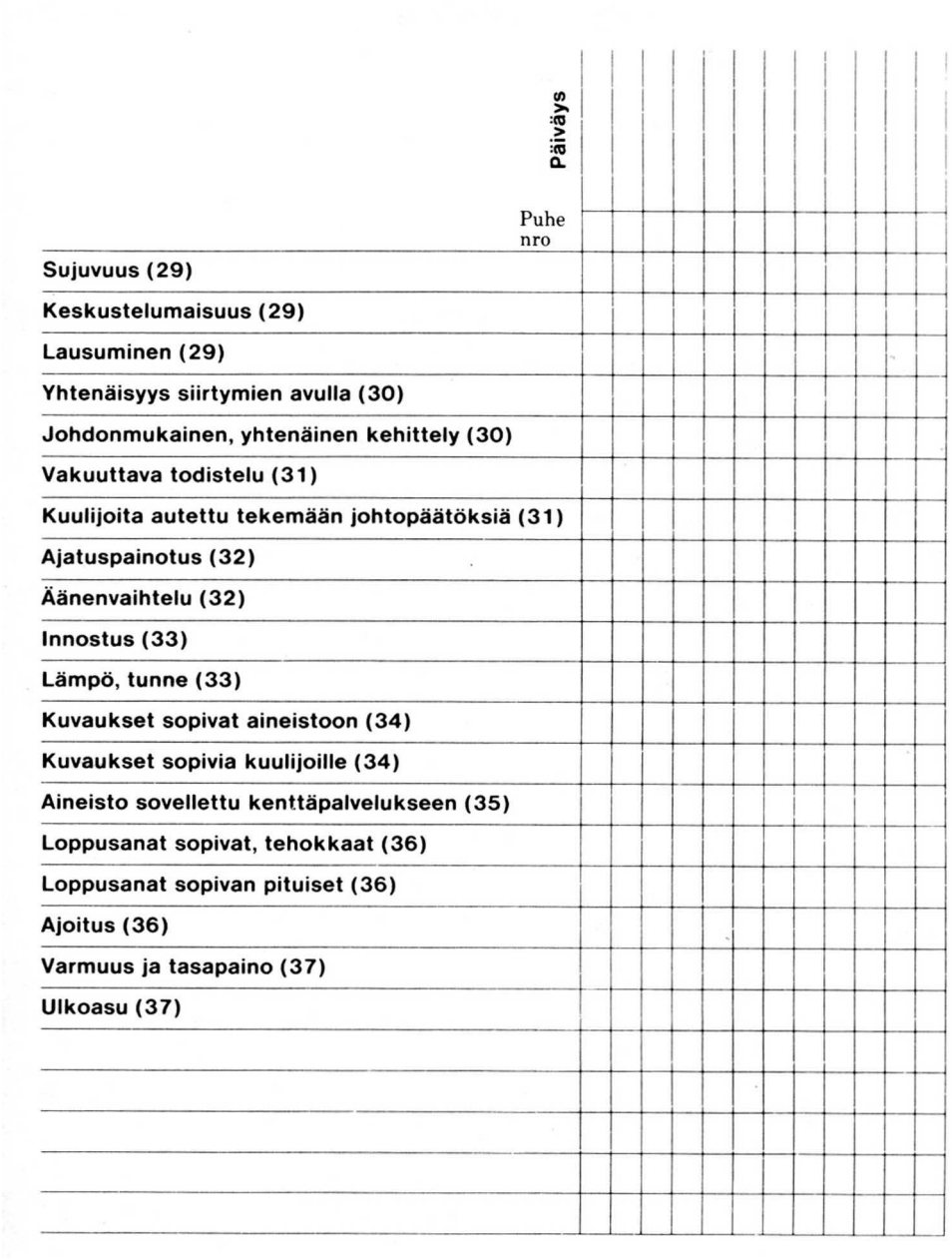

HUOM. Neuvoja antaa kustakin puheesta nimenomaisia neuvoja, jotka eivät välttämättä koske lomakkeessa seuraavana olevaa kohtaa, vaan hän keskittyy sellaisiin ominaisuuksiin, joissa oppilaan on tarpeellista edistyä. Lomakkeen tyhjiä rivejä voidaan käyttää, jos oppilasta on tarpeen neuvoa sellaisista mainitsemattomista piirteistä kuin asiaankuuluvuus, kieliopillisuus, lausuntojen tarkkuus, opetustekniikka, ryhti, sananvalinta, totunnaistavat, äänen laatu jääntäminen. Neuvojan tulisi rengastaa seuraavaksi neuvottavan kohdan ruutu silloin, kun oppilas on työskennellyt riittävästi edellisen neuvottavan kohdan hyväksi. Tätä kohtaa vastaavan tutkielman numero tulisi merkitä seuraavaan Teokraattisen palveluskoulun puhemääräys (S−89) −lomakkeeseen.

YHTEENVETO PUHEEN OMINAISUUKSISTA

Opettava aineisto (21)
Täsmällinen aineisto
Opettava sinun kuulijoillesi
Käytännöllisesti arvokas aineisto
Lausuntojen tarkkuus Selventävä lisäaineisto
Selvä, ymmärrettävä (21)
Yksinkertaisesti sanottu
Oudot ilmaisut selitetty
Ei liikaa aineistoa
Johdanto herätti kiinnostusta(22)
Johdanto sopiva teemaan (22)
Johdanto sopivan pituinen (22)
Äänen voimakkuus (23)
Kyllin voimakas ollakseen mukavasti kuuluva
Olosuhteisiin sopiva voimakkuus
Aineistoon sopiva voimakkuus
Taukojen käyttö (23)
Tauot välimerkkien vuoksi
Tauot ajatuksen muuttumisen vuoksi
Tauot korostuksen vuoksi
Tauot olosuhteiden vaatiessa
Kuulijoita kannustettu käyttämään Raamattua (24) Ehdottamalla
Antamalla aikaa kohdan löytämiseen
Sopiva johdatus raamatunkohtiin (24)
Odotus raamatunkohtiin herätetty
Huomio kohdistettu raamatunkohdan käyttämisen syyhyn
Raamatunkohdat luettu korostaen (25)
Oikeita sanoja painotettu
Tehokasta korostuskeinoa käytetty
Puhuteltavan lukemat raamatunkohdat
Raamatunkohtien sovellutus
tehty selväksi (25)
Sovellettavat sanat eristetty
Johdatuksen ydin tehty selväksi
Toistaminen korostuksen vuoksi (26)
Pääkohtien toistaminen
Ymmärtämättä jääneiden kohtien toistaminen
Eleet (26)
Kuvailevat eleet
Painottavat eleet
Aiheen teemaa korostettu (27)
Sopiva teema
Teeman sanoja tai ajatusta toistettu
Pääkohdat pantu erottumaan (27)
Ei liian monia pääkohtia
Pääajatukset kehitelty erikseen
Alakohdat keskittyvät pääajatuksiin
Kosketus kuulijoihin, muistiinpanojen käyttö (28)
Näköyhteys kuulijoihin
Kosketus kuulijoihin suoran puhuttelun avulla
Jäsennyksen käyttö (28)
Sujuvuus (29)
Keskustelumaisuus (29)
Keskustelumaisia ilmaisuja käytetty
Keskustelumainen esitystyyli
Lausuminen (29)
Yhtenäisyys siirtymien avulla (30)
Siirtymäilmaisujen käyttö
Kuulijoillesi riittävä yhtenäisyys
Johdonmukainen, yhtenäinen kehittely (30)
Aineisto sopivassa järjestyksessä
Vain asiaankuuluvaa aineistoa käytetty
Mitään pääajatuksia ei jätetty pois
Vakuuttava todistelu (31)
Perustus laskettu Luotettavat todisteet esitetty
Tehokas yhteenveto
Kuulijoita autettu tekemään johtopäätöksiä (31)
Yhteinen perusta säilytetty
Eri kohtien riittävä kehittely
Sovellutus tehty selväksi kuulijoille
Ajatuspainotus (32)
Ajatuksen välittäviä sanoja lauseissa painotettu
Puheen pääajatuksia painotettu
Äänenvaihtelu (32)

Vaihtelu voimakkuudessa
Vaihtelu nopeudessa
Vaihtelu korkeudessa
Ajatukseen tai tunteeseen sopiva äänenvaihtelu
Innostus (33)
Innostusta osoitettu eloisalla esityksellä
Innostus sopiva aineistoon
Lämpö, tunne (33)
Lämpö näkyy kasvonilmeistä
Lämpö ja tunne ilmenee äänensävystä
Lämpö ja tunne aineistoon sopiva
Kuvaukset sopivat aineistoon (34)
Yksinkertaisia
Sovellutus tehty selväksi
Tärkeitä kohtia korostettu
Kuvaukset sopivia kuulijoille (34)
Otetut tutuista tilanteista
Ilmaisevat hyvää makua
Aineisto sovellettu kenttäpalvelukseen (35)
Ilmaisut tehty ymmärrettäviksi yleisölle
Sopivia kohtia valittu
Aineiston käytännöllistä arvoa korostettu
Loppusanat sopivat, tehokkaat (36)
Loppusanat suoranaisessa yhteydessä puheen teemaan Loppusanat osoittavat kuulijoille, mitä on tehtävä
Loppusanat sopivan pituiset (36)
Ajoitus (36)
Varmuus ja tasapaino (37)
Tasapaino ilmenee käytöksestä
Tasapaino ilmenee äänen hallinnasta
Ulkoasu (37)
Sopiva vaatetus ja siisteys
Sopiva asento
Siistit varusteet
Ei sopimattomia kasvonilmeitä

---

15 Vähäiset virheet lausumisessa tai kieliopissa eivät ole suuria asioita neuvojan tarkattaviksi. Neuvojan tulisi olla pikemminkin kiinnostunut puhujan esityksen yleisvaikutelmasta. Onko aineisto arvokasta ja opettavaa? Onko se hyvin järjestettyä ja onko sitä helppo seurata? Onko esitys vilpitön, vakava, vakuuttava? Osoittavatko hänen kasvonilmeen−sä ja eleensä, että hän uskoo siihen mitä sanoo ja että hän on kiinnostuneempi suurenmoisten totuuksien välittämisestä kuulijoilleen kuin tekemästään vaikutuksesta? Jos nämä tärkeät asiat toteutetaan hyvin, kuulijat tuskin huomaa vatkaan muutamia väärinlausumia tai kieliopillisia virheitä.

16 Neuvot palveluskoulussa tulisi antaa aina ystävällisellä, avuliaalla tavalla. Niissä tulisi ilmetä syvä halu auttaa oppilasta. Ota huomioon neuvojen saajan persoonallisuus. Onko hän arka? Onko hän saanut vain vähän koulutusta? Onko syytä tehdä myönnytyksiä hänen heikkouksiensa suhteen? Neuvonnan tulisi saada oppilas tuntemaan, että häntä on autettu eikä arvosteltu. Varmistu siitä, että hän ymmärtää neuvot ja näkee niiden järkevyyden.

17 **Neuvonnasta hyötyminen.** Kun sinulle määrätään puhe teokraattisessa palveluskoulussa, pidä mielessäsi, että puheesi tarkoituksena ei ole ainoastaan opettavan aineiston käsitteleminen seurakunnan hyödyksi, vaan myös sinun puhumiskykysi parantaminen. Onnistuaksesi tässä on tärkeätä käyttää jonkin verran aikaa niiden puheen ominaisuuksien erittelemiseen, joiden hyväksi sinua on pyydetty työskentelemään. Lue huolellisesti tämän kirjan tutkielma, jossa käsitellään työskentelyn alaista kohtaa, niin että tiedät, miten sen tulisi vaikuttaa valmistautumiseesi ja miten tuon puheen ominaisuuden tulisi ilmetä esityksessäsi. Sinun avuksesi on kunkin puheen ominaisuuden pääpiirteet painettu lihavalla tekstillä tässä kirjassa. Ne tulisi ottaa huomioon tärkeimpinä seikkoina.

[18] Pidettyäsi puheen kuuntele tarkkaavaisesti suullista neuvontaa. Ota se arvostaen vastaan. Työskentele sitten niiden kohtien hyväksi, jotka kaipaavat huomiota. Jos haluat nopeuttaa edistymistäsi, älä odota kunnes saat seuraavan puheen. Tutki tässä kirjassa oleva aineisto, joka käsittelee kohtia, joiden hyväksi sinun tulee työskennellä. Pyri soveltamaan ehdotuksia jokapäiväiseen keskusteluusi. Ja kun tulee aika pitää seuraava harjoituspuheesi, saatat hallita ne jo hyvinkin.

[19] Jokaisen oppilaan tulisi pyrkiä edistymään jatkuvasti jokaisen puheen yhteydessä, jonka hän pitää koulun ohjelmassa. Tämä tosin merkitsee jatkuvaa ponnistelua, mutta se tuo varmasti Jehovan siunauksen. Niille, jotka haluavat saada suurimman hyödyn teokraattisen palveluskoulun valmennuksesta, Sanani. 19:20:n sanoilla on erityistä merkitystä: "Kuule neuvoa, ota kuritus varteen, että olisit vasta viisaampi."

KERTAUS: l, 2. Miksi me etsimme neuvoja ja millä tavalla saamme niitä? 3−5. Selitä, miten puheenneuvontalomake ja tutkielmien 21−37 aineisto on tarkoitettu käytettäviksi yhdessä. 6, 7. Mistä kohdista koulunvalvoja antaa neuvoja? 8−10. Kun koulunvalvoja tekee neuvontalomakkeeseen merkintöjä, mitä hänellä tulisi olla mielessään auttaakseen oppilasta edistymään? 11−16. Mitä suuntaviivoja neuvoja pyrkii noudattamaan ollakseen rakentava neuvonnassaan? 17−19. Mitä oppilaan tulisi tehdä ennen puheen valmistamista ja sen esittämisen jälkeen edistyäkseen mahdollisimman paljon jokaisen puheen yhteydessä?

21. tutkielma - Opettava aineisto, selvästi esitettynä

[1] Kuuntelemisen arvoiset puheet syntyvät ahkeran valmistamisen tuloksena, ja tämä vaatii aikaa ja ponnistelua. Mutta kuinka antoisaa se onkaan! Sinä lisäät täsmällisen tiedon varastoasi ja sinulla on jotain todella hyödyllistä annettavaa kuulijoillesi. Sen sijaan, että puhuisit ylimalkaisuuksia, sinulla on tarjottavana valaisevia yksityiskohtia ja tiedät, että sanottavasi pitää paikkansa. Tämä rakentaa kuulijoissa arvostusta Jumalan sanaa kohtaan ja tuottaa siten kunniaa Jehovalle. Opettavan aineiston tarkastelumme sisältää erityisesti sen, *mitä* sanot puheessasi. Tarkastelkaamme lyhyesti eri näkökohtia, jotka liittyvät asiaan. Se on ensimmäinen kohta puheenneuvontalomakkeessa.

[2] **Täsmällinen aineisto.** Ylimalkaisuuksia sisältävästä puheesta puuttuu paino ja arvovalta. Se on epämääräinen. Se jättää kuulijat epävarmoiksi. Jos halutaan, että ajatukset muistetaan, niiden täytyy olla täsmällisiä. Tämä osoittaa, että aihetta on tutkittu ja se tunnetaan.

[3] Tämä ominaisuus voidaan saada puheeseen kysymällä valmistauduttaessa: miksi? milloin? missä? jne. Tavallisesti ei riitä, jos sanotaan vain jotain tapahtuneen. Ilmoita paikannimet, aikamäärät ja ehkä syytkin. Joidenkin totuuksien esittäminen ei riitä. Osoita, *miksi* ne ovat tosia; näytä, miksi niiden tunteminen on hyödyllistä. Jos annat ohjeita, selitä *miten* jokin tulee tehdä. Se, miten paljon tämänkaltaista kehittelyä tarvitaan, riippuu siitä, kuinka paljon kuulijat jo tietävät. Ota siis kuulijat huomioon varmistuaksesi siitä, mitä yksityiskohtia tarvitaan.

[4] **Opettava sinun kuulijoillesi.** Se, mikä saattaisi olla opettavaa joillekin kuulijoille, ei ehkä lisäisi ensinkään toisen ryhmän tietomäärää, tai se saattaisi jopa jättää heidät täysin pimeyteen. Aineiston täytyy siis ilmeisesti sopia jollekin nimenomaiselle kuulijakunnalle. Esimerkiksi puheessa siitä, miten työtämme suoritetaan, aineistoa käsiteltäisiin aivan eri tavalla palveluskokouksessa kuin puhuttaessa sellaiselle henkilölle, joka ajattelee Jehovalle antautumista, tai puhuttaessa jollekin maailmalliselle ryhmälle.

[5] Nämä tekijät täytyy ottaa huomioon myös teokraattisen palveluskoulun eri puhemääräysten yhteydessä. Missä tahansa meille määrätyssä puheessa esitettävää

aineistoa tulee harkita puheen kuulijoiden, lavastuksen ja tarkoituksen kannalta. Nämä tekijät ratkaistaan puheen laadun ja sen lavastuksen perusteella, jonka puhuja on suunnitellut. Ohje−puhe on luonnollisesti seurakunnalle pidettävä puhe. Muut puheet saattavat vaihdella, ja lavastus ilmaisee kuulijakunnan ja tarkoituksen. Kaikissa tapauksissa voi sekä oppilas että neuvoja kysyä itseltään: Onko aineisto sovellettu juuri siihen nimenomaiseen kuulijakuntaan, joka tässä esityksessä on kysymyksessä? Saavatko kuulijat siitä tietoa ja opetusta?

6 Kysy valmistautuessasi itseltäsi: Mitä haluan aikaansaada tällä puheella? Miten paljon tämä henkilö tai ryhmä jo tietää siitä, mitä haluan sanoa? Mitä perustietoja minun täytyy esittää, ennen kuin nämä kohdat voidaan tehdä selviksi? Miten sanoisin sen eri tavalla aivan erilaiselle ryhmälle? Vertailut selventävät usein näkemystämme. Kokeile valmistautuessasi erilaisia esitystapoja eri ryhmille saadaksesi tuntuman siihen, miten kuulijakuntien erilaisuus vaikuttaa esitykseen, ja tehdäksesi aineiston opettavaksi sille nimenomaiselle kuulijakunnalle, jolle aiot puhua.

7 **Käytännöllisesti arvokas aineisto.** On paljon opittavaa, mutta se kaikki ei ole käytännöllistä. Meille opettava aineisto tarkoittaa niitä asioita, jotka meidän on tiedettävä elääksemme kristittyinä, ollaksemme evankeliuminpalveli−joita. Me haluamme tietää, miten näitä hankkimiamme tietoja tulee käyttää.

8 Oppilas valmistautuessaan ja koulunvalvoja neuvoessaan voisivat harkita tätä kohtaa kysymällä: Mitkä ohjaavat periaatteet kuuluvat puheeseen? Voitaisiinko tätä aineistoa käyttää tehtäessä ratkaisuja? Voidaanko esitettyä opetusta sovelluttaa kenttäpalvelukseen? Kirkastaako se Jumalan sanaa ja viittaako se hänen tarkoituksiinsa? Harvat puheet voivat antaa kaiken tämän opetuksen, mutta ollakseen käytännöllistä esitetyn aineiston tulee olla jollain tavalla käyttökelpoista kuulijoille.

9 **Lausuntojen tarkkuus.** Jehovan todistajat muodostavat totuuden järjestön. Meidän tulee haluta puhua totuutta ja olla aina ehdottoman tarkkoja jokaisessa yksityiskohdassa kaikkina aikoina. Näin ei tule olla ainoastaan oppiin nähden, vaan myös lainauksissamme, siinä, mitä sanomme toisista tai miten esitämme heidät, ja myös niissä asioissa, jotka sisältävät tieteellisiä tosiasioita tai uutistapahtumia.

10 Kuulijoille esitettyjä vääriä lausuntoja voidaan toistaa ja virhettä paisuttaa. Kuulijain huomaamat epätarkkuudet herättävät kysymyksiä puhujan asiantuntemuksesta muissakin kohdissa, kenties tekevät kyseenalaiseksi itse sanomankin totuudellisuuden. Vastakiinnostunut henkilö, joka kuulee tällaisia lausuntoja ja joka on kuullut toisessa tilaisuudessa esitettävän erilaisen näkökannan, saattaa tehdä sellaisen johtopäätöksen, että Jehovan todistajain keskuudessa vallitsee erimielisyyttä, ja saattaa lakata käymästä kokouksissa ilmaisematta edes syytä siihen.

11 Neuvojan ei pitäisi arvostella oppilaan jokaista lausuntoa, varsinkaan sellaisen, joka on uusi totuudessa eikä sen vuoksi täysin lujittunut Jumalan sanan syvemmissä asioissa. Hän pikemminkin auttaa tahdikkaasti oppilaan ajattelun muokkaamisessa ja osoittaa hänelle, miten hän voi parantaa tarkkuuttaan valmistautumalla huolellisesti etukäteen.

12 **Selventävä lisäaineisto.** Mietiskelyn tai aineiston lisätutkimusten tuloksena saatujen ajatusten esittäminen voi olla suureksi avuksi puheelle, ja siten voidaan toisinaan välttää jollekin kuulijakunnalle jo tutun aineiston kertaamista, mikä olisi vähemmän opettavaa. Se lisää tuoreutta esitykseen, elvyttää kuulijain kiinnostusta ja voi tehdä hyvinkin tutun aiheen todella ilahduttavaksi. Se antaa myös luottamusta puhujalle. Hän suhtautuu puheeseensa innostuneesti tietoisena siitä, että hänellä on esitettä vanaan jotain tavallisuudesta poikkeavaa.

13 Vältettävä vaara on yksityinen spekulointi. Tulee käyttää Seuran julkaisuja ja turvautua niihin. Käytä Seuran valmistamia *Hakemistoja.* Varmistaudu siitä, että se mitä sanot, selvittää asioita eikä vääristele niitä.

14 Valmistaessasi aineistoa on myös tärkeätä kiinnittää tarkkaa huomiota siihen, *miten* aiot sanoa sen, mitä sinulla on sanottavana. Tätä tarkoitetaan puheenneuvontalomak−keen kohdassa "Selvä, ymmärrettävä". Ellet kiinnitä riittävästi huomiota tähän, se voi estää sinua tavoittamasta kuulijoitasi, tai se saattaa estää heitä muistamasta, mitä he kuulevat. Tästä asiasta on kolme pääasiallista näkökohtaa tarkasteltavana.

15 **Yksinkertaisesti sanottu.** Tämä ei merkitse sitä, että lauseet pitäisi suunnitella etukäteen. Mutta esitettävät ajatukset tulee eritellä ja tietyt tarkalleen määrätyt tekijät ottaa huomioon. Tämä aikaansaa tavallisesti kiinteän ja ajatuksenilmaisultaan yksinkertaisen puheen, joka esitetään selvällä kielellä. Aihe, joka on monimutkainen puhujan mielessä, on monimutkainen esitykseltäänkin.

16 Valmistautumista viime hetkessä täytyy välttää. Jokaista puheen kohtaa tulee ajatella perusteellisesti loppuun asti, kunnes se on yksinkertainen ja selvä puhujalle. Näiden kohtien kertaaminen esitykseen valmistauduttaessa teroittaa ne niin hänen mieleensä, että ne tulevat esiin helposti, kun niitä tarvitaan, ja ovat yhtä kristallinkirkkaat kuulijoille kuin puhujallekin.

17 **Oudot ilmaisut selitetty.** Raamatun ja Vartiotorni−seuran julkaisujen tutkimisemme on antanut meille sanavaraston, joka on aivan outo niille, jotka eivät tunne työtämme. Jos meidän olisi selitettävä Raamatun totuuksia joillekin kuulijakunnille käyttäen tämänkaltaisia sanoja, niin joko suuri osa sanottavastamme menisi hukkaan tai puheemme olisi tyystin käsittämätöntä.

18 Ota huomioon kuulijasi. Millainen heidän ymmärrys−tasonsa on? Miten paljon he tuntevat työtämme? Miten monet näistä ilmaisuista he ymmärtävät yhtä helposti kuin puhujakin? Sellaiset sanat kuin "teokratia", "jäännös", "muut lampaat", jopa "Harmagedon" ja "Valtakuntakin" voivat herättää kuulijan mielessä joko eri ajatuksen tai eivät mitään ajatusta. Sellaisetkin sanat kuin "sielu", "helvetti" ja "kuolemattomuus" on selitettävä, jollei kuulija tunne työtämme. Mutta jos puhe pidetään seurakunnalle, ei tällaisia sanoja tarvitse selittää. Tulee ottaa siis tilanne huomioon.

19 **Ei liikaa aineistoa.** Puhe saattaa sisältää niin paljon tietoa, että aineiston paljous tulvehtii kuulijoille ja sen ymmärtäminen vaikeutuu tai estyy kokonaan. Puheen tarkoituksen toteuttamiseksi ei pitäisi esittää enempää aineistoa, kuin mikä voidaan selvästi kehitellä määräaikana. Ei tulisi tuoda julki enempää kuin kuulijat voivat kohtuullisesti omia. Lisäksi tulee vieraalle tai vastakiinnostuneelle esitettävän aineiston olla huomattavasti yksinkertaisempaa kuin seurakunnalle samasta asiasta esitettävän aineiston. Neuvojan tulee tässäkin ottaa huomioon kuulijat, joille puhuja puhuu.

20 Miten oppilas tietää, kuinka paljon aineistoa hän ottaa puheeseen? Vertailu on eduksi valmistettaessa. Erittele, mitä esitettävää sinulla on. Kuinka monet näistä kohdista ovat jo tuttuja kuulijoille ainakin osaksi? Kuinka monet ovat täysin uusia? Mitä laajempi jo hankitun tiedon perusta on, sitä enemmän sille voidaan rakentaa määräajassa. Mutta jos käsiteltävästä aiheesta ei tiedetä juuri mitään, on huolellisesti harkittava, kuinka paljon aikoo sanoa ja kuinka kauan joutuu näitä kohtia selittämään, niin että kuulijat käsittäisivät ne täysin.

KERTAUS: 1−3. Miksi tarvitaan täsmällistä aineistoa, jotta puhe olisi opettava? 4−6. Mitä seikkoja sinun tulee pitää mielessäsi, jotta puheesi olisi opettava nimenomaiselle kuulijakunnallesi? 7, 8. Miten voimme tehdä puheistamme käytännöllisiä? 9−11. Miksi lausuntojen tarkkuus on niin tärkeätä? 12, 13. Mitä arvoa on selventävällä lisäaineistolla? 14−16. Mitä on tehtävä puhetta valmistettaessa, jotta asiat voitaisiin sanoa yksinkertaisesti? 17, 18. Miksi tuntemattomat sanat täytyy selittää? 19, 20. Miten voimme välttää ottamasta mukaan liikaa aineistoa?

22. tutkielma - Tehokas johdanto

[1] **Kiinnostuksen herättäminen.** Puheen johdannon tulisi herättää kiinnostusta aiheeseen. Sen pitäisi vangita kuulijoiden huomio ja valmistaa heitä suhtautumaan suotuisasti siihen mitä seuraa. Tämän aikaansaamiseksi on tarpeellista osoittaa aiheesi arvo kuulijoille.

[2] Parhaita keinoja kiinnostuksen herättämiseksi puhetta kohtaan on saada kuulijasi mukaan asiaan. Anna heidän ymmärtää, että tämä tieto on tärkeä heille, että se koskee heidän elämäänsä. Näin tehdessäsi sinun täytyy aloittaa kuulijakuntasi tasolta. Se merkitsee sitä, että sen mitä sanot, tulee kuulua kuulijoitten yleiseen tietopiiriin. Se voi olla kuvaus tai ongelma tai sarja kysymyksiä. Mutta sen tulee aina olla sellaista, mikä on tuttua kuulijoillesi, niin että he voivat ymmärtää sen ja sovelluttaa sen itseensä.

[3] Joissakin tapauksissa saattaa olla tarpeellista voittaa ennakkoluulot johdannossasi. Jos käsiteltävä aihe on kovin kiistanalainen, tämä saattaa olla erityisesti paikallaan. Johdantosi on tärkeä tapauksissa, jolloin sinun on säilytettävä kuulijoittesi kiinnostus, kunnes asiasi vahvistavat todistukset voidaan tehokkaasti käsitellä. Evankeliuminpalvelustyössä talosta taloon on usein mahdollista voittaa yleinen vastaväite mainitsemalla se ensin tahdikkaasti ja edeten sen jälkeen aineistoon, josta haluat keskustella.

[4] Sillä, *mitä* sinä sanot, on aina ensisijainen merkitys. Mutta herättääksesi kiinnostusta johdannollasi on sillä, *miten* sanot sen, luultavasti suurempi merkitys tässä kuin missään muussa osassa puhettasi. Tästä syystä johdantosi vaatii huolellista valmistamista etukäteen, ei ainoastaan sen suhteen, mitä aiot sanoa, vaan myös sen tavan suhteen, millä aiot sen esittää.

[5] Tavallisesti lyhyet, yksinkertaiset lauseet täyttävät parhaiten tarkoituksesi johdannossa. Koska sananvalinta on kovin tärkeä tavoitteesi saavuttamiseksi johdannolle varatussa lyhyessä ajassa, niin saatat havaita hyödylliseksi valmistaa pari kolme ensimmäistä virkettä hyvin huolellisesti. Kirjoita ne kokonaisuudessaan muistiinpanoihisi, niin että voit lukea ne tai opetella ne ulkoa, jotta alkusanoillasi olisi koko se vaikutusvoima, jonka ne ansaitsevat ja tarvitsevat. Se antaa sinulle sitä paitsi enemmän varmuutta alussa ja tilaisuuden tulla riittävän levolliseksi jatkaaksesi ekstemporoiden.

[6] Vielä muutama sana johdantosi esittämisestä, vaikka neuvojasi ei puutukaan näihin kohtiin tämän puheen ominaisuuden yhteydessä. Jos tunnet hermostuneisuutta, niin hidasta esitystäsi ja puhu matalalla äänellä. Puhu luottavaisesti, mutta varo antamasta itsevarmaa vaikutelmaa. Sellainen vaikutelma voisi vieroittaa kuulijasi jo alussa.

[7] Vaikka puheen johdanto onkin esitettävä ensimmäiseksi, niin se valmistetaan tavallisesti tehokkaimmin sen jälkeen, kun muu osa puheesta on hyvin järjestetty. Näin voit tietää, mitä olisi parasta sanoa johdattaaksesi ajatukset sopivasti aineistoon, jonka olet valmistanut.

[8] **Teemaan sopiva.** Jos johdantosi on teemaan sopiva, vain silloin se johtaa aiheeseen tehokkaasti. On valvottava huolellisesti, että johdannossa käytetään ainoastaan sellaista, mikä on eduksi puheesi tarkoitukselle. Sen tulee luonnollisesti olla sopusoinnussa Valtakunnan sanoman arvokkuuden kanssa ja laadittu niin, ettei se loukkaa mahdollisia vieraita kuulijakunnassa.

[9] Johdantosi ei pidä ainoastaan johtaa puheesi aiheeseen, vaan sen täytyy myös esittää selvästi se erityinen puoli aineistosta, jota aiot käsitellä. Tämä merkitsee aiheesi rajoittamista tietyksi teemaksi ja sitten tämän teeman ilmaisemista jollakin tavalla johdannossasi siinä määrin kuin on käytännöllistä. Ellet mainitse teemaa

täsmällisesti, niin voisit joissakin tapauksissa käyttää avainsanoja tai teeman sanoja johdannossa. Tällöin eivät kuulijasi odota sinun käsittelevän aiheen joitain muita puolia, joita puheesi nimi saattaisi tuoda mieleen.

10 Kaikkien puheitten tulee olla yhtenäisiä kokonaisuuksia; ei pidä aloittaa yhdestä asiasta ja lopettaa toiseen. Lisäksi johdannon sopivuus teemaan täytyy tasapainottaa sen kanssa, että johdannosta tehdään kiinnostusta herättävä. Toisin sanoen, teemaa ei saa uhrata pelkästään hyvän kertomuksen esittämiseksi alussa. Puheen tarkoituksen tulee hallita aineistosi valintaa. Ja sen täytyy olla puheen aiheenkäsittelyyn sopiva ja yhtäpitävä sen kanssa.

11 **Sopivan pituinen.** Miten pitkä johdannon tulee olla? Ei ole mitään nimenomaista vastausta, joka sopisi kaikkiin tilanteisiin. Johdannon pituus riippuu tuolle aiheelle varatusta ajasta, puheen tarkoituksesta, kuulijoista ja monista samankaltaisista huomioon otettavista seikoista.

12 Todellakin, puhetta kuunneltaessa pitäisi tavallisesti olla vaikeata sen yhtenäisyyden vuoksi panna merkille selvästi määriteltävää jakoa johdannon ja aiheenkäsittelyn välillä. Tämä on neuvojasi pulma, kun hän käsittelee tätä ominaisuutta puheenneuvontalomakkeessasi. Jokainen oppilas käyttää joitakin johdantohuomautuksia puheessaan, mutta neuvojaa kiinnostaa tämä: onko johdanto niin hajanainen, niin yksityiskohtainen, niin pitkä, että kuulijasi tulevat levottomiksi, ennen kuin pääset esitettäviin päätodisteluihin?

13 Johdannon tulee edetä täsmällisenä, järjestyksellisenä ja nopeana ajatusketjuna kohti aihetta uhraamatta kiinnostusta herättäviä ominaisuuksia. Sen täytyy olla kokonainen ja aukoton. Tämä vaatii huolellista ajattelua, sillä jos aloituksesi on niin kaukana aiheesta, että se vaatii pitkähköä ja yksityiskohtaista selitystä, niin olisi parasta tarkastaa johdantosi uudelleen ja kenties löytää uusi lähtökohta.

14 Jos on vaikea havaita selvää jakoa johdannon ja puheen aiheenkäsittelyn välillä, niin johdantosi on todennäköisesti sopivan pituinen. Se osoittaa, että olet opastanut kuulijasi niin hyvin aineistoon, että he kuuntelevat todistelujasi olematta todellisuudessa tietoisia siitä. Jos he toisaalta alkavat ihmetellä, milloin pääset asiaan, niin voit olla varma siitä, että johdantosi on liian pitkä. Tämä on usein heikkoutena ovilla pidetyissä esityksissä, joissa johdantojesi pituutta on monesti vaihdeltava eri ovilla.

15 Kun pidät ainoan ohjelmassa olevan puheen tai harjoitus−puheen, johdantosi saattaisi olla pitempi kuin muissa tapauksissa. Mutta jos puheesi kuuluu puhesarjaan tai jos se on osa palveluskokouksesta, niin johdantosi voi olla lyhyt ja ytimekäs, koska se on osa yhtenäisestä kokonaisuudesta, jolle on jo esitetty johdanto. Paljon aikaa kulutetaan tarpeettomasti esittämällä pitkiä, mutkikkaita johdantoja. Varsinainen ai−heenkäsittely tuo esiin ne ajatukset, jotka sinulla on esitettävänä.

16 Lyhyesti sanoen johdantosi on vain aikaansaatava yhteys, herätettävä kiinnostus ja johdatettava aiheeseen, jota aiot käsitellä. Tee tämä mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti ja ryhdy sitten käsittelemään varsinaista aihettasi.

KERTAUS: 1−3. Mitä keinoja käyttäen voit herättää puheen johdannossa kiinnostusta aiheeseen? 4−6. Mitkä muut tekijät auttavat meitä herättämään kiinnostusta johdannoillamme? 7.Milloin sinun tulisi valmistaa johdantosi? 8−10. Miten voimme tehdä johdannoistamme teemaan sopivia? 11−14. Miten voimme päätellä, onko johdanto sopivan pituinen? 15, 16. Kuinka pitkä johdannon tulisi olla, kun puhe kuuluu puhesarjaan?

23. tutkielma - Äänen voimakkuus ja taukojen käyttö

1 Elleivät toiset voi helposti kuulla sinua, sanomasi arvo menetetään. Jos äänesi toisaalta on liian voimakas, se voi ärsyttää kuulijoita ja siten viedä huomion pois valmistamistasi hyvistä ajatuksista. Tarve huolehtia riittävästä äänen voimakkuudesta käy ilmi monissa valtakunnansaleissa, missä takana olevat eivät usein voi kuulla edessä olevien selityksiä kokouksissa. Toisinaan lavalla puhuvalta saattaa puuttua riittävä äänen voimakkuus, eikä hän siksi saa kuulijoitaan innostumaan. Kenttäpalveluksessa tapaamme myös huonokuuloisia ihmisiä, ja käymiemme kotien joko sisä− tai ulkopuolella on ääniä, joiden kanssa on kilpailtava. Kaikki tämä osoittaa, että meidän tulee harkita huolellisesti oikeaa äänenvoimakkuutta.

2 **Kyllin voimakas ollakseen mukavasti kuuluva.** Kun harkitaan, miten voimakasta ääntä on käytettävä, on ensiksi paras tutkia asiaa kysymyksin: Oliko äänen voima riittävä? Toisin sanoen, kuuluiko äänesi takariville ilman, että edessä−olijat kärsivät sen voimakkuudesta? Tämän harkitseminen voi riittää aloittelevan oppilaan ollessa kysymyksessä, mutta edistyneempien tulisi pyrkiä hallitsemaan myös seuraavat kohdat asiasta. Koulunvalvojan tulee päättää, missä määrin kutakin oppilasta neuvotaan tämän ominaisuuden suhteen.

3 **Olosuhteisiin sopiva voimakkuus.** Puhujan täytyy olla tietoinen vaihtelevista olosuhteista, joissa hän puhuu. Se laajentaa hänen havaintokykyään, tekee hänet joustavammaksi ja auttaa häntä tavoittamaan kuulijakuntansa ja pitämään yllä sen kiinnostusta.

4 Olosuhteet vaihtelevat salien ja kuulijakunnan koon mukaan. Tilanteen hallitsemiseksi sinun täytyy valvoa äänesi voimakkuutta. Valtakunnansalissa puhuminen vaatii voimakkaampaa ääntä kuin jonkun vastakiinnostuneen henkilön olohuoneessa puhuminen. Edelleen, pieni ryhmä salin etuosassa, kuten kenttäpalveluskokouksessa, tarvitsee hiljaisempaa ääntä kuin täynnä oleva sali, kuten palveluskokouksessa.

5 Mutta nämäkään olosuhteet eivät ole muuttumattomia. Salin sisä− ja ulkopuolella syntyy äkillisiä ääniä. Ohi menevä auto, läheltä kulkeva juna, voimakkaat eläinten äänet, lasten itku, myöhästynyt saapuja, kaikki nämä vaativat sinua mukauttamaan äänesi voimakkuutta. Jos niitä ei oteta huomioon ja jollei äänen voimakkuutta sovelleta niiden mukaan, jotain jää kuulematta, ehkä jokin tärkeä kohta.

6 Monissa seurakunnissa on äänilaitteet. Mutta jollei niiden käytössä olla huolellisia ja jos äänen voimakkuus vaihtelee suuresti voimakkaasta hiljaiseen, saattaa olla tarpeellista neuvoa oppilasta siitä, ettei hän ottanut näitä olosuhteita huomioon. (Ks. 13. tutkielmaa mikrofonien käytöstä.)

7 Puhuja saattaa toisinaan havaita vaikeaksi hallita äänensä voimakkuutta yksinkertaisesti äänensä laadun takia. Jos tämä on sinun pulmasi ja äänesi ei kanna, niin koulunvalvoja ottaa sen huomioon neuvoessaan. Hän voi ehdottaa joitakin harjoituksia tai valmennusohjelmaa, joka auttaa sinua kehittämään ja vahvistamaan ääntäsi. Mutta äänen laatu itsessään on kuitenkin seikka, josta neuvotaan erikseen, eikä sitä tähdennetä äänesi voimakkuutta tarkasteltaessa.

8 Kaikkia olemassa olevia olosuhteita ei voida käsitellä yhdessä puheessa. Neuvoja tulee antaa juuri pidetystä puheesta eikä jokaisesta mahdollisuudesta, joka saattaisi esiintyä. Mutta jos näyttää tarpeelliselta, niin koulunvalvoja voi varoittaa oppilasta mahdollisista pulmista, jotka saattaisivat tulla hänen eteensä eri olosuhteissa, vaikka oppilasta kiite−täänkin kyseisestä puheesta ja hänen neuvontalomakkee−seensa merkitään "H".

9 Miten oppilas voi päätellä, onko hänen äänensä voimakkuus riittävä? Kuulijoiden suhtautuminen on yksi parhaista mittareista. Kokenut puhuja tarkkailee

salin takana olevia johdantonsa aikana ja pystyy päättelemään heidän ilmeistään ja yleisestä suhtautumisestaan, voivatko he kuulla vaivattomasti, ja hän vaihtelee äänensä voimakkuutta sen mukaisesti. Kun hän on saanut tuntuman salista, hänellä ei ole enää vaikeutta.

[10] Toinen keino on huomioida saman ohjelman toisia puhujia. Kuullaanko heitä helposti? Miten voimakasta ääntä he käyttävät? Sovita omasi sen mukaan.

[11] **Aineistoon sopiva voimakkuus.** Tätä tarkasteltavanamme olevaa äänen voimakkuuden alakohtaa ei tule sekoittaa äänenvaihteluun. Nyt olemme kiinnostuneita vain äänen voimakkuuden sovelluttamisesta siihen erityiseen aineistoon, jota käsitellään. Jos esimerkiksi luetaan tuomioita Raamatusta, niin voimakkuutta säädellään ilmeisesti eri lailla, kuin jos oppilas lukisi neuvoja veljien välisestä rakkaudesta. Vertaa myös Jes. 36:ll:tä jakeisiin 12 ja 13 ja huomaa erot, joiden on täytynyt ilmetä näissä esityksissä, kun ne on puhuttu. Äänen voimakkuus täytyy sovittaa aineiston mukaan, mutta sitä ei pidä koskaan liioitella.

[12] Ratkaistaksesi, kuinka paljon voimaa käytät, erittele

aineistosi ja tarkoituksesi huolellisesti. Jos haluat muuttaa kuulijoittesi ajatustapaa, älä karkota heitä liian voimakkaalla äänellä. Mutta jos tahdot kannustaa heitä innostuneeseen toimintaan, niin kenties äänen voimakkuus voisi olla suurempi. Jos aineisto vaatii voimaa, älä laimenna sitä puhumalla liian hiljaa.

[13] Puhetta esittäessäsi oikein sijoitetut tauot ovat melkein yhtä tärkeitä kuin riittävä äänen voimakkuus. Ilman niitä lausuntojesi merkitys tulee helposti epäselväksi ja pääkohdat, jotka kuulijoittesi pitäisi muistaa, eivät tee pysyvää vaikutusta. Tauot antavat sinulle luottamusta ja tasapainoa, sallivat sinun säädellä paremmin hengitystäsi ja suovat tilaisuuden pitää itsesi levollisena puheen vaikeissa kohdissa. Tauot osoittavat kuulijoille, että tilanne on hallinnassasi, ettet ole liiaksi hermostunut, että otat huomioon kuulijasi ja että sinulla on jotakin, jonka haluat heidän kuulevan ja muistavan.

[14] Aloittelevan puhujan ei pitäisi viivytellä opetellessaan käyttämään taukoja tehokkaasti. Sinun täytyy ensin vakuuttua siitä, että sanottavasi on tärkeätä ja että haluat sen muistettavan. Lastaan oikaiseva äiti sanoo toisinaan jotakin ennen huomautuksiaan saadakseen lapsen kiinnittämään huomiota. Hän ei lisää sanaakaan, ennen kuin on saanut osakseen lapsen täyden huomion. Sitten hän sanoo, mitä hänellä on mielessään. Hän haluaa varmistautua siitä, ettei lapsi jätä huomioon ottamatta sitä, mitä hän aikoo sanoa, ja että lapsi muistaa sen.

[15] Jotkut ihmiset eivät pidä koskaan taukoja edes jokapäiväisessä puheessaankaan. Jos sinulla on sama pulma, halunnet kehittää tätä ominaisuutta parantaaksesi tehokkuuttasi kenttäpalveluksessa. Puhumisemme on siellä keskustelua. Taukojen pitäminen siten, että puhuteltavasi ei keskeytä, vaan kuuntelee ja odottaa, vaatii oikealaatuista tauotusta. Mutta taito ja pätevyys keskustelun tauottamisessa on aivan yhtä tärkeätä ja antoisaa kuin kyky käyttää taukoja lavallakin.

[16] Eräs vakava ongelma esityksen oikeassa tauottamisessa on liian suuri aineistomäärä. Vältä sitä. Jätä aikaa tauoille; ne ovat välttämättömiä.

[17] **Tauot välimerkkien vuoksi.** Taukojen pitäminen välimerkkien vuoksi tapahtuu pelkästään ajatuksen selkeyden tähden, samankaltaisten ajatusten erottamiseksi, sanontojen ja sivulauseiden ilmaisemiseksi, sekä virkkeitten ja kappaleitten loppumisen osoittamiseksi. Usein tällaiset muutokset voidaan ilmaista äänenvaihtelulla, mutta tauotkin ovat tehokkaita suullisia välimerkkejä puhuttaessa. Ja koska pilkuilla ja puolipisteillä on eri merkitys lausejaossa, taukojenkin tulee vaihdella niiden käytön mukaan.

[18] Väärin sijoitetut tauot voivat muuttaa tyystin virkkeen ajatuksen. Esimerkkinä tästä ovat Luuk. 23:43:ssa *(Um)* mainitut Jeesuksen sanat: "Totisesti minä sanon sinulle tänään: sinä tulet olemaan minun kanssani paratiisissa." Jos kaksoispiste tai tauko pantaisiin sanojen "sinulle" ja "tänään" väliin, olisi seurauksena aivan toinen ajatus, kuten tämän raamatunpaikan yleinen väärin selittäminen todistaa. Oikea taukojen pito on sen tähden välttämätöntä tarkoitetun ajatuksen esille saamiseksi.

[19] Opi sijoittamaan välimerkit suullisesti ekstemporoidussa puheessa ottamalla huomioon kaikki kirjoitetut välimerkit lukiessasi. Pilkku on ainoa kirjoitettu välimerkki, joka voidaan joskus jättää huomioon ottamatta luettaessa. Tauon pitäminen tai pitämättä jättäminen pilkun kohdalla on usein valinnanvarainen asia. Mutta puolipisteet, pisteet, lainausmerkit ja kappalejaot täytyy kaikki ottaa huomioon.

[20] Saatat havaita hyödylliseksi käsikirjoitusta tai jotain Raamatun katkelmaa lukiessasi tehdä siihen merkintöjä. Vedä ohut pystysuora viiva sanajaksojen väliin kohtaan, jossa on pidettävä lyhyt tauko (tai ehkä vain viivähdettävä); kaksi viivaa tai "X" pitempää taukoa varten.

[21] Jos taas toisaalta huomaat harjoitellessasi lukemista, että jotkut virkkeet ovat sinulle vaikeita ja että pysähdyt toistamiseen väärissä paikoissa, niin voisit tehdä kynällä merkkejä sitoen yhteen kaikki puhejakson muodostavat sanat. Älä sitten lukiessasi pidä taukoja äläkä viivyttele, ennen kuin tulet viimeiseen yhteen ryhmitellyistä sanoista. Monet kokeneet puhujat tekevät näin.

[22] **Tauot ajatuksen muuttumisen vuoksi.** Siirryttäessä toisesta pääkohdasta toiseen tauko tarjoaa kuulijoille tilaisuuden harkintaan. Se ehkäisee sitä paitsi väärinymmärryksen. Se antaa mielelle mahdollisuuden mukautua, havaita muutos ajatussuunnassa ja seurata esitettävän uuden ajatuksen kehittelyä. Puhujalle on aivan yhtä tärkeätä pitää tauko ajatusten vaihtuessa kuin autonajajalle hidastaa vauhtia ennen kääntymistä.

[23] Ekstemporoidun puheen jäsennyksessä täytyy aineisto järjestää siten, että pääkohtien välillä jää mahdollisuus taukojen pitämiseen. Tämän ei tarvitse häiritä puheen jatkuvuutta eikä yhtenäisyyttä, sillä ajatukset täytyy muodostaa niin hyvin, että voit huipentaa jonkin erityisen kohdan, pysähtyä ja siirtyä sitten uuteen ajatukseen. Tällaiset huipentumat ja muutokset voit merkitä jäsennykseesikin, jos tarvitset merkintöjä muistisi tueksi.

[24] Ajatuksen muutoksen vuoksi pidetyt tauot ovat tavallisesti pitempiä kuin välimerkkien vuoksi pidetyt, mutta pitkiä taukoja ei tule venyttää puheessa liikaa, tai esityksestä tulee pitkäveteinen. Ne vaikuttavat sitä paitsi helposti teennäisiltä.

[25] **Tauot korostuksen vuoksi.** Tauko korostuksen vuoksi on tavallisesti dramaattinen tauko. Se aikaansaa odotusta tai antaa kuulijoille tilaisuuden harkintaan.

[26] Pysähtyminen tärkeän kohdan edellä aikaansaa odotusta. Sen jälkeen pidetty tauko sallii ajatuksen painua mieleen koko tärkeydessään. Nämä kaksi tauon käyttötapaa eivät ole sama asia, joten sinun täytyy päättää, kumpi on sopivampi jossain tietyssä tapauksessa vai tuleeko käyttää molempia.

[27] Tauot korostuksen vuoksi tulee rajoittaa erittäin tärkeisiin lausuntoihin, sillä muuten ne menettävät arvonsa.

[28] **Tauot olosuhteiden vaatiessa.** Häiriöt vaativat usein puhujaa pitämään hetken tauon. Jollei häiriö ole kovin vakava ja jos voit korottaa ääntäsi ja jatkaa, niin se on tavallisesti parasta. Mutta jos häiriö on niin suuri, että se haittaa koko puhetta, silloin on parasta pitää tauko. Kuulijasi arvostavat huomaavaisuuttasi, eivätkä he monissa tapauksissa kuuntele kuitenkaan, koska tilapäinen häiriö on vetänyt heidän huomionsa puoleensa. Käytä siis taukoja tehokkaasti varmistuak−sesi siitä, että kuulijasi saavat täyden hyödyn niistä hyvistä asioista, jotka haluat kertoa heille.

———————

KERTAUS: l, 2. Miksi meidän tulee puhua kyllin voimakkaalla äänellä? 3−10. Mitkä tekijät auttavat meitä päättelemään, kuinka voimakasta ääntä meidän tulisi käyttää? 11, 12. Miksi on tärkeätä käyttää aineistoon sopivaa äänen voimakkuutta? 13−16. Osoita taukojen käytön arvo. 17−21. Selitä, miksi on tärkeätä pitää taukoja välimerkkien vuoksi. 22−24. Miksi on tarpeellista pitää tauko ajatuksen muuttumisen vuoksi? 25−28. Osoita, kuinka taukojen käyttö auttaa meitä korostamaan ydinkohtaa ja selviytymään häiriöistä.

24. tutkielma - huomion ohjaaminen Raamattuun

1 Evankeliuminpalveluksessa haluamme ohjata jokaisen huomion Jumalan sanaan Raamattuun. Se sisältää saarnaamamme sanoman, ja me haluamme ihmisten havaitsevan, että sanomamme ei ole lähtöisin meistä vaan Jumalasta. Jumalaa rakastavat ihmiset luottavat Raamattuun. Kun sitä luetaan heille, he kuuntelevat ja painavat sen neuvot sydämeensä. Mutta kun he ottavat esille oman Raamattunsa ja lukevat sitä itse, niin vaikutelma syvenee huomattavasti. Olosuhteiden salliessa kenttäpalveluksessa onkin viisasta kannustaa ovenavaajaa hakemaan oma Raamattunsa ja katsomaan raamatunkohtia kanssasi. Samoin jos seurakunnan kokouksissa kannustetaan kaikkia käyttämään Raamattuaan, uudemmat huomaavat helpommin, että se on uskonnollisten vakaumus−temme alkulähde, ja kaikki hyötyvät näkö vaikutelman antamasta lisäkorostuksesta.

2 Sen tähden puheesi tarkoituksen toteuttamisessa sinua hyödyttää suuresti, jos kuulijasi, aina kun on käytännöllistä, seuraavat omasta Raamatustaan, kun luet raamatunkohtia. Se, tekevätkö he niin vai eivät, riippuu suuressa määrin siitä, kannustatko heitä siihen sopivasti. Tätä tarkoitetaan puheen−neuvontalomakkeesi kohdalla "Kuulijoita kannustettu käyttämään Raamattua".

3 **Ehdottamalla.** Eräs parhaista tavoista on esittää kuulijakunnalle suora kehotus käyttää Raamattua; tätä menetelmää käytetään usein. Joskus saavutetaan sama tulos vain sanomalla ennen kohtien lukemista, mistä ne löytyvät, kenties näin: "Kun me nyt luemme 2. Timoteuksen 3:1−5, niin ajatelkaapa tässä ympäristössä vallitsevia olosuhteita." Kun sitten etsit kohtaa itse, niin katsahda ympärillesi nähdäksesi, käyttävätkö kuulijat kehotusta hyväkseen. Tavallisesti he myös alkavat etsiä kohtaa.

4 Puhujan asia on päättää, mitä kohtia hän haluaa mahdollisesti korostaa pyytämällä kuulijoita etsimään ne. Tarkkaile kuulijoitasi. Ole valpas näkemään, seuraavatko he sinua. Vaikka sinun pitäisi jostain syystä esittää puheesi käsikirjoituksesta, niin voit usein käsitellä avainkohdat siten, että kuulijat seuraavat niitä Raamatustaan.

5 **Antamalla aikaa kohdan löytämiseen.** Pelkkä raama−tunpaikan mainitseminen ei riitä. Jos luet sen ja siirryt sitten toiseen, ennen kuin kuulijoilla on aikaa löytää se, niin he masentuvat lopulta ja luopuvat yrityksestä. Tarkkaile kuulijoitasi, ja kun suurin osa on löytänyt kohdan, se voidaan lukea.

6 Tavallisesti on viisasta mainita raamatunkohta kyllin aikaisin ennen sen lukemista, jottei hukattaisi kallista aikaa toistuviin pitkiin taukoihin tai tarpeettomiin "täydennyksiin" kuulijain etsiessä kohtaa. Sopiva tauko on tässä kuitenkin paikallaan. Jos toisaalta mainitset raamatunkohdan jo varhain johdatuksessasi siihen, niin sinun täytyy pitää mielessäsi, ettei kaikkea sanomaasi seurata yhtä tarkasti. Siksi tällaisissa tapauksissa pitäisi edistyvälle todistelulle tärkeät asiat esittää ennen raamatunkohdan mainitsemista.

7 Puheessa käytetyt raamatunkohdat ovat tavallisesti puheen polttopisteitä. Todistelut keskittyvät näiden kohtien ympärille. Se, miten paljon ne tukevat puhetta, riippuu siis siitä, kuinka tehokkaasti niitä käytetään. Siksi "Sopiva johdatus raamatunkohtiin", joka mainitaan puheenneuvonta−lomakkeessasi, onkin tärkeä kohta tarkasteltavaksi.

[8] Johdatus raamatunkohtaan, sen lukeminen ja soveltaminen voidaan tehdä monella tavalla. Toisinaan esimerkiksi johdatus raamatunkohtaan ei ainoastaan johda sen lukemiseen, vaan muodostaa myös sen sovellutuksen, niin että itse lukeminen vain korostaa asiaa saattaen sen päätökseen. Joskus taas joitakuita raamatunkohtia käytetään vaikuttavasti, kun ei esitetä mitään johdantosanoja, kuten esimerkiksi aivan puheen alussa.

[9] Oppiaksesi johdattamaan raamatunkohtiin tehokkaasti erittele, mitä kokeneet puhujat tekevät. Koeta havaita eri tavat, joilla raamatunkohtiin johdatetaan. Harkitse niiden tehokkuutta. Kun valmistat omia puheitasi, kiinnitä etukäteen huomiosi siihen, mitä raamatunkohdan tulee aikaansaada, varsinkin jos se on jonkin pääkohdan avainteksti. Suunnittele siihen johdattaminen huolellisesti, niin että se tulee käytetyksi vaikuttavimmalla tavalla. Tässä seuraa muutamia ehdotuksia:

[10] Kysymys. Kysymykset vaativat vastauksen. Ne kiihottavat ajattelua. Anna raamatunkohdan ja sen sovellutuksen esittää vastaus. Kun esimerkiksi käsittelet verensiirtoa, niin haluat ehkä johdattaa Apt. 15:28, 29: ään esitettyäsi kiellon perusteet Heprealaisista kirjoituksista. Voisit johdattaa raamatunkohtaan kysymällä: "Mutta onko tämä sama kielto sitova kristityillekin? Huomatkaa seuraava varhaisseura−kunnan hallintoelimen arvovaltainen säädös, jonka se antoi pyhän hengen vaikutuksesta."

[11] Lausunto tai periaate, joka vahvistetaan raamatunkohdalla, johon johdatetaan. Esimerkiksi puhuessasi rikollisuudesta voisit sanoa: "Vieläpä tovereittemme valintakin on tärkeä tekijä siinä, mikä asenteemme voi olla oikeaan ja väärään nähden." Sitten voisit lukea 1. Kor. 15:33:ssa olevat Paavalin sanat lausuntosi tueksi.

[12] Raamatun lainaaminen auktoriteettina. Varsinkin toisarvoisesta raamatunkohdasta voisit sanoa yksinkertaisesti: "Huomatkaa, mitä Jumalan sana sanoo tästä asiasta." Tässä on riittävä syy kiinnittää odottavaa huomiota tuohon kohtaan, ja se varaa selvän syyn sen käyttämiseen.

[13] Ongelma. Puhuessasi "helvetistä" saattaisit sanoa: "Jos ihmisen on kärsittävä iankaikkisesti tulessa, niin se merkitsisi, että hänen täytyy olla tietoinen kuoleman jälkeen. Mutta huomatkaa, mitä Saarnaajan 9:5, 10 sanoo."

[14] Monta valinnan mahdollisuutta. Jos jokin suora kysymys tai ongelma olisi liian vaikea jollekin kuulijakunnalle, niin esitä useampia mahdollisuuksia ja anna raamatunkohdan ja sen sovellutuksen vastata. Puhuessasi katolilaiselle voisit haluta käyttää Matt. 6:9:ää osoittaaksesi, kenelle rukous tulee oikeastaan esittää. Suora kysymys tai ongelma voisi kääntää puhuteltavasi mielen väärään suuntaan, joten voisit sanoa: "Siitä, ketä meidän tulee rukoilla, on monia ajatuksia. Jotkut sanovat Mariaa, toiset sanovat jotakuta 'pyhimyksistä', mutta eräät sanovat, että meidän on rukoiltava ainoastaan Jumalaa. Jeesus sanoi seuraavalla tavalla."

[15] Historiallinen tausta. Jos käyttäisit lunastusta käsittelevässä puheessa Hepr. 9:12:ta osoittaaksesi, että Jeesus uhraamalla oman verensä "sai aikaan iankaikkisen lunastuksen" meille, saattaisit havaita tarpeelliseksi ennen raamatunkohdan lukemista selittää lyhyesti tabernaakkelin "kaikkein−pyhintä", jonka Paavali mainitsee kuvaavan paikkaa, johon Jeesus meni.

[16] Tekstiyhteys. Toisinaan on ympäröivissä jakeissa selitetty asetelma apuna johdatettaessa raamatunpaikkaan. Kun esimerkiksi käytät Luuk. 20:25: ta osoittaaksesi, mitä tarkoitetaan sanoilla "Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on", voisit havaita hyödylliseksi selittää Jeesuksen käyttäneen rahaa, jossa oli keisarin kuva ja päällekirjoitus, kuten tekstiyhteydessä kerrotaan.

[17] Yhdistelmä. Edellisten menetelmätapojen yhdistelmät ovat tietenkin myös mahdollisia ja usein hyödyllisiä.

18 Johdatuksen raamatunkohtaan pitäisi herättää riittävää odotusta, mikä aikaansaa tarkkaavaisuutta raamatunpaikkaa luettaessa, ja sen tulee kohdistaa huomio syyhyn, miksi käytät tuota kohtaa.

19 **Odotus raamatunkohtiin herätetty.** Miten voit tietää, milloin olet herättänyt odotusta raamatunkohtaan? Etupäässä kuulijoitten suhtautumisesta, mutta myös siitä tavasta, jolla johdatat raamatunkohtaan. Jos kuulijat jäisivät ilmaan siksi, ettet lukisi raamatunkohtaa johdatettuasi siihen, tai jos jätit jonkin kysymyksen vastausta vaille johdatuksessasi, niin voit olla varma, että olet herättänyt kiinnostusta raamatunkohtaan. Johdatuksen täytyy luonnollisesti olla aiheen ja sen raamatunkohdan mukainen, johon johdatetaan, ja joko itsensä raamatunkohdan tai sitä seuraavan sovellutuksen täytyy vastata johdatuksen avoimeksi jättämään kysymykseen.

20 Johdatusta raamatunkohtaan voitaisiin verrata julistusta edeltävään torven ääneen. Airut ei esittäydy soittaakseen koko konserttia. Hänen torvensa herättävät äänet keskittävät päinvastoin kaiken kiinnostuksen ja huomion julistukseen. Kun johdatat valitsemaasi raamatunpaikkaan tällä tavalla, sitä kuunnellaan tarkkaavaisesti nauttien ja hyötyen.

21 **Huomio kohdistettu raamatunkohdan käyttämisen syyhyn.** Vaikka johdatus johonkin raamatunkohtaan saattaa jättää kysymyksen vastaamatta, sen tulisi kuitenkin esittää jokin syy, joka osoittaa, miksi kohta on sopiva ja ansaitsee täyden huomion. Kun esimerkiksi puhut maasta ihmisen pysyvänä kotina, voisit valmistautua käyttämään Ilm. 21:3, 4:ää. Voisit sanoa alkutodistelujesi yhteydessä: "Katsokaamme nyt seuraavasta raamatunkohdasta, Ilmestyskirjan 21:3, 4:stä, missä paikassa Jumalan maja on oleva, kun ei kärsimystä eikä kuolemaa enää ole." Sen lisäksi, että olet herättänyt odotusta jättäessäsi jotain tuon raamatunkohdan paljastettavaksi, olet myös kohdistanut huomion juuri siihen osaan raamatunkohdasta, jonka voit helposti soveltaa todisteluusi luettuasi kohdan. Ohjaamalla näin huomion raamatunkohdan todelliseen sisältöön korostat Jumalan sanan tärkeyttä.

KERTAUS: l, 2. Miksi meidän tulisi ohjata kuulijaimme huomio Raamattuun? 3, 4. Kuinka voimme tehdä sen tehokkaasti? 5, 6. Selitä, miksi on hyödyllistä antaa kuulijoille aikaa löytää raamatunkohdat, jotka aiomme lukea. 7−18. Mitä menetelmiä voidaan käyttää johdatettaessa tehokkaasti raamatunkohtaan? 19, 20. Mistä voimme päätellä olemmeko herättäneet odotusta lainaamaamme raamatunkohtaan? 21. Miksi meidän tulisi kohdistaa huomio raamatunkohdan käyttämisen syyhyn?

25. tutkielma - Raamatunkohtien lukeminen ja soveltaminen

1 Kun puhut toisille Jumalan tarkoituksista yksityisesti tai julkiselta puhujalavalta, esityksesi keskittyy Raamatusta lukemiesi kohtien ympärille. Noiden raamatunkohtien varsinainen lukeminen tulisi siksi tehdä hyvin. Sitä ei pitäisi tehdä elottomalla tavalla. Jotta lukeminen täyttäisi tarkoituksensa, sen pitäisi pikemminkin tehdä esityksesi innostavammaksi. Sen vuoksi puheenneuvontalomakkeen kohta "Raamatunkohdat luettu korostaen" koskee asiaa, joka vaatii erityistä huomiota jokaiselta, joka haluaa olla pätevä evankeliumin−palvelija.

2 Raamatunpaikat tulee lukea tunnetta ilmaisten, mutta ei liiaksi. Tunteen määrän raamatunkohdan lukemisessa tulee riippua itse tuosta kohdasta ja sen paikasta puheessa. Sen tulee saattaa todistelu kohokohtaansa, mutta se ei saa kiinnittää huomiota lukemiseen.

3 Lukemisen tulee lisäksi kohdistaa huomio siihen tekstin osaan, joka tukee todisteluasi. Sen tulee tehdä kohta selväksi, niin että kuulijat tulevat vakuuttuneiksi.

Raamatunkohtien lukeminen asianmukaisesti korostaen herättää siten luottamusta. Se tekee lukemisesta arvovaltaista.

4 Oikeita sanoja painotettu. Raamatunkohdan lukemisen syyn tulee määrätä, mitä on painotettava. Jos jokaista tekstissä olevaa ajatusta korostetaan samassa määrin, ei mikään erotu joukosta, ja todistelusi ydin häviää. Varmistaudu siis siitä, että pääpainon saavat sanat välittävät ajatuksen, jonka takia raamatunpaikkaa käytetään.

5 Jos esimerkiksi käytät Hes. 18:4:ää osoittaaksesi, että synti johtaa kuolemaan eikä ikuiseen kidutukseen, lukisit sen tällä tavalla: "Se sielu, joka syntiä tekee - sen *on kuoltava",* erityisesti painottaen kursiivilla merkittyjä sanoja. Mutta jos ydinkohtasi on se, että ei ainoastaan ruumis kuole, vaan todellisuudessa sielu kuolee, painottaisit lukiessasi seuraavasti: "Se *sielu,* joka syntiä tekee - *sen* on kuoltava." Syyn, miksi luet raamatunkohdan, pitäisi määrätä painotuksen sijainti.

6 Tehokasta korostuskeinoa käytetty. Niitä ajatuksen välittäviä sanoja, joiden haluat erottautuvan, voidaan korostaa monilla tavoilla, ja käyttämiesi keinojen tulee olla raama−tunpaikan ja puheen lavastuksen mukaisia.

7 Puheen ominaisuuden "Raamatunkohdat luettu korostaen" tämän alakohdan ei ole tarkoitettu sisältävän kaikkia mahdollisia suullisen korostuksen keinoja. Joudut tekemisiin näiden yksityiskohtien kanssa suuremmassa määrin, kun opettelet ajatuspainotusta. Mutta nämä muutamat menetel−mätavat on lueteltu tässä avuksesi, jotta oppisit lukemaan raamatunkohdat vaikuttavasti.

8 Äänellinen painotus. Tämä sisältää äänen jokaisen muutoksen - olkoonpa kysymyksessä korkeus, nopeus tai voimakkuus - joka saa ajatuksen välittävät sanat erottumaan virkkeen muista osista.

9 Tauot. Tauko voidaan pitää joko ennen raamatunkohdan avainosaa tai sen jälkeen tai sekä ennen että jälkeen. Tauon pitäminen juuri ennen pääajatuksen lukemista luo odotusta; sen jälkeen pidetty tauko syventää aikaansaatua vaikutelmaa.

10 Toistaminen. Korostus voidaan aikaansaada jossain erityisessä kohdassa siten, että keskeytät ja luet uudelleen jonkin sanan tai sanajakson. Tätä keinoa tulee käyttää arvostelukykyisesti.

11 Eleet. Ruumiin liikkeet samoin kuin kasvonilmeetkin voivat usein auttaa jonkin sanan tai sanajakson merkityksen korostamisessa.

12 Äänensävy. Joskus se sävy, jolla sanat luetaan, voi vaikuttaa niiden merkitykseen ja erottaa ne muista, mutta tässäkin tulee käyttää arvostelukykyä, varsinkin ivaa käytettäessä.

13 **Puhuteltavan lukemat raamatunkohdat.** Kun puhuteltava lukee jonkin raamatunpaikan, hän saattaa painottaa vääriä sanoja tai jättää sen kokonaan tekemättä. Mitä voit silloin tehdä? Yleensä on tällaisessa tapauksessa parasta turvautua siihen, että sinä sovellat kohdan korostaaksesi haluamiasi piirteitä. Kun lukeminen on suoritettu, voit kiinnittää puhuteltavan huomion näihin sanoihin toistamalla ne tai tekemällä kysymyksiä.

14 Tämä voidaan käsitellä toisellakin tavalla, mutta se vaatii varovaisuutta ja tahdikkuutta. Voisit anteeksi pyytäen keskeyttää lukemisen sopivassa kohdassa, ja kiinnittää sitten huomion erityisesti siihen luettavaan sanaan tai sanajaksoon, jota tahdot korostaa. Jos tämä voidaan tehdä saattamatta puhuteltavaa hämilleen tai herättämättä vastustusta, se voi olla tehokasta, mutta sitä tulee käyttää säästeliäästi.

15 Raamatunpaikan lukeminen, vaikkapa korostaenkin, ei tavallisesti riitä täyttämään tarkoitustasi. Joskus saattaa tosin itse raamatunpaikka olla sen ajatuksen sovellutus, jonka haluat esittää todistelussa. Mutta enimmäkseen on tarpeellista kiinnittää huomio jälleen ajatuksen välittäviin sanoihin tekstissä ja sitten osoittaa,

miten ne soveltuvat todisteluun. Tätä puheenneuvontalomake tarkoittaa kohdassa "Raamatunkohtien sovellutus tehty selväksi". Muista, että tavallinen ihminen ei tunne Raamattua eikä voi omaksua ydinkohtaasi vain yhdellä lukemisella. Avainsanojen uudelleen painottaminen ja niiden soveltaminen sallii ajatusten painua mieleen.

16 Jotta voisit soveltaa jonkin raamatunpaikan, sen täytyy sopia todisteluusi ja siihen täytyy yleensä johdattaa asianmukaisesti. Opettamista ajatellen haluat tehdä sovellutuksestasi niin yksinkertaisen kuin mahdollista.

17 Sinun täytyy lisäksi ymmärtää raamatunpaikka selvästi, ja sovellutuksesi täytyy olla oikea. Ajattele harkiten tekstiyhteyttä, käytettyjä periaatteita tai asiaan liittyviä henkilöitä, kun raamatunpaikan käyttösi vaatii sitä. Älä käytä milloinkaan mitään raamatunpaikkaa tavalla, joka ei ole sopusoinnussa kirjoittajan tarkoituksen kanssa. Noudata sovellutuksessa tarkoin Seuran julkaisuja.

18 **Sovellettavat sanat eristetty.** Ennen raamatunpaikan soveltamista tai sen aikana tulee avainsanoja tavallisesti korostaa uudelleen. Tämä sen varmistamiseksi, että raamatunkohdassa kaikki sellainen, joka ei koske todisteluasi, asetettaisiin toisarvoiseen asemaan. Tuossa kohdassa esiintyviä sanoja ei välttämättä tarvitse toistaa sen tekemiseksi, vaikka yleensä niin tehdäänkin. Mutta tietyissä tapauksissa voit jollain muulla tavalla tehokkaasti kohdistaa kuulijoittesi huomion tarkasteltaviin eristettyihin ajatuksiin. Eräs tapa tämän tekemiseksi on se, että käytät vain toisia samaa merkitseviä sanoja toistaessasi ajatuksesi. Toinen tapa on tehdä kysymyksiä. Jos esityksessäsi on puhuteltava, niin voit muotoilla kysymyksesi siten, että saat tuon toisen henkilön esittämään pääajatukset.

19 **Johdatuksen ydin tehty selväksi.** Tämä merkitsee vain sen varmistamista, että tarkoituksesi raamatunkohdan käyttämisessä ymmärretään selvästi. Saattaa olla, ettet ole jostain syystä pitänyt tarpeellisena tai toivottavana esittää muodollista johdatusta raamatunkohtaan. Se ei merkitse sitä, ettei raamatunpaikan ydintä tarvitsisi selvittää. Mutta olet tavallisesti tehnyt ainakin joitain ennakkovalmisteluja todistelullesi ennen raamatunkohdan lukemista. Nyt sinun täytyy huolehtia siitä, että raamatunpaikan käytön oikeutus tulee jollain lailla osoitetuksi.

20 Kuulijasi ja raamatunkohdan ytimen tärkeys koko aineistoon katsoen ratkaisevat, missä määrin sovellutusta tarvitaan. Tavallisesti ei pelkkä raamatunkohdan *käsittely* riitä. Sinun täytyy liittää ajatukset, joita tuossa kohdassa on korostettu, johdatuksessa esittämääsi todisteluun. Sinun täytyy sanoa selvästi, mikä tuo yhteys on.

21 Mitä yksinkertaisemmalla sovellutuksella voit täyttää tarkoituksesi, sitä parempi. Kaikki asiaan kuulumattomat yksityiskohdat tulee jättää pois. Tämä voidaan aikaansaada siten, että supistat todistelusi mahdollisimman harvoihin tosiasioihin ja sitten lisäät ainoastaan sen, mikä on välttämätöntä niiden tekemiseksi ymmärrettäviksi. Jos johonkin ei ole vastattu johdatuksessa, niin sovellutuksesi täytyy tehdä se.

22 Tavoitteenasi tässä kohdassa edistyvää puhekoulutus−ohjelmaa tulee olla yksinkertaisuus ja suoruus. Kun saavutat sen, raamatunkohtien lukemisesi ja soveltamisesi heijastaa taitavan opettajan kyvykkyyttä.

---

kertaus: 1−3. Miten meidän tulisi lukea raamatunkohtia pitäes−sämme puheita? 4, 5. Mitä tarkoitetaan 'oikeiden sanojen painottamisella'? Valaise. 6−12. Millä tavoilla voimme korostaa jossakin raamatunkohdassa ajatuksen välittäviä sanoja? 13, 14. Kun puhuteltava lukee raamatunpaikan, miten voimme korostaa sen avainkohtia? 15−17. Miksi on tärkeätä tehdä raamatunkohdan sovellutus selväksi? 18. Miten voimme tehokkaasti eristää sovellettavat avainsanat? 19−22. Mihin jatkokäsittelyyn kohta "Johdatuksen ydin tehty selväksi" viittaa?

26. tutkielma - Toistaminen ja eleet

[1] Puheesi tarkoituksena tulee olla sellaisen tiedon jakaminen, jonka kuulijasi muistavat ja jota he voivat käyttää. Jos he unohtavat sen, hyöty on menetetty. Eräs pääkeinoista, joilla voit auttaa heitä painamaan mieleensä mitä sanot, on tärkeimpien ydinkohtien toistaminen. On osuvasti sanottu, että kertaus on oppimisen äiti. Toistaminen on yksi tärkeistä opetustekniikan keinoista. Olet jo oppinut sen arvon raamatunkohtien käytön yhteydessä. Mutta "Toistaminen korostuksen vuoksi" on pantu erikseen puheenneuvontalomakkeesee−si, koska se soveltuu puheesi muihinkin osiin.

[2] Auttaaksemme sinua tulemaan taitavaksi toistamisessa korostuksen vuoksi, aiomme käsitellä asiaa kahdesta näkökulmasta. Kumpikin niistä koskee eri toistamiskeinoa; kummallakin on eri tarkoitus. Pääkohtien toistaminen on apu muistille. Ymmärtämättä jääneiden kohtien toistaminen on apu ymmärrykselle.

[3] Tämän ominaisuuden tarkastelussa ei ainoastaan esitys vaan myös valmistautuminen on tärkeätä. Sinun täytyy ratkaista etukäteen, mitkä ajatukset vaativat toistamista ja milloin ne olisi parasta toistaa.

[4] **Pääkohtien toistaminen.** Pääkohtien toistaminen suoritetaan usein jonkin tyyppisellä yhteenvedolla. Me käsittelemme kahta huomattavaa tapaa kutsuen niitä edistyväksi yhteenvedoksi ja loppuyhteenvedoksi.

[5] Edistyvä yhteenveto sisältää kunkin pääkohdan tärkeimpien piirteiden toistamisen sitä tarkasteltaessa, jolloin kuhunkin yhteenvetoon siirretään sitä edeltäneiden pääkohtien tärkeimmät seikat. Tällä tavalla vedetään puheen punainen lanka yhä tiukemmalle.

[6] Puheen lopussa loppuyhteenveto sitoo kaiken yhteen, käytettäköönpä sitä edistyvän yhteenvedon kanssa tai ei, ja koko puhe voidaan käydä läpi muutamin lyhyin maininnoin. Toisinaan auttaa, kun mainitaan kerrattavien kohtien täsmällinen luku. Tämä on lisäapu muistille.

[7] Yhteenvedon ei tarvitse olla kuivaa ydinkohtien tai ajatusten toistamista eli uudelleen esittämistä. Se voidaan suorittaa monilla eri tavoilla: valaisemalla, käyttämällä raamatunpaikkaa, katselemalla asiaa eri näkökulmasta, vertailuin tai vastakohdin, rinnastamalla, käyttämällä synonyymejä tai kysymyksiä. Niinpä hyvin käytännöllinen esitelmän yhteenveto voisi olla lyhyt, viisi minuuttia kestävä osa, jossa käytetään tärkeimpiä raamatunkohtia ja puheen perustodisteluja. Siinä on tunnin puhe pienoiskoossa, jonka melkein jokainen voi omaksua käytettäväkseen.

[8] Yhteenvedon tyyppinen toistaminen on erityisesti hyödyksi sellaisten puheitten yhteydessä, jotka sisältävät perustelua ja johdonmukaista kehittelyä, ja asiainkäsittelyn ja lyhyen kertauksen välillä kulunut aika auttaa ajatusten painamisessa syvemmälle kuulijain mieleen. Aina ei kuitenkaan tarvitse tehdä yhteenvetoa jostakin kohdasta. Se voidaan monesti vain mainita uudelleen myöhemmin tehokkaana perustana jollekin toiselle kehiteltävälle kohdalle.

[9] Toinen keino toistaa pääkohdat on niiden esittäminen pääpiirteissään puheen johdannossa ja näiden kohtien kehitteleminen sitten laajemmin varsinaisessa puheessa. Tämä toistaminen painaa ajatukset paremmin mieleen.

[10] Kun tutustutaan näihin erilaisiin pääkohtien toistamis−keinoihin, voidaan tehdä paljon puheen tekemiseksi kiinnostavaksi ja nautittavaksi sekä helpommaksi muistaa.

[11] **Ymmärtämättä jääneiden kohtien toistaminen.** Se, tuleeko jokin kohta toistaa vai ei, jotta se ymmärretään, riippuu miltei kokonaan kuulijakunnastasi. Jos kohta on tärkeä, eikä se olisi selvä kuulijoille, ellei heillä olisi tilaisuutta kuulla sitä useammin kuin kerran, niin sinun täytyy tarkastella sitä uudelleen jollakin tavalla,

koska muuten tulet puheesi loppuun ilman, että kuulijasi pysyvät mukana. Toisaalta taas tarpeeton toistaminen, jota ei käytetä korostuksen vuoksi, tekee puheesta monisanaisen ja kiinnostamattoman.

12 Pidä mielessä kuulijakuntasi valmistaessasi puhetta. Sen pitäisi auttaa sinua aavistamaan jossain määrin niitä erityisiä pulmia, joita kuulijoillasi saattaisi olla. Valmistaudu toistamaan sellaiset ajatukset jollakin tavalla, niin että ne voidaan nähdä eri näkökulmista.

13 Miten voit tietää, ymmärretäänkö se mitä sanot? Katso kuulijoitasi. Huomioi kasvonilmeitä tai, jos puhut yhdelle tai kahdelle henkilölle, tee kysymyksiä.

14 Mutta huomaa tarkoin tämä: samojen sanojen toistaminen ei aina täytä tarkoitustasi. Opettamiseen kuuluu enemmän kuin se. Jos kuulijasi eivät ymmärtäneet asiaa ensimmäisellä kerralla, niin pelkkä samojen sanojen uudelleen lausuminen ei ehkä riitä tekemään sitä paremmin ymmärretyksi. Mitä voit silloin tehdä asian hyväksi? Sinun täytyy mukautua tilanteeseen. Se voi vaatia improvisoituja lisäyksiä puheeseesi. Se, että opit pysymään kuulijoiden tarpeiden tasalla, ratkaisee suuressa määrin tehokkuutesi opettajana.

15 Myös eleet lisäävät korostusta sanoihisi, ja ne vahvistavat usein puhutun sanan merkitystä. Tällä tavalla ne täydentävät ja elävöittävät ajatuksia. Käytännöllisesti katsoen kukaan ei puhu ilman jonkinlaisia eleitä. Jos et siis elehdi lavalla, niin kuulijasi tietävät, ettet ole levollinen. Mutta kun elehdit luonnollisesti, kuulijat eivät ajattele sinua; he ajattelevat sanojasi. Eleet ovat avuksi innostaen sinua, kiihottaen tunteitasi ja elävöittäen siten esitystäsi. Niitä ei tulisi ottaa mistään kirjasta. Et ole koskaan opiskellut sitä, miten hymyillä tai nauraa tai olla närkästynyt, joten ei ole tarpeellista jäljitellä jonkun toisen eleitä, ja mitä luonnollisemmin ja vaistomaisemmin ne tulevat, sen parempi. Kasvonilmeet käyvät käsi kädessä eleiden kanssa antaen tunnetta puhutulle sanalle.

16 Eleet jakaantuvat luonteeltaan kahteen yleiseen luokkaan: kuvaileviin ja painottaviin.

17 **Kuvailevat eleet.** Kuvailevat eleet ilmaisevat toimintaa tai näyttävät kokoa tai paikkaa. Ne ovat helpoimmat oppia. Jos sinulla on siis pulma lavalla elehtimisessä, yritä ensiksi yksinkertaisia, kuvailevia eleitä.

18 Kun yrität parantaa tätä ominaisuutta koulussa, älä tyydy ainoastaan yhteen tai kahteen eleeseen. Koeta elehtiä usein koko puheen aikana. Etsi tätä varten suuntaa, etäisyyttä, kokoa, pinta−alaa, nopeutta, sijaintia, vastakohtia, suhteellisia asemia tai vertailua ilmaisevia sanoja. Jos on tarpeellista, merkitse nämä sanat jollakin tavalla muistiinpanoihisi, jotta ne muistuttaisivat sinua elehtimisestä siinä kohdassa. Jatka tätä menettelyä, vaikka saisitkin "H"−merkinnän ensimmäisellä kerralla. Muutamien puheitten jälkeen huomaat, ettei sinun tarvitse enää merkitä eleitä eikä ajatella niitä etukäteen, sillä eleesi tulevat luonnollisesti.

19 **Painottavat eleet.** Painottavat eleet ilmaisevat tunnetta ja vakaumusta. Ne alleviivaavat, elävöittävät ja vahvistavat ajatuksia. Painottavat eleet ovat sen tähden tärkeitä. Mutta varo! Painottavat eleet ovat tavallisesti sellaisia, että ne tulevat kaavamaisiksi. Ehkäistäksesi tämän vältä toistamasta samoja eleitä.

20 Jos pulmanasi on kaavamaisuus elehtimisessä, rajoitu yksistään kuvaileviin eleisiin joksikin aikaa. Kun olet oppinut käyttämään tämänkaltaisia eleitä, painottavista eleistä pitäisi tulla sinulle luonnollinen asia. Kun saat kokemusta ja tulet levollisemmaksi lavalla, niin painottavat eleesi ilmaisevat sisäisiä tunteitasi luonnollisesti ja todistavat vakaumuksestasi ja vilpittömyydestäsi. Ne lisäävät merkitystä puheeseesi.

KERTAUS: 1−3. Miksi toistaminen on tärkeätä opetustekniikassa? 4−6. Kuvaile, kuinka edistyvää yhteenvetoa ja loppuyhteenvetoa voidaan käyttää pääkohtien toistamisessa. 7−10. Miten ydinkohtien yhteenvedon tyyppistä toistamista voidaan kehitellä kiinnostavasti? 11−14. Mitä avainseikkoja liittyy ymmärtämättä jääneiden kohtien toistamiseen? 15−18. Miten voi oppia käyttämään kuvailevia eleitä? 19, 20. Mitä tarkoitusta painottavat eleet palvelevat?

27. tutkielma - Teeman ja pääkohtien korostaminen

[1] Jokainen puhe tarvitsee teeman antamaan sille suunnan ja sitomaan kaikki sen osat yhteen tyydyttävällä tavalla. Mikä tahansa teemasi lieneekin, koko puheesi täytyy olla sen läpitunkema. Se on puheesi ydin; se voitaisiin ehkä ilmaista yhdellä lauseella, ja se voisi kuitenkin sisältää esitetyn aineiston jokaisen puolen. Teeman tulee olla ilmeinen jokaiselle kuulijalle, ja se onkin, jos sitä korostetaan sopivasti.

[2] Puheen teema ei ole vain laaja aihe, esimerkiksi "usko"; se on nimenomainen näkökanta, jolta tuota aihetta tarkastellaan. Teemana saattaisi olla esimerkiksi "Uskosi -kuinka kauas se ulottuu?" Tai se voisi olla "Uskoa tarvitaan Jumalan miellyttämiseksi" tai "Uskosi perustus" tai "Kasva jatkuvasti uskossa". Vaikka kaikki nämä teemat keskittyvät uskoon, kukin niistä tarkastelee aihetta eri tavalla ja vaatii kehittelyä täysin eri suuntaan.

[3] Eräissä tapauksissa sinun on ehkä koottava aineistoa ennen teemasi valintaa. Mutta teema täytyy olla selvillä, ennen kuin aletaan valmistaa puheen jäsennystä tai ennen kuin pääkohdat valitaan. Esimerkiksi saatat haluta käsitellä jokaisen Raamatun kotitutkistelun jälkeen Jehovan todistajain järjestöä. Se on laaja aihe. Päättääksesi, mitä sanot tästä aiheesta, sinun täytyy ottaa huomioon kuulijasi ja puheesi tarkoitus. Tällä perusteella valitset teeman. Jos yrittäisit saada jonkun uuden aloittamaan palveluksen, saattaisit päättää osoittaa, että Jehovan todistajat noudattavat Jeesuksen Kristuksen esimerkkiä saarnaamalla talosta taloon. Se olisi teemasi. Kaikki mitä sanot, olisi Jehovan todistajia koskevan laajan aiheen tämän puolen kehittelyä.

[4] Miten sitten voit korostaa puheesi teemaa? Ensiksikin sinun täytyy valita sopiva teema, mikä soveltuu tarkoitukseesi. Tämä vaatii valmistautumista etukäteen. Kun teema on valittu ja puheesi kehitelty sen ympärille, se tulee melkein itsestään korostetuksi, jos puhut valmistamasi jäsennyksen mukaan. Mutta varsinaisessa esityksessä teeman avainsanojen eli keskeisen ajatuksen toistaminen aika ajoin varmistaa paremmin sen, että teema jää kuulijoiden mieleen.

[5] **Sopiva teema.** Teokraattisessa palveluskoulussa ei useinkaan ole mitään ongelmaa sopivan teeman löytämisessä, koska se monissa tapauksissa varataan sinulle. Mutta tämä ei pidä paikkaansa kaikista puheista, joita sinua pyydetään pitämään. On siksi viisasta harkita huolellisesti teemaa.

[6] Mikä ratkaisee, onko teema sopiva? Monet seikat. Sinun on ajateltava kuulijoitasi, tavoitettasi ja käsiteltäväksesi määrättyä aineistoa, jos on kysymys sellaisesta tapauksesta. Jos huomaat pitäväsi puheita, joissa ei korosteta teemaa, et ehkä todellisuudessa rakenna puhettasi minkään keskeisen ajatuksen ympärille. Saatat sisällyttää puheeseen liian monia ydinkohtia, jotka eivät itse asiassa edistä teemaa.

[7] **Teeman sanoja tai ajatusta toistettu.** Eräs keino, jolla kaikki puheen osat saadaan korostamaan teemaa, on teemassa esiintyvien tärkeitten sanojen tai teeman keskeisen ajatuksen toistaminen. Musiikissa teema on niin usein toistuva melodia, että se luonnehtii koko sävellystä. Todellakin, vain muutamat tahdit riittävät yleensä sen tunnistamiseksi. Melodia ei ilmaannu uudelleen aina samassa muodossa. Toisinaan esiintyy vain säe tai pari melodiasta, joskus käytetään teeman muunnelmaa, mutta säveltäjä punoo melodiansa taitavasti sävellykseen, kunnes koko sävellys on sille tunnusomaisen melodian läpitunkema.

[8] Samoin tulee olla puheenkin teeman laita. Teeman avainsanojen tai ajatuksen toistaminen on kuin sävellyksen melodian toistamista. Näiden sanojen synonyymit tai toisin sanoin esitetty teeman keskeinen ajatus ovat teeman muunnelmia. Kun tällaisia keinoja käytetään riittävän arvostelukykyisesti, niin etteivät ne käy yksitoikkoisiksi, se tekee aiheen teemasta koko puheen tunnusmerkin ja siitä tulee se pääajatus, joka painuu kuulijoittesi mieleen.

[9] Ratkaistuasi puheesi teeman seuraava askel valmistautumisessa on valita pääkohdat, joita aiot käyttää kehitellessäsi sitä. Puheenneuvontalomakkeessasi tätä tarkoittava kohta on "Pääkohdat pantu erottumaan".

[10] Mitä ovat puheen pääkohdat? Ne eivät ole vain mielenkiintoisia ajatuksia tai kohtia, jotka esitetään lyhyesti puheen kuluessa. Ne ovat puheen pääosia, ajatuksia, joita kehitellään jonkin aikaa. Ne ovat kuin hyllyjen nimilappuja tai valinta−myymälän kilpiä, jotka auttavat tietämään, mitä jokin hyllystön osa sisältää, ja ne määräävät, mitä tuohon osaan kuuluu ja mitä pitäisi jättää pois. LEIPÄÄ−lapun alla olisivat hillot ja hyytelöt poissa paikaltaan ja vain hämmentäisivät ihmisiä. Kilven KAHVIA JA TEETÄ alle ei kuuluisi riisi. Jos hyllyjen laput ovat piilossa liiallisen tavarapaljouden takia, on vaikea löytää mitään. Mutta jos kilvet ovat selvästi näkyvissä, henkilö voi havaita nopeasti, mitä hänen edessään on. Samoin on puheesi pääkohtienkin laita. Niin kauan kuin kuulijasi voivat havaita ja pitää ne mielessä, he tarvitsevat vain vähän muistiinpanoja seuratakseen sinua loppuun asti.

[11] Toinen tekijä. Pääkohtien valinta ja käyttö vaihtelee kuulijakunnan ja puheen tarkoituksen mukaan. Koulunvalvo−jan tulee tästä syystä arvioida oppilaan pääkohtien valintaa sen perusteella, miten oppilas käyttää niitä, eikä neuvojan mahdollisesti etukäteen tekemän mielivaltaisen valinnan perusteella.

[12] Kun teet valintasi, niin valitse ainoastaan tärkeimmät seikat. Kysy siis: mikä tekee kohdasta tärkeän? Se on tärkeä, ellet voi saavuttaa puheesi tarkoitusta ilman sitä. Jos esimerkiksi puhutaan lunnaista henkilön kanssa, joka ei tunne tätä oppia, niin on tärkeätä tehdä selväksi Jeesuksen ihmisyys maan päällä; muuten olisi mahdotonta osoittaa hänen uhrinsa vastaavaa arvoa. Pitäisit sen tähden tätä yhtenä esityksesi pääkohtana. Mutta jos olisit jo todistanut tälle henkilölle, että kolminaisuus on väärä käsitys, niin keskustelu Jeesuksen asemasta ihmisenä olisi vain toisarvoista, koska hän olisi jo hyväksynyt sen. Tämän vuoksi olisi suhteellisen yksinkertaista todistaa Jeesuksen lunnaitten vastaava arvo. Tässä tapauksessa ei Jeesuksen ihmisyyden tarkastelu olisi tärkeätä.

[13] Kysy siis itseltäsi: Mitä kuulijakuntani jo tietää? Mitä minun täytyy todistaa tarkoitukseni toteuttamiseksi? Jos tiedät vastauksen ensimmäiseen kysymykseen, voit vastata toiseen kokoamalla aineistosi, asettamalla tilapäisesti kaikki jo tunnetut asiat sivuun ja järjestämällä jäljelle jäävät kohdat mahdollisimman harvoihin ryhmiin. Näistä ryhmistä tulee sinulle "kilpiä" osoittamaan, mitä hengellistä ravintoa esität kuulijoille. Näitä nimilappuja eli pääkohtia ei saa koskaan peittää eikä kätkeä. Ne ovat sinun pääkohtiasi, joiden täytyy erottua muusta.

[14] **Ei liian monia pääkohtia.** Kaikissa aiheissa on vain harvoja tärkeitä kohtia. Ne voidaan useimmissa tapauksissa laskea yhden käden sormilla. Tämä pitää paikkansa siitä riippumatta, minkä verran sinulla on aikaa niiden esittämiseksi. Älä lankea siihen yleiseen ansaan, että koetat esittää liian monta kohtaa. Kun valintamyymälä tulee liian suureksi, ja siellä on liian paljon osastoja, saatetaan tarvita opastusta. Kuulijasi voivat käsittää vain rajallisen määrän eri ajatuksia yhdellä kertaa, ja mitä kauemmin puhut, sitä yksinkertaisemmaksi puhe täytyy tehdä ja sitä voimakkaampia ja selväpiirteisempiä ydinkohtiesi täytyy olla. Älä yritä siis saada

kuulijoitasi muistamaan monia asioita. Valitse ne kohdat, jotka heidän täytyy mielestäsi ehdottomasti muistaa, ja käytä sitten koko aikasi niiden hyväksi.

15 Mikä ratkaisee, onko näitä kohtia liikaa vai ei? Yksinkertaisesti sanoen, jos jokin ajatus voitaisiin jättää pois ja toteuttaa silti puheen tarkoitus, tuo kohta ei ole ydinkohta. Puhetta viimeistellessäsi voit päättää liittää tuon kohdan mukaan siirtymäksi tai muistuttimeksi, mutta sen ei pidä esiintyä yhtä huomattavana kuin ne, joita ei voitaisi mitenkään hylätä.

16 Eräs toinen seikka: sinulla täytyy olla riittävästi aikaa kehitellä jokainen kohta menestyksellisesti, sitovasti. Jos on sanottava paljon lyhyessä ajassa, niin vähennä kuulijoille jo tutut asiat minimiin. Karsi pois kaikki muu paitsi tuntemattomat seikat ja tee ne niin selviksi, että kuulijoiden on vaikeata unohtaa ne.

17 Ja lopuksi: sinun puheesi täytyy vaikuttaa yksinkertaiselta. Tämä ei riipu aina esitetyn aineiston määrästä. Se saattaa johtua vain siitä, miten olet ryhmitellyt eri kohtasi. Jos sinun olisi esimerkiksi mentävä kauppaan, missä kaikki olisi kasattu keskelle lattiaa, niin se näyttäisi täpö täydeltä ja varsin sekavalta. Sinun olisi vaikea löytää mitään. Mutta kun kaikki on oikein järjestetty jakaikki samankaltaiset tavarat ryhmitelty yhteen ja ilmaistu osastokilvin, vaikutelma on miellyttävä ja mikä tavara hyvänsä voidaan löytää helposti. Tee puheesi yksinkertaiseksi ryhmittämällä ajatuksesi muutamien harvojen pääajatusten alle.

18 **Pääajatukset kehitelty erikseen.** Jokaisen pääajatuksen täytyy erottua muista. Jokainen täytyy kehitellä erikseen. Tämä ei estä tärkeimpien otsikkojen lyhyttä jäsentelyä tai yhteenvetoa puheesi johdannossa tai loppusanoissa. Mutta puheesi aiheenkäsittelyssä sinun tulee puhua vain yhdestä pääajatuksesta kerrallaan ja antaa ajatusten mennä limittäin tai palata takaisin vain silloin, kun se saattaa olla tarpeellista yhtenäisyyden tai korostuksen vuoksi. Aihe jäsennyksen laatimisen oppiminen auttaa suuresti sen ratkaisemisessa, onko pääkohdat kehitelty erikseen.

19 **Alakohdat keskittyvät pääajatuksiin.** Esitettyjen todistusten, raamatunpaikkojen tai muun aineiston tulisi kohdistaa huomio pääajatukseen ja laajentaa sitä.

20 Erittele puhetta valmistaessasi kaikki toisarvoiset kohdat ja säilytä ainoastaan ne, jotka suoranaisesti tukevat pääkohtaa, joko selventävät, todistavat tai laajentavat sitä. Kaikki asiaan kuulumaton tulisi poistaa. Se vain sekoittaisi asiaa.

21 Jokainen pääajatukseen liittyvä kohta tulee yhdistää suoraan tuohon ajatukseen sillä mitä sanot. Älä jätä sitä kuulijoiden sovellettavaksi. Tee yhteys selväksi. Sano, mikä yhteys on. Se, mitä ei puhuta, jää yleensä ymmärtämättä. Tämä voidaan toteuttaa toistamalla avainsanat, jotka ilmaisevat pääajatuksen, tai toistamalla aika ajoin pääkohdan ajatus. Kun hallitset taidon kohdistaa kaikki alakohtasi puheen pääkohtiin ja taidon sitoa jokainen pääkohta teemaan, puheesi tulevat nautittavan yksinkertaisiksi, mikä tekee niistä helppoja esittää ja vaikeita unohtaa.

KERTAUS: 1−4. Selitä, mitä tarkoitetaan puheen teemalla. 5, 6. Miten voit ratkaista, onko teema sopiva? 7, 8. Osoita tapoja, joilla voidaan korostaa teemaa. 9−13. Selitä, mitkä ovat pääkohtia puheessa. Valaise. 14−17. Esitä syitä, miksi meillä ei tulisi olla liian monta pääkohtaa. 18. Kuinka pääkohtia tulisi kehitellä? 19−21. Miten alakohtia tulisi käyttää?

28. tutkielma - Kosketus kuulijoihin ja muistiinpanojen käyttö

[1] Hyvä kosketus kuulijoihisi on suuri apu opetettaessa. Se herättää heissä kunnioitusta ja auttaa sinua opettamaan tehokkaammin. Yhteytesi heihin pitäisi saattaa sinut niin läheiseen kosketukseen heidän kanssaan, että tunnet puhujana heti kuulijakuntasi jokaisen reaktion. Muistiinpanojesi käyttö näyttelee merkittävää osaa siinä, onko sinulla sellainen kosketus kuulijoihin vai ei. Liialliset muistiinpanot saattavat olla esteenä, mutta taitava muistiinpanojen käyttö ei ole häiritsevää, vaikka niiden olosuhteiden vuoksi täytyisi olla jonkin verran tavallista pidemmätkin. Se johtuu siitä, että taitava puhuja ei kadota kosketusta kuulijoihin katsomalla muistiinpanoihin joko liian paljon tai väärään aikaan. Tähän on kiinnitetty huomiota puheenneuvontalomakkeessasi, jossa on sitä varten kohta "Kosketus kuulijoihin, muistiinpanojen käyttö".

[2] **Näköyhteys kuulijoihin.** Näköyhteys merkitsee sitä, että näet kuulijasi. Se ei merkitse vain kuulijakuntasi katselemista, vaan siinä olevien yksilöiden katsomista. Se merkitsee ilmeitten näkemistä heidän kasvoillaan ja toimimista sen mukaisesti.

[3] Kuulijakuntaasi katsominen ei merkitse vain rytmillistä siirtymistä toisesta puolesta toiseen, niin ettei ketään jää väliin. Katso jotakuta kuulijoista ja puhu virke tai kaksi tuolle henkilölle. Katso sitten toista ja esitä muutama seuraava virke hänelle. Älä tuijota ketään niin kauan, että hän hämmentyy, äläkä keskity ainoastaan muutamiin henkilöihin koko kuulijakunnassa. Siirry läpi koko kuulijakunnan tällä tavalla, mutta kun puhut jollekulle henkilölle, niin puhu tosiaan hänelle ja odota hänen suhtautumistaan siihen ennen kuin siirryt toiseen. Muistiinpanojesi tulisi olla puhujanpöy−dällä tai kädessäsi tai Raamatun välissä, niin että voit katsahtaa niitä nopeasti yhdellä silmäyksellä. Jos on tarpeellista liikuttaa päätäsi muistiinpanojen näkemiseksi, kosketus kuulijoihin kärsii.

[4] Neuvojasi ei ota huomioon ainoastaan sitä, miten usein käytät muistiinpanojasi, vaan myös sen, milloin katsot niitä. Jos katsot muistiinpanojasi saavuttaessasi huippukohdan, et näe kuulijoittesi suhtautumista asiaan. Jos toisaalta katsot muistiinpanojasi jatkuvasti, kadotat myös kosketuksen kuulijoihin. Tämä on yleensä ilmaus joko hermostuneesta tavasta tai riittämättömästä valmistautumisesta esitykseen.

[5] Joskus kokeneita puhujia pyydetään pitämään koko puhe käsikirjoituksesta, ja tämä tietysti rajoittaa jonkin verran heidän näköyhteyttään kuulijoihin. Mutta jos he ovat hyvin perehtyneitä aineistoon huolellisen valmistautumisen ansiosta, he pystyvät katsomaan kuulijoitaan aika ajoin kadottamatta paikkaa, ja se kannustaa heitä ilmeikkääseen lukemiseen.

[6] **Kosketus kuulijoihin suoran puhuttelun avulla.** Tämä on aivan yhtä tärkeätä kuin näköyhteys. Se sisältää ne sanat, joita käytät puhutellessasi kuulijoitasi.

[7] Kun puhut yhdelle henkilölle yksityisesti, puhuttelet häntä suoraan sanomalla "sinä", "sinun", "te", "teidän" tai "me", "meidän". Milloin on sopivaa, voit puhua samalla tavalla laajemmallekin kuulijakunnalle. Koeta pitää puheesi keskusteluna yhden tai kahden henkilön kanssa kerrallaan. Tarkkaa heitä kyllin kiinteästi, niin että voit vastata heille ikään kuin he olisivat todella puhuneet sinulle. Tämä tekee esityksestäsi henkilökohtaisen.

[8] Kuitenkin eräs varoitus. Karta vaaraa tulla liian tuttavalliseksi kuulijakunnallesi. Sinun ei tarvitse tulla sen tuttavallisemmaksi kuin tulisit arvokkaassa keskustelussa yhden tai kahden henkilön kanssa ovella kenttäpalveluksessa, mutta sinä voit ja sinun tulisikin olla aivan yhtä suora.

9 Toinen vaara. Sinun täytyy olla arvostelukykyinen persoonapronominien käytössä, etkä saa panna kuulijakuntaasi epämieluisaan valoon. Et käyttäisi esimerkiksi rikollisuudesta puhuessasi sellaista puhuttelutapaa, mikä vihjaisisi, että kuulijasi ovat rikollisia. Tai jos käsittelisit ajan käytön vähäisyyttä palveluskokouksessa, voisit sisällyttää itsesi mukaan käyttäen puheessasi pronominia "me" sen sijaan, että sanoisit aina "te". Harkinnan ja huomaavaisuuden pitäisi helposti torjua kaikki tämänkaltaiset vaarat.

10 **Jäsennyksen käyttö.** Harvat aloittelevat puhujat aloittavat puhumalla jäsennyksestä. He kirjoittavat tavallisesti puheen kokonaan etukäteen ja sitten joko lukevat sen tai puhuvat sen muistista. Neuvojasi sivuuttaa tämän alussa, mutta kun tulet kohtaan "Jäsennyksen käyttö" puheenneu−vontalomakkeessasi, hän rohkaisee sinua puhumaan muistiinpanoista. Kun hallitset sen, huomaat ottaneesi pitkän harppauksen eteenpäin julkisena puhujana.

11 Lapset ja aikuiset, jotka eivät osaa edes lukea, pitävät puheita käyttäen kuvia ajatusten tuomiseksi mieleen. Sinä voit myös valmistaa puheesi käyttäen yksinkertaista jäsennystä, samoin kuin raamatulliset esitykset on jäsennetty *Valtakunnan Palveluksessamme*. Sinä puhut säännöllisesti ilman käsikirjoitusta kenttäpalveluksessa. Voit tehdä sen yhtä helposti koulussakin, kun vain päätät niin.

12 Koska tämän ominaisuuden hyväksi työskenteleminen auttaa sinua pääsemään irti käsikirjoituksesta sekä valmistamisessa että esittämisessä, niin älä opettele puhetta ulkoa. Se tekisi tämän tutkielman tarkoituksen tyhjäksi.

13 Jos käytät raamatunpaikkoja, voit tehdä itsellesi kysymyksiä: kuka? mitä? missä? milloin? miten? jne. Sikäli kuin kysymykset soveltuvat aineistoon, käytä niitä osana muistiinpanoistasi. Lue sitten puhetta pitäessäsi raamatunpaikka, ja kun sopii, tee nämä kysymykset itsellesi tai puhuteltavallesi ja vastaa niihin. Se voi olla niin yksinkertaista.

14 Aloittelijat ovat usein huolissaan siitä, että he unohtavat jotain. Mutta jos olet kehitellyt puheesi johdonmukaisesti, kukaan ei jää kaipaamaan ajatusta, vaikka sivuutatkin sen. Aineiston käsittely ei ole missään tapauksessa pääasiallinen tarkastelun kohde tässä vaiheessa. Sinulle on nyt tärkeämpää oppia puhumaan jäsennyksestä.

15 Pitäessäsi puheen jäsennyksestä sinusta saattaa tuntua, että olet menettänyt monta jo oppimaasi ominaisuutta. Älä ole huolissasi. Ne palaavat, ja havaitset olevasi taitavampi niissä heti kun opit puhumaan ilman käsikirjoitusta.

16 Pari sanaa muistiinpanoista, joita käytetään palveluskoulun puheissa. Niitä pitäisi käyttää ajatusten palauttamiseksi mieleen eikä niiden lukemiseksi ääneen. Muistiinpanojen tulisi olla lyhyitä. Niiden pitäisi myös olla siistejä, järjestyksessä ja helposti luettavia. Jos lavastuksenasi on uusintakäynti, niin muistiinpanojesi tulee olla huomaamattomia, kenties Raamattusi välissä. Jos kysymyksessä on puhe lavalta ja jos tiedät käyttäväsi puhujanpöytää, muistiinpanojen ei pitäisi olla mikään pulma. Mutta jollet ole varma, ota se huomioon valmistautuessasi.

17 Teeman kirjoittaminen muistiinpanojesi yläreunaan on eräs toinen apukeino. Pääkohtien tulisi myös näkyä selvästi. Kokeile niiden kirjoittamista kokonaan suurin kirjaimin tai niiden alleviivaamista.

18 Se, että käytät ainoastaan muutamia muistiinpanoja puhetta pitäessäsi, ei merkitse sitä, että voisit vähentää valmistautumistasi. Valmista puhe ensin yksityiskohtaisesti tehden jäsennyksestä niin täydellisen kuin haluat. Valmista sitten toinen, paljon lyhyempi jäsennys. Tämä on se jäsennys, jota todellisuudessa käytät pitäessäsi puheen.

[19] Aseta nyt molemmat jäsennykset eteesi ja - katsoen ainoastaan lyhennettyä jäsennystä - sano niin paljon kuin voit ensimmäisestä pääkohdasta. Silmäile sitten yksityiskohtaisempaa jäsennystä nähdäksesi, mitä olet jättänyt huomioon ottamatta. Siirry toiseen pääkohtaan lyhennetyssä jäsennyksessäsi ja tee samoin. Lyhyempi jäsennys tulee aikanaan niin tutuksi sinulle, että voit muistaa kaiken yksityiskohtaisemmasta jäsennyksestä vain katsomalla muutamiin lyhyihin muistiinpanoihisi. Harjoituksen ja kokemuksen myötä alat arvostaa ekstemporepuheen etuja ja käytät käsikirjoitusta ainoastaan silloin, kun sitä ehdottomasti tarvitaan. Tunnet itsesi rentoutuneemmaksi puhuessasi ja kuulijasi kuuntelevat tarkkaavaisemmin.

KERTAUS: 1. Osoita kuulijoihin saadun kosketuksen tärkeys ja mitä osaa muistiinpanojen käyttö näyttelee tässä. 2−5. Mikä aikaansaa tehokkaan näköyhteyden kuulijoihin? 6−9. Osoita, millä muulla tavalla saadaan kosketus kuulijoihin ja mitä vaaroja täytyy karttaa. 10, 11. Minkä tulisi kannustaa meitä oppimaan jäsennyksen käyttö? 12, 13. Esitä ehdotuksia siitä, miten jäsennys tehdään. 14, 15. Minkä seikkojen ei tulisi masentaa meitä? 16, 17. Mitä meidän pitäisi muistaa tehdessämme muistiinpanoja? 18, 19. Miten voimme harjoitella jäsennyksen käyttöä?

29. tutkielma - Sujuva, keskustelumainen esitys ja oikea lausuminen

[1] Kun nouset kuulijakunnan eteen pitämään puhetta, huomaatko usein hapuilevasi oikeita sanoja? Tai kun luet ääneen, kompasteletko joissakin ilmaisuissa? Jos niin on, silloin ongelmasi on sujuvuus. Sujuva henkilö on sellainen, joka on sanavalmis. Se ei merkitse "lipevää" henkilöä, ts. sellaista, jonka sanat virtaavat ajattelemattomasti tai vilpillisesti. Se on joustavaa, miellyttävän viehättävää puhumista, joka virtaa helposti, vapaasti. Sujuvuus on merkitty puheenneuvon−talomakkeeseen erikoista huomiota vaativana kohtana.

[2] Sujuvuuden puutteen syynä puheessa on yleensä selkeän ajattelun ja aineiston valmistamisen puute. Se voi johtua myös heikosta sanavarastosta tai huonosta sananvalinnasta. Sujuvuuden puute lukiessa johtuu tavallisesti harjoituksen puutteesta ääneen lukemisessa, joskin myös tässä sanojen tuntemuksen puute aiheuttaa kompastelua tai kangertelua. Kenttäpalveluksessa voi sujuvuuden puute johtua kaikkien näiden tekijöiden yhtymisestä ujouteen tai epävarmuuteen. Siellä pulma on erityisen vakava, koska kuulijasi saattavat joissakin tapauksissa kirjaimellisesti kävellä pois luotasi. Valtakunnansalissa eivät kuulijasi kävele kirjaimellisesti ulos, mutta heidän mielensä saattaa vaellella, ja suuri osa siitä, mitä sanot, menee hukkaan. Asia on siis vakava, ja sujuvuus on varmasti oppimisen arvoinen ominaisuus.

[3] Monilla puhujilla on kiusallinen tapa pistää väliin sellaisia väliääniä kuin "ööö" tai "noo" tms. tai sellaisia tilkesanoja kuin "niinku", "siis", "tuota" yms. Ellet tiedä, miten usein lisäät tällaisia ilmaisuja puheeseesi, voisit järjestää harjoituksen, jolloin joku kuuntelee tai toistaa nämä ilmaisut perässäsi joka kerta kun käytät niitä. Saatat hämmästyä.

[4] Jotkut ihmiset palaavat aina puhuessaan takaisin, toisin sanoen aloittavat lauseen, pysähtyvät sitten ja aloittavat taas alusta. Jos tämä paha tapa vaivaa sinua, yritä voittaa se jokapäiväisessä keskustelussasi. Yritä tietoisesti ajatella ja selvittää ajatus mielessäsi. Lausu sitten koko ajatus loppuun asti pysähtymättä tai muuttamatta sitä kesken kaiken.

[5] Vielä eräs seikka. Me olemme tottuneet käyttämään sanoja ilmaistessamme ajatuksiamme. Sanojen pitäisi siis tulla luonnollisesti, jos tiedämme tarkalleen, mitä haluamme sanoa. Sinun ei tarvitse ajatella sanoja. Onkin parempi harjoituksen vuoksi varmistua vain siitä, että ajatus on selvänä mielessäsi, sillä sanat tulevat sitä mukaa

kuin puhut. Jos teet näin ja jos pidät mielesi pikemmin ajatuksessa kuin sanoissa, joita puhut, niin sanojen pitäisi tulla itsestään ja ajatustesi pitäisi tulla esitetyiksi siten kuin todella tunnet ne. Mutta kohta kun alat ajatella *sanoja* pikemminkin kuin *ajatuksia,* puheestasi tulee horjuvaa.

6 Jos pulmanasi sujuvuudessa on sananvalinta, siilon tarvitaan säännöllistä tutkimista sanavaraston kartuttamiseksi. Pane *Vartiotornista* ja muista Seuran julkaisuista merkille erityisesti sinulle oudot sanat ja lisää joitakin niistä jokapäiväiseen sanavarastoosi.

7 Koska sujuvuuden puute lukemisessa johtuu tavallisesti sanojen puutteellisesta tuntemuksesta, teet hyvin harjoitellessasi ääneen lukemista säännöllisesti ja järjestelmällisesti, jos tämä on pulmasi.

8 Eräs tapa, jolla tämä voidaan tehdä, on seuraava: Valitse aineistosta kappale tai pari ja lue ne itseksesi läpi huolellisesti, kunnes koko tuon osan ajatus on sinulle tuttu. Ryhmittele ajatukset merkiten ne, jos tarpeellista. Ala sitten harjoitella tämän osan ääneen lukemista. Lue se harjoitellessasi toistamiseen läpi, kunnes voit lukea kokonaiset ajatusryhmät kangertelematta tai pysähtelemättä väärissä paikoissa.

9 Oudot tai vaikeat sanat tulee lausua yhä uudelleen, kunnes sinun on helppo sanoa ne. Kun voit sanoa sanan yksinään, niin lue sitten koko sanan sisältävä virke, kunnes voit liittää sanan virkkeeseen yhtä helposti kuin tutummatkin sanat.

10 Harjoittele myös säännöllisesti näkölukua. Lue esimerkiksi aina päivän teksti ja selitykset ääneen, kun näet ne ensimmäistä kertaa. Totuta silmäsi havaitsemaan sanoja ryhminä, jotka ilmaisevat kokonaisia ajatuksia, pikemmin kuin näkemään vain sanan kerrallaan. Jos harjoittelet, voit hallita tämän tehokkaan puhumisen ja lukemisen tärkeän ominaisuuden.

11 Eräs haluttava puheen ominaisuus, joka on merkitty neuvontalomakkeeseen, on "Keskustelumaisuus". Se on jotain sellaista, jota sinulla on jokapäiväisessä elämässä, mutta onko sinulla sitä noustessasi pitämään puhetta? Jostain syystä ihmiset, jotka keskustelevat vaivatta suuressakin ryhmässä, tulevat usein hyvin muodollisiksi tai jollain tavalla "saarnaaviksi", kun heitä pyydetään valmistautumaan etukäteen "pitämään puhe". Kuitenkin on keskusteleva tyyli.

12 **Keskustelumaisia ilmaisuja käytetty.** Keskustelu−maisen puheen tehokkuus riippuu suuressa määrin käytetyistä ilmaisuista. Ekstemporoitua puhetta valmistettaessa ei ole yleensä hyvä toistaa lausuntoja juuri sellaisina kuin ne on painettu. Kirjoitustyyli eroaa puhutusta sanasta. Muovaile siis nämä ajatukset oman yksilöllisen ilmaisutapasi mukaan. Vältä mutkikkaitten virkkeitten käyttöä.

13 Lavalla pitämäsi puheen pitäisi kuvastaa jokapäiväistä ilmaisutapaasi. Sinun ei tule yrittää hienostella lavalla. Kuitenkin valmistettu puheesi on luonnollisesti parannelma jokapäiväisestä puheestasi, koska ajatuksesi on huolellisemmin harkittu etukäteen ja koska ne tulevat sujuvammin esiin. Sen tähden lausuntojesi pitäisi olla sanonnaltaan parempia.

14 Tämä tähdentää jokapäiväisen harjoittelun tärkeyttä. Ole puhuessasi oma itsesi. Vältä slangia. Karta samojen ilmaisujen ja sanontojen alituista toistamista niiden erilaisten ajatusten esiintuomiseksi, joita sinulla saattaa olla. Opi puhumaan niin, että sanoillasi on merkitystä. Pidä jokapäiväinen keskustelusi arvokkaana, niin sanat tulevat lavalla ollessasi paljon helpommin ja voit puhua keskustelevalla tavalla, joka on värikästä, selvää ja mieluista mille tahansa kuulijakunnalle.

15 Tämä pitää erityisesti paikkansa kenttäpalveluksesta. Ja jos puhut harjoituspuheissasi jollekulle, niin koeta puhua niin kuin olisit kentällä käyttäen ilmaisuja, joita käyttäisit siellä luonnollisella ja helpolla tavalla. Näin syntyy vapaa ja

todellisuutta vastaava puhe, ja - mikä on vielä tärkeämpää - se valmentaa sinua tehokkaampiin esityksiin kenttäpalveluksessa.

16 **Keskustelumainen esitystyyli.** Keskustelumaisuus ei riipu yksistään käytetyistä ilmaisuista. Sinun esitystapasi eli −tyylisi on myös tärkeä. Tämä sisältää äänensävyn, äänenvaihtelun ja ilmaisun luonnollisuuden. Se on yhtä itsestään syntyvää kuin jokapäiväinen puhekin, joskin se on laajennettu kuulijoille sopivaksi.

17 Keskusteleva esitys on täysin kaunopuheisuuden vastakohta. Siitä puuttuvat kaikki "saarnaavan" esityksen piirteet, ja se on vapaa kaikesta teennäisyydestä.

18 Eräs syy, jonka vuoksi aloittelevat puhujat kadottavat usein keskustelumaisuuden, on aineiston sanamuodon liian perusteellinen ennakkovalmistelu. Kun valmistat esitystä, älä ajattele, että ollaksesi oikealla tavalla valmistautunut, sinun pitäisi käydä puhe läpi sana sanalta, kunnes osaat sen itse asiassa ulkoa. Ekstemporoidussa puheessa on esitystä valmistettaessa pantava pääpaino ilmaistavien ajatusten huolelliselle kertaamiselle. Niitä tulee tutkia ajatuksina tai käsitteinä, kunnes ne seuraavat helposti toinen toistaan mielessäsi. Tämän ei pitäisi olla vaikeata, jos ne on kehitelty johdonmukaisesti ja suunniteltu hyvin, ja puhetta esitettäessä ajatusten pitäisi virrata vapaasti ja helposti. Jos näin tapahtuu ja jos ne esitetään halukkaana välittämään ajatuksia toisille, niin esityksessä ilmenee keskustelumaisuutta.

19 Eräs keino varmistautua tästä on yrittää puhua_eri henkilöille kuulijakunnassa. Puhu suoraan yhdelle kerrallaan. Ajattele, että tuo henkilö on tehnyt kysymyksen, ja vastaa sitten siihen. Kuvittele olevasi yksityiskeskustelussa hänen kanssaan kehitellessäsi tiettyä ajatusta. Siirry sitten toiseen henkilöön kuulijoitten joukossa ja tee samoin.

20 Keskustelevan tyylin ylläpitäminen lukuesityksessä on vaikeimmin hallittavia puheen ominaisuuksia, mutta myös tärkeimpiä. Suurin osa julkisesta lukemisestamme on tietysti raamatunlukua, kun luemme raamatunkohtia ekstemporoi−dussa puheessa. Raamattua tulee lukea tunnepitoisesti ja tarkoin tietoisena sen merkityksestä. Sen tulisi olla eloisaa. Toisaalta Jumalan tosi palvelijat eivät koskaan jäljittele uskonnollisten pappien tekopyhää nuottia. Jehovan palvelijat lukevat hänen Sanaansa luonnollisesti painottaen ja yaati−mattoman todenmukaisesti, kuten tuon Kirjan elävä kieli ansaitsee.

21 Sama pitää suureksi osaksi paikkansa myös luettaessa *Vartiotornia* tai kappaleita kirjantutkistelussa. Tällöinkään ei ilmaisuja ja lauserakenteita ole suunniteltu keskustelu−maisiksi, joten lukemisesi ei voi aina kuulostaa keskustelu−maiselta. Mutta jos ymmärrät lukemasi merkityksen ja luet sen niinjuonnollisesti ja merkityksellisesti kuin kykenet, voit usein saada sen kuulostamaan ekstemporoidulta puheelta, joskin ehkä hiukan muodollisemmalta kuin tavallisesti. Jos voit valmistautua etukäteen, sinun tulisi sen vuoksi pitää tapanasi tehdä luettavaasi mitä tahansa merkintöjä, jotka auttavat sinua, ja tehdä kaikkesi esittääksesi aineiston todenmukaisella ja luonnollisella tavalla.

22 Keskustelumaisessa lukemisessa tai puhumisessa ovat vilpittömyys ja luonnollisuus avainasioita. Anna sydämesi tulvia ja puhu vetoavasti kuulijoillesi.

23 Hyvää puhetapaa ei voida omaksua tilapäisesti enempää kuin muitakaan hyviä tapoja. Mutta jos käytät hyvää puhetapaa joka päivä, niin se ilmenee lavallakin, samoin kuin kotona noudattamasi hyvät tavat näkyvät aina ollessasi julkisuudessa.

24 **Lausuminen.** Oikea lausuminen on myös tärkeätä, ja se onkin merkitty erikseen puheenneuvontalomakkeeseen. Vaikka kaikki kristityt eivät olekaan saaneet huomattavaa maallista koulutusta, niin kuin Pietarin ja Johanneksenkin havaittiin olevan tavallisia oppimattomia miehiä, on kuitenkin tärkeätä välttää heikentämästä

sanomamme esitystä huonolla lausumisella. Se voidaan helposti korjata, jos kiinnitämme siihen asianmukaista huomiota.

25 Jos jonkun lausuminen on hyvin huonoa, hän saattaa välittää suorastaan vääriä ajatuksia kuulijoittensa mieleen, mitä ei suinkaan haluta. Kun kuulet jonkun lausuvan väärin jonkin sanan puheessaan, sen vaikutus on yleensä kuin pysähdysvalon leimahdus mielessäsi. Voit jopa lakata seuraamasta hänen todisteluaan ja alkaa ajatella hänen väärin lausumaansa sanaa. Se voi saada sinut kääntämään huomiosi siitä, mitä sanotaan, siihen, miten se sanotaan.

26 Voitaisiin sanoa, että lausumisen yhteydessä on kolme yleistä pulmaa. Yksi on ehdottomasti väärä lausuminen, jolloin kirjaimet äännetään väärin. Sitten voi lausuminen olla oikeata mutta liioiteltua, liian huoliteltua, niin että se tekee teennäisen, jopa hienostelevan vaikutuksen, eikä se ole toivottavaa. Kolmas pulma on huolimaton puhe, jonka tunnusmerkkinä on alituinen sanojen epäselvyys, tavujen limittäisyys tai pois jättäminen ja muut sellaiset tavat. Niitä tulee välttää.

27 Me käytämme tavallisesti jokapäiväisessä puheessamme sanoja, jotka tunnemme hyvin, joten lausuminen ei ole suuri pulma tässä yhteydessä. Suurin pulma tulee luettaessa. Mutta Jehovan todistajathan lukevat aika paljon julkisesti samoin kuin yksityisestikin. Me luemme Raamattua ihmisille työskennellessämme talosta taloon. Joskus meitä pyydetään lukemaan kappaleet *Vartiotornin* tutkistelussa, Raamatun kotitutkistelussa tai seurakunnan kirjantutkistelussa. On tärkeätä, että lukeminen on täsmällistä ja lausuminen oikeaa. Jollei se ole, niin vaikuttaa siltä kuin emme tietäisi mistä puhumme. Se myös kääntää huomion pois sanomasta.

28 Väärän lausumisen johdosta annettuja neuvoja ei tule liioitella. Jos on kysymys sanasta tai parista, yksityinen neuvonta voi riittää. Mutta vaikka puheessa lausuttaisiin väärin vain muutamia sanoja, niin jos ne ovat säännöllisesti palveluksessamme tai jokapäiväisessä puheessamme käytettyjä sanoja, oppilaalle olisi avuksi, jos koulunvalvoja kiinnittäisi niihin huomiota, jotta hän oppisi lausumaan ne oikein.

29 Jos oppilas sattuu toisaalta Raamattua lukiessaan lausumaan väärin yhden tai kaksi heprealaista nimeä, sitä ei pidettäisi huomattavana heikkoutena. Mutta jos hän lausuu väärin monta nimeä tai vierasperäistä sanaa, se ilmaisee valmistautumisen puutetta, jolloin pitäisi antaa neuvoja. Oppilasta pitäisi auttaa tietämään, miten hän voi varmistua oikeasta lausumisesta ja sitten harjoitella sitä.

30 Samoin on liioitellun lausumisen laita. Jos se todella kääntää huomion pois puheesta, koska se on alituinen tapa, niin oppilaalle tulee antaa apua. On myös huomattava, että useimmat ihmiset ovat nopeastipuhuessaan taipuvaisia lausumaan joitakin sanoja epäselvästi. Tästä ei tarvitse antaa neuvoja, mutta jos se on säännöllinen tapa, jos oppilas esittää alituisesti sanoja epäselvästi ja hänen puhettaan on vaikea ymmärtää, tai jos se vetää huomion pois sanomasta, niin silloin on viisasta antaa hänelle apua täsmällisen ääntämisen suhteen.

31 Neuvojasi pitää tietysti mielessä, että hyväksyttävä lausuminen saattaa vaihdella eri paikoissa. Paikallisella murteella puhuminen ei merkitse välttämättä huonoa lausumista, vaikka pyrimmekin käyttämään kirjakieltä. Siksi hän on varovainen antaessaan neuvoja lausumisen suhteen. Hän ei tee sitä henkilökohtaisen mieltymyksensä mukaan. On kuitenkin sellaisia yleisiä virheitä kuin d−kirjaimen ääntäminen väärin, (esim. t:ksi tai r:ksi) tai äng−äänteen väärä lausuminen (esim. sanassa "kuningas"), joista olisi hyvä päästä eroon.

32 Jos sinulla on ongelmia lausumisen suhteen, havaitset ettei sen korjaaminen ole vaikeata, kun kiinnität siihen huomiota. Saatuaan lukutehtävän jopa kokeneetkin

puhujat harjoittelevat sanojen täsmällistä lausumista. Sinäkin voit edistyä tässä suuresti ponnistelemalla asian korjaamiseksi.

33 Toinen keino parantaa lausumista on lukeminen jollekulle, joka lausuu sanat hyvin, pyytäen häntä pysähdyttämään sinut joka kerta kun teet virheen.

34 Kolmas menetelmä on hyvien puhujienjiuolelline_n kuunteleminen. Ajattele kuunnellessasi; tarkkaile heidän käyttämäänsä kieltä ja tapaa, jolla he lausuvat varsinkin vieraita äänteitä sisältävät sanat. Sovella kuulemaasi omiin esityksii−si. Sinäkin lausut sanat pian oikein. Sujuva, keskustelumainen esitys, johon liittyy oikea lausuminen, parantaa suuresti puhumistasi.

_____

KERTAUS: 1−4. Luettele sujuvuuden puutteen syyt ja ilmenemista−vat. 5−10. Mitä ehdotuksia annetaan puhujan sujuvuuden parantamiseksi? 11−15. Miten keskustelumaisuus riippuu käytetyistä ilmaisuista? 16−19. Osoita, miten esitystyyli voi vaikuttaa keskustelumaisuuteen. 20−23. Kuinka joku voi saada lukemisensa kuulostamaan luonnolliselta? 24, 25. Miksi huono lausuminen ei ole toivottavaa? 26, 27. Mitä ongelmia on mainittu lausumisen yhteydessä? 28−34. Kuinka jotakuta voidaan auttaa parantamaan lausumistaan?

30. tutkielma - Puheen yhtenäinen kehittely

1 Yhtenäinen puhe on sellainen, mitä kuulijoiden on helppo seurata. Jos yhtenäisyys toisaalta puuttuu, heidän huomionsa menetetään pian. Ilmeisesti tämä on asia, joka ansaitsee vakavaa huomiota, kun valmistat puhetta; siksi "Yhtenäisyys siirtymien avulla" sisältyy puheenneuvontalomakkeeseen huolellista tarkasteluasi ansaitsevana kohtana.

2 Yhtenäisyys merkitsee sisäistä yhteenkuuluvaisuutta, osien yhdistämistä ja koossa pitämistä, niin että ne muodostavat johdonmukaisen kokonaisuuden. Toisinaan tämä saadaan aikaan suuressa määrin vain sillä johdonmukaisella järjestyksellä, johon osat pannaan. Mutta useimmissa puheissa on osia, jotka täytyy yhdistää jollakin muulla tavalla kuin pelkällä aineiston järjestämisellä. Sellaisissa tapauksissa yhtenäisyys vaatii siltaa kohdasta toiseen. Sanoja tai lauseita käytetään osoittamaan uusien ajatusten suhde niitä edeltäviin rakentamalla silta ajan vaihtumisen tai näkökannan muuttumisen aiheuttamien aukkojen yli. Tätä merkitsee yhtenäisyys siirtymien avulla.

3 Esimerkiksi puheesi johdanto, aiheenkäsittely ja loppusanat ovat puheen erillisiä, toisistaan selvästi erottuvia osia, mutta ne täytyy kuitenkin sitoa kiinteästi yhteen siirtymillä. Pääkohdat on lisäksi liitettävä yhteen puheessa, varsinkin jos ne eivät ole kovin läheisiä ajatussisällöltään. Toisinaan vain virkkeet tai kappaleet tarvitsevat yhdistämistä.

4 **Siirtymäilmaisujen käyttö.** Usein voidaan silta eri ajatusten väliin rakentaa yksinkertaisesti käyttämällä sopivia yhdistäviä sanoja tai lauseita. Niitä ovat esimerkiksi: myös, lisäksi, sitä paitsi, sen lisäksi, samaten, samalla tavoin, siksi, siis, näistä syistä, sen tähden, edellisen huomioon ottaen, niinpä, joten, sen jälkeen, kuitenkin, toisaalta, toiselta puolen, päinvastoin, aikaisemmin, tätä ennen jne. Tällaiset sanat yhdistävät tehokkaasti virkkeitä ja kappaleita.

5 Tämä puheen ominaisuus vaatii usein kuitenkin enemmän kuin tällaisia yksinkertaisia siirtymiä. Kun yksi sana tai lause ei riitä, vaaditaan siirtymää, joka vie kuulijat täysin aukon toiselle puolelle. Se voi olla joko kokonainen virke tai vaikkapa lisäys täydellisemmin ilmaistuun siirtymäajatukseen.

6 Eräs keino rakentaa silta tällaisten aukkojen yli on se, että edellisen ydinkohdan sovellutuksesta koetetaan tehdä osa sitä seuraavan ajatuksen johdannosta. Näin tehdään usein talosta−taloon−esityksissämme.

7 Edelleen: ei ainoastaan perättäisiä kohtia, vaan toisinaan myös puheessa kauempana toisistaan olevat kohdat tulisi sitoa yhteen. Esimerkiksi puheen loppusanat pitäisi sitoa johdantoon. Kenties ajatus tai kuvaus, joka on esitetty puheen alussa, voitaisiin soveltaa loppusanoissa siten, että se perustelee tai valaisee kuvauksen tai ajatuksen yhteyttä puheen tarkoitukseen. Kuvauksen tai ajatuksen jonkin piirteen esittäminen uudelleen tällä tavalla yhdistää ja aikaansaa yhtenäisyyttä.

8 **Kuulijoillesi riittävä yhtenäisyys.** Se, miten laajakantoisia siirtymien täytyy olla, riippuu jossain määrin kuulijoistasi. Emme tarkoita sitä, että jotkut kuulijat eivät tarvitsisi lainkaan siirtymiä. Tarkoitamme pikemminkin sitä, että jotkut kuulijat tarvitsevat niitä enemmän, koska heiltä puuttuu toisiinsa liitettävien ajatusten tuntemus. Esimerkiksi Jehovan todistajat yhdistävät helposti jonkin nykyisen jumalattoman asiainjärjestelmän loppua koskevan raamatunpaikan Valtakuntaa käsittelevään tekstiin. Mutta jollekulle, joka pitää Valtakuntaa mielentilana tai jonakin sydämessä olevana asiana, ei yhteys ole niinkään helposti käsitettävissä, joten on esitettävä jokin siirtymäajatus yhteyden selvittämiseksi. Työmme ovelta ovelle vaatii jatkuvasti tällaista joustavuutta.

9 Läheisesti tähän liittyvä puheen piirre on "Johdonmukainen, yhtenäinen kehittely", ja tämäkin sisältyy neuvonta−lomakkeeseen. Se on perusvaatimus vakuuttavalle puheelle.

10 Mitä johdonmukaisuus eli logiikka on? Meidän tarkoituk−siamme ajatellen voisimme sanoa, että johdonmukaisuus on oikean ajattelun eli terveen järjenkäytön tekniikkaa. Se antaa ymmärrystä, koska se on keino, jonka avulla aihe siihen liittyvine osineen selitetään. Johdonmukaisuus osoittaa, miksi ne vaikuttavat yhdessä ja kuuluvat yhteen. Kehittely on yhtenäistä, jos sen todistelu ilmaisee asteittaista kasvua siten, että kaikki osat yhdistyvät peräkkäin. Johdonmukainen kehittely saattaa olla tärkeysjärjestyksessä tai aikajärjestyksessä tai edetä ongelmasta ratkaisuun muutamia mahdollisuuksia mainitaksemme.

11 On kaksi perusmenetelmää, joita voidaan noudattaa kehi−teltäessä todistelua. 1) Esitä totuus suoraan kuulijoille mainiten tosiasiat sen vahvistukseksi. 2) Tartu johonkin harhakäsitykseen, joka kumottuna jättää totuuden puolustamaan itseään. Jäljellä on enää tarkasteltavien totuuksien oikea sovellutus.

12 Ketkään kaksi puhujaa eivät ajattele täsmälleen samalla tavalla. Täydellinen esimerkki saman aiheen erilaisista käsittelytavoista on neljän evankeliumin kirjoittamisessa. Jeesuksen neljä opetuslasta kirjoittivat toisistaan riippumattomat kertomukset hänen evankeliuminpalveluksestaan. Jokainen niistä on erilainen, ja kuitenkin he kaikki kirjoittivat järkevät, johdonmukaiset esitykset. Kukin kehitteli aineiston saavuttaakseen tietyn tarkoituksen, ja jokainen onnistui.

13 Neuvojan täytyy tässä yhteydessä saada selville tarkoituksesi ja koettaa arvioida ajatuksenjuoksusi sillä perusteella, saavutettiinko tarkoitus vai ei. Sinä voit auttaa häntä ja kuulijoitasi tekemällä tarkoituksesi selväksi erityisesti tavalla, jolla johdatat aineistoosi ja sitten sovellat sitä loppusanoissa.

14 **Aineisto sopivassa järjestyksessä.** Varmistaudu ensinnäkin aineistoa tai jäsennystä järjestäessäsi siitä, ettet esitä mitään lausuntoa tai ajatusta laskematta sille jonkinlaista valmistelevaa perustaa. Tee jatkuvasti itsellesi seuraavia kysymyksiä: Mitä on luonnollisinta sanoa seuraavaksi? Päästyäni näin pitkälle, mikä olisi johdonmukaisin kysymys, joka saatettaisiin esittää? Kun olet keksinyt tuon kysymyksen, niin vastaa siihen. Kuulijoittesi pitäisi aina voida sanoa: "Siitä, mitä olet jo sanonut, voin nähdä tämän asian olevan niin." Jollei mitään perustaa lasketa, niin tavallisesti kohdan katsottaisiin olevan poissa johdonmukaisesta järjestyksestä. Jotain puuttuu.

15 Järjestäessäsi aineistoasi sinun tulee ottaa huomioon osat, jotka ovat luonnostaan toisistaan riippuvaisia. Sinun tulee yrittää nähdä näiden osien keskinäinen suhde ja järjestää ne sitten sen mukaisesti.Se muistuttaa talon rakentamista. Kukaan rakentaja ei yrittäisi pystyttää seiniä laskematta ensin perustusta. Eikä hän ryhtyisi vetämään putkia sen jälkeen, kun hän olisi viimeistellyt seinät. Niin pitäisi olla myös puheen rakentamisessa. Kunkin kohdan tulee osaltaan edistää kiinteän ja yhtenäisen kokonaisuuden rakentamista, jokaisen vuorollaan, jokaisen ollessa lisänä sitä edeltävään osaan ja valmistaessa tietä seuraavalle. Sinulla tulisi aina olla syy siihen järjestykseen, jossa esität puheesi tosiasiat.

16 **Vain asiaankuuluvaa aineistoa käytetty.** Jokainen käyttämäsi kohta täytyy sitoa tiukasti puheeseen. Jollei sitä tehdä, näyttää siltä, ettei se koske asiaa, se ei sovi; se on asiaankuulumatonta aineistoa, se ei vaikuta eikä liity käsiteltävään asiaan.

17 Neuvojasi ei kuitenkaan sano mielivaltaisesti mitään sellaista asiaankuulumattomaksi, joka saattaa ulkonaisesti näyttää siltä, jos se on onnistuneesti sidottu puheeseen. Olet ehkä päättänyt käyttää jotakin sellaista kohtaa erityisen tarkoituksen vuoksi, ja jos se sopii aiheeseen, muokataan osaksi puheesta ja alustetaan johdonmukaisella tavalla, niin neuvojasi hyväksyy sen.

18 Miten voit helposti havaita asiaankuulumattoman aineiston valmistaessasi puhetta? Tässä auttaa aihejäsennys tehokkaasti. Se auttaa sinua luokittelemaan tietosi. Yritä käyttää kortteja tai jotain senkaltaista ja merkitse kuhunkin korttiin kaikki samaa asiaa koskevat seikat. Järjestä sitten nämä kortit uudelleen luonnolliseen järjestykseen, jossa ne mielestäsi tulisi tavallisesti esittää. Tämä ei auta ainoastaan ratkaisemaan, millä tavalla aihetta pitäisi lähestyä, vaan myös huomaamaan kaiken, mikä ei kuulu teemaan. Ne kohdat, jotka eivät sovi tähän järjestelyyn, tulisi sijoittaa uudelleen, niin että ne sopivat, jos ne ovat välttämättömiä todistelulle. Mutta elleivät ne ole välttämättömiä, ne tulisi poistaa teemaan kuulumattomina.

19 Tästä voidaan nopeasti nähdä, että puheesi teema, joka on valittu kuulijat ja tarkoitus mielessä, määrää ratkaistaessa jonkin kohdan asiaankuuluvuutta. Tietyissä olosuhteissa jokin kohta saattaa olla tärkeä tarkoituksesi toteuttamiseksi, riippuen kuulijoittesi taustatiedoista, kun taas erilaiselle kuulijakunnalle tai erilaisen teeman yhteydessä se olisi tarpeeton tai täysin asiaankuulumaton.

20 Miten täydellisesti sinulle määrätty aineisto on käsiteltävä tämän huomioon ottaen? Johdonmukaista, yhtenäistä asian kehittelyä ei pitäisi uhrata vain siksi, että kaikki tehtävääsi kuuluvat kohdat tulisivat käsitellyiksi. Olisi kuitenkin parasta valita sellainen lavastus, joka sallii sinun sisällyttää siitä niin paljon kuin on käytännöllistä, koska harjoituspuheet muodostavat koulujärjestelyn erään opettavan osan. Sellaisia ajatuksia, jotka ovat välttämättömiä teemasi kehittelylle sen avainkohtina, ei kuitenkaan voida jättää pois.

21 **Mitään pääajatuksia ei jätetty pois.** Miten tiedät, onko jokin ajatus pääajatus vai ei? Se on tärkeä, ellet voi saavuttaa puheesi tarkoitusta ilman sitä. Tämä pitää erityisesti paikkansa johdonmukaisessa, yhtenäisessä aiheen kehittelyssä. Miten esimerkiksi menettelisit, jos urakoitsija rakentaisi sinulle kaksikerroksisen talon ja jättäisi portaat pois? Samoin ei myöskään puhe, josta puuttuvat tietyt tärkeät kohdat, voi olla johdonmukainen eikä yhtenäinen kehittelyltään. Jotain puuttuu, ja jotkut kuulijoista joutuvat harhaan. Mutta sitä ei tapahdu, kun puhe on kehittelyltään yhtenäinen ja johdonmukainen.

---

kertaus: 1−3. Mikä osa yhtenäisyydellä on puheessa, ja kuinka se saavutetaan? 4−7. Mitä siirtymäilmaisujen käytöllä tarkoitetaan? 8. Miten kuulijakunta vaikuttaa siirtymien käyttöön yhtenäisyyden vuoksi? 9−13. Mitä on johdonmukainen kehittely, ja mitkä ovat kaksi perustapaa kehitellä todistelua? 14, 15. Osoita, miksi on niin tärkeätä, että aineistomme on sopivassa

järjestyksessä. 16−20. Miten joku voi olla varma siitä, että hänen puheessaan on vain asiaankuuluvaa aineistoa? 21. Miksi on tärkeätä, ettei mitään pääajatuksia jätetä pois?

31. tutkielma - Tee kuulijasi vakuuttuneiksi, auta heitä pohtimaan

1 Kun puhut, odotat kuulijoittesi kuuntelevan, mutta siinä ei ole kaikki. Haluaisit heidän myös hyväksyvän esittämäsi todisteet ja toimivan niiden mukaan. Tämän he tekevätkin, jos he ovat vakuuttuneita sanomasi totuudellisuudesta ja jos heillä on oikealaatuinen sydän. Vakuuttuneeksi saaminen merkitsee tyydyttävien todistusten esittämistä. Mutta pelkät todistukset eivät aina riitä. Tavallisesti vaaditaan perustelua niiden tueksi. Vakuuttuneeksi saaminen todistelemalla sisältää sen tähden kolme perustekijää: ensiksi itse todistukset; toiseksi järjestyksen, jossa todistukset esitetään; kolmanneksi tavan ja menettelyt, joita niiden esittämisessä käytetään. Tässä tutkielmassa, joka vastaa puheenneuvontalomakkeessa kohtaa "Vakuuttava todistelu", aiomme tarkastella sitä, *mitä* sanotaan, mitä todisteita esitetään, pikemmin kuin esitystapaasi.

2 Vakuuttava todistelu riippuu oikeista perusteista, ja neuvojasi katseleekin asiaa sillä tavalla. Todistustesi täytyy olla vakuuttavia, vaikka ne täytyisi lukea painetuilta riveiltä. Jos puheesi vakuuttavuus riippuu siitä *tavasta,* jolla se esitetään, eikä niistä *tosiasioista,* joita olet käyttänyt ydinkohtiesi todistamiseksi, niin sinun on kehitettävä tätä ominaisuutta edelleen tehdäksesi todistelusi todella varmaksi ja todenmukaiseksi.

3 **Perustus laskettu.** Ennen todistelujesi esittämistä on tarpeen laskea oikea perustus. Sinun täytyy tehdä selväksi, mikä tarkasteltava kohta on, ja on edullista varmistaa yhteinen pohja korostamalla asiaan vaikuttavia seikkoja, joista olette yhtä mieltä.

4 Joissakin tapauksissa täytyy sanat tai ilmaisut määritellä selvästi. Kaikki asiaankuulumaton täytyy poistaa. Älä hätäile laskiessasi perustusta. Tee siitä luja, mutta älä tee perustuksesta koko rakennusta. Kumotessasi jotain väitettä erittele sen tukemiseksi käytetyt kohdat löytääksesi niiden heikkoudet ja voidaksesi päättää todistelusi suuntaviivat ja sen, miten pääset asian ytimeen.

5 Valmistaessasi puhetta sinun tulisi koettaa aavistaa, miten paljon kuulijasi tietävät jo aiheestasi. Tämä ratkaisee suuressa määrin, miten paljon on tarpeen laskea perustusta, ennen kuin pääset todella esittämään todistelujasi.

6 Tahdikkuus ja kristilliset tavat määräävät ystävällisen ja huomaavaisen aloituksen, vaikka emme käsittelekään nyt tätä kohtaa. Käytä aina täysin määrin hyväksesi kristillisten periaatteiden tuntemustasi ja avaa kuulijoittesi sydän ja mieli.

7 **Luotettavat todisteet esitetty.** Mikään asia ei ole "todistettu" pelkästään sillä, että sinä puhujana uskot sen tai sanot sen. Sinun täytyy aina muistaa, että kuulijoillasi on täysi oikeus kysyä: *"Miksi* se on totta?" tai *"Miksi* sanot sen olevan niin?" Sinun velvollisuutesi puhujana on pystyä aina vastaamaan kysymykseen "miksi?"

8 Kysymykset "miten?" "kuka?" "missä?" "milloin?" "mitä?" tuovat vastaukseksi ainoastaan tosiasioita ja tietoja, mutta kysymys "miksi?" vaatii perusteltuja syitä. Se on omaa luokkaansa tässä suhteessa ja vaatii sinulta enemmän kuin pelkkiä tosiasioita. Se koettelee ajattelukykyäsi. Kun valmistat puhettasi, niin tee sen tähden itsellesi tämä sama kysymys toistamiseen: *"Miksi?"* Varmistaudu sitten siitä, että voit antaa vastaukset.

9 Perusteluksi esittämillesi lausunnoille voit usein lainata jotakuta, joka hyväksytään auktoriteetiksi. Se merkitsee yksinkertaisesti sitä, että jos *hän* sanoi siten, niin sen täytyy olla totta, koska hänet tunnustetaan sellaiseksi, joka tietää. Siinä on kylliksi syytä uskoa se. Korkein Auktoriteetti tällä alalla on luonnollisesti Jehova

Jumala. Sen tähden jonkin kohdan lainaaminen Raamatusta asian tueksi riittää todistamaan sen. Tätä kutsutaan suoraksi todistukseksi, koska se sisältää hyväksyttävän todistajan suoran todistuksen.

10 Esittäessäsi suoran todistuksen sinun täytyy olla varma, että kuulijasi hyväksyvät sen. Jos käytät ihmisauktoriteetteja, niin varmistaudu heidän edellytyksistään ja siitä, miten heihin suhtaudutaan. Monet ihmiset hyväksyvät Raamatun jumalalliseksi auktoriteetiksi, mutta jotkut pitävät sitä ihmisen työnä eivätkä siitä syystä ehdottoman arvovaltaisena. Sellaisissa tapauksissa sinun saattaisi tarvita turvautua toisiin todisteisiin tai kenties vahvistaa ensin Raamatun luotet−tavuus.

11 Varoitus. Kaikkia todisteita täytyy käyttää rehellisesti. Älä ota lainausta irralleen tekstiyhteydestään. Varmistaudu siitä, että se mitä sanot, on täsmälleen sitä, mitä lainaamallasi auktoriteetilla oli tarkoitus sanoa. Ole täsmällinen lähdeviittauksissasi. Ole huolellinen myös tilastojen suhteen. Ne voivat sopimattomasti esitettyinä muuttua takaiskuiksi tuhoisin seurauksin. Muista miestä, joka ei osannut uida ja joka hukkui virtaan, mikä oli *keskimäärin* vain metrin syvyinen. Hän unohti keskellä olevan kolmen metrin syvänteen.

12 Aihetodistus on toista kuin ihmisen tai Jumalan antama todistus. Se on todistus, joka perustuu tosiasioista tehtyihin päätelmiin eikä todistajilta otettuihin lainauksiin. Voidaksesi vahvistaa johtopäätöksesi ja tehdä aihetodistuksesi vakuuttavaksi sinulla täytyy olla riittävästi tosiasioita ja todisteita johtopäätöstesi tueksi.

13 Jos esittämäsi todistukset (eivät välttämättä järjestyksessä) riittävät tyydyttämään kuulijakuntaa, jolle puhut, niin neuvojasi pitää sitä riittävänä. Neuvoja kysyy itseltään, katsellen asiaa kuulijoitten näkökannalta: "Tulinko minä vakuuttuneeksi?" Jos hän tuli, niin hän kiittää sinua esityk−sestäsi.

14 **Tehokas yhteenveto.** Jonkinlainen yhteenveto on tavallisesti tärkeä vakuuttavalle todistelulle. Se on lopullinen vetoomus järkeen ja lisää arvostusta käytettyä todistelua kohtaan. Yhteenvedon ei pitäisi olla pelkkää tosiasioitten uudelleen luettelemista, vaikkakin se pohjimmaltaan on yksinkertaisesti seuraavaa: "Koska tämä on näin ja koska tuo on niin, tulemme siihen johtopäätökseen . .." Tämä osa on tarkoitettu sitomaan kaikki kohdat yhteen ja saattamaan ne päätökseen. Monta kertaa juuri tehokas yhteenveto auttaa tajuamaan todisteet, niin että ne todella vaikuttavat.

15 Vaikka puheessa käyttämäsi todistelu saattaa olla pätevää, pelkkä tosiasioitten esittäminen ei riitä. Sinun täytyy esittää ne sellaisella tavalla, että autat kuulijoita pohtimaan, ymmärtämään todisteesi ja tekemään samat johtopäätökset kuin sinäkin. Tätä tarkoitetaan puheeenneuvontalomakkeen kohdassa "Kuulijoita autettu tekemään johtopäätöksiä".

16 Sinun tulisi haluta tätä ominaisuutta, koska Jumala pohtii meidän kanssamme. Jeesuskin selitti vertauksensa opetuslapsilleen ja varusti heidät opettamään näitä samoja totuuksia toisille. Kuulijoittesi auttaminen tekemään johtopäätöksiä merkitsee sen tähden niiden keinojen käyttämistä, jotka ovat tarpeellisia auttaessasi kuulijoitasi ymmärtämään todistelusi, tekemään samat johtopäätökset kuin sinä ja tulemaan päteviksi käyttämän todisteitasi jonkun muun opettamisessa.

17 **Yhteinen perusta säilytetty.** Se, mitä sinä sanot ja miten sen sanot, on tärkeä yhteisen perustan laskemiselle puheesi alussa. Mutta tätä yhteistä perustaa ei saa menettää puheen edistyessä, tai muuten menetät kuulijasikin. Sinun täytyy ilmaista esittämäsi kohdat jatkuvasti sellaisella tavalla, että se vetoaa kuulijoittesi mieleen.

Tämä vaatii sitä, että pidät mielessäsi heidän näkemyksensä käsiteltävästä asiasta ja käytät tätä tietoa auttaaksesi heitä näkemään todisteittesi järkevyyden.

18 Klassinen esimerkki yhteisen perustan laskemisesta ja sen säilyttämisestä loppuun asti, so. kuulijain auttamisesta tekemään johtopäätöksiä, on apostoli Paavalin todistelu, joka on kerrottu Apt. 17:22−31:ssä. Huomaa, miten hän laski yhteisen perustan alussa ja säilytti sen tahdikkaasti koko puheensa ajan. Kun hän lopetti, hän oli saanut jotkut kuulijoistaan vakuuttuneiksi totuudesta, mukaan luettuna läsnä ollut tuomari. - Apt. 17:33, 34.

19 **Eri kohtien riittävä kehittely.** Jotta kuulijat tekisivät johtopäätöksiä jostain asiasta, heillä täytyy olla käytettävänään riittävästi sellaisella tavalla esitettyä tietoa, että he eivät hylkää todisteita vain siksi, etteivät täysin ymmärrä niitä. Sinun asiasi on auttaa heitä.

20 Tehdäksesi sen tehokkaasti pidä huoli siitä, ettet käsittele liian monia kohtia. Jos aineistosi esitetään hätäisesti, niin sen sisältämä hyvä menee hukkaan. Varaa aikaa selittääksesi eri kohdat perusteellisesti, niin että kuulijasi eivät ainoastaan kuule niitä, vaan myös ymmärtävät ne. Kun esität tärkeän kohdan, käytä aikaa sen kehittelemiseen. Vastaa sellaisiin kysymyksiin kuin miksi? kuka? miten? mitä? milloin? missä? Auta tällä tavalla kuulijoitasi käsittämään ajatus täydemmin. Toisinaan voit esittää jostakin kohdasta todisteita puolesta ja vastaan tähdentääksesi kantasi järkevyyttä. Samoin voit havaita viisaaksi jonkin periaatteen esitettyäsi valaista sitä, niin että kuulijat näkevät sen, käytännöllisen sovellutuksen. Tietysti täytyy käyttää arvostelukykyä. Se. missä määrin_kutakin kohtaa on kehiteltävä, riippuu käytettävissä olevasta ajasta ja kohdan suhteellisesta tärkeydestä käsiteltävään aiheeseen nähden.

21 Kysymykset ovat aina hyviä kuulijoitten auttamisessa tekemään johtopäätöksiä. Retoriset kysymykset, so. kysymykset, jotka esitetään kuulijoille odottamatta heiltä vastausta, ja sopivat tauot niiden yhteydessä elvyttävät ajattelua. Jos puhut ainoastaan yhdelle tai kahdelle henkilölle, kuten kenttäpalveluksessa, voit vetää heidät kysymyksillä mukaan keskusteluun jatkaessasi esitystäsi ja täten varmistua siitä, että he käsittävät ja hyväksyvät esitetyt ajatukset.

22 Koska haluat ijohdatella kuulijoittesi mieltä, niin sinun täytyy rakentaa asioille, jotka he jo tuntevat joko omasta kokemuksestaan tai puheesi varhaisemmassa osasta. Ratkaistaksesi siis, oletko kehitellyt riittävästi joitakin kohtia, sinun täytyy harkita, mitä kuulijasi jo tietävät aiheesta.

23 On aina tärkeätä tarkkailla kuulijoittesi suhtautumista varmistautuaksesi siitä, että he seuraavat sinua. Jos on tarpeellista, niin palaa takaisin ja selvitä kohtia ennen kuin menet seuraavaan todisteluun. Jollet ole huolellinen heidän auttamisessaan tekemään johtopäätöksiä, he voivat menettää helposti tuntuman ajatuksenjuoksuusi.

24 **Sovellutus tehty selväksi kuulijoille.** Kun esität jonkjn_todistelun, niin osoita sen jälkeen selvästi, miten se koskee tarkasteltavana olevaa kysymystä. Sisältyvä myös "perustelu puheeseesi kannustaen kuulijoitasi ryhtymään toimintaan esitettyjen tosiasioitten mukaan. Jos he ovat tulleet todella vakuuttuneiksi sen johdosta mitä sanoit, he ovat valmiita toimimaan.

KERTAUS: *I, 2.* Millaista on vakuuttava todistelu? 3−6. Osoita, miksi on laskettava perustus. 7−13. Selitä, mitä tarkoittaa "Luotettavat todisteet esitetty". 14. Millainen on tehokas yhteenveto? 15,16. Miksi meidän täytyy auttaa kuulijoita tekemään johtopäätöksiä? 17, 18. Miten säilytetään yhteinen perusta? 19−23. Esitä menetelmiä, joiden avulla eri kohtia voidaan riittävästi kehitellä. 24. Mitä hyvää tarkoitusta se palvelee, että todistelujen sovellutus tehdään selväksi kuulijoillesi?

32. tutkielma - Ajatuspainotus ja äänenvaihtelu

1 Ajatuspainotus ja äänenvaihtelu tekevät yhdessä puheen merkitykselliseksi ja värikkääksi. Ilman niitä ajatukset vääristyvät ja kiinnostus vähenee. Koska ajatuspainotus on näistä kahdesta tavallisesti helpompi hallita, kiinnitämme ensin huomiota siihen.

2 Pidä mielessä, mitä ajatuspainotuksen on aikaansaatava. Sen on painotettava sanoja tai korostettava ajatuksia täsmällisen merkityksen ilmaisemiseksi ja niiden suiiteellisen tärkeyden osoittamiseksi kuulijoillesi. Joskus tarvitaan vain joko voimakasta tai kevyttä painotusta, mutta on myös aikoja, jolloin vaaditaan hienompia vivahteita.

3 **Ajatuksen välittäviä sanoja lauseissa painotettu.** Painotuksen sijoittamisessa on pohjimmaltaan kysymys siitä, mitä sanoja painotetaan. Se merkitsee niiden sanojen löytämistä, jotka välittävät ajatuksen, ja niiden tekemistä ympäröivistä sanoista erottuviksi oikean painotuksen avulla. Jos painotetaan muita kuin ajatuksen välittäviä sanoja, niin merkitys hämärtyy tai vääristyy.

4 Useimmat ihmiset tekevät tavallisessa jokapäiväisessä puheessaan tarkoituksensa selväksi. Jollei sinulla ole erityistä piintynyttä tapaa, kuten tapaa painottaa joitakin toisarvoisia sanoja, tämän puolen ei pitäisi muodostaa mitään todellista pulmaa. Kaikki painotuksen sijoittamisessa ilmenevät huomattavat heikkoudet johtuvat tavallisesti jostain tällaisesta totunnaisuudesta. Jos se on pulmasi, ahkeroi sen poistamiseksi. Tavallisesti sellaisista tavoista ei voida päästä puheessa eikä kahdessa, joten neuvojasi ei ehkä pidättele sinua, jollet sijoita painotustasi niin ilmeisen väärin, että se vääristää merkityksen. Jotta puheesi olisi mahdollisimman voimakasta ja tehokasta, ponnistele jatkuvasti, kunnes hallitset täysin oikean painotuksen sijoittamisen.

5 Yleensä ajatuspainotukseen täytyy kiinnittää enemmän huomiota valmistauduttaessa julkiseen lukemiseen kuin ekstemporoituun puheeseen valmistauduttaessa. Se pitää paikkansa raamatunkohtien lukemisesta puheessa samoin kuin kappaleiden lukemisesta seurakunnan *Vartiotornin* tutkistelussa. Syynä siihen, että ajatuspainotukseen täytyy kiinnittää enemmän huomiota, kun kysymyksessä on lukeminen, on se, että tavallisesti joku toinen on kirjoittanut luettavan aineiston. Siksi meidän täytyy tutkia se huolellisesti, eritellä ajatus ja kerrata ilmaisuja, kunnes niistä tulee meille luonnollisia.

6 Miten ajatuspainotus saadaan aikaan? On monia keinoja, joita käytetään usein yhdessä: suurenipj äänen voimakkuus, suurempi ponnekkuus tai tunne, äänen korkeuden madaltaminen tai nostaminen, hidas ja painokas esitys, nopeuden lisääminen. pysähtyminen jonkin lausunnon edellä tai jälkeen (tai molemmat), eleet ja kasvonilmeet.

7 Huolehdi alussa ensisijaisesti siitä, että painotuksesi on oikein sijoitettu ja riittävän voimakas avaJnsanpjen esiintuomiseksi. Kun siis valmistat aineistoasi, niin alleviivaa avainsanat, jos luet sen. Jos puhut ekstemporoiden, paina ajatukset selvästi mieleesi. Käytä muistiinpanoissasi avainsanoja ja painota sitten niitä.

8 **Puheen pääajatuksia painotettu.** Tämä on se ajatus−painotuksen puoli, joka puuttuu useimmin. Silloin d puheessa ole mitään huippukohtia. Mikään ei tule esille muun joukosta. Kun puhe päättyy, on usein mahdotonta muistaa siitä mitään huomattavaa. Vaikka pääkohdat olisikin valmistettu siten, että ne erottuvat sopivasti, niin oikean painotuksen puuttuminen esityksestä voi heikentää ne siinä määrin, että ne saattavat jäädä kokonaan huomaamatta.

9 Voittaaksesi tämän pulman sinun täytyy ensin eritellä huolellisesti aineistosi. Mikä on puheen tärkein kohta? Mikä seuraavaksi tärkein? Jos sinua pyydettäisiin

esittämään puheesi ydin yhdellä tai kahdella virkkeellä, niin mitä sanoisit? Se on yksi parhaista tavoista tunnistaa kohokohdat. Kun ne ovat tiedossa, tee niistä merkintä muistiinpanoihisi tai käsikirjoitukseesi. Nyt voit kehitellä niitä puheesi kohokohtina. Ne ovat puheesi huippuja, ja jos aineisto on hyvin jäsennetty ja esität sen käyttäen voimakasta painotusta, pääajatukset muistetaan. Se on tarkoituksesi puhuessasi.

10 Yksinkertainen ajatuspainotus auttaa kuulijoitasi ymmärtämään, mitä sanot, mutta vaihteleva painotus äänenvaihtelun avulla voi tehdä sen heille nautittavaksi kuunnella. Käytätkö hyvin äänenvaihtelua kenttäpalveluksessa ja puheissa, joita sinulla on etu pitää seurakunnassa?

11 Äänenvaihtelu on vuorottaista korkeuden, nopeuden ja voiman vaihtelua, jonka tarkoitus on pitää kiinnostusta yllä ja ilmaista edistyvät ajatuksesi ja tunteesi puhujana. Palvellakseen sinua parhaiten äänenvaihtelusi tulisi käsittää koko se väriasteikko, jonka kunkin puheen aineisto sallii. Äänen−vaihtelun korkeammalla alueella sinulla saattaa ilmetä vähenevässä määrin kiihtymystä, innostusta ja harrasta kiinnostusta, keskialueella kohtuullista kiinnostusta ja matalammalla alueella taas vakavuutta ja surullisuutta.

12 Sinä et haluaisi missään tapauksessa esiintyä teatraalisesti käyttäen äärimmäisiä ilmaisukeinoja. Puheemme tulee olla värikästä, ei hurskaan juhlallista niin kuin sovinnaisilla papeilla, eikä hysteerisen rajua niin kuin telttakokousevanke−listoilla. Sopiva arvokkuus ja kunnioitus Valtakunnan sanomaa kohtaan ehkäisee kaiken tällaisen epäkristillisen näyttelemisen.

13 **Vaihtelu voimakkuudessa.** Ehkä yksinkertaisin keino äänenvaihtelun aikaansaamiseksi on äänesi voimakkuuden vaihteleminen. Tämä on yksi keino huippukohtien muodostamiseksi ja puheesi pääkohtien painottamiseksi. Mutta pelkkä äänesi voiman lisääminen ei aina tee kohtia muista erottuviksi. Se saattaa joissakin tapauksissa tehdä ne huomattavammiksi, mutta lisätty voima, jolla ne esitetään, voi tehdä tarkoituksesi tyhjäksi. Saattaa olla, että kohdat vaativat enemmän lämpöä ja tunnetta kuin innostavaa ääntä. Alenna tässä tapauksessa äänesi voimakkuutta, mutta lisää intensiivisyyttä eli sisäistä voimaa. Samoin tulisi tehdä, jos ilmaisisit huolta tai pelkoa.

14 Vaikka voimakkuuden vaihtelu on merkittävää äänen−vaihtelulle, niin on oltava huolellinen, ettei puhuta niin hiljaa, että jotkut eivät kuule. Eikä voimakkuuttakaan tule lisätä epämiellyttävyyteen asti.

15 **Vaihtelu nopeudessa.** Harvat aloittelevat puhujat vaihtelevat nopeutta lavalla. Teemme niin alituisesti jokapäiväisessä puheessamme, koska sanamme virtaavat itsestään sitä mukaa kuin ajattelemme tai tarvitsemme niitä. Mutta lavalla oleva uusi puhuja ei tavallisesti suo itselleen tätä mahdollisuutta. Hän valmistaa sanansa ja virkkeensä liian huolellisesti, niin että kaikki sanat tulevat samalla nopeudella. Jäsennyksestä puhuminen auttaa korjaamaan tämän heikkouden.

16 Suurin osa puheestasi pitäisi esittää kohtuullisella nopeudella. Vähäisemmät kohdat, kertomukset, useimmat kuvaukset jne. sallivat sinun kiiruhtaa. Painavammat todistelut, huipentumat ja pääkohdat vaativat tavallisesti hitaampaa esitystä. Eräissä tapauksissa voisit erityisen voimakkaan korostuksen aikaansaamiseksi käyttää tarkoituksellisen hidasta painotusta. Voisit jopa pysähtyä kokonaan, pitää tauon, joka merkitsee nopeuden täydellistä muutosta.

17 Muutama varoituksen sana. Älä puhu milloinkaan niin nopeasti, että lausuntasi kärsii. Oivallinen keino yksin harjoi−tellessasi on yrittää lukea ääneen niin nopeasti kuin voit kompastelematta. Kertaa sama kappale yhä uudelleen lisäten aina nopeuttasi kompastelematta tai sopertamatta ääntämisessä. Yritä sitten lukea mahdollisimman hitaasti v−e−n−y−t−t−ä−e−n ä−ä−n−t−i−ö−i−t−ä katkomatta silti sanoja. Kiihdytä ja

hidasta sitten vauhtia vuorotellen ja puuskittain, kunnes äänesi on taipuisa ja tekee, mitä haluat sen tekevän. Kun nyt puhut, nopeudenmuutoksesi tulevat itsestään sanottavasi sisällön mukaan.

18 **Vaihtelu korkeudessa.** Korkeuden vaihtelu on kenties vaikein äänenvaihtelukeino kaikissa suhteissa. Me tietysti painotamme alituisesti sanoja nostamalla hiukan äänen korkeutta ja lisäämällä tavallisesti samalla vähän sen voimakkuutta. Sana saa *iskun,* niin sanoaksemme.

19 Mutta jos aiot saada eniten hyötyä äänenvaihtelun tästä puolesta, niin suurempi vaihtelu korkeudessa on tarpeen. Yritä lukea ääneen 1. Moos. 18:3−8 ja 19:6−9. Pane merkille noissa jakeissa tarvittava nopeuden jaäänen korkeuden suuri vaihtelu. Kiihtymys ja innostus purkautuu aina korkeammassa äänilajissa kuin murhe ja huoli. Kun nämä tunteeresiintyvät aineistossasi, niin ilmaise niitä sen mukaisesti.

20 Kun puhumisen tässä piirteessä ilmenee heikkoutta, yksi pääasiallisista syistä on riittävän äänialan puute. Jos se on sinun pulmasi, niin ponnistele sen korjaamiseksi. Kokeile saman tyyppistä harjoittelua kuin aikaisemmin tässä tutkielmassa on ehdotettu. Mutta työskentele tässä tapauksessa äänesi korkeuden nostamiseksi ja madaltamiseksi pikemmin kuin nopeuden vaihtelemiseksi.

21 **Ajatukseen tai tunteeseen sopiva äänenvaihtelu.** Tämän ominaisuuden tähänastisesta tarkastelustamme käy täysin ilmi, että ääntä ei muunnella pelkästään vaihtelun aikaansaamiseksi. Ilmaisujesi täytyy olla sopusoinnussa sen tunteen kanssa, joka sisältyy sanottavaasi. Mistä äänenvaihtelu siis alkaa? Se alkaa ilmeisesti siitä aineistosta, jonka olet valmistanut esitettäväksi. Jollei sinulla ole mitään muuta kuin todistelua tai ei muuta kuin kehotusta puheessasi, niin sinulla on hyvin vähän vaihtelua esityksessäsi. Erittele siis jäsennyksesi valmistettuasi sen ja varmistaudu siitä, että sinulla on hallussasi kaikki ainekset värikkääseen ja tarkoituksenmukaiseen esitykseen.

22 Mutta toisinaan tunnet keskellä puhettasi tarvetta muuttaa nopeutta. Puheesi tuntuu sinusta laahaavalta. Mitä voit tehdä? Tässä on jälleen ekstemporoidulla puheella etunsa. Voit vaihtaa aineistosi luonnetta jatkaessasi. Miten? Yksi keino olisi se, että lakkaat puhumasta ja alat lukea raamatunkohtaa. Tai saattaisit muuttaa jonkin lausunnon kysymykseksi ja pitää tauon korostuksen vuoksi. Kenties voisit ottaa mukaan jonkin kuvauksen ja mukauttaa sen johonkin jäsennyksessäsi olevaan todisteluun.

23 Nämä puheen aikana käytettävät menetelmät ovat luonnollisesti kokeneita puhujia varten. Mutta sinä voit käyttää samoja ideoita valmistaessasi etukäteen sinulle määrättyä aineistoa.

24 On sanottu, että äänenvaihtelu on puheen höyste. Jos sitä käytetään oikealla tavalla ja oikeassa määrin, se tuo aineistostasi esiin kaiken aromin ja tekee siitä ilahduttavaa kuultavaa

---

kertaus: l, 2. Mitä ajatuspainotus tekee puheelle? 3−7. Kerro, miten voi saada hyvän ajatuspainotuksen. 8, 9. Miksi on tärkeätä, että pääajatuksia painotetaan? 10−12. Selitä, mitä äänenvaihtelu tarkoittaa. 13, 14. Mitä tarkoitetaan voimakkuuden vaihtelulla? 15−17. Miten nopeuden vaihtelu parantaa puhetta? 18−20. Selitä, miten joku voi saada äänen korkeuteen vaihtelua. 21−24. Miksi äänenvaihtelun täytyy sopia ajatukseen tai tunteeseen?

33. tutkielma - Innostuksen ja lämmön ilmaiseminen

1 Innostus on puheen elämä. Ellet ole innostunut siitä, mitä sanot, eivät kuulijasikaan varmasti ole. Ellei se liikuta sinua, ei se liikuta heitäkään. Mutta voidaksesi ilmaista puhujana aitoa innostusta sinun täytyy olla lujasti vakuuttunut siitä, että kuuliioittesi on tarpeellista tietää, mitä sinulla on sanottavana. Tämä merkitsee sitä, että otit heidät huomioon valmistaessasi puhetta valiten kohtia, jotka olisivat hyödyllisirnpiä heille, ja muokaten ne sellaisella tavalla, että kuulijasi heti ymmärtäisivät niiden arvon. Jos olet tehnyt tämän, sinusta tuntuu, että sinun täytyy puhua innostuneesti, ja kuulijasi osoittavat vastakaikua.

2 **Innostusta osoitettu eloisalla esityksellä.** Innostus ilmenee selvimmin esityksesi eloisuudessa. Sinä et voi omata välinpitämätöntä tai innotonta asennetta. Sinun täytyy olla läpeensä eloisa kasvonilmeiltäsi, äänensävyltäsi ja puhetavat tasi. Se merkitsee sitä, että sinun täytyy puhua voimakkaasti ja ponnekkaasti. Sinun täytyy vaikuttaa vakuuttuneelta. mutta ei itsevarmalta. Vaikka sinun tulee olla innostunut, niin sinun ei pitäisi koskaan menettää itsesi hallintaa. Itsehillinnän kadottaminen merkitsee kuulijoittesi menetystä.

3 Innostus on tarttuvaa. Jos olet jnnostunut puheestasi, niin kuulijakuntasi omaksuu tuon innon. Ja kun sinulla on hyvä kosketus kuulijoihin, se heijastuu takaisin sinuun ja pitää oman innostuksesi eloisana. Toisaalta, jos sinä olet eloton, teet kuulijoistasikin elottomia.

4 Paavali sanoo, että meidän tulisi olla Jumalan hengessä palavia. Jos olet, niin eloisa esityksesi saa Jumalan hengen virtaamaan kuulijoihinkin ia panee heidät toimimaan. Apollos ilmaisi tällaista henkeä puhuessaan, ja häntä sanotaan puhetaitoiseksi mieheksi. - Room. 12:11; Apt. 18:24, 25; Job 32: 18−20; Jer. 20:9.

5 Ollaksesi innostunut puheesta sinun täytyy olla vakuuttunut, että sinulla on jotain esittämisen arvoista. Työskentele esitettävän aineiston parissa, kunnes tunnet että sinulla on jotakin, joka ensin innoittaa sinua puhujana. Sen ei tarvitse olla uutta aineistoa, mutta sinun aiheenkäsittelytapasi voi olla tuore. Jos tunnet, että sinulla on kuulijoillesi jotakin, joka vahvistaa heitä heidän palvonnassaan, joka tekee heistä parempia evankeliuminpalvelijoita tai parempia kristittyjä, niin sinulla on täysi syy olla innostunut puheestasi, ja epäilemättä oletkin.

6 **Innostus sopiva aineistoon.** Sinä et saa pitää innostustasi liian korkealla koko puheesi ajan, jotta saisit siihen vaihtelua ja jotta se hyödyttäisi kuulijoitasi. Jos pidät, he uupuvat jo ennen kuin alkavat toimia. Tämä tähdentää jälleen sitä, että aineisto on valmistettava kyllin vaihtelevaksi, jotta esityksessäsi olisi vaihtelua. Se merkitsee sitä, että jotkin käsittelemäsi kohdat vaativat luonnostaan innostuneempaa esitystä kuin toiset ja että ne tulee punoa taitavasti siihen pitkin puhetta.

7 Varsinkin pääkohdat tulee esittää innostuneesti. Puheessasi täytyy olla huippukohtia, joille rakennat. Koska ne ovat puheesi kohokohtia, niin ne ovat tavallisesti niitä, joiden tarkoitus on kannustaa kuulijoitasi toimintaan, saada heidät ymrnärtämään todistelusi, johtopäätöksiesi tai neuvojesi sovellutus. Kun olet saanut kuulijasi vakuuttuneiksi, sinun on nyt innostettava heitä, näytettävä iohtopäätöstesi hyöty, ne ilot ja edut, jotka näiden vakaumusten noudattaminen tuo tullessaan. Tämä vaatii innostunutta esitystä.

8 Tästä huolimatta sinun ei kuitenkaan tulisi milloinkaan hairahtua välinpitämättömyyteen esityksesi muissa kohdissa. Sinun ei pitäisi koskaan menettää voimakasta tunnettasi aiheesi suhteen eikä ilmaista millään tavalla kiinnostuksesi vähentyneen. Kuvittele mielessäsi metsäaukealla levollisesti ruohoa syövää hirveä. Vaikka se näyttää rentoutuneelta, niin sen hoikissa jaloissa on piilevää voimaa, joka voi saada sen syöksähtämään pois pitkin loikkauksin vähimmästäkin vaaran merkistä.

Se on levossa mutta alituisesti valppaana. Niin sinäkin voit olla, silloinkin kun et puhu koko innollasi.

9 Mitä tämä kaikki merkitsee? Sitä, että eloisa esitys ei ole koskaan pakotettua. Siihen tävtyy olla syy ja aineistosi täytyy antaa sinulle tämä syy. Neuvojasi on kiinnostunut siitä, oliko innostuksesi aineistoosi sopiva. Oliko sitä liikaa, liian vähän tai oliko se väärin sijoitettua? Hän ottaa luonnollisesti huomioon oman yksilöllisen persoonallisuutesi, mutta hän rohkaisee sinua, jos olet ujo ja pidättyvä, ja varoittaa, jos vaikutat liian innostuneelta kaikesta mitä sanot. Sovella siis innostus aineistoosi ja tee aineistosi vaihtelevaksi, niin että innokas esityksesi on kauttaaltaan tasapainoista.

10 Innostus liittyy läheisesti lämpöön ja tunteeseen. Niiden ilmaisemista elähdyttävät kuitenkin erilaiset tunteet, ja niiden vaikutus kuulijoihin on myös erilainen. Sinä olet puhujana tavallisesti innostunut aineistostasi, mutta olet lämmin, kun ajattelet kuulijoitasi haluten auttaa heitä. Puheenneuvontalomakkeeseen merkitty "Lämpö, tunne" ansaitsee harkitsevaa huomiota.

11 Jos ilmaiset lämpöä ja tunnetta, kuulijasi tajuavat, että olet ihminen, joka osoittaa rakkautta, ystävällisyyttä ja myötätuntoa. Vedät heitä puoleesi niin kuin tuli koleana iltana. Eloisa esitys on innostava, mutta herkkää tunnettakin tarvitaan. Aina ei riitä, että mieli saadaan vakuuttuneeksi; sinun tävtyy vaikuttaa sydämeen.

12 Olisiko esimerkiksi sopivaa lukea Gal. 5:22:sta rakkaudesta, pitkämielisyydestä, ystävällisyydestä ja sävyisyydestä, ilman että esitystapasi heijastaisi noita ominaisuuksia? Huomaa myös hellä tunne, jota Paavalin sanat ilmaisevat 1. Tess. 2:7, 8:ssa. Nämä ovat ilmauksia, jotka vaativat lämpöä ja tunnetta. Miten sitä tulisi osoittaa?

13 **Lämpö näkyy kasvonilmeistä.** Jos sinulla on lämmin tunne kuulijoitasi kohtaan, sen tulisi näkyä kasvoiltasi. Jollei se näy, kuulijasi eivät ehkä ole vakuuttuneita siitä, että olet vilpittömän lämmmin häntä kohtaa, mutta sen täytyy olla aito. Sitä ei voi vetää ylle kuin naamiota. Ei tule myöskään sekoittaa lämpöä ja tunnetta liikatunteellisuuteen ja herkkätunteisuuteen. Ystävällinen kasvonilme ilmaisee aitoutta ja vilpittömyyttä.

14 Sinä puhut enimmäkseen ystävällisille kuulijoille. Jos siis todella katsot kuulijoitasi, niin tunnet lämpöä heitä kohtaan. Tunnet olevasi rentoutunut ja ystävällinen. Valitse yleisöstä joku, jonka kasvot ovat erittäin ystävälliset. Puhu hänelle henkilökohtaisesti muutama hetki. Valitse toinen ja puhu hänelle. Näin et ainoastaan saa hyvää kosketusta kuulijoihisi, vaan tunnet myös vetoa kuulijoitten puoleen, ja lämmin kasvonilmeesi vuorostaan vetää kuulijoita sinun puoleesi.

15 **Lämpö ja tunne ilmenee** änensävystä. On täysin todistettu, että eläimetkin pystyyät aistimaan tunteesi jossain määrin äänensävystäsi. Kuinka paljon eliemmän kuulijakunta onkaan näin ollen herkkä äänelle, joka ilmentää lämpöä ja tunnetta sävyllään.

16 Jos tunnet tosiaan olevasi erillään kuulijoistasi, jos ajattelet enemmän lausumiasi sanoja kuin sitä, miten kuulijasi suhtautuvat niihin, niin sinun on vaikea kätkeä sitä valppaalta kuulijakunnalta. Mutta jos kiinnostuksesi on keskittynyt vilpittömästi niihin, joille puhut, ja jos olet todella halukas välittämään ajatuksesi heille, jotta he ajattelisivat samoin kuin sinä, niin tunteesi heijastuu äänesi jokaisesta vivahteesta.

17 Tämän täytyy kuitenkin olla ilmeisen vilpitöntä kiinnostusta. Aitoa lämpöä ei voida teeskennellä enempää kuin innostustakaan. Puhulan ei pitäisi milloinkaan antaa ulkokultaisen miellyttävyyden vaikutelmaa. Ei tule myöskään sekoittaa lämpöä ja tunnetta liikatunteellisuuteen eikä ala−arvoisen yleisönkosiskelijan teeskentelevään, värisevään ääneen.

[18] Jos sinulla on kova, karhea ääni, niin sinun on vaikeata ilmaista lämpöä lausunnoissasi. Sinun tulisi koettaa tietoisesti ja ahkerasti voittaa kaikki tällaiset pulmat. Kysymys on äänenlaadusta ja se vaatii aikaa, mutta oikea huomion kiinnittäminen ja ponnistelu voi aikaansaada paljon äänesi lämmön parantamiseksi.

[19] Eräs seikka, joka voi auttaa sinua puhtaasti kokoonpanoa ajatellen, on sen muistaminen, että lyhyet, terävät ääntiöt tekevät puheen kovaksi. Opi lausumaan ääntiöt koko pituudessaan. Tämä pehmentää niitä ja tekee automaattisesti puheesi lämpimämmäksi äänellisessä ilmaisussaan.

[20] **Lämpö ja tunne aineistoon sopiva.** Samoin kuin innostuksenkin ollessa kysymyksessä, se lämpö ja tunne, jonka yhdistät ilmaisuusi, riippuu suuressa määrin siitä mitä sanot. Esimerkkinä tästä on kertomus siitä, miten Jeesus tuomitsi kirjanoppineet ja fariseukset Matt. 23. luvussa. Emme voi kuvitella hänen lausuneen näitä kirveleviä tuomiosanoja uneliaalla ja elottomalla tavalla. Mutta keskellä tätä närkästyksen ja vihan ilmausta on täynnä lämpöä ja hellää tunnetta oleva virke, joka ilmaisee Jeesuksen myötätunnon seuraavin sanoin: " - kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niinkuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet." Tässä ilmaistaan selvästi hellää tunnetta, mutta seuraavassa lausunnossa: "Katso 'teidän huoneenne on jäävä hyljätyksi'", ei ole samaa tunnetta. Sävy on hylkäävä, epäsuopea.

[21] Missä lämpö ja tunne sitten olisivat sopivia? Suurin osa siitä, mitä sanot kentällä tai harjoituspuheessa, on sopivaa sen ilmaisemiselle, mutta erityisesti se on paikallaan kun autat, toisia tekemään johtopäätöksiä ja kannustat, kehotat, osoitat myötätuntoa jne. Samalla kun muistat olla lämmin, älä unohda olla myös innostunut, kun se on sopivaa. Ole tasapainoinen kaikessa, mutta sano kaikki mahdollisimman ilmeikkäästi.

KERTAUS: 1. Mikä saa aikaan innostusta? 2−5. Miten eloisa esitys ilmaisee innostusta? 6−9. Miten puheen aineisto vaikuttaa intoon esityksessä? 10−12. Mitä tarkoitetaan lämmöllä ja tunteella? 13, 14. Miten lämpöä voi osoittaa kasvonilmeillä? 15−19. Osoita, mikä tekee lämmön ja tunteen ilmeiseksi puhujan äänessä. 20, 21. Millä tavalla puheen aineisto vaikuttaa esityksen lämpöön ja tunteeseen?

34. tutkielma - Sopivat kuvaukset

[1] Kun puhuja käyttää kuvauksia, hän todellisuudessa painaa merkityksellisiä kuvia kuulijoittensa mieleen. Kuvaukset lisäävät kiinnostusta ja tähdentävät tärkeitä ajatuksia. Ne kiihottavat ajatustoimintaa ja tekevät uusien ajatusten omaksumisen helpommaksi. Hyvin valitut kuvaukset lisäävät tunnesysäyksen älylle esitettyyn vetoomukseen. Tuloksena on, että sanoma painuu mieleen niin voimakkaasti, ettei se ole useinkaan mahdollista vain tosiasioita esittämällä. Mutta tämä pitää paikkansa ainoastaan, jos kuvaukset ovat sopivia. Niiden täytyy sopia aineistoosi.

[2] Kuvausta voidaan käyttää toisinaan ennakkoluulojen poistamiseksi. Se voi pyyhkäistä vastaväitteet pois ennen kuin esitetään kiistanalainen oppikysymys. Voisit esimerkiksi sanoa: "Kukaan isä ei panisi lapsensa kättä kuumalle hellalle rangaistukseksi." Tällainen "helvetti"−oppiin johdattava kuvaus tekisi heti väärän uskonnollisen "helvetti"−käsityksen vastenmieliseksi ja sen tähden helpommin kumottavaksi.

[3] Kuvaukset voivat olla monenlaisia. Ne saattavat olla yhdenmukaisuuksia, vertailuja, vastakohtaisuuksia, samankaltaisuuksia, kielikuvia, henkilökohtaisia kokemuksia tai esimerkkejä. Ne voidaan valita monista lähteistä. Ne voivat käsitellä luonnon elollisia tai elottomia kohteita. Ne voivat perustua kuulijoitten ammatteihin, inhimillisiin piirteisiin tai luonteenominaisuuksiin, talousasioihin tai sellaisiin ihmisten töihin kuin taloihin, laivoihin jne. Mutta käytettäköönpä mitä kuvausta

hyvänsä, niin se tulee valita tilanteen ja aineiston takia eikä siksi, että se on puhujalle mieleinen kuvaus.

4 Varoittava sana. Älä höystä puhetta liian monilla kuvauksilla. Käytä niitä, mutta älä käytä niitä liikaa.

5 Kuvausten sopiva käyttö on taito. Se vaatii taitavuutta ja kokemusta. Mutta niiden vaikutusta ei voida yliarvioida. Oppiaksesi käyttämään kuvauksia sinun täytyy oppia ajattelemaan havainnollisesti. Pane lukiessasi merkille käytetyt kuvaukset. Kun katselet jotain, ajattele sitä kristillisen elämän ja palveluksen valossa. Jos näet esimerkiksi ruukkukukan, joka näyttää kuivalta ja lakastuneelta, voisit ajatella: "Ystävyys on kuin kasvi. Jotta se kukoistaisi, sitä täytyy kastella." Jotkut ihmiset katselevat nykyään kuuta ainoastaan avaruusmatkailun kannalta. Kristitty katselee sitä Jumalan kätten tekona, Hänen luomanaan satelliittina, taivaankappaleena, joka pysyy ikuisesti, sellaisena, mikä vaikuttaa jokapäiväiseen elämäämme aiheuttaen vuorovesien nousun ja laskuun.

6 Jos yksinkertaiset kuvaukset eivät tule helposti mieleesi puhetta valmistaessasi, tarkastele samanaiheista aineistoa Vartiotorni−seuran julkaisuista. Katso, onko niissä käytetty kuvauksia. Ajattele puheesi avainsanoja ja kuvia, joita ne tuovat mieleesi. Rakenna niille. Mutta muista, että sopimaton kuvaus on pahempaa kuin kuvausten puuttuminen kokonaan. Kun harkitset kohtaa "Kuvaukset sopivat aineistoon" puheenneuvontalomakkeessa, on useita piirteitä, jotka on pidettävä mielessä.

7 **Yksinkertaisia.** Yksinkertainen kuvaus on helpompi muistaa. Se tukee todistelua eikä hajota sitä monimutkaisuudellaan. Jeesuksen kuvaukset eivät olleet monestikaan kuin muutaman sanan pituisia. (Ks. esimerkiksi Matt. 13:31−33; 24:32, 33.) Yksinkertaisuus edellyttää ymmärrettävää sanastoa. Jos kuvaus tarvitsee paljon selittelyä, se muodostuu ylimääräiseksi kuormaksi. Hylkää se tai yksinkertaista se.

8 Jeesus käytti pikkuseikkoja suurten asioitten selittämiseksi, helppoja asioita vaikeitten selitykseksi. Kuvaus tulee voida havainnollistaa helposti, joten yhdellä kertaa ei pidä esittää liian monia piirteitä. Sen tulee olla ytimekäs ja todellinen. Sellaisia kuvauksia ei sovelleta helposti väärin.

9 Kuvaus on hyvä, jos se on täysin sen aineiston mukainen, jota sen tulee valaista. Jos kuvauksen jokin piirre ei ole sopiva, olisi ehkä parempi jättää se käyttämättä. Joku ajattelee sopimattomia piirteitä, ja se menettää vaikutuksensa.

10 **Sovellutus tehty selväksi.** Jollei kuvausta sovelleta, niin jotkut voivat käsittää asian, mutta monet eivät. Puhujalla täytyy olla kuvaus selvänä mielessään, ja hänen täytyy tietää sen tarkoitus. Hänen tulisi yksinkertaisesti sanoa, mikä kuvauksen arvo on. (Ks. Matt. 12:10−12.)

11 Kuvaus voidaan soveltaa monilla tavoilla. Sitä voidaan käyttää sellaisen periaatteen vahvistamiseksi, joka vain mainitaan joko kuvauksen edellä tai jälkeen. Se voidaan soveltaa teroittamalla voimakkaasti kuvauksen havainnollistaman todistelun seurauksia. Tai se voidaan soveltaa kiinnittämällä vain huomio kuvauksen eri kohtien samankaltaisuuteen todistelun kanssa.

12 **Tärkeitä kohtia korostettu.** lä käytä kuvausta vain siksi, että satut ajattelemaan sitä. Erittele puhe tietääksesi, mitkä ovat pääkohdat, ja valitse sitten kuvaukset tehdäksesi ne ymmärrettäviksi. Jos vähäisemmissä kohdissa käytetään voimakkaita kuvauksia, niin kuulijat saattavat muistaa vähäiset kohdat pikemmin kuin pääseikat. (Ks. Matt. 18:21−35; 7:24−27.)

13 Kuvaus ei saa pimittää todistelua. Kuulijat saattavat muistaa sen, mutta kuvauksen tullessa mieleen myös kohdan, jota se tarkoitettiin korostamaan, pitäisi palata mieleen. Jollei se palaa, kuvauksesta on tullut liian huomattava.

14 Kun valmistat puhetta ja valitset kuvauksia, niin punnitse kuvauksen arvo korostettaviin kohtiin nähden. Antaako se lisäpontta näille kohdille? Saako se ne erottumaan? Tekeekö se ne helpommin ymmärrettäviksi ja muistettaviksi? Jollei, se ei ole sopiva kuvaus.

15 Kuvausten ei pidä sopia ainoastaan jiineistoon, vaan niiden täytyy olla sopivia myös kuulijoillesi. Tämä on merkitty erikseen neuvontalomakkeeseen kohtaan "Kuvaukset sopivia kuulijoille". Kun Naatania käskettiin oikaisemaan Daavidia hänen Batseban kanssa tekemänsä synnin johdosta, niin hän valitsi kuvaukseksi köyhän miehen ja tämän karitsan. (2. Sam. 12:1−6) Tämä kuvaus ei ollut ainoastaan tahdikas vaan myös sopiva Daavidille, koska hän oli ollut paimen. Hän käsitti asian ytimen heti.

16 Jos useimmat kuulijoista ovat vanhahkoja, ei tulisi käyttää kuvauksia, jotka vetoavat ainoastaan nuoriin. Mutta opiskelijaryhmälle sellaiset kuvaukset olisivat täysin sopivia. Kuvauksia voidaan toisinaan tarkastella kahdesta vastakkaisesta näkökulmasta kuulijoita ajatellen, kuten vanhojen ja nuorten, miesten ja naisten.

17 **Otetut tutuista tilanteista.** Jos käytät käsillä olevia kohteita kuvauksissa, niin ne ovat tuttuja kuulijoillesi. Jeesus teki näin. Puhuessaan kaivolla olevalle naiselle hän vertasi sopivasti elämää antavia ominaisuuksiaan veteen. Hän käytti elämän pieniä asioita eikä jotain poikkeuksellista. Hänen kuvauksensa välittivät helposti kuvan hänen kuuli−joittensa mieleen, tai ne muistuttivat heti joistakin henkilökohtaisista kokemuksista heidän omassa elämässään. Hän käytti kuvauksia opettaakseen.

18 Samoin on nytkin. Perheenäidit voivat tietää jotain liikemaailmasta, mutta onnistut paremmin, jos valaiset huomautuksiasi asioilla, jotka liittyvät heidän jokapäiväiseen elämäänsä, heidän lapsiinsa, kodinhoitoonsa ja muihin kotia koskeviin seikkoihin.

19 Sellaisetkin kuvaukset ovat tehokkaita, jotka perustuvat johonkin ehdottomasti paikalliseen, mikä on tunnusomaista ehkäpä vain juuri sille seudulle. Yhdyskunnassa hyvin tunnetut ajankohtaiset tapahtumat, kuten paikallis−uutisissa esiintyvät asiat, ovat myös soveliaita, jos ne ilmaisevat hyvää makua.

20 **Ilmaisevat hyvää makua.** Kaikkien käytettyjen kuvausten tulee sopia raamatulliseen esitykseen. On itsestään selvää, että kuvausten ei tule olla sopimattomia moraaliltaan. Vältä kaksiselitteisiä lausuntoja, jos ne voidaan ymmärtää väärin. On hyvä noudattaa seuraavaa menettelyä: jos asia on kyseenalainen, jätä se pois.

21 Kuvausten ei pitäisi tarpeettomasti loukata ketään kuulijaasi, varsinkaan vasta mukaantulleita. Tästä syystä ei olisi hyvä mainita sellaisia opillisia tai kiistanalaisia asioita, jotka eivät ole varsinaisesti käsiteltävinä esityksessäsi. Et käyttäisi esimerkkinä sellaista asiaa kuin verensiirtoa tai lipunter−vehtimistä, jos tämä ei olisi esityksesi pääkohta. Joku voisi unohtaa varsinaisen asian, jopa loukkaantuakin. Jos eräänä esityksesi tarkoituksena on tällaisten asioitten käsitteleminen, tilanne on toinen. Silloin sinulla on tilaisuus esittää niitä koskevia järkisyitä ja saada kuulijasi vakuuttuneiksi. Mutta älä tee tyhjäksi tarkoitustasi antamalla kuvauksesi tehdä kuulijasi ennakkoluuloisiksi niitä tärkeitä totuuksia kohtaan, joita käsittelet.

22 Käytä siis arvostelukykyä valitessasi kuvauksia. Varmistaudu siitä, että ne ovat sopivia. Ne ovat, jos ne sopivat sekä aineistoosi että kuulijoillesi.

KERTAUS: l, 2. Osoita lyhyesti, mitä kuvaukset aikaansaavat puheessa. 3−6. Mistä lähteistä kuvauksia voidaan etsiä? 7−9. Miksi yksinkertaiset kuvaukset ovat niin tehokkaita? 10, 11. Osoita, miksi kuvausten sovellutus täytyy tehdä selväksi. 12−14. Mikä auttaa ratkaisemaan, mikä on sopiva kuvaus? 15, 16. Selitä, miksi kuvausten täytyy olla sopivia kuulijoille. 17−19. Mistä kuvaukset täytyy ottaa,

jotta ne vetoaisivat kuulijoihin? 20−22. Mainitse joitakin vaaroja, joita kuvausten käytössä tulee välttää.

35. tutkielma - Aineisto sovellettu kenttäpalvelukseen

[1] Huomattava osa työstämme kristittyinä evankeliumin−palvelijoina nykyään merkitsee Jumalan sanan saarnaamista ja opettamista ihmisille, jotka tietävät hyvin vähän Raamatusta. Joillakuilla heistä ei ole koskaan ollut Raamattua; toisilla on se pelkästään kirjahyllyssä. Tämä merkitsee sitä, että meidän täytyy soveltaa kertomamme asiat heidän olosuhteisiinsa, jotta he saisivat niistä täyden hyödyn. Kysymys ei ole siitä, että muuttaisimme sanomaa, vaan me ponnistelemme erityisesti ilmaistaksemme sen kielellä, jota he ymmärtävät. Todellisuudessa se, että meitä kehotetaan soveltamaan aineistomme tällä tavalla, koettelee sitä, _miten perusteellisesti me itse ymmärrämme sen.

[2] Soveltaminen merkitsee uusiin olosuhteisiin mukauttamista. Se merkitsee jonkin sopeuttamista omaksi tai jonkun toisen tyydytykseksi. Kun tarkastellaan aineiston soveltamista kenttäpalvelukseen, niin sen pitäisi korostaa tarvetta tehdä esityksistä kentällä tai mistä tahansa puheista yksinkertaisia ja ymmärrettäviä jollekin nimenomaiselle kuulijakunnalle ja varsinkin vastakiinnostuneille, joita tavataan kenttäpalveluksessa. Työskennellessäsi tämän ominaisuuden hyväksi koulussa sinun tulisi sen tähden suhtautua aina kuulijoihisi samoin kuin ihmisiin, joita tapaat todistaessasi talosta taloon.

[3] Tämä ei merkitse sitä, että puheesi pitäisi olla ovelta−ovelle−esityksen muodossa, kun tämä ominaisuus käsitellään koulussa. Kaikkien puheiden tulee olla esitystavaltaan sellaisia kuin koulun viimeisissä ohjeissa on hahmoteltu. Se merkitsee sitä, että millaista esitystä käyttänetkin, kehittelemäsi todistelun ja puhumasi kielen tulee olla samaa, jota käyttäisit puhuessasi kentällä tapaamillesi ihmisille. Koska suurin osa puhumisestamme tapahtuu kenttäpalveluksessa, tämän pitäisi auttaa sinua näkemään tarve puhua yksinkertaisesti, sillä tasolla, jota useimmat ihmiset kentällä ymmärtävät. Sinua on valmennettu tähän jonkin verran 21. tutkielmassa. Sitä käsitellään nyt erikseen sen huomattavan tarpeellisuuden ja tärkeyden takia.

[4] **Ilmaisut tehty ymmärrettäviksi yleisölle.** Eräitten veljien kentällä ja uusissa tutkisteluissa käyttämät ilmaisut osoittavat tämän ominaisuuden tarpeellisuuden. Ymmärryksemme Raamatun opetuksista on antanut meille sanaston, jota ei yleisesti tunneta. Me käytämme sellaisia sanoja kuin "jäännös", "muut lampaat" jne. Jos käytämme niitä puheessamme, niin sellaiset ilmaisut eivät sano mitään kenttäpalveluksessa kohtaamillemme ihmisille. Ne täytyy selittää käyttämällä sopivaa, samaa merkitsevää ilmaisua tai selitystä, jotta ne ymmärrettäisiin. Viittauksilla "Harmagedoniin" ja "Valtakunnan perustaminen" on samaten vain vähän arvoa, ellei niiden merkitystä selitetä.

[5] Tätä seikkaa tarkasteltaessa neuvojasi kysyy itseltään: ymmärtäisikö Raamatun totuutta tuntematon henkilö tuon kohdan tai ilmaisun? Hän ei välttämättä kehota sinua luopumaan tällaisista teokraattisista sanonnoista. Ne kuuluvat meidän sanastoomme, ja me haluamme vastakiinnostuneiden tutustuvan niihin. Mutta jos käytät joitakin näistä teokraattisista sanoista, hän ottaa huomioon, selitätkö ne.

[6] **Sopivia kohtia valittu.** Kentällä esittämiesi ajatusten valinta vaihtelee samoin kuin käyttämäsi sanatkin, riippuen tilanteesta. Se johtuu siitä, että on tavallisesti asioita, joita emme valitse keskustelunaiheeksi vastakiinnostuneen kanssa. Tällaisissa olosuhteissa riippuu aineiston valinta kokonaan sinusta. Mutta kun sinulle annetaan tehtävä koulussa, niin käsiteltävä aineisto on valittu sinulle etukäteen. Sinä voit valita ainoastaan sinulle määrättyyn aineistoon sisältyvistä asioista. Mitä sinun tulisi tehdä?

7 Ensinnäkin, koska voit käyttää eri kohtia vain rajoitetusti, sinun tulisi keksiä puheellesi lavastus, joka sallii sopivien kohtien laajimman valikoiman. Neuvojaasi kiinnostavat valitsemasi kohdat ja se, miten ne sopivat puheesi puitteisiin. Tämä siksi, että sinä näytät tämän ominaisuuden ollessa tarkasteltavana, miten kenttäpalveluksen eri piirteet vaativat erilaista aineistoa. Sinä et esimerkiksi käyttäisi samaa aineistoa kutsuessasi vastakiinnostunutta henkilöä kokoukseen kuin mitä käyttäisit ovelta−ovelle−esityksessä. Olkoonpa tehtäväsi siis keskustelu puhuteltavan kanssa tai tavallinen lavalta pidetty puhe, ilmaise se nimenomainen kuulijakunta, jolle puhut, esittämilläsi asioilla ja niillä kohdilla, jotka valitset määrätystä aineistosta.

8 Päättääkseen, ovatko kohdat sopivia vai eivät, neuvojasi ottaa huomioon puheesi tarkoituksen. Talosta−taloon−käynnillä on tarkoituksesi yleensä opettaminen ja puhuteltavan kannustaminen tutkimaan enemmän. Uusintakäynnillä on tarkoituksesi kehittää kiinnostusta, ja mikäli mahdollista, aloittaa Raamatun kotitutkistelu. Jos se on tutkistelun jälkeinen esitys, sen tarkoitus on saada puhuteltava kokoukseen tai kenttäpalvelukseen tms.

9 Kohtien valinta voisi vaihdella tietysti samassa palvelus−piirteessäkin kuulijoittesi mukaan. Tämäkin tulisi siis ottaa huomioon. Sinun ei pitäisi ottaa puheeseesi niitä sinulle määrätyssä aineistossa olevia kohtia, jotka eivät sovi tarkoituksiisi.

10 Ottaen huomioon nämä tekijät lavastus täytyy valita ennen puheen valmistamista. Kysy itseltäsi: Mitä haluan aikaansaada? Mitä kohtia tarvitaan tämän tarkoituksen saavuttamiseksi, ja miten nämä kohdat voidaan sovittaa puheen puitteisiin? Kun olet ratkaissut nämä asiat, voit valita sopivat kohdat vaikeudetta ja esittää ne tavalla, jota tarvitaan aineiston soveltamiseksi kenttäpalvelukseen.

11 **Aineiston käytännöllistä arvoa korostettu.** Aineiston käytännöllisen arvon korostaminen merkitsee sitä, että puhuteltavalle osoitetaan selvästi ja kiistattomasti, että se koskee häntä, että se on sellaista, jota hän tarvitsee tai voi käyttää. Puhuteltavan täytyy ymmärtää jo puheen alusta lähtien, että "tämä koskee minua". Tämä on välttämätöntä kuulijakunnan tarkkaavaisuuden herättämiseksi. Mutta tämän tarkkaavaisuuden ylläpitämiseksi on tarpeellista jatkaa samaa aineiston henkilökohtaista soveltamista johdonmukaisesti läpi koko puheen.

12 Tämä merkitsee enemmän kuin pelkästään kuulijoihin saatua kosketusta ja kuulijoitten auttamista tekemään johtopäätöksiä. Nyt sinun täytyy mennä pitemmälle ja todella sovittaa puhuteltavasi aineiston sovellutukseen. Tarkoituksemme kentällä on opettaa ihmisille Jumalan sanan totuutta ja auttaa heitä tuntemaan pelastukseen johtava tie. Sinun täytyy siis tahdikkaasti ja huomaavaisesti osoittaa puhutel−tavallesi, mitä käytännöllistä hyötyä hänelle on kuuntelemisesta ja toiminnasta sen mukaisesti, mitä sanot.

13 Vaikka kyseisen ominaisuuden tämä alakohta onkin mainittu viimeisenä, niin se ei johdu siitä, että se olisi vähäisin tärkeydeltään. Se on tärkeä kohta, eikä sitä pitäisi syrjäyttää koskaan. Ponnistele sen kehittämiseksi, koska se on tärkeä kenttäpalveluksessa. Saat harvoin puhuteltavan kiinnittämään jatkuvaa huomiota pitkään esitykseen, ellei hän näe selvästi, että sillä, mitä sanot, on arvoa hänen omassa elämässään.

KERTAUS: 1−3. Miksi on arvokasta oppia soveltamaan aineisto kenttäpalvelukseen? 4, 5. Selitä, miksi ilmaisumme täytyy tehdä ymmärrettäviksi yleisölle. 6−8. Miksi meidän tulee olla huolellisia sopivien kohtien valitsemisessa puheita valmistaessamme? 9,10. Miten voimme päätellä, ovatko valitsemamme kohdat sopivia? 11−13. Miksi on tärkeätä osoittaa esitetyn aineiston käytännöllinen arvo?

36. tutkielma - Sopivat loppusanat ja ajoituksesi

[1] Se, mitä sanot viimeiseksi, muistetaan usein ensimmäisenä. Siksi puheesi loppusanat ansaitsevat huolellisen valmistamisen. Niiden tulisi kohdistaa huomio pääajatuksiin, joiden haluat jäävän mieleen, ja yhdistää ne lopulliseen teemaan. Tuloksena sekä puheesi kokoonpanosta että esityksestä pitäisi olla kuulijoiden kannustaminen toimintaan. Tähän kehotamme sinua kiinnittämään huomiota, kun tulet puheenneuvontalomakkeessa kohtaan "Loppusanat sopivat, tehokkaat".

2 Loppusanat suoranaisessa yhteydessä puheen teemaan. Saadaksesi ajatuksia siitä, miten loppusanat yhdistetään puheen teemaan, ehdotamme, että kertaat 27. tutkielman. Loppusanojesi ei tarvitse esittää puheesi teemaa uudelleen käyttäen samoja sanoja, joskin jotkut oppilaat, varsinkin uudet, saattavat havaita sen olevan avuksi; mutta loppusanojen tulisi kiinnittää huomio siihen. Osoita sitten teeman perusteella, mitä kuulijat voivat tehdä.

[3] Jos loppusanat eivät liity suoranaisesti teemaan, ne eivät sido aineistoa kiinteäksi kokonaisuudeksi. Vaikka käyttäisit suoria yhteenvetoloppusanoja esittäen pääkohtien rungon, niin haluaisit silti epäilemättä lisätä loppulauseen tai parikin esittääksesi jpuheen keskeisen ajatuksen eli teeman.

[4] Loppusanat osoittavat kuulijoille, mitä on tehtävä. Koska sinun tarkoituksesi on tavallisesti kannustaa puheellasi jonkinlaiseen toimintaan tai saada omaksumaan tietty näkökanta, niin puheen loppuajatusten tulee siis ehdottomasti tehdä nämä seikat selviksi. Loppusanojen päätarkoitus on näin ollen osoittaa kuulijoille mitä on tehtävä ja kannustaa heitä tekemään se.

[5] Tästä syystä tulee loppusanoissa olla vakavuutta, vakaumusta ja vaikuttavaa voimaa sen lisäksi, että ne tekevät puheesi tarkoituksen selväksi. Usein havaitaan, että lyhyet lauseet antavat parhaiten voimaa loppusanoille. Mutta lauserakenteesta riippumatta tulisi esittää järkevät syyt toiminalle, mukaan luettuna hyödyt, jotka saadaan sellaisesta menettelystä.

[6] Loppusanojen tulee seurata johdonmukaisesti sitä, mitä puheessa on jo sanottu. Sen, mitä lausut loppusanoissasi, tulee saada kuulijasi toimimaan sen perusteella, mitä on jo esitetty puheen aiheenkäsittelyssä. Loppusanasi selvittävät ja korostavat, mitä kuulijoittesi on tehtävä, jotta he toimisivat ja heidät saadaan tekemään niin nimenomaan loppusanojesi voimakkuuden avulla.

[7] Palveltaessa talosta taloon loppusanat ovat usein heikot. Näin tapahtuu, kun puhuteltavalle ei osoiteta täsmällisesti, mitä odotamme hänen tekevän joko ottavan jonkin julkaisun, myöntyvän uusintakäyntiin tai jotain sellaista.

8 Koulussa esitettävien tehtävien loppusanat ovat myös heikot, jos ne ovat pelkästään yhteenveto aineistosta eivätkä saa kuulijoita toimimaan. Tulisi esittää jonkinlainen aineiston sovellutus tai osoittaa jollakin muulla tavalla aineiston olevan erityisen arvokas kuulijoille.

[9] Jotkut puhujat huomaavat erittäin hyödylliseksi raamatullisen puheen päättämisen lyhyeen yhteenvetoon koko puheesta käyttäen puheen tärkeimpiä Raamatunkohtia ja puheen teemaa sen perustana. Supistamalla näin puheen muutamiin raamatunkohtiin, niin kuin käsittelisit ne ovella, et ainoastaan tee puheen ydintä selväksi, vaan annat myös kuulijoille jotain, jonka he voivat muistaa, ja jota he voivat käyttää kerratessaan puheen kohokohtia. Tämä on loppusanojen päätarkoitus, eikä tämä menetelmätapa ole ainoastaan sopiva, vaan se myös täyttää tehokkaasti tuon tarkoituksen.

[10] **Loppusanat sopivan pituiset.** Loppusanojen pituutta ei tulisi päätellä kellosta, vaikka usein tehdäänkin niin. Loppusanat ovat sopivan pituiset, jos ne ovat tehokkaat ja täyttävät tarkoituksensa. Niiden pituuden sopivuus tulee sen tähden päätellä

tuloksista. Tämän neuvojasi tekee, kun työskentelet puheenneuvontalomakkeesi kohdassa "Loppusanat sopivan pituiset".

11 Vertaillaksesi loppusanojen pituutta varsinaiseen aineistoon pane merkille koko Saarnaajan kirjan lyhyet loppusanat Saarn. 12:13, 14:ssä ja vertaa niitä Jeesuksen vuorisaarnaan ja hänen loppusanoihinsa Matt. 7:24−27:ssä. Tässä on kaksi erilaatuista ja −pituista loppua, mutta kummatkin täyttävät tarkoituksensa.

12 Loppusanojen ei pitäisi tulla kuulijoille yllätyksenä. Sanojen ei tulisi vain selvästi viitata puheen loppuun, vaan niissä tulee myös olla lopun sävy. Osoita sillä, mitä sanot ja miten sen sanot, että olet loppusanoissa. Niiden ei pitäisi venyä tarpeettomasti. Jollet voi sitoa puhettasi yhteen ylläpitäen kiinnostusta läpi loppusanojen, ne tulee muokata uudelleen. Ne ovat yhä liian pitkät.

13 Jos olet aloitteleva puhuja, sinun on usein parasta laatia loppusanasi lyhyemmiksi, kuin ehkä ajattelet tarpeelliseksi. Tee ne yksinkertaisiksi, suoriksi ja selviksi. Älä anna niiden jatkua loputtomasti.

14 Jos pidät jonkin puheen puhesarjassa tai jos puhut palveluskokouksessa, niin loppusanasi tulee yhdistää seuraavan puheen esittelyyn ja ne voivat sen tähden olla lyhyemmät. Jokaisella yksityisellä osalla tulee kuitenkin olla loppusanansa, jotka täyttävät puheen tarkoituksen. Jos ne sen tekevät, ne ovat sopivan pituiset.

15 **Ajoitus.** Ei ainoastaan loppusanojen pituus ole tärkeä; puheen jokaisen osan ajoitus ansaitsee huomiota. Siitä syystä puheenneuvontalomakkeessa on erillinen kohta "Ajoitus".

16 Puheen oikean ajoituksen tärkeyttä ei tule väheksyä. Jos puhe on oikein valmistettu, niin ajoituskin on otettu huomioon, mutta jos puhuja ylittää aikaa yrittäessään sulloa yhteen kaiken aineiston, niin hän ei täytä todellisuudessa tarkoitustaan, koska kuulijat alkavat olla levottomia ja katsella kelloa eivätkä kiinnitä todella huomiota siihen mitä hän sanoo. Loppusanat, joiden tulisi sisältää sovellutus ja kannustus toimintaan, jotka ovat tärkeitä puheen tarkoituksen toteuttamiseksi, menevät hukkaan. Vaikka ne esitetäänkin, kuulijat eivät useissa tapauksissa saa niistä hyötyä, koska puhuja ylittää aikaansa.

17 Eivät ainoastaan kuulijat ole vaivaantuneita, kun puhuja ylittää aikaa, vaan myös puhuja. Kun hän huomaa aikansa loppuvan ja aineistoa olevan liian paljon, hän voi yrittää puristaa sitä liikaa kokoon ja siten hävittää sen tehokkuuden. Tämä johtaa usein tasapainottomuuteen. Jos puhuja toisaalta havaitsee, ettei hänellä ole riittävästi aineistoa määräaikansa täyttämiseksi, hän saattaa, yrittäessään venyttää sitä, tulla helposti hajanaiseksi ja harhailevaksi esityksessään.

18 Vaikka koulunvalvoja ilmoittaakin oppilaalle, millon hänen aikansa on loppunut, niin sekä oppilaalle että kuulijoille tuottaa pettymyksen, jos puhe täytyy katkaista ennen kuin se päättyy. Puhujalla tulee olla riittävästi kiinnostusta aineistoonsa halutakseen esittää sen. Kuulijoista tuntuu kuin he olisivat jääneet roikkumaan ilmaan, jos he eivät kuule loppusanoja. Se, joka pitää tapana ylittää aikaa puheissaan, osoittaa, että hän ei ota huomioon toisia, tai sitten hän ilmaisee valmistautumisen puutetta.

19 Kun useilla puhujilla on osansa ohjelmassa, oikea ajoitus on erityisen tärkeä. Esimerkiksi palveluskokouksessa saattaa olla viisi osaa. Jos kukin puhuja puhuu ainoastaan minuutin yli määräaikansa, silloin kokous venyy viisi minuuttia yli ajan.

Kuitenkin kukin ylitti aikaa vain hyvin vähän. Seurauksena voi olla, että joidenkuiden on lähdettävä ennen kokouksen päättymistä ehtiäkseen kotiin vievään linja−autoon, tai kokouksesta noutamaan tullut epäuskoinen puoliso saattaa ärtyä joutuessaan odottamaan. Seuraukset eivät yleensä ole hyvät.

[20] Vaikeuksia syntyy myös silloin, kun puhuja ei täytä määräaikaansa puhesarjassa. Jos esimerkiksi veli, jolle on määrätty puolen tunnin puhe konventin ohjelmassa, lopettaisi kahdenkymmenen minuutin kuluttua, se saattaisi aiheuttaa keskeytyksen ohjelmassa, jollei seuraava puhuja sattuisikaan olemaan valmis aloittamaan välittömästi.

[21] Eräänä perussyynä ajan ylittämiseen puheessa on tietysti liiallinen aineistomäärä. Tämä pitäisi korjata puhetta valmistettaessa. Jos muut puheenneuvontalomakkeen varhaisemmat kohdat on hallittu tähän saakka, ei ajoitus ole kuitenkaan mikään pulma. Jos olet jo oppinut erottamaan pääkohdat ja valmistamaan sopivan jäsennyksen, huomaat hyvän ajoituksen seuraavan luonnostaan. Ajoitusta tarkastellaan neuvon−talomakkeen loppuvaiheessa, koska se riippuu suuressa määrin aikaisemmista puheen ominaisuuksista, joita on käsitelty.

[22] Yleensä pulmana ajoituksessa on ajan ylitys. Hyvin valmistautuneella puhujalla on tavallisesti runsaasti opettavaa aineistoa, mutta hänen täytyy olla huolellinen siinä, ettei käytä enempää aikaa, kuin mitä hänelle on annettu.

[23] Uudet tai kokemattomat puhujat ovat kuitenkin toisinaan taipuvaisia lopettamaan liian aikaisin. Heidän tulee haluta oppia käyttämään täysin heille varattu aika. He saattavat huomata ensin hiukan vaikeaksi puheittensa arvioimisen niin, että ne kestävät täsmälleen halutun ajan, mutta heidän tulisi yrittää päästä niin lähelle määräaikaa kuin mahdollista. Ellei puhe jää kuitenkaan huomattavasti määräaikaa lyhyemmäksi, ei ajoitusta katsottaisi heikoksi, jos oppilas on valmistanut ja esittänyt viimeistellyn, tyydyttävän puheen.

[24] Tarkkailemalla esityksen vaikutusta kuulijoihin voidaan päättää parhaiten, onko puhujan ajoitusta pidettävä heikkona vai ei. Kun koulunvalvoja ilmoittaa ajan päättyneen, niin oppilaan tulee tuntea voivansa vapaasti lopettaa virkkeensä. Jos hän voi tuossa virkkeessä saattaa puheensa tehokkaaseen päätökseen, niin että kuulijat tuntevat kuulleensa viimeistellyn esityksen, ei ajoitusta pidettäisi heikkona.

[25] Miten oikeaan ajoitukseen voidaan päästä? Se on pohjimmaltaan valmistautumiskysymys. Ei ole tärkeätä valmistaa ainoastaan aineistoa puheeseen, vaan myös puheen esitys. Jos esitystä valmistetaan riittävästi,niin ajoitus on tavallisesti oikea.

[26] Jäsentäessäsi puhettasi merkitse selvästi, mitkä ovat pääkohtia. Sinulla saattaa olla kunkin pääkohdan jälkeen käsiteltävänä useita alakohtia. Toiset niistä ovat tietysti tärkeämpiä kuin toiset. Ota selville, mitkä ovat tärkeitä esitykselle ja mitkä voidaan jättää tarvittaessa pois. Jos huomaat sitten esityksesi aikana, että jäät ajassa jälkeen, on yksinkertaista esittää ainoastaan päätodistelut ja jättää toisarvoiset kohdat pois.

[27] Meitä vaaditaan alituisesti tekemään näin kenttäpalveluksessa. Kun menemme ihmisten oville, niin jos he jäävät kuuntelemaan, olemme valmiit puhumaan heille useiden minuuttien ajan. Mutta olemme myös valmiita pitämään saman esityksen tiivistetyssä muodossa, mikä vie ehkä tarpeen tullen vain minuutin tai kaksi. Miten teemme sen? Me pidämme mielessämme yhden tai useampia ydinkohtia ja niiden tueksi tarvittavan tärkeimmän aineiston. Mielessämme on myös muuta toisarvoista aineistoa, mitä voidaan käyttää esityksen laajentamiseksi, mutta tiedämme, että se voidaan tilanteen vaatiessa jättää pois. Tätä samaa menettelytapaa voidaan noudattaa myös esitettäessä puhetta lavalta.

[28] Puhujaa auttaa usein, jos hän merkitsee puheensa reunaan, miten paljon hänen olisi pitänyt käsitellä aineistoa, kun puolet hänen ajastaan on kulunut, tai jos esitys on pitempi, hän voi haluta jakaa sen neljänneksiin. Kun hän sitten sivuuttaa jäsennyksessään olevat ajoitusmerkinnät, hänen tulisi katsoa kelloa nähdäkseen,

miten hän edistyy. Jos hän jää ajassa jälkeen, hänen on aika alkaa jättää pois toisarvoista aineistoa eikä odottaa viime hetkeen ja puristaa loppusanoja kokoon hävittäen siten niiden tehokkuuden. On kuitenkin hyvin häiritsevää, jos puhuja alituisesti katsoo kelloaan tai jos hän tekee sen hyvin silmiinpistävällä tavalla tai jos hän sanoo kuulijoilleen, että hänen aikansa on loppumassa, joten hänen täytyy kiirehtiä aineistonsa läpi. Tämä tulee hoitaa luontevalla tavalla häiritsemättä sillä kuulijoita.

[29] Kauttaaltaan oikean ajoituksen aikaansaaminen vaatii, että johdanto on sopivan pituinen, että jokainen ydinkohta kehitellään oikeassa suhteessa ja että loppusanoille jätetään riittävästi aikaa. Sitä ei tule ajatella vasta sitten, kun näet aikasi olevan loppumassa. Jos valvot ajankäyttöäsi aivan alusta lähtien, tuloksena on sopusuhtainen esitys.

KERTAUS: 1−3. Miten voit yhdistää loppusanat puheesi teemaan? 4−9. Miksi loppusanojesi tulee osoittaa kuulijoillesi, mitä on tehtävä? 10−14. Esitä ehdotuksia loppusanojen pituudesta. 15−18. Mikä on seurauksena, ellei ajoitukseen kiinnitetä huolellista huomiota? 19, 20. Miksi ajoitus on erityisen tärkeätä palveluskokouksissa ja konventin ohjelmissa? 21−24. Mainitse lyhyesti joitakin ongelmia ajoituksen suhteen ja niiden syitä. 25−29. Kuinka henkilö voi varmistautua siitä, että hänen puheensa on oikein ajoitettu?

37. tutkielma - Tasapaino ja ulkoasu

[1] Tasapainoinen puhuja on rentoutunut puhuja. Hän on tyyni ja rauhallinen, koska hän hallitsee tilanteen. Tasapainottomuus osoittaa toisaalta tiettyä epävarmuutta. Nämä kaksi liittyvät yhteen. Siksi "Varmuus ja tasapaino" on merkitty samaan kohtaan puheenneuvontalomakkeessa.

[2] Vaikka varmuus ja tasapaino ovat puhujalla haluttavia ominaisuuksia, niitä ei saa sekoittaa itsevarmuuteen, mikä ilmenee mahtailuna tai pöyhkeilynä tai ryhdittömyytenä istuessa tai liian huolettomana ovenpieleen nojaamisena saarnattaessa talosta taloon. Jos jokin esityksessäsi ilmaisee liian itsevarmaa asennetta, niin koulunvalvojasi antaa epäilemättä sinulle neuvoja yksityisesti, koska hän haluaa auttaa sinua voittamaan kaikki sellaiset seikat, jotka voisivat tehdä kielteisen vaikutuksen ja vähentää evankeliuminpalvelukse−si tehokkuutta.

[3] Mutta jos olet uusi puhuja, on luultavampaa, että olet arka ja ujo lähestyessäsi lavaa. Saatat olla todella hermostunut ja levoton, mikä voi saada sinut uskomaan, että esityksesi on huono. Näin ei tarvitse olla. Varmuutta ja tasapainoa voidaan hankkia, kun ponnistellaan ahkerasti ja tiedetään, miksi ne puuttuvat.

[4] Miksi joiltakuilta puhujilta puuttuu varmuutta? Yleensä yhdestä tai kahdesta syystä. Ensiksi valmistautumattomuudesta tai vähästä suhtautumisesta aineistoonsa. Toiseksi kielteisestä suhtautumisesta pätevyyteensä puhujana.

[5] Mikä antaa sinulle varmuutta? Pohjimmaltaan tieto tai usko, että voit toteuttaa tarkoituksesi. Vakuuttuneisuus siitä, että tilanne on" käsissäsi ja että voit hallita sen. Tämä saattaa vaatia lavalla jonkinlaista kokemusta. Kun olet pitänyt joukon puheita, voit olla syystä varma, että tämäkin onnistuu. Mutta vaikka olisitkin suhteellisen uusi, aikaisempien puheittesi pitäisi rohkaista sinua, niin että sinun pitäisi pian kyetä ilmaisemaan tätä ominaisuutta kohtuullisessa määrin.

[6] Toinen tärkeä edellytys varmuudelle, oletpa kokenut tai et, on aineistosi tuntemus ja.vakaumus, että tämä aineisto on arvokasta. Se ei merkitse ainoastaan aiheesi perusteellista valmistamista etukäteen, vaan myös huolellista valmistautumista sen esittämiseen. Jos ymmärrät, että se koituu omaksi teokraattiseksi edistymiseksesi samoin kuin läsnäolevien veljien opetukseksi, niin lähestyt lavaa rukoilevassa mielentilassa. Syvennyt aiheeseen ja unohdat itsesi ja

hermostuneisuutesi. Ajattelet Jumalan etkä ihmisten miellyttämistä. - Gal. 1:10; 2. Moos. 4:10−12; Jer. 1:8.

7 Tämä merkitsee sitä, että sinun täytyy olla vakuuttunut kaikesta, mitä aiot sanoa. Varmistaudu valmistautuessasi siitä, että näin on. Ja kun olet tehnyt kaiken voitavasi valmistaaksesi kiinnostavan ja eloisan puheen, niin jos yhä tunnet, että puheesta puuttuu väriä tai että se on eloton, muista, että eloisa kuulijakunta lämmittää puheesi. Luo siis kuulijakuntaasi eloa omalla esitykselläsi, ja heidän kiinnostuksensa antaa sinulle luottamusta siihen, mitä sinun on esitettävä.

8 Samoin kuin lääkäri etsii sairauden oireita, sinun neuvo−jasikin panee merkille seikat, jotka viittaavat vääjäämättömästi mielentyyneyden puutteeseen. Ja samoin kuin hyvä lääkäri hoitaa sairautesi syytä eikä oireita, niin neuvojasikin yrittää auttaa sinua voittamaan todelliset varmuuden ja tasapainon puutteen syyt. Kuitenkin oireiden tunteminen ja niiden hallinnan oppiminen auttaa sinua todellisuudessa voittamaan noiden oireiden takana olevat syyt. Mitä ne ovat?

9 Yleisesti puhuen tukahdutetuilla tunteilla tai jännittyneisyydellä on kaksi purkautumistietä. Ne voidaan luokitella fyysisiksi eli ruumiillisiksi merkeiksi ja äänellisiksi ilmaisuiksi. Kun niitä esiintyy jossain määrin, niin sanomme, että henkilöltä puuttuu tasapaino.

10 **Tasapaino ilmenee käytöksestä.** Ensimmäinen merkki tasapainosta ilmenee käytöksestäsi. Tässä on eräitä seikkoja, jotka paljastavat sinut, jos sinulta puuttuu varmuutta. Tarkkaile ensin käsiä: kädet yhteenpuristettuina selän taakse, jäykkinä sivuilla tai tiukasti puristamassa puhujanpöytää; käsien vieminen tavan takaa taskuihin ja pois taskuista, takin napittaminen ja avaaminen, tarkoitukseton leuan tai nenän siveleminen tai silmälasien kohentaminen; keskeneräiset eleet; leikkiminen kellolla, kynällä, sormuksella tai muistiinpanoilla. Tai pane merkille alituinen jalkojen siirte−leminen, vartalon heiluttaminen sivulta toiselle; selän pitäminen suorana kuin keppi tai polvien notkutteleminen; huulten kostuttaminen tavan takaa, toistuva nieleminen, nopea ja lyhyt hengitys.

11 Kaikkia näitä hermostuneisuuden merkkejä voidaan hallita tai vähentää tietoisella ponnistelulla. Jos ponnistelet asian hyväksi, teet tasapainoisen vaikutuksen käytökselläsi. Hengitä siis luonnollisesti ja tasaisesti ja pyrijpäättäyäisesti rejitoutumaan. Pidä tauko ennen kuin alat puhua. Kuulijasi suhtautuvat siihen suotuisasti ja sinua se taas auttaa saavuttamaan sen varmuuden, jota tavoittelet. Keskity aineistoosi, lä ole huolissasi kuulijakunnasta äläkä ajattele itseäsi.

12 **Tasapaino ilmenee äänen hallinnasta.** Hermostuneisuutta ilmaisevat äänelliset todisteet ovat poikkeuksellisen korkea ääni, äänen vapiseminen, kurkun toistuva selvittäminen ja äänen epätavallinen ohuus, joka aiheutuu jännityksestä johtuvasta resonanssin puutteesta. Nämäkin pulmat ja totunnaistavat voidaan voittaa ahkerin ponnisteluin.

13 Älä pidä kiirettä kävellessäsi lavalle tai järjestellessäsi muistiinpanojasi, vaan ole rentoutunut ja onnellinen voides−sasi jakaa toisille valmistamiasi asioita. Jos tiedät olevasi hermostunut alkaessasi puhua, sinun täytyy ponnistella erityisesti puhuaksesi johdannossa hitaammin kuin tavallisesti ja matalammalla äänellä kuin sinulle on mielestäsi normaalia. Tämä auttaa sinua valvomaan hermostuneisuuttasi. Huomaat sekä eleiden että taukojen auttavan sinua rentoutumaan.

14 Mutta älä odota lavalle menoa toteuttaaksesi kaikkia näitä seikkoja. Opi olemaan tasapainoinen ja hillitty jokapäi−väisessä puheessasi. Se antaa sinulle suuresti varmuutta lavalla ja kenttäpalveluksessasi, missä se on kaikkein tärkeintä. Rauhallinen esitys saa kuulijasi rauhoittumaan, niin että he kykenevät keskittymään

aineistoon. Säännöllinen vastaileminen kokouksissa auttaa sinua tottumaan puhumiseen ryhmän edessä.

15 Sopiva ulkoasu voi auttaa sinua olemaan tasapainoinen, mutta se on tärkeä muistakin syistä. Jollei siihen kiinnitetä riittävää huomiota, niin evankeliuminpalvelija saattaa havaita, että hänen ulkonainen olemuksensa häiritsee hänen kuulijoitaan siinä määrin, että he eivät kiinnitä todellisuudessa huomiota siihen, mitä hän sanoo. Hän kääntää päinvastoin huomion itseensä, mitä hän ei tietenkään halua tehdä. Jos joku on kovin välinpitämätön ulkoasunsa suhteen, hän voi jopa saada toiset katsomaan paheksuen järjestöä, johon hän kuuluu, ja halveksimaan hänen esittämäänsä sanomaa. Näin ei saisi olla. Vaikka siis "Ulkoasu" on puheenneuvontalomakkeessa viimeisenä, sitä ei tulisi pitää vähemmän tärkeänä.

16 **Sopiva vaatetus ja siisteys.** ärimmäisyyksiä vaatetuksessa tulisi välttää. Kristitty evankeliuminpalvelija ei seuraa maailman muotihullutuksia, jotka vetävät huomion ihmiseen. Hän karttaa pukeutumista koreilevasti tai liian räikeällä tavalla, niin että huomio kiintyy vaatteisiin. Hän on myös huolellinen siinä, ettei olisi huolimattomasti pukeutunut. Hyvin pukeutuneena oleminen ei vaadi uutta pukua, mutta aina voi olla siisti ja puhdas. Housujen tulisi olla silitetyt ja solmion suorassa. Näistä voi jokainen pitää huolen.

17 Apostoli Paavalin antama vaatetusta koskeva neuvo, jonka löydämme 1. Tim. 2:9:stä, on sopiva kristityille naisille nykyään. Samoin kuin veljien, heidänkään ei tule pukeutua sellaisella tavalla, että se kiinnittää huomion heihin itseensä, eikä heidän olisi sopivaa myöskään mennä äärimmäisyyksiin maailman pukeutumistyyleissä, jotka ilmaisevat säädyllisyyden puutetta.

18 Tulee luonnollisesti pitää mielessä, että kaikki eivät pukeudu samalla tavalla. Sitä ei pidä odottaakaan. Ihmisillä on erilainen maku, mikä on aivan paikallaan. Se, mitä pidetään sopivana pukeutumisena, vaihtelee myös eri osissa maailmaa, mutta aina on hyvä välttää pukeutumista sillä tavalla, että se herättää epäsuotuisia ajatuksia kuulijoiden mielessä, ja karttaa niiden kompastuttamista, jotka tulevat kokouksiimme.

19 Veljien sopivasta asusta heidän pitäessään puheita koulussa tai palveluskokouksessa voidaan sanoa, että heidän tulisi pukeutua samalla yleisellä tavalla kuin esitelmiä pitävät veljetkin. Jos paikkakunnallanne on tapana, että esitelmiä pitävillä on solmio ja puku, niin silloin se on sopiva asu myös pidettäessä puheita teokraattisessa palveluskoulussa, koska sinua valmennetaan julkiseen puhumiseen.

20 Sopivan siisteyden tulisi myös saada osakseen huomiota. Kampaamaton tukka voi tehdä huonon vaikutuksen. Pitäisi huolehtia järkevästi siitä, että näyttää siistiltä tässä suhteessa. Ja kun miehillä on tehtäviä seurakunnan kokouksissa, niin heidän tulee huolehtia siitä, että heidän partansa on ajettu.

21 Jos tässä sopivaa vaatetusta ja siisteyttä koskevassa asiassa on mahdollista esittää kiitos neuvottaessa, se voidaan aina tehdä sopivasti lavalta. Kun annetaan kiitosta niille, jotka kiinnittävät asianmukaista huomiota vaatetukseensa ja siisteyteensä, se tosiaan kannustaa toisia seuraamaan sellaista hyvää esimerkkiä. Mutta kun vaatetuksen ja siisteyden suhteen tarvitaan parannuksia, niin koulunvalvojan olisi parempi esittää nämä ehdotukset ystävällisellä tavalla yksityisesti eikä neuvoa oppilasta lavalta.

22 **Sopiva asento.** Sopiva asento kuuluu myös ulkonaiseen olemukseen, ja sitä käsitelläänkin ulkoasun yhteydessä. Kaikki eivät seiso samanlaisessa asennossa, eikä pidä yrittääkään saada veljiä mukautumaan mihinkään jäykkään kaavaan. Kuitenkin pitäisi kiinnittää huomiota äärimmäisyyksiin, jotka eivät ole toivottavia ja jotka kääntävät huomion henkilöön ja pois sanomasta, jotta ne voitaisiin korjata ja poistaa.

23 Kaikki eivät esimerkiksi aseta jalkojaan aivan samalla tavalla, eikä sillä yleensä ole suurtakaan merkitystä, miten seisot, kun vain seisot suorana. Mutta jos puhuja seisoo jalat niin harallaan, että kuulijat saavat sen vaikutelman kuin hän ajattelisi olevansa hevosen selässä, se voi olla hyvin kiusallista.

24 Jos taas puhuja on kumarassa eikä seiso suorana, se herättää kuulijoissa säälin tunteen puhujaa kohtaan, koska hän ei näytä voivan hyvin, ja tämä luonnollisesti kääntää huomion pois esityksestä. Heidän ajatuksensa eivät ole siinä, mitä hän sanoo, vaan hänessä itsessään.

25 Seisominen yhdellä jalalla toisen ollessa kierrettynä sen taakse osoittaa ilmeistä tasapainottomuutta samoin kuin seisominen kädet työnnettynä taskuihin. Näitä tulee välttää.

26 Samoin, vaikka ei olekaan väärin, että puhuja laskee silloin tällöin kätensä puhujanpöydälle, jos salissa on sellainen, hänen ei suinkaan pitäisi nojata siihen enempää kuin julistaja kenttäpalveluksessa nojaisi ovenpieleen. Se ei olisi sopivaa esiintymistä.

27 Jälleen on kuitenkin korostettava, että yksilöt ovat erilaisia. Kaikki eivät seiso samalla tavalla, ja vain sopimattomiin äärimmäisyyksiin, jotka häiritsevät tarkkaavaisuutta, tulee kiinnittää huomiota teokraattisessa palveluskoulus−sa.

28 Asennon korjaaminen on ehdottomasti valmistautumis−kysymys. Jos sinulla on tarvetta edistyä tässä suhteessa, niin sinun täytyy ajatella asiaa etukäteen ja tietää, että kun nouset lavalle, sinun on otettava oikea asento ennen kuin alat puhua. Tämäkin voidaan korjata totuttautumalla oikeaan asentoon joka päivä.

29 **Siistit varusteet.** Kun joku keskustelee ovella tai pitää puhetta lavalta, on varmasti häiritsevää, jos kourallinen papereita putoaa puhujan käyttämän Raamatun välistä. Se tekee huonon vaikutuksen. Tämä ei merkitse sitä, ettei Raamatun väliin pitäisi koskaan panna mitään, mutta kun alkaa tulla vaikeuksia, jotka kääntävät mielen pois puheesta, niin se osoittaa, että on kiinnitettävä enemmän huomiota varusteisiin, jotka myös liittyvät ulkoasuun. On myös hyvä tarkastella Raamattusi ulkonäköä. Paljosta käytöstä se voi tulla likaiseksi ja kuluneeksi ja näyttää epäsiistiltä. Olisi siksi hyvä miettiä, loukkaako lavalla tai kenttäpalveluksessa käyttämämme Raamattu niitä, joita haluamme auttaa. seisot, kun vain seisot suorana. Mutta jos puhuja seisoo jalat niin harallaan, että kuulijat saavat sen vaikutelman kuin hän ajattelisi olevansa hevosen selässä, se voi olla hyvin kiusallista.

30 Sama koskee kirjalaukkua. On monia tapoja, joilla kirja−laukku voidaan täyttää siististi, mutta jos meidän on ovella jotain julkaisua etsiessämme pengottava läpi joukko papereita löytääksemme sen tai jos lehteä ottaessamme muita tavaroita putoaa kynnykselle, varmasti asiassa on tehtävä jotain.

31 Kuulijoille voi myös olla melkoisen häiritsevää, jos puhujan ulkotaskut ovat täynnä kyniä ja muita esineitä, jotka ovat selvästi näkyvissä. Ei pidä tehdä mitään sääntöä siitä, missä kunkin tulee pitää näitä tavaroita, mutta kun ne alkavat vetää huomiota puoleensa ja viedä sitä pois puheesta, on tarpeellista tehdä jokin korjaus.

32 **Ei sopimattomia kasvonilmeitä.** Puhetta valmistettaessa on viisasta harkita, millaista mielentilaa aineisto vaatii. Puhuttaessa esimerkiksi kuolemasta ja tuhosta olisi sopimatonta hymyillä leveästi. Samaten puhuttaessa uuden maailman onnellisista olosuhteista olisi tuskin sopivaa katsoa kuulijoita uhkaavasti.

33 Kasvonilmeet eivät ole yleensä mikään pulma, ja toiset ovat tietysti vakavampia esityksissään kuin toiset. On kuitenkin kartettava äärimmäisyyksiä, jotka kääntävät huomion pois puheesta. Jos kasvonilmeet herättäisivät kuulijain mielessä epäilyksiä puhujan vilpittömyyden suhteen, niin se ei olisi suinkaan toivottavaa.

34 On näin ollen hyvä puhetta valmistettaessa harkita, missä mielentilassa se tulee esittää. Jos on kysymyksessä vakava aihe, joka käsittelee jumalattomien tuhoa, se tulee esittää vakavasti. Ja jos sinä ajattelet aineistoa ja pidät sen mielessäsi, sinun kasvonilmeesi heijastavat useimmissa tapauksissa luonnostaan sitä. Jos aihe koskee onnellisia asioita, sellaisia, joiden pitäisi herättää iloa kuulijoissa, niin se tulisi esittää onnellisena. Ja jos olosi lavalla on miellyttävää, kasvonilmeesi tavallisesti säteilevät tätä iloa.

KERTAUS: 1−9. Määrittele tasapaino ja varmuus ja kerro, miten ne voidaan saavuttaa. 10, 11. Miten käytös voi paljastaa varmuuden puutteen? 12−14. Jos jonkun ääni ilmaisee varmuuden puutetta, mitä voidaan tehdä tasapainon saavuttamiseksi? 15. Miksi hyvä ulkoasu on niin tärkeää? 16−21. Mitä neuvoja annetaan sopivasta vaatetuksesta ja siisteydestä? 22−28. Selitä, miten asento voi vaikuttaa ulkonaiseen olemukseen. 29−31. Miksi varusteidemme tulee olla siistit? 32−34. Mitä osaa kasvonilmeemme näyttelevät esiintymises−sämme?

38. tutkielma - Olkoon edistymisesi ilmeinen

1 Kun olet huolellisesti tutkinut ja soveltanut kaikkia tämän kirjan opetuksia, niin oletko nyt valmis saamaan päästötodistuksen teokraattisesta palveluskoulusta? Et ole, sillä tämä on jatkuva evankeliuminpalvelijan valmennusohjelma. Kun kysymyksessä on Jumalan tuntemuksen hankkiminen ja oppimiesi asioitten soveltaminen käytännössä, ei ole olemassa mitään loppututkintoa. Pikemminkin voit ahkerana oppilaana jatkaa edistymistä, joka on ilmeinen niille, jotka tuntevat sinut.

2 Apostoli Paavali kehotti nuorta palvojatoveriaan Timo−teusta 'kiinnittämään jatkuvasti huomiota julkiseen lukemiseen, kehottamiseen, opettamiseen, miettimään näitä asioita, olemaan uppoutunut niihin, jotta hänen edistymisensä olisi ilmeinen kaikille'. (1. Tim. 4:13, 15, *Um)* Saman Jumalan palvojana sinäkin voit tehdä edistymisesi ilmeiseksi toisille. Voit jatkaa sen tekemistä saavuttamatta koskaan kohtaa, jossa ei ole enää mitään mahdollisuutta edistyä. Jehova on kaiken tosi tiedon lähde, ja tuo lähde on kuin raikkaan veden ehtymätön kaivo. Vaikkemme voi koskaan luodata täysin sen syvyyksiä, me voimme edelleen saada siitä elämää ja virvoitusta määräämättömään aikaan saakka. (Room. 11:33, 34; Jes. 55:8, 9) Miten siis edistymisesi voi tulla ilmeiseksi huomioitsijoille?

3 **Millä tavoin edistyminen on ilmeistä.** Yksi tapa, jolla edistymisesi tulee ilmeiseksi, on palveluskoulun puheesi. Sinusta saattaa tuntua, ettet ole edistynyt kovinkaan suuresti, mutta toiset voivat huomata edistymisesi paremmin kuin sinä itse. Tässä suhteessa olemme kaikki sen lapsen kaltaisia, joka toivoo, ettei aikuiseksi kasvaminen kestäisi niin kauan, mutta kun sukulaiset tulevat vierailulle, he huudahtavat: "Mutta hyvänen aika, kuinka sinä olet kasvanut!" Muistele−han aivan ensimmäistä puhetta, jonka pidit koulussa. Muistatko sen? Vertaa sitä puheisiin, joita olet pitänyt viime aikoina. Olet oppinut paljon ja saanut arvokasta kokemusta sen jälkeen, etkö olekin? Edisty siis jatkuvasti.

4 Edistyminen ei ole ilmeistä ainoastaan palveluskoulun puheissa. Se huomataan myös seurakunnan kokouksissa. Käytkö kokouksissa säännöllisesti? Jos käyt, se osoittaa että edistyt, että arvostat Jehovan varauksia hengelliseksi hyvin−voinniksemme. Kokouksissa esittämiesi vastausten laatu voi lisäksi olla todistus edistymisestä. Ne, jotka esittävät vastauksia omin sanoin, sen sijaan että vain lukisivat ne, ilmaisevat edistystä. Samoin ne, jotka vastauksissaan selittävät tutkitun tiedon merkitystä ja arvoa elämässämme, osoittavat kehittävänsä arvostelukykyä. Säännöllinen läsnäolo kokouksissa ja henkilökohtaisen osallistumisen laatu niissä ansaitsee siis tulla huomatuksi, kun harkitaan, millaista edistymistä on tapahtunut.

5 Entä miten olet edistynyt kenttäpalveluksessa? Muistatko, miltä sinusta tuntui, kun menit ensimmäiselle ovelle aloittaessasi palveluksen? Vertaa sitä kyvykkyyteesi ovilla nyt. Edistystä on tapahtunut, eikö olekin? Jakuitenkin huomaat epäilemättä, että vielä on varaa edistyä tehokkuudessa saarnatessasi ja opettaessasi. Voisitko myös osallistua täydemmässä määrin kaikkiin palveluspiirteisiin, jotka ovat sinulle mahdollisia? Apostoli Paavali sanoi: "Kehoitamme ... että te, niinkuin olette meiltä oppineet, miten tulee vaeltaa ja olla Jumalalle otolliset, niinkuin vaellattekin, siinä yhä enemmän varttuisitte." (1. Tess. 4:1) Kun edistyt jatkuvasti osallistuessasi täydemmässä määrin Jehovan palvelukseen, ei ainoastaan saarnaamisesi ja opettamisesi tule tehokkaammaksi, vaan opit arvostamaan yhä syvemmin etua palvella Jehovaa. Vaikka ovenavaajat eivät suhtautuisikaan suopeasti, pidät kuitenkin yhä etuna sitä, että Jehova on käyttänyt sinua sanomansa viemisessä ihmisille.

6 Henkilön edistyminen on ilmeistä myös keskustelussa. Jeesus sanoi, että 'sydämen kyllyydestä suu puhuu'. (Luuk. 6:45) Kun jonkun keskustelu suuntautuu kasvavassa määrin Jehovaan ja hänen tarkoituksiinsa, on ilmeistä, että edistymistä on tapahtunut. Se osoittaa, että hän kasvaa Jehovan arvostamisessa, että hän tulee vedetyksi lähemmäksi Jumalaa. Ja mitä lähemmäksi pääsemme häntä, sitä enemmän se koituu meille suojaksi.

7 Edistyminen on ilmeistä myös silloin, kun sovelletaan Raamatun periaatteita jokapäiväiseen elämään. Eikö ole totta, että huomaat tekeväsi asioita eri tavoin nyt kuin ennen kuin tulit tuntemaan Jehovan sanan? Vastaavasti tämä edistyminen asioiden tekemisessä Jehovan tavalla heijastuu toiminnastasi kaikkialla. Se ilmenee kodissasi, suhtautumi−sessasi toisiin huonekuntasi jäseniin. Se heijastuu siitä, miten kannat vastuusi. Maallisessa työssäsi olet huolellisempi soveltamaan Raamatun periaatteita. Kaikki tämä on ilmaus siitä, että olet edistynyt. Mutta jälleen tässä voimme kaikki työskennellä saadaksemme parannusta aikaan, pyrkien soveltamaan Raamatun periaatteita täydemmässä määrin.

8 **Asetu käytettäväksi.** Vielä eräs tapa tehdä edistymi−sensä ilmeiseksi on asettua käytettäväksi Jehovan palveluksessa suuremmassa määrin. Ps. 110:3 sanoo: "Altis on sinun kansasi sinun sotaanlähtösi päivänä." Pitääkö tämä paikkansa sinusta? Voisiko se pitää paikkansa sinusta vieläkin suuremmassa määrin tulevaisuudessa?

9 Voit osoittaa alttiutta asettumalla käytettäväksi toisten auttamisessa, osoittaen aitoa kiinnostusta heihin. Seurakunnan vanhimmat saattavat pyytää sinua auttamaan veljiä tai sisaria jollain tavalla. Nämä saattavat tarvita apua päästäkseen kokouksiin. Oletko altis auttamaan? Eikä sinun tarvitse odottaa, kunnes joku pyytää apuasi. Mikset tarjoutuisi vapaaehtoisesti auttamaan niitä, jotka näyttävät tarvitsevan apua? Onko joku sairaana tai sairaalassa? Ei ole tarpeellista odottaa, kunnes vanhimmat kiinnittävät huomiomme asiaan, vaan sinä voit ottaa aloitteen ja vierailla heidän luonaan tai auttaa jollain muulla tavalla, jos tiedät mitä tarvitaan. Onko sinulla säännöllinen Raamatun perhetutkistelu kodissasi? Mahtaisikohan olla avuksi hiljattain mukaan tulleelle perheelle, jolla ei ole sellaista tutkistelua, jos kutsuisit sitä tulemaan teidän kotiinne tähän tutkisteluun aika ajoin? Tai jos menet kenttäpalvelukseen yksin, onko muita jotka lähtisivät, jos tarjoutuisit ottamaan heidät mukaan? Mikset suunnittelisi etukäteen pyytää toista julistajaa lähtemään kanssasi? Jehovan palvelijat ovat toki hyvin kiireisiä näinä päivinä, mutta halukkuutemme tarjota apua toisille veljille ja sisarille on edistymisemme mitta. "Sentähden, kun meillä vielä aikaa on, tehkäämme hyvää kaikille, mutta varsinkin uskonveljille." - Gal. 6:10.

10 Jos olet veli, voit asettua käytettäväksi ponnistelemalla täyttääksesi pätevyysvaatimukset, jotka Jumalan sana asettaa niille, jotka ottavat johdon

seurakunnassa. 1. Tim. 3:1 kiittää niitä, jotka pyrkivät valvojan virkaan. Tämä ei merkitse työntymistä eteenpäin tullakseen huomatuksi eikä kilpailemista toisten kanssa. Se merkitsee työskentelemistä osoittautuakseen kypsäksi kristityksi, "vanhemmaksi mieheksi", päteväksi ja halukkaaksi palvelemaan missä tahansa tarvittavassa ominaisuudessa. Ja jokaisessa seurakunnassa tarvitaan monta "vanhempaa" ja "avustavaa palvelijaa" ottamaan johto opettamisessa, saarnaamisessa ja seurakunnan velvollisuuksista huolehtimisessa.

11 Alttiit voivat iloita monista eduista seurakunnassa. Heitä voidaan pyytää palveluskokouksen näytteisiin tai auttamaan vanhimpia tai avustavia palvelijoita, koska he ovat osoittaneet halukkuutta ja ovat ilmaisseet olevansa vastuuntuntoisia huolehtiessaan heille annetuista tehtävistä, mitä ne sitten lienevätkin. Kun tarvetta ilmenee, heidän alttiutensa ja edistymisensä voi ilmaista heidät veljiksi, joita voidaan suositella palvelijoiksi. Miksi heidät nimitetään virkaan? Koska he ovat osoittaneet halukkuutta ja ovat edistyneet, täyttäen nyt ne pätevyysvaatimukset, jotka Jehova on asettanut sanassaan. Palvelijoiksi nimitetyt kutsutaan ajoittain pidettäviin Valtakunnan palveluskouluihin saamaan lisäval−mennusta seurakunnan asioiden hoitamisessa.

12 On lisäetuja, joista kaikki voivat iloita, jos he ovat alttiita ja heidän asemansa sallii sen. Voisitko tarjoutua aika ajoin osa−aikaiseksi tienraivaajaksi, kuten kymmenettuhannet muut ovat tarjoutuneet? Voit kenties tulla vakituiseksi tienraivaajaksi ja liittyä heidän kasvavaan joukkoonsa. Ovatko henkilökohtaiset olesuhteesi ja näkemyksesi Jehovan palveluksesta sellaiset, että olisit halukas jopa muuttamaan toiseen paikkaan palvelemaan, jos sitä tarvitaan? Monet ovat tehneet tämän erikoistienraivaaiina tai menemällä Gilead−kouluun ja lähetystyöhön tai julistajina, jotka ovat muuttaneet palvelemaan sillä missä tarve on suurin. Jotkut ovat ryhtyneet palvelemaan eri Beetel−kodeissa kautta maailman. Heitä on siunattu runsaasti, koska he ovat tarjoutuneet alttiisti Jehovalle.

13 Nämä ovat sykähdyttäviä aikoja, joina saamme elää. Jehovalla on suurenmoinen saarnaamis− ja opetustyö tehtävänä maan päällä näinä "viimeisinä päivinä". Kun Jehova esittää järjestönsä kautta kutsun johonkin palveluspiirteeseen, kysy itseltäsi: "Onko tämä jotain sellaista, mitä Jehova sanoo minulle?" Tutki olosuhteitasi, omaa sydäntäsi. Todennäköisesti olet jo edistynyt jossain määrin ja osoitat halukkuutta, ja se on hyvä. Mutta onko muita tapoja, joilla voit tehdä edistymisesi ilmeiseksi, asettumalla käytettäväksi täydemmässä määrin? Kun kasvat alttiudessa Jehovan ohjaukselle ja alistut hänen opastukseensa, sinua siunataan runsaasti. Kautta maailman Jehovan alttiit palvelijat voivat todistaa, että näin on. Todellakin, edistymisestämmejiippuu kaikkein suurin siunaus, ikuinen elämä Jumalan uudessa maailmassa. Siksi Jumalan sana kehottaa: "Mieti näitä asioita, ole uppoutunut niihin, jotta edistymisesi olisi ilmeinen kaikille. Kiinnitä alituista huomiota itseesi ja opetukseesi. Pysy näissä asioissa, sillä näin tekemällä tulet pelastamaan sekä itsesi että ne, jotka sinua kuuntelevat." - 1. Tim. 4:15, 16, *Um* .

KERTAUS: l, 2. Miksi meidän kaikkien tulisi ajatella asioita edistymisen kannalta? 3, 4. Miten edistyminen ilmenee palveluskoulussa ja toisissa seurakunnan kokouksissa? 5. Mikä ilmaisee edistymisen kenttäpalveluksessa? 6. Miten jonkun keskustelu voisi heijastaa hengellistä kasvua? 7. Missä edistyminen Raamatun periaatteiden soveltamisessa ilmenee? 8, 9. Mitä se ilmaisee, jos asetumme käytettäväksi toisten julistajien auttamisessa, ja mitä mahdollisuuksia tähän on olemassa? 10, 11. Miten veljet voivat asettua käytettäväksi sopusoinnussa 1. Tim. 3:l:n kanssa? 12, 13. Mitä muita etuja on avoinna monille, jotka ovat halukkaita ja kykeneviä asettumaan käytettäväksi?

Saadaksesi lisää tietoa tai ilmaisen Raamatun kotitutkistelun, kirjoita Jehovan todistajille johonkin alla mainituista osoitteista:

ALBANIA: Kutia Postare 3, Tirane. **AUSTRALIA:** Box 280, Ingleburn, N.S.W. 2565. **BRASILIA:** Caixa Postal 92, 18270 Tatui, SP. **BULGARIA:** p.k. 353, Sofia 1000. **ENGLANTI** NW7 **1RN:** The Ridgevvay, London. **ESPANJA:** Apartado postal 132, E−28850 Torrejön de Ardoz (Madrid). **ETELÄ−AFRIKKA:** Private Bag 2067, Kru−gersdorp, 1740. **HONDURAS:** Apartado 147, Tegucigalpa. **HONGKONG:** 4 Kent Road, Kowloon Tong. **INTIA:** Post Bag 10, Lonavla, Pune Dis., Mah. 410 401. **ITALIA:** Via della Bufalotta 1281, 1−00138 Roma RM. **ITÄVALTA:** Postfach 67, A−1134 Wien [13 Gallgasse 42−44, Wien]. **JAPANI:** 1271 Nakashinden, Ebina City, Kanagavra Pref., 243−04. **JUGOSLAVIA:** Milorada Mitrovica 4, YU−11000 Belgrad. **KENIA:** Box 47788, Nairobi. **MEKSIKO:** Apartado Postal 896, 06002 Mexico, D. F. **PUOLA:** skr. poczt. 13, 05−830 Nadarzyn [ui. Warszawska 14]. **ROMANIA:** Str. Parfumului nr. 22, Sect. 3, RO−74121, Bukarest. RUOTSI: Box 5, S−732 21 Arboga. SAKSA: Postfach 20, W−6251 Selters/Taunus 1. **SUOMI:** PL 68, SF−01301 Vantaa. **TSEKKOSLOVAKIA:** Svedkove Jehovovi, P.O. Box 65, CS−14000 Praha 4. **UNKARI:** Pf. 223, H−1425 Budapest. **YHDYSVALLAT:** 25 Columbia Heights, Brooklyn, N.Y. 11201.